

தமிழ்

நவம்பர்-மார்ச் 2000



09

EXIL



கவிதை

கந்தசூதா (பிரான்ஸ்)	7
தீவாகர் (இந்தியா)	13
சுகம் (பிரான்ஸ்)	39
சிஜபா (பிரான்ஸ்)	100

சிறுகதை

முன்னை இட்ட தீ - உமா	18
(ஜேர்மன்)	
புலம் பெயர்ந்தவன்களின்... சீதீதர்	82
(பிரான்ஸ்)	

கட்டுரை

பின்நவீனத்துவநிலை (தொடர்) வின்சன்ட்.சு	8
(பிரான்ஸ்)	
மண்ணின் மைந்தர்கள் இப்லு ஜீஃப்ரி	22
(இலங்கை)	
உடலரசியல் (தொடர்) ஜமாஸன் (ரியாத்)	41
யூக்கோசிலாவியா தமிழரசன் (ஜேர்மன்)	89

நாடகம்

ஜெய்ஹிந்த ஜெய்சிலோன்	54
பீர்ஜீட் & ஷோபாசக்தி (பிரான்ஸ்)	

ஓவியங்கள்

முகப்போவியம், ஓவிய எழுத்துக்கள்	
கருணா (கனடா)	
ஓவியம் உள்ளட்டை - அசிசல்வம் (இந்தியா)	1

கவனி	3
விமர்சனமும்... அருவடை நம்சி	14
(கனடா)	
வ.ஐ.ச.ஜெ.மீது... கந்தசூதா (பிரான்ஸ்)	27
Notes BY MYTHYLA	30
நூல் விமர்சனம்	32
விம்பம் தேவா (ஜேர்மன்)	51
பாரிஸ் நிகழ்வு	65
கோணல் பக்கங்கள் சாருநீவேத்தா	66
(இந்தியா)	
ஓர் இடைமறிப்பு அ.மார்க்சுடன்	73
மார்க்ஸியம் - பின்நவீனத்துவம்	87



VOL: II - No:09
Nov - Mar- 2000



அன்பளிப்பு:

பிரதி ஒன்று -20 பிராங்குகள்
வருடம் -100 பிராங்குகள்
(தபாற்செலவு உட்பட.)

காசோலைகள் அனுப்பவேண்டிய
வங்கியும் இலக்கமும்

B.N.P
ASSOCIATION EXIL
00345/100241-65

தொடர்புகட்கு:

EXIL
B.P-204
92604 ASNIERES CEDEX
FRANCE

E-MAIL: exil-inba@infonie.fr

No d'enreg: 13022670



ஒட்டுமொத்தத்தில் எக்ஸில் இதழ் ஏழு நன்கு வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

— மா. வெங்கடேசன் — (M.A.
Lecturer, Dept Of Tamil)
ஆத்தூர், தமிழ்நாடு

திரு கவிதாசரண் அவர்களிடமிருந்து வாங்கி சில இதழ்கள் படித்தேன். தற்போது பலமுய இதழ்கள் நண்பர்களிடம் சுற்றில்...

இதுவரையிலுமான உங்கள் இதழ் இயக்கத்தில் என்னை முதலில் கவர்ந்தது தோழர் ஷோபாசக்தியின் கதைகள் தாம். இறுகிக் கிடக்கும் வெகுசன மன அமைப்பைக்கூட உள்ளிழுத்துக் கொள்ளும் அதீத ஈர்ப்புள்ள மொழி நடை அவருடையது. நயாகரனுக்கு வடித்த கல்வெட்டு உட்பட தனித்துவம் மிக்க அவரின் மொழியைக் காணமுடிகிறது. எல்லாக் கதைகளினூடாகவும் அலைவுறும் புலம்பெயர் வாழ்வின் அவலங்கள் எம்போன்ற சொந்த ஊர்வாழ் தமிழர்களின் குற்ற உணர்வெனும் பண்புகளை குத்திக்கிளறக்கூடியன.

திருமாவளவன், சுகன், கற்சுறா, இளையப்துல்லாஹ்... போன்றோரின் கவிதைகளில் உக்கிரமாய்த் தெறிக்கும் ஏலாமை, வன்முறை எதிர்ப்பு, முகமிழந்து தவிக்கும் மனித உடல்கள்... ரெண்டு பக்கமும் வன்முறையினூடாக விழிகளில் நம்பிக்கைக் கீற்றுடன் வாழ்ந்து(?)கொண்டிருக்கும் ஈழத்தமிழ் மக்களின் கதி...? மிகுந்த அச்சத்தையும் கழிவிர்க்கத்தினையும் உண்டாக்குகிறது- எங்கு போய் முடியுமோ என்பதாக.

இந்நிலையில் சாருநிவேதிதா போன்றோரின் லொள்ளுத் தனங்கள் வேறு. கடந்த எக்ஸில்-8 இதழில் அவரின் எழுத்துக்களில் எமக்கு உடன்பாடு உண்டுதான். அதே நேரத்தில் காலச்சுவடு-28 இதழில் ஜெயமோகனுக்கு இவர் உருவி உருவிவிட்டு எழுதியிருப்பது பற்றி என்ன சொல்ல?

இந்திய ஞான மரபின் அறிவார்ந்த மையத்திலிருந்து ஊழப்பப்படும் ஜெயமோகனின் (அவரின் குருவான நித்திய சைதன்ய கூதியின்) எல்லாத் தத்துவ உறளல்களும் எங்கள் புடுக்கு மசிருக்குச் சமானம் என்று நாங்கள் சொல்கிற வேளையில் இவர் என்னவோ தமிழ்ச்சூழலில் ஜெதான் எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்லவேண்டும் என்பது போல் (தனக்கும் பிரேமுகுமான விவகாரத்தில்) அவரை பஞ்சாயத்திற்கு கூப்பிடுகிறார். 0° குறித்து சாரு உலகம் பூரா புலம்பித் தீர்த்துவிட்டார் போலும். அதிகமாய்க் கிளம்பும் எதிர்ப்புகளே அந்நாவலின் உண்மையான வெற்றி எனலாம். ஆனால் அந்த வெற்றியை எதிர்கொள்ளும் திராணிகூட சாருவிடம் இல்லையெண்டுதான் சொல்லவேண்டும்.

தற்சமயம் ஜெக்கு 'ஜே' போடும் புதிய முகம் ஒன்றை அணிந்துகொண்டிருக்கிறார் சாரு. தொலைக்காட்சியில் M TV Clippings மாதிரி டக் டக் என நொடிக்கொரு தரம் மாறும் சாருவின் பின் நவீனப் பச்சோந்தி (முகம் எம்மை மெய் சிலிர்க்க வைக்கிறது

அ.மார்க்ஸின் 'கலாச்சாரத்தின் வன்முறையும் கலாச்சாரத்தை கவிழ்க்கும் ஆயுதமாக விமர்சனமும்' கட்டுரையில் அவர், கலாச்சாரம்/பண்பாடு என்பது (தமிழ்க்கலாச்சாரமாகட்டும் அல்லது வேறு எந்த உலகக் கலாச்சாரமாகட்டும்) மேலாண்மைமனோபாவம் கொண்டது. அவற்றிற்கு காண அடிப்படை சமூகப் படிநிலைகளை உருவாக்குவது; ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கட்டமைப்பது; நிறுவனமயமாக இயங்குவது; அதிகாரத்தினை தக்க வைத்துக் கொள்வது முதலான தளங்களில் இயங்குவதை அதன் பன்முகத் தன்மையினை நுண்மான் நுழையுலம் கொண்டு எடுத்துரைத் திருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இப்பண்பாடு 'பிரதி' (இலக்கியம்) யின் வழி தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும். படிநிலை அமைப்பிலிருந்து உருவாகும் 'பிரதி'யில் ஆதிக்கப் படிமங்கள் மிகுதி எனலாம். எனவே ஆதிக்கப் பண்பாட்டை உடைத்தெறியும் (நீட்டேஷ, லூயிஸ் கேட்ஸ், டியூக்கோ, லியோத்தார் கருத்துக்கள் வழி) அறிவுச் செயற்பாடாக பின்நவீனத்துவ விமர்சன நிகழ்வினை அடையாளப்படுத்தியிருப்பதை நன்கு உள்வாங்கிக் கொள்ள முடிந்தது.

இலங்கையில் இஸ்லாமியர்களின் மீதான ஒடுக்குமுறைகள் காலத்தாலும் தொடர்கின்ற போக்கினை எம். ஆர்.ஸ்ராலினின் 'இலங்கை அரசியல் குறித்து... முஸ்லிம்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை' என்ற கட்டுரை உணர்த்துகிறது. அரசியல் நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் ஒடுக்குதலுக்குள்ளாகும் அவர்களின் நிலைமை கேள்விக் குறியே. மேலும் மேலாதிக்கம் செலுத்தும் சிங்களப் பேரினவாதத்திற்கெதிரான தளத்தில் இயங்கும் தமிழ் தேசிய இனமும் இவர்களை ஒடுக்க நினைப்பதன் காரணத்தையும் அவர் காட்டிவிடுகிறார். இளைய அப்துல்லாவின் 'விடுபடும் சட்டகங்கள்' க்கு எதிர்வினையாகவே றஞ்சினியின் 'உன் தனிமை' அமைந்துள்ளது. (கவிதை)

கற்சுறா, கலாமோகனின் சிறுகதைகள் (தகரை, வெளிச்சம்) நன்றாக அமைந்துள்ளது

போங்கள். என்றாலும் “அடுத்தவன் குசு மட்டுமே நாரும்” என்கிற கோட்பாட்டுமுடிவை இனிமேலேனும் மாற்றிக்கொள்ளாதல் நலம் பயக்கும்.

கே.ஏ.குணசேகரன் அவர்களிடம் தோழர்கள் தொடுத்த வினாக்களுக்கான நியாயங்களை ஒரு புறம் நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். என்றாலும் ஒரு தலித் பேராளியை, சிந்தனையாளரை விமர்சிக்கும் உரிமைகூட மற்றொரு தலித்துக்கே இருக்கவேண்டும் என்று நான் கருதுகின்றேன். இது தலித் கோட்பாட்டை/கோட்பாட்டாளரை வழிபாட்டுப் பொருளாக்கும் நோக்கிலன்று. தமிழக/இந்தியச் சூழலில் தலித் சிந்தனையாளர்களை, செயற்பாட்டாளர்களை விமர்சிக்க வரிந்து கட்டிக்கொண்டுவரும் தலித் அல்லாதோரின் சுய உருவங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெளிப்படுவதை நாங்கள் பாத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சமீபத்தில் இந்துவில் வெளிவந்த கெய்ல் ஓம்வெத் கட்டுரை தொடர்பான கருத்தாடல்களை நீங்கள் அறிந்திருக்கக்கூடும்.

விசுரேஷ்
மேட்டூர் அணை, தமிழ்நாடு

ஒரு நண்பர் மூலமாக எக்ஸில் இதழ் கிடைத்தது. என்னுடைய மனப்பதிவினை உங்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். முதலில் இதழ் தயாரிப்பு நன்றாக இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். எனினும் உள்ளடையில் இடம் பெற்றிருக்கிற கான்டிஸ்கியின் ஓவியம் முன்அட்டைக்கு வந்திருந்தால் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். இவை என் அபிப்பிராயங்கள்தான். பொருட்படுத்த வேண்டாம் என்றால் தள்ளிவிடலாம். ஒரு காலாண்டு இதழை நடத்தி ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கும் மேலாக இழந்து அனுபவம் கண்டிருக்கிறேன். எனவேதான்... கதைகள் பொருத்த மட்டில் கலா மோகன் எழுதியதுதான் இந்த இதழின் சிறப்பான அம்சம் அக்கதையின் தடையற்ற மொழி என்னைக் கவர்ந்தது. கதை சொல்லும் முறையும், அதை எளிமை என்று சொல்லிவிட முடியாது. இங்கே பின்நவீனத்துவ வாதிகள் என்று கோருபவர்கள் சிலர் கதையே சொல்லாமல் சிறுகதை எழுத்தாளர் களாகக் கணிக்கப்பட விரும்புகின்றனர். (உதாரணம், கோணங்கி மற்றும் கௌதம சித்தார்த்தன்) சிலர் அபரிமிதமான தகவல்களைச் சேகரித்து தலையணை சைசில் புத்தகம் போட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த தலையணை சைசில் தகவல் சேகரிப்பாளர்கள் செய்வது பெரும்பாலும் இந்தியத்தத்துவமரபின் இழைகளை உருவி எடுத்து அங்கங்கே மாணு ஆய்வியல் மற்றும் மதம் ஆகியவற்றுடன் கலந்து விடுவதுதான். பகவான்தான் படிக்கமுடியும் அப்படிப்பட்டவைகளை, மேலும் மல்டி வால்யூம் கிளாஸிக் குகளான புரூஸ்த் மற்றும் மியூஸில் போன்றோரை நம்மால் சகித்துக்கொள்ள முடியாது போகும் நிலைமை வந்துவிடுகையில்... அடுத்த சிறந்த கதை

அமரந்தாவினுடையது, அதனுடைய மொழியும் அந்நியோன்றியமும் கபடினமையும் எனக்குப் பிடித்திருந்தன. பிடித்திருந்தன என்பது விமர்சன மொழியாகாது என்றாலும்கூட, கவிதைகள் சரியாக எடுபடவில்லை. முன் உள்ளடையில் இடம்பெறும் கர்சுறா மோசமான நவீற்சி உணர்வில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதைவிடறஞ்சினியின் (உன் தனிமை) கவிதை சிறப்பான தென்பேன். மரணங்கள் நிகழும் பலவாய் என்கிற கவிதை தேவலாம். அதன் குறுக்கு குறிப்பீடுகள் புலப்பட்டாலொழிய அதை புரிவது கடினம். லியோர்த்தார்த்தின் கட்டுரை மொழிபெயர்ப்பு மிகச்சிறந்த இலக்கியச் சேவையாகும். மிஷல் டூக்கோவின் ஆசியன் என்பது என்ன? (எது?) என்ற கட்டுரையும் ரோலன் பார்த்தின் ஆசிரியனின் மரணம் கட்டுரையும் தமிழில் ஆர்.சிவகுமார் என்பவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. வந்த இதழின் பெயர் உன்னதம். தாங்கள் இதை அறிந்திருந்தால் விட்டுவிடுங்கள். பின்நவீனத்துவத்தின் மூலப்பிரதிகள் இன்னும் கொஞ்சம் தமிழ் ஆக்கம் செய்யப்பட்டால் பம்மாத்துக் காரர்களை ஒதுக்குவது சராசரி வாசகர்களுக்கு உபயோகமாகவும் வசதியாகவும் இருக்கும். பௌத்திரியாத் எழுதிய /பூக்கோவை மறந்துவிடு கட்டுரையையும் தமிழுக்கு கொண்டுவந்தால் நன்மையாக இருக்கும்தான். தலித்தியம், பெண்ணியம் இரண்டையும் இணைக்க முடியும் என்று எனக்கு தோன்றவில்லை. இங்கே சிலர் (ஒரு காலத்து மார்க்ஸியர்கள்) ஜோதிடத்தையும் பின்நவீனத்துவத்தையும் அரவணைத்துச் செல்லவேண்டும் என்று சொல்பவர்களாக இருக்கிறார்கள்.வெறும் எதிர்ப்பு, படிப்பவனின் மென்னுணர்வை கலங்க அடித்தல் என்பதற்கு மேலாக இனிதான் சில சாருநிவேதிதா போன்ற தடையற்ற எழுத்துக்காரர்கள் செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் 0° டிகிரியில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது போன்ற ஷாக்குகள் தீவிரமான சிறுபத்திரிகை வாசகனுக்கு தேவையில்லை என்பது என் தீர்மானமான அபிப்பிராயம். சாருவிற்கு இதை நான் இன்னும் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. இதற்குப் பதிலாக அவருடைய நகைச்சுவை உணர்வை இன்னும் சிறப்பித்து எழுதினால் மேலும் கூடுதலான பரிமாணம் தமிழ் நாவலுக்குக் கிடைக்கும். நகைச்சுவை உணர்வுற்ற வறண்ட நிலைதான் இங்கு நிலவுகிறது. நகைச்சுவையும் கிண்டலும் மிகுந்த ஒரு நல்ல ரிப்போர்ட் வீணைக்கொடியோன் எழுதியது. நான் ரசித்துப் படித்தேன். லேட்ரினேலியா பற்றிய கட்டுரை பற்றிக் கூடுதலாகச் சொல்வதற்கில்லை. மிதிலாவின் ரிப்போர்ட் கள் போன்று சிறுபத்திரிகை கள் அவசியம் ஒரு பகுதி வைத்திருப்பது நல்லது.

B r a m m a r a j a n
Dharmapuri,
S,India



எக்ஸில் ஆசிரியர் குழுவிற்கு,

எனது தந்தை 'நீர் கொழும்பூர் முத்துலிங்கம்' அவர்கள் 09.01.2000 அன்று காலமானார். எனது தந்தையாரின் ஞாபகங்களை நினைவு மிகவும் கடினமானது. சிறந்த இலக்கிய நண்பனாகக் கூட என்னுடன் வாழ்ந்துவிட்டுப் போய்விட்டான். அவரது முகவரி கேளாமலே வீடு வந்து சேர்ந்த பத்திரிகை EXIL, ஈழத்தவரின் இலக்கிய வளர்ச்சி இந்தியாவையும் மீறிப் போகிறது என்று அடிக்கடி என் அப்பா கூறுவார். அதற்கு எக்ஸில் சான்று. 'எக்ஸில்' இன் வருகை எனது தந்தையின் மூச்சு நின்றதைப் போல் நின்றுவிடுமோ என நான் அஞ்சுகிறேன். எக்ஸில் நின்றுவிடக்கூடாது என நான் வேண்டுகிறேன்.

நீர் கொழும்பு ஜெயகாந்தன்.

எக்ஸில்-7வது இதழில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியதாக கற்சுறாவின் பசுவயா பற்றிய கவிதையையும் றஞ்சினியின் 'உன் தனிமை'யையும் சொல்லலாம். நிலவுகின்ற சமூகங்களுக்குள்ளேயே குடும்ப அமைப்பைச் சிதைக்கக்கோரும் றஞ்சினியின் கவிதையில் வார்த்தைகள் கவனமாக, நுட்பமாகக் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. 107 கவிதைகள் பற்றிய கற்சுறாவின் கவிதை ஒரு அனல் வீச்சு. 107 கவிதைகளில் அவர் வெளிப்படுத்திய பார்ப்பனியக் கருத்துத் தெறிப்புதான் இத்தகைய ஒரு கவிதைக்கு காரணமாக இருந்திருக்க முடியுமென்று நினைக்கிறேன். றஞ்சினியின் கவிதையைவிட கற்சுறா வினுடையது படித்த உடன் தாக்குவதாகவும். எளிதில் பிடித்துப்போகும் படியாகவுமான கட்டமைப்பு. றஞ்சினியுடையதும் ரசிக்கத்தக்கதே. குறிப்பாக (ஆண்கள் தவிர்த்து) பெண் வாசகிகளுக்கு அவர்களின் மன அலைகளோடு இணைந்து ஒலிக்கக்கூடிய ரிதம் றஞ்சினியின் கவிதையிலுள்ளது. குறியியற்சூறம் போன்ற படைப்புகளை உள்வாங்கிக் கொள்வதில் இன்னும் சிரமமிருக்கிறது. இங்கு வெளிவரும் பல இலக்கிய இதழ்களோடு ஒப்பிடும் போது எக்ஸில் தொடர்ந்து வாசிக்கத் தூண்டு வதாகவும் புதிய பேசப்படாத பல அரிய விஷயங்களின் விவாதக் களமாகவும் தெரிகிறது.

— மேகவண்ணன் —

19.11.1999, ராமேஸ்வரம்

Exil தோழிய, தோழர்களுக்கு வணக்கம்.

இதழ் 8ஐ கண்ணூற்றதில் புலம்பெயர்ந்த நிலையில் ஏற்படும் சகலவிதமான பிரச்சனைகளையும் ஓரளவிற்கு உள்வாங்க முடிகிறது. இதழின் வடிவத்திலும் மொழியின் அமைவு மற்றும் கூற்றிலும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் காணமுடிகிறது.

கொசோவா பிரச்சனை குறித்த கட்டுரையில் பல்வேறுவிதமான கருத்துக்கள் வெளிப்பட்டாலும் அடிப்படையில் கம்ப்யூனிச சித்தாந்தத்தின் அடிப்படை எனத் தெளிவாகிறது. இங்கு கதைகட்டிவிடப்பட்ட கொசோவாப் பிரச்சனைக்கும் தமிழரசன் எழுதியுள்ள கட்டுரைக்கும் பெருந்த இடைவெளி உள்ளதை அறிய முடிகிறது. அடுத்த இதழையும் கவனிக்க வேண்டும். எக்ஸிலுக்கு தமிழகத்தில் 200 வாசகர்கள் உள்ளார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி. பெண்ணியம் சார்ந்த தீவிர பிரச்சனைகளை உள்ளடக்கிய படைப்புகளை வெளிக்கொணருதல் நலம். விஜி கூறும் "ஆதிக்க கருத்தியல்கள் வடிவமைந்த பெண்ணாக எம்மை ஆக்கி இருப்பது" எனும் கூற்று ஆழமான வரலாற்றையும் மத, அரசியல் உள்ளிட்ட அம்சங்களை வெளிப்படுத்தும் முக்கிய கூற்றாக நான் காண்கிறேன். ஆண்மையம் சார்ந்த புவன மண்டலத்தில் பெண்ணியம் சகலவிதமான சித்தாந்தங்களையும் உள்வாங்கி கடந்து சயமாக அமைதல் வேண்டுகிறேன். தோன்றுகிறபோதே மனதில் ஊறும் Male Chauvinist என்ன செய்ய? இம்முரணி அம்சங்களில் இருந்து தெளிவை நோக்கி, புரிதலை நோக்கி நகர்தலே ஆண்மையம் முக்கியமாய் மூன்றாம் உலகின் மையம் செய்யக்கூடிய காரியம். கல்வியும், காரியமும் பெண்களுக்கு இந்த நூற்றாண்டில் தான் சுவைநீருக்கிறது. வரும் நூற்றாண்டுகளுக்கு அதன் அதிக பட்ச சாத்தியம் நிகழக்கூடும். அதேபோல் பிரச்சனைகளும்.

நிற்க, இதழில் கவிதைகள் எந்த விதத்திலும் நேர்த்தியாக அமையவில்லை. நூல் விமர்சனங்கள் முக்கியமாக 0°, மேற்கின் தாக்கங்களில் இருந்து உறிஞ்சப்பட்ட வடிவங்களே உலாவுகின்றன நாவல்களாக. 0°க்கு ஒரு தினத் தந்திப்பேர்ப்பர் சமம், வாசிப்பின் புலன்கள் யாவற்றையும் தொகுக்கவே செய்யும். இதில் பிரான்ஸில் உள்ள சுதந்திர குழுவாக்கும்(Sex) இங்கும் வித்தியாசம் உண்டு. பின்னே வெளிப்படும் மனம் மட்டுமே உன்னத உண்மையாய் விளங்கக்கூடியவை. இது குறித்து விமர்சனம் எழுதலாம் எனத்தோன்றுகிறது. புலம் பெயர் சிக்கலில் படைப்பின் மொளனத்தைவிட குரல் தொனியே அதிகம் வெளிப்பட்டுள்ளது. மொளனம் பல மொழிகளையும் பலகுரல்களையும் பேசச் செய்யும். யுத்தமும் அதன் இரண்டாம் பாகமும் சிறுகதையில் ஈழத்தில் ஒளிந்துள்ள சாதியம் மறைமுகமாக உடைக்கப் பட்டுள்ளது. சக்கரவர்த்திக்குப் பாராட்டுக்கள். மேலும் கவனத்தில் பதிக்க வேண்டிய அம்சங்களும் உள்ளன.

பிரியம்.

சென்னை

அதிலும் படைப்பு ரீதியான மனிதர்கள் கொல்லப் படுவது அவமானத்துக்குரியதுதான். மனித இருப்பே அவமானப்பட வேண்டிய ஒன்று. இதில் 'முதல்' என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்வது நமது சிந்தனையே சக மனதனைப் பலியிடக் கோரும் நோக்கிலானது. வார்த்தைகளில் கூடுதல் கவனமும், பிரக்கூயும் தேவையென உணர்கிறேன். எக்ஸிலின் பங்கு தமிழ் குழலில் மறுக்க முடியாத இடத்தைப் பெறுவதாகிறது. நாம் வாழும் சமூகம் குறித்து நாம் பெருமைப்படு மளவுக்கு இன்னும் விசயங்கள் - போர்கள் மனித அழிவுகள் இயற்கை பேரபாயம் வறுமை, பிணிக் குப்பின்பும் - இருக்கிறதா என்பது எனது சிந்தனை குடையும் கேள்வி. எக்ஸிலின் சிறப்பு அதன் கட்டுரைகளில்தான்.

ஹவி
கிருஷ்ணாநகர்
மதுரை.

இலக்கிய வட்டாரத்தில் எக்ஸில் பற்றிய பேச்சு மிகவும் அடிபட்டது. அண்மையில் தங்களது 7-வது இதழ் அரபாத் மூலம் பார்த்தேன். ஒரு கவிதையும்

சில ஈசல்களும் இங்கு அமுது இதழில் மீள் பிரசுரம் செய்யப்பட்டது என நினைக்கிறேன். அற்புதமான எழுதப்பட்டிருந்தது. சுவையாகவும் இருந்தது.

முஸ்லிம்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை கட்டுரை பற்றி படித்து அதிர்ந்தேன். இப்படி ஒட்டிக்கொள்ளாமல் நடுநிலையாக நின்று எழுதும் ஒரு தமிழனைக் காண எத்தனை நாள் ஆசை எனக்கு. எம்.ஆர்.ஸ்ராலின் போன்று சிந்திக்க, செயற்பட மனிதர்கள் இருப்பதால்தான் இன்றும் மழை பெய்கிறது.

உன் தனிமை கவிதை சத்தியமானது, சிறந்த கவிதை. அட்டையின் உட்பக்க கற்சுறாவின் கவிதை அபத்தம், அநியாயம். அவமானம். கவிதை எழுதுவதோடு நின்றிருக்கலாம். குனிந்து குறிபார்க்க அவர் சொல்லித்தர தேவையில்லை.

நமக்கொரு பண்பாடும், போற்றத்தக்க கலாச்சாரமும் உண்டு. ஐரோப்பாவில் வேண்டுமானால் எவனுடைய குறியையும் எவரும் தடவட்டும், பார்க்க கட்டும். தமிழில் வேண்டாம். எம்மை அவமானப்படுத்த வேண்டாம்.

அஸ்ரஃப் சிகாப்தீன்
"யாதிரா"
இலங்கை

பெண்கள் சந்திப்பு

புகலிட பெண்கள் சந்திப்பின் 9 வது தொடர்...

- பெண்ணிய சிந்தனை நோக்கிலான கருத்தாடல்கள்.
- ஆண் மையவாத கதையாடல்கள் மீதான கட்டுடைப்பு.
- அனுபவப் பகிர்வுகள்.

போன்றவற்றை நோக்கி...

இரண்டாயிரம் யூலை, 29/30 தினங்களில் பிரான்சில் நடைபெற உள்ளது.

இது குறித்து ஆர்வமுள்ள பெண்களிடம் இருந்து சந்திப்புக் குழுவினர் கருத்துக்களையும், ஆலோசனையையும் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

தொடர்புக்கு:

ஜெபா/இன்பவல்லி
c/o EXIL
B.P - 204,
92604 ASNIERES CEDEX
FRANCE.

திட்ப்பட்டுப் போனோம்
வெகுவாய்,
செக்கல் இருட்டில்
கனவுகளை மெய்ப்பித்து.

எம்மீது பழி போடாதிருக்க
பாதிக் கனவை காண்பித்து
தவறினோம்.

அச்சாப் பிள்ளைகள்.

மீதிக் கனவில்
தின்று,
புணர்ந்து,
குடித்து,
கவிதை எழுதி,
குழந்தைகளிடம் காண்பிக்க
இன்னும் இன்னுமாய் சாகுபடி.

சொன்னா குறை நினைக்க வேண்டாம்.

சொகுசாய் படுத்துறங்கி
சுதிபட்ட பூனை
நெரிபட்டு நெருப்பில் விழ
துடிக்குமா? சொல்.

பின் எதுக்காய்,
கனவும்...
கவிதையும்...
மயிரும்...
மீதியும்...

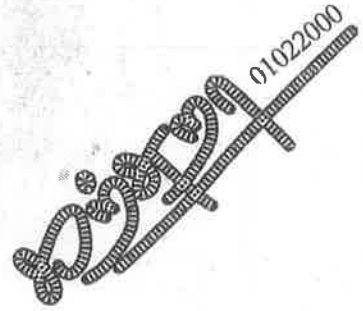
படு.

மல்லாந்த படுக்கை.

கால்விரிய
பதம்பார்த்து
குறி தள்ளும் நாயே!

தெருக்கரையில்
இன்னும் கறள் ஏறாக் கோதுகளின்
துலங்கல் திடுக்கிட்டு
துக்கம் கலைகிறது.

தொடர் தூக்கம்
இசைவு
அறுந்து போனால்
கனவொன்று வருமா?
கழுதாய்!.



யின் நவீனத்துவ நிலை : அறிவின் மீது ஓர் அறிக்கை

ஜோன் - ஃபிரான்ஸுவா லியோதார்

Jean-François Lyotard உடைய "The Postmodern Condition: A Report on Knowledge" எனும் நூலை மொழிபெயர்ப்பு ஆகலை வழி நன்றி நினைவுகூர்ந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இதை நுகராதவர் ஒருத்தராகக் கருவதற்கு "எக்ஸ்டீம்" செய்துள்ளார். சுவாமிநாதர்

- வின்சன்ட்.ச -

7வது அத்தியாயத்தின் மீதி...

விஞ்ஞான மொழிவிளையாட்டுக்குறித்த கூறுகளை வேகமாக நினைவுடுத்துதலை இந்த இரண்டா வது புள்ளி காண்பிக்கிறது. இவை எடுத்துரைப்பறிவுடனான அதன் தொடர்புபற்றி மிகச்சரியாக எண்பிக்கின்றன. எடுத்துரைப்பறிவு தனது சொந்த முறைமைத்தன்மைபற்றிய கேள்விக்கு எதையும் தந்துவிடுவதில்லையென்று கூறப்பட்டது. அது தனது சொந்தப்பரப்புக்கையின் பயன்வழியியலையே சான்று செய்துகொள்கின்றது. இங்கு விவாதத்துக்கும் சான்றுகளுக்கும்ான துணை எதுவுமின்றி இது நிகழ்கின்றது. அதனால்தான் விஞ்ஞானச் சொல்லாடல்கள் பற்றிய சிக்கல்களினைப் புரிந்துகொள்ளுதல் சில சகிப்புத்தன்மைகளினுடனேயே உருவாகிறது. எடுத்துரைப்புப் பண்பாட்டுக்குடும்பங்களில் உள்ள மாறிகள்போல அடிப்படையில் இவ்வகைச் சொல்லாடல்களை அணுகுகின்றது.⁵⁵ இதன் எதிர்நிலை உண்மையானதல்ல. விஞ்ஞானிகள் எடுத்துரைப்பறிக்கைகளின் பயன்நிலைபற்றிக் கேள்வி எழுப்புகின்றார்கள். இதன் வழி இவை ஒருபோதும் விவாதங்களுக்கும், சான்றாதாரங்களுக்கும் ஆட்பட்டவையல்ல என்று முடிக்கின்றார்கள்.⁵⁶ வேறுபட்ட பல மனோநிலைகளைச்சார்ந்தவை என்று அவர்கள் வகைப்படுத்துகின்றனர்: காட்டாண்டி நிலை, ஆதி நிலை, அபிவிருத்தியடையாநிலை, பின்தங்கியநிலை, தனித்துப்போன, கருத்துக் கலவையான, வழக்கடிபாடுகளாலான, அதிகாரத்துவமான, முன்முடிபுகளுடைய, அறியாமையிலுள்ள, கருத்தியலானவை என்பன அவை. எடுத்தரைப்புக்கள் புராணங்களாக, வீரகாப்பியங்களாக, பழமரபுக்கதைகளாக, பெண்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும்மட்டுமே இச்சமூகங்களில் பொருந்திவருவதாயிருக்கும். சிறப்பாக, நிலையான சில முயற்சிகளை இந்தச் சமூகங்களின் தெளிவற்றநிலை மீது ஒளிபாச்சுவதற்காக-நாகரீகமாக்குதல், கல்விவழங்கல், அபிவிருத்தி என்று இவர்கள் செய்துள்ளார்கள்.

அந்தச் சமநிலையற்ற உறவு ஒவ்வொரு விளையாட்டுக்களினதும் உள்ளார்ந்த விளைவுடையது. இதன் அறிகுறிகளை நாம் அனைவருமே உணர்வோம்இதுதான் பண்பாட்டு ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒட்டுமொத்த வரலாறுமாகும். மேற்கத்திய நாகரீகத்தின் வீழ்ச்சியிலிருந்து இந்தச் சிறப்பான பொதுப்போக்குப் பற்றி அடையாளம் கண்டுகொள்ளுதல் முக்கியமானதாகும். இது அனைத்து ஏகாதிபத்திய வடிவங்களிலிருந்தும் தனியாயிருக்கக்கூடியது. இது முறைமைத்தன்மைக்கான கோரிக்கையினால் காக்கப்படுகிறது.

8வது அத்தியாயம்:

எடுத்துரைப்புச் செயற்பாடும் அறிவின் முறைமையும்

விஞ்ஞான மொழிவிளையாட்டின் தோல்வியால்தான் இன்றைக்கான முறைமையின் சிக்கல் எழுகிறது என்று இனியும் கருதமுடியாது. அது தன்னளவிலேயே ஓர் சிக்கலாக முறைமைப்

படுத்திக்கொண்டது என்று சொல்வது மிகவும் பொருத்தமானதாயிருக்கும். (இது பட்டறிவுசார் கல்வி போன்ற ஓர் இயக்கு சக்தி என்ற வகையில்) ஆனால் இந்த வழிமுறையில் இதனைக் கையாள்வது சமீபத்திய காலங்களின் சூழ்நிலையைப் பின்தள்ளிவிடுவதாக ஆகும். இந்தப்புள்ளிக்கு அது வந்துசேர்வதற்கு முன்பு (சிலர் இதனை நேர்நோக்குத்தன்மை என்றழைப்பர்) விஞ்ஞான அறிவுபுறதீர்வுகளை நோக்கி நிற்கிறது. நீண்டகாலமாகவே எடுத்துரைப்புவைச் சேர்ந்த படிமுறைச் செயல்களிற்குத் தனது தீர்வுகளை ஒன்று சேர்ப்பதற்கான செயலிற்கு வெளிப்படையாகவோ மறைமுகமாகவோ (விஞ்ஞான மொழிவியலையாட்டு) உதவிகரமானதாயில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஓர் வடிவத்திலோ, மற்றதொரு வடிவத்திலோ எடுத்துரைப்பல்லாதவற்றில் இவ்வெடுத்துரைப்பின் மீள் வருகை இப்போதைக்கும் எப்போதைக்குமாக மீப்பொதிந்துள்ளது என்று எண்ணப்படத் தேவையில்லை. இதற்கான ஓர் சாதாரண உதாரணம்: விஞ்ஞானிகள் ஓர் 'கண்டுபிடிப்பை' செய்த பின் தொலைக்காட்சியில் தோன்றும்போது அல்லது ஓர் நாளிதழினால் செவ்வீ காணப்படும்போது என்ன செய்கின்றார்கள்? அவர்கள் அறிவின் ஓர் இதிகாசத்தை மீளச் சொல்வார்கள். உண்மையில் அவர்கள் சொல்வது முழுதும் (காப்பியமே) இதிகாசமே அல்ல. அவர்கள் எடுத்துரைப்பு விளையாட்டின் விதிகளை வைத்துக்கொண்டு விளையாடுவார்கள். அதன் தாக்கம் ஊடகத்தைப் பயன்படுத்துபவர்கள் மீது மட்டுமல்லாது, அந்த விஞ்ஞானிகளின் (Sentiments இனதும்) கணிசமான அளவு இருக்கக்கூடியது. இந்த மெய்மை புறக்கணிக்கத்தக்கதேயா, மேலதிகமாகவோ அல்ல; இது விஞ்ஞான அறிவின் உறவை 'பொது' அறிவுடன் எவ்வாறு உள்ளது என்று ஒப்புநோக்கப் பார்க்கிறது; அல்லது அதில் எவை விடுபட்டுள்ளது என்று பார்க்கிறது. விஞ்ஞானம் ஓர் காப்பியமாகத் தன்னைத் தேற்றிக் கொள்வதெற்கென அரசுகளின் பெருந்தொகை பணம் செலவிடப்படுகின்றது. ஏனெனில் அரசுகளின் நம்பகத் தன்மையே அவ்வக் காப்பியங்களிற்கான தங்கியுள்ளது. இவற்றின் வழியாக முடிவுகளை எடுப்பவர்களிற்கான பொதுசன ஆதரவை திரட்ட அரசு முயற்சிக்கின்றது.⁹⁷

விஞ்ஞானத்தின் மொழிவிளையாட்டு தனது அறிக்கைகள் உண்மையாக இருக்கவேண்டும் என்ற விருப்பின் வரைக்குமாவது எடுத்துரைப்பிடம் தஞ்சமடைவது தவிரக்கமுடியாது என்று கருதப்படமுடியாது. ஆனால் அவை தமது அறிக்கைகளின் உண்மைத்தன்மைகளைத் தாமாகவே முறைமையாக்கிக்கொள்வதற்கான வளங்கள் எதுவுமற்றவை. இந்நேர்வில் வரலாற்றினைப் புரிந்துகொள்வதன் (குறுகலாகப் பார்க்கப்படாது) தேவை இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்வது அவசியம், மேலே கோடிட்டுக் காட்டியபடிக்கு நினைவுபடுத்துவதற்குரிய தேவையாகவோ, எறியப்படுத்துவதற்குரிய தேவையாகவோ (வரலாற்றுத் தன்மைக்கான தேவை) ஆனால் அதேவேளை இதற்கு முரண்பட்ட விதத்தில் மறந்துவிடுவதற்கான தேவையாகவோ இது இருக்கிறது. (METRUMக்கான தேவை) (பார்க்க அத்தியாயம்6)

நாம் நம்மையே அவசரப்படுத்திக்கொள்கிறோம். ஆனால் நாங்கள் முன்னகர்ந்து செல்கையில் முறைமைச்சிக்கலுக்கு எனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வெளிப்படையானதும் முழுமையானதுமான தீர்வுகள் கொள்கையளவில் முழுமையானவையல்ல; ஆனால் அவற்றின் வெளிப்பாட்டுவிதத்திலேயே அவை அப்படியிருக்கின்றன. இப்போது வேறுவேறு வடிவங்களில் அவை இருந்து கொண்டிருந்தாலும் நாங்கள் ஆச்சரியப்படத்தேவையில்லை. மேற்கில் விஞ்ஞான அறிவின் எடுத்துரைப்பை அவசியப் படுத்துவதற்கான உணர்வை நாங்கள் இந்த நேரத்தில் உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டுமா? இது அறிவியலில் அந்தஸ்தைத் தெளிவுபடுத்துவதற்காகவேயானது.

விஞ்ஞானத்தின் புதிய மொழிவிளையாட்டு அதன் தொடக்கத்தின்போதே பிளேட்டோவின் காலத்திலேயே தனது முறைமைபற்றிய சிக்கலை முன்வைத்துவிட்டது. விஞ்ஞானத்தின் பயன்வழியியல் சலனத்துக்குள்ளாக்கப்பட்ட, வெளிப்படையாக ஓர் கருப்பொருளாகவோ, உள்ளீடாகவோ, ஓர் முன்முடிவாகவோ 'Dialogue' (பிளேட்டோவின் நூல்) இல்லருந்து எடுக்கப்படும் பகுதியினை வியாக்கியானம் செய்வதற்குரிய இடம் இதுவல்ல. உரையாடலின் விளையாட்டு அதனது சிறப்புத் தேவைகளோடு இந்தப் பயன்வழியைக் கையகப்படுத்தி வைத்திருக்கிறது. அத்துடன் கற்பித்தல், ஆய்வு ஆகிய அதன் இரு செயற்பாடுகளையும் உள்ளடக்கிப் பரவலாக்கி வைத்திருக்கிறது. முன்னர் சொல்லி வந்த சில விதிகளை நாம் இங்கும் அறிந்துகொள்ளமுடியும். கருத்திசைவுகள் மட்டுமே நோக்கிய விவாதங்கள், ஏற்றுக்கொள்ளவைக்கும் சாத்தியப்பாட்டை காப்பாற்றுவதற்காக இருக்கின்ற உசுவதரவுகளின் தனித்தன்மை, பங்காளிகளிடையே ஒப்புமை ஆகியன. மேலும் இது விளையாட்டுப்பற்றிய ஓர் கேள்வியே தவிர ஊழ்பற்றியதல்ல, என்ற ஓர் மறைமுக அளக்காரம் அல்லது பலவீனத்தினாலோ, குரூரத்தன்மையினாலோ இவ்விதிகளை ஏற்கமறுப்பவர்கள் விலக்கிவைக்கப்படுவார்கள்.⁹⁸

விளையாட்டின் விஞ்ஞான இயல்பைத்தரும் ஓர் மெய்மை அங்கே விஞ்சிநிற்கிறது. அதனுடைய முறைமைபற்றிய கேள்வி உரையாடலினுள் எழுப்பப்பட்டவற்றுள்ளதான் இருந்தாகவேண்டும். இதற்கு

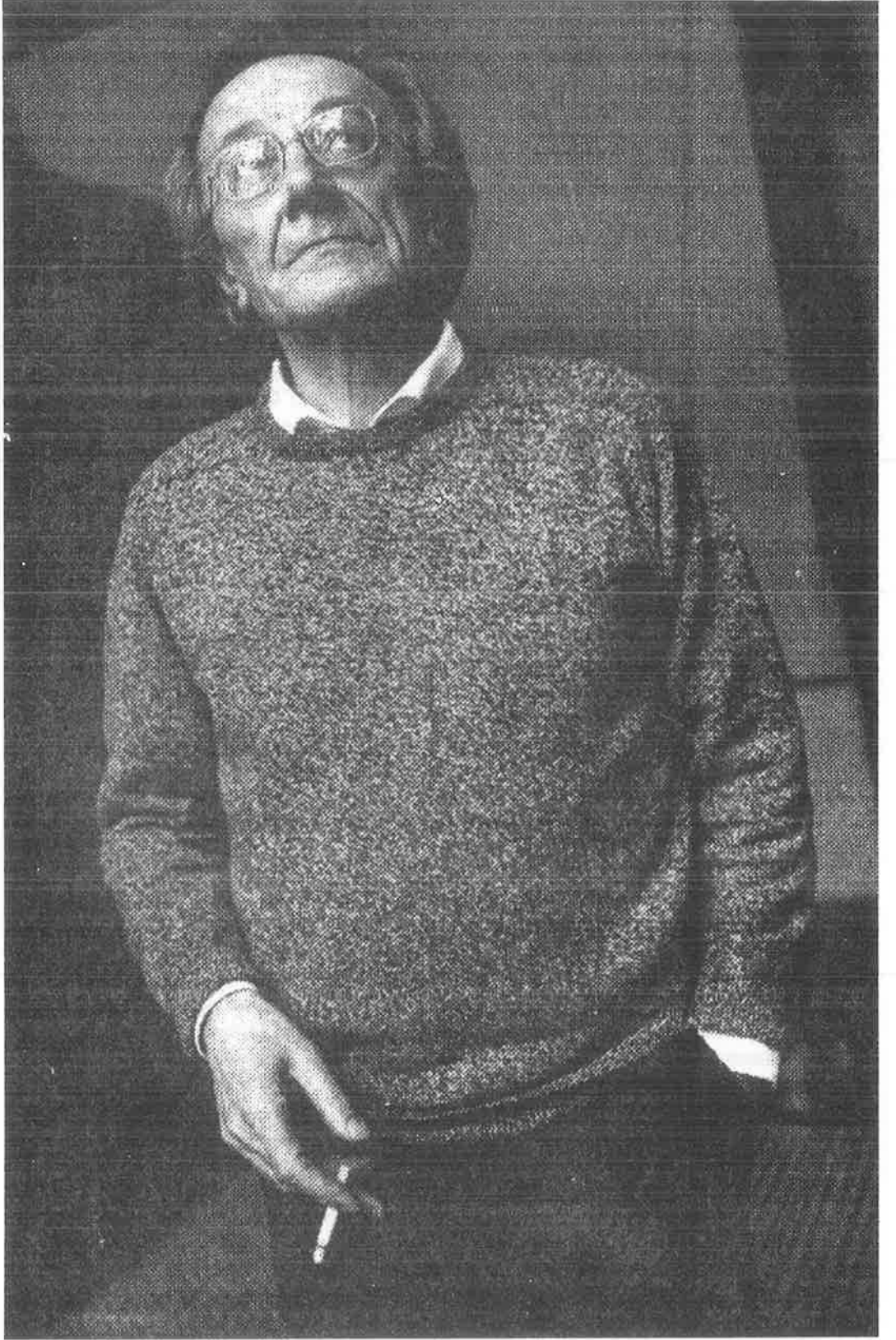
அறியப்பட்ட உதாரணம் - தொடக்கத்திலிருந்துவரும் சமூக அரசியல் அதிகாரத்துவத்துடன் இக்கேள்வி தொடர்புடையதனால் இன்னும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இவ்வதாரணம் 6,7வது ("The Republic") 'குடியரசு' நூலில் பார்க்கப்படலாம். எங்களுக்குத் தெரிந்தபடி அந்தப் பதில் அல்லது அதன் ஓர்பகுதி 'உருவகங்கள் நிரம்பிய குகை' எனும் எடுத்துரைப்பின் வடிவத்தில் வருகிறது. எப்படி மனிதர்கள் எடுத்துரைப்புக்களாகக் கிரகிக்கிறார்கள் என்றும் இது மீள்ச் சொல்கிறது. ஆகவே அதனது சொந்த வேதராட்சித்தனத்தின் எடுத்துரைப்புக்குள்ளேதான் அறிவு கண்டடையப்படுகிறது.

பிளேட்டோவின் 'Dialogue' நூலில் முறைமைப்படுத்தலுக்கான முயற்சி அதன் வடிவத்தினாலே எடுத்துரைப்புக்குத் தேவையானளவு வளமுட்டுகின்றது. ஒவ்வொரு உரையாடலும் விஞ்ஞானக் கலந்துரையாடலின் வடிவத்தை எடுக்கின்றன. அவ்வவாதத்தின் நடபடி அறிக்கையிடப்படுவதற்குப் பதில் மேடையேற்றப்பட்டது என்பதும் இங்கு முக்கியத்துவம் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகவே இதனால் ஓர் காப்பியத்தைவிட துன்பியலுக்குத்தான் இது மிக நெருக்கமாக உள்ளது.⁹⁹ விஞ்ஞானத்தைத் தொடக்கிவைத்த பிளேட்டோவியச் சொல்லாடல் விஞ்ஞான பூர்வமானதல்ல என்பதே மெய்மை, இது விஞ்ஞானத்தை முறைமைப்படுத்த முயன்றது. விஞ்ஞான அறிவு அறியப்படமுடியாததும், அறியப்படுத்தப்படமுடியாததுமாகும். அதாவது எடுத்துரைப்புப் போன்ற பிறவற்றைச் சாராமல் வெளிப்படுத்தப்படும் உண்மை அறிவு - ஒருவகை அறிவு - இதன் பார்வையின் வழி அறிவென்பதேயில்லை. இந்தவிதப் பார்வையில்லாதுவிடில் அதுதனது பயன்மதிப்பையே எடுகோளாக கொள்ளவேண்டியிருக்கும். மேலும் அது கண்டனத்துக்குள்ளாக்கியதையே படிநிலையிறக்கம் செய்ய வேண்டியிருக்கும். இக்கேள்வியை யாசித்தால் அது முன்முடிபுகளில் முன்சார்புநிலையைத் தரும். அதன் அதிகாரத்துவமாக எடுத்துரைப்பைப் பயன்படுத்துவதன் வழி இது அதே பொறியில் சிக்காதுபோய்விடுமா?

எடுத்துரைப்பின் சங்கமம் ஒன்றை விஞ்ஞானச் சொல்லாடலின் முறைமைப்படுத்தல் வழியாக நிரப்படுத்தவதற்குரிய இடம் இதுவல்ல. இவை பண்டைய, மத்தியகால, செவ்வியல் மெய்யியல்களை உள்ளடக்குகின்றன. மாறாக எல்லைப்படுத்தவில்லை. முடிவில்லாது தொடரும் துயரம்து. தெகார்த்தேயின் மெய்யியலைப் பார்த்தால், அவர் விஞ்ஞானத்தின் முறைமைத்தன்மையை வாலெரி (Valery) சொல்லும் 'மனத்தின்கதை'யினூடாக முன்வைக்கின்றார்.¹⁰⁰ அல்லது ஓர் 'Bildungsroman' ஊடாக வைக்கிறார்; முறையியல்பற்றிய சொல்லாடல் கருத்தில்கொள்வது இதையே. எந்த அறிக்கை விஞ்ஞான பூர்வமானது என்று பிரித்துப் பார்ப்பதற்காக விதிகளைத் தனியாகக் குவதில் அரிஸ்டோட்டல் எல்லோரையும் விட அதி நவீனமான வகையில் - இவ்வகையான அறிக்கைகள் தங்கள் முறைமைத்தன்மையினை இருப்பின் மீதான சொல்லாடலில் உறுதிப்படுத்த வேண்டியிருக்கும் என்று - சந்தேகமற்று இருந்தார். இன்னும் அதிநவீனமானது என்னவென்றால் விஞ்ஞான அறிவு, உசவுத்தரவின் இருத்தலை வெளிப்படுத்தவிளையும் முன் ஆதங்கத்தையும் சேர்த்து, விவாதங்களாலும் சான்றுகளாலும் மட்டுமேயானது என்ற அவரது பரிந்துரையாகும்.¹⁰¹

நவீன விஞ்ஞானத்துடன் முறையையாளனின் ஆய்வுச்சிக்கலில் புதிய இரு இயல்புகள் தோன்றுகின்றன. அது ஓர் மெய்யியல் தேடலின் பின் முதலில் ஓர் நீருபணம் அல்லது இயல் கடந்த தத்துவ அதிகாரத்துவத்துக்கு, ஓர் சான்றினை எப்படி நிரூபிப்பார்கள்? அல்லது மிகப்பொதுவாக "உண்மையின் நிலையினை யார் தீர்மானிப்பது?" என்பதுபோன்ற கேள்விகளுக்குப் பதிலாக விட்டுவிடுகின்றது. உண்மையின் நிலைகள், இன்னொருவாறு சொன்னால், விஞ்ஞான விளையாட்டின் விதிகள் அவ்விளையாட்டிலேயே மறைந்து பொதிந்துள்ளன என்பது எற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவை ஓர் விவாதத்தின் பிணைப்புகளினுள்ளேதான் நிறுவப்படக்கூடுமானவையாயிருக்கும். இது ஏலவே இயல்பாக விஞ்ஞானத்துவக் குணமுடையது. பிற திறனாளர்களால் முன்வைக்கப்படும் ஒருங்கிணைந்த கருத்தைவிட, விதிகள் நல்லவை. அங்குவேறு சான்றுகளும் இல்லை.

எடுத்துரைப்புப் பண்பாடுகளிற்கு மீள்புதிதாக்கப்பட்டதகுதியை வழங்குகின்ற, நிபந்தனைகளைக்கொண்ட சொல்லாடல்களில் இணைந்துள்ள, சொல்லாடல்களை வரையறுப்பதற்குரிய நவீன அணுகுமுறைகளுடன் சேர்ந்துள்ள நிலை, மறுமலர்ச்சிக்கால மனிதநேயத்திலும், பல்வேறுவிதமாக காணப்படும் அறிவொளிக்கால ஐர்மன் கருத்தியல் தத்துவத்திலுள்ள stuy mo Dyangஇலும், பிரஞ்சு வரலாற்றியல் பள்ளியிலும் ஏலவே இவை அவதானிக்கப் படக்கூடியவை. முறைமைத் தன்மைக்கான படிமுறைச்செயலில் எடுத்துரைப்பு இனிபும் அறியாது நிகழ்ந்த தவறிடவெளியாக இருந்துவிடமுடியாது. அறிவின் ஆய்வுச்சிக்கலில் வெளிப்படையாக எடுத்துரைப்பதற்கு வைக்கப்படும் பிராது, மரபான அதிகாரத்திலிருந்து பூர்சுவா வகுப்பின் விடுதலையுடன் சேர்ந்தேயுள்ளது. எடுத்துரைப்பறிவு புதிய அதிகாரத்துவத்திற்கான முறைமையின் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதானதாக மேற்கில் ஓர் எழுச்சியைச் செய்தது. ஓர் எடுத்துரைப்பின் ஆய்வுச்சிக்கலில் சமூகத்துக்காகத் தீர்மான முடிவெடுக்கும் உரித்துடையவர் யார்? தேவைப்பட்டவர்களுக்கு நெறியெனவாகும் பரிந்துரைகளை வழங்கும் தன்னிலை



Jean-François Lyotard
10.08.1924-21.04.1998

யார்? என்பனபோன்ற இத்தகு கேள்விகள் இயல்பானதே. இதன் பதிலாக ஓர் கதைநாயகனின் தீர்ச்செயல் முன்வைக்கப்படும்.

சமூக அரசியல் முறைமைத்தன்மையின் மீதான இவ்விதமான விசாரிப்பு புதிய விஞ்ஞான அணுகுதலுடன் சேர்ந்தது. மக்களின் முறைமைத்தன்மையின் குறியாகவும், பொதுக் கருத்து நிலையாகவும் கதைநாயகனின் பெயர் இருக்கிறது. மக்கள் தங்கள் நெறிகளை உருவாக்கிக்கொள்ளும் பாணி நிதான நோக்குடையது. இதன் புறவளர்ச்சியாக முன்னேற்ற நிலைக்கான கருத்து இருக்கும். மிகச்சரியாக அறிவு ஒன்று குவிவதற்கான இயக்கத்தையே இது பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது. ஆனால் இவ்வியக்கம் புதிய சமூக அரசியலிற்குள் ஆட்பட்டேயிருக்கும். ஓர் விஞ்ஞானக்குழுமம் எது உண்மை அல்லது எது பொய் என்று விவாதிப்பதைப்போலவே எவை சரியானவை எவை பிழையானவை என்று மக்கள் தங்களிடையே விவாதிக்கிறார்கள்; விஞ்ஞானிகள் விஞ்ஞான விதிகளை சேர்த்துருவாக்குவது போலவே மக்கள் பொதுச்சட்டங்களை சேர்த்துருவாக்குகின்றார்கள். புதிதாகத் தாங்கள் அறிந்த ஒளியின் மூலம் தங்கள் விதிகளை மீள்பார்வை செய்வதற்கு புதிய 'ஆய்வுகருவிகள்' விஞ்ஞானிகள் உருவாக்குவது போலவேதான் மக்கள் தங்கள் பொதுக்கருத்துநிலை விதிகளை உருவாக்கிக்கொள்கிறார்கள்.¹⁰²

இங்கு 'மக்கள்' என்பதனால் பொருள் கொள்ளப்படுவது மரபான எடுத்துரைப்பறிவினால் வருவிக்கப்படுவனவற்றில் இருந்து முற்றிலும் வேறானது. நாம் முன்பு பார்த்தபடி இது ஆர்ந்தமர்ந்த செயல்பாட்டைத் தேவையாகக்கொண்டது. மாறாக அடுக்கிச்சேர்க்கப்பட்ட முன்னேற்றப் போக்கையல்ல; ஓர் உலகளாவிய தன்மைக்கான முன்முனைபுமல்ல. இவைதான் விஞ்ஞான அறிவின் இயக்குசக்திகள். ஆகவே மக்களால் எடுத்துச்சொல்லப்படும் முறைமைத்தன்மையுடைய புதியபடிமுறைச் செயலின் பிரதிநிதிகள், மிகமுனைப்பாக மக்களின் மரபான அறிவைச் சிதைப்பதில் ஈடுபட்டேயாக வேண்டியிருக்கும் என்பது ஆச்சரியமானதொன்றல்ல. இந்தப் புள்ளியிலிருந்து பார்த்தால், சிறுபான்மையினர் அல்லது திறன்வாந்த பிரிவினைவாத இயக்கங்கள் நம்பிக்கையினத்தை மாத்திரமே பரப்பக்கூடியவை என்பதாக ஓர் பார்வையை முன்வைப்பதும் தெரியவரும்.¹⁰³

இவ்வசியமான அருபப்பேசுபொருளின் (அறிவினுடைய பேசுபொருள், ஆய்வலகாகத் தனித்துவமான ஓர் மாதிரி வடிவமைப்பாக்கப்பட்டுள்ளதால் இது அருபமானது- அதாவது, பிற மொழிவினையாட்டுக்களைத் தவிர்க்கும் படியான உண்மை மதிப்புள்ள குறிப்பறிக்கைகளை அனுப்பும்-பெறும் ஒன்றே இது.) உண்மை இருப்பை நாம் பார்க்கமுடியும். எந்த நிறுவனங்களுக்குள் இப்பேசுபொருள் ஆர்ந்தமர்ந்த செயல்பாட்டினால் தீர்மானம் செய்யப்படவேண்டியிருக்குமோ அந்த நிறுவனத்தில் இப்பேசுபொருள் சார்ந்திருக்கும். இன்னிறுவனங்கள் அரசின் ஓர் பகுதியாகவோ முழுமையாகவோ இருக்கும். அரசு பற்றிய கேள்விச்சிக்கல் விஞ்ஞான அறிவுடன் மிக நெருக்கமாகக் கோர்த்துப் பின்னப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் உள்ளிடைப் பிணைப்புக்கள் பல்முகங்கள் கொண்டவை என்பதும் தெளிவானதே. 'மக்கள்' (தேசியம் அல்லது மனிதம்) சிறப்பாக அவர்களின் அரசியல் நிறுவனங்கள் ஆகியவைதாம் சட்டம் உருவாக்குத் திறனுடையவை என்பதை அறியும் திறனை உள்ளடக்கியவையல்ல. அதனால்தான் அவை நெறியின் அந்தஸ்துடைய பரிந்துரைகளை உருவமைக்கின்றன.¹⁰⁴ எனவே அவை உண்மையென்று கருதப்படும் குறிப்புரைகளுக்குத் தொடர்புடையதாக மட்டும் தமது திறனைப் பயிலாது, நீதியை முன்வைக்கும் முன் எண்ணப்பார்வையுடைய உரைப்புக்களுக்குமாகிப்பயில்கின்றன. முன் சொன்னதுபோல் எடுத்துரைப்பறிவின் குணவியல்பை எது உருவாக்குகிறது என்றால் எடுத்தரைப்பறிவுபற்றிய எமது கருத்து நிலையின் அடிப்படையை எது உருவாக்குகின்றதோ அதுதான்.

நாம் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கின்ற முறைமைத்தன்மையின் நிலை, எடுத்துரைப்பை அறிவினுடைய மதிப்பீட்டுத்தன்மையாக மீளறிமுகம் செய்கின்றது. இது இரு வழிகளுடையதாய் இருக்க முடியும். அறிதல்சார் அல்லது நடைமுறைசார்ந்த எடுத்துரைப்பின் தன்னிலையை பிரதி நிதித்துவப்படுத்துகின்றதா அல்லது ஓர் அறிவுடைய கதைநாயகனாக, அல்லது ஓர் விடுதலையின் கதாநாயகனாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறதா என்பதைச் சார்ந்தது. ஏனெனில் இந்த மாற்றத்தினால் முறைமைத் தன்மையின் பொருள் மட்டும் மாறுவதில்லை, எடுத்துரைப்பும் கூட, தன்னளவில் அந்தப்பொருளை போதுமான விவரிக்கும் திறனற்றதாக ஏற்கனவே இருப்பது வெளிப்படையானதே.

அடக் குறிப்புகள்:

100- Paul Valéry, Introduction à la méthode de Léonard de Vinci (1894) [Paris: Gallimard, 1957]; இந்தத் தொகுதி "Marginalia" (1930) ஐயும் உள்ளடக்கியது. "Note et digestion" (1919) "Léonard et les philosophes" (1929); Eng. trans. in The collected Works of Paul Valéry, ed Jackson Matthews (Princeton: University Press, 1956-75), vol. 8].

101- Pierre Aubenque, Le Problème de l'être chez Aristote (Paris: Presses Universitaires de France, 1962).

102- Pierre Duhem, Essai sur la notion de théorie physique de Platon à Galilée (Paris: Hermann, 1908) [Eng. trans. Edmund Doland and Chaninah Maschler, To Save the Phenomena: An Essay in the Idea of Physical theory from Plato to Galileo (Chicago: University of Chicago Press, 1969)]; Alexandre Koyré, Etudes Galiléennes (1940; Paris: Hermann, 1966 [Eng. trans. John Mephan, Galileo Studies (Hassocks, Eng: Harvester Press, 1978)]; Thomas Kuhn, Structure of Scientific Revolutions.

103- Michel de Certeau, Dominique Julia, Jacques Revel, Une Politique de la langue: La Révolution Française et les patois (Paris: Gallimard, 1975).

104- அறிவுரைகளுக்கும் அறிவுகளுக்கும் வேறுபாட்டுக்கு பார்க்க G. Kalinowski, "Du Métalangage en logique. Réflexions sur la logique déontique et son rapport avec la logique des normes," Documents de travail 48 (Université di Urbino, 1975).



நெடுநாள் முன் நிகழ்ந்த
புத்தரின் புன்னகைக்குத்
தாமதமாகவே
'சக்தி'யிடமிருந்து
சமிக்ளை கிடைத்தது.

பொக்கிரான் அதிர்ச்சியில்
வாஷிங்டனில் தொங்கிய
இயேசுவின் சிலுவை
விரிசலுற்றது.

கோபமுற்ற இயேசு
இந்தியாவை இழுத்துவந்து
சிலுவையிலிட்டார்.

மோனிகாவின் கண்ணாடிப்பால்
கலைந்துபோன தவம்
சாபமாய் மாறிப்
போய் விழுந்தது சூடானில்.

தெறித்து விழுந்த
சாபத்தின் துகள்கள்
இடதுகளின் கண்களை உறுத்த
காண இயலவில்லை
அருகில் கிடந்த
செம்மணிக் குழிகளை.



வீச்சமடி மூத்திர

வயிறு வெடித்துப் பிணங்கள் மிதக்கும்
கங்கை நீர் தெளித்து
புனிதப். படுத்துவீர்
உன் கக்கங்களின் மயிர் சிரைத்து
ஆடைகளின் அழுக்ககற்றி
சிதைந்துபோன உன்
செருப்புகளைச் செப்பனிட்ட
எமதால் தொடப்பட்ட இடங்களை.

பல்லி மூத்திர வீச்சமடிக்கும்
கர்ப்பக்கிரகத்து இருட்டு மூலையில்
வெளியில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட
எங்கள் குரல்களின் வலி மீதெழும்பும்
பொருள் புரியாப் பார்ப்பானின்
மந்திர முணுமுணுப்பு
செவி மடுத்திருப்பது
உன்னைப் பொறுத்தவரை சாமி
எனக்கு அது என்
துரட்டியில் அள்ளித்
தூரக் கொட்டும்
மலம்.



விமர்சனமும்...

கலாமோகனின் நிஷ்டை பற்றிய தெளிவான பார்வை எனக்கு இருந்ததாக நான் நம்பிய காலகட்டம். இப்படியான ஒரு பனிக் காலத்தில்தான் கனடாவில் இலக்கியவாதிகள் இலக்கியத்தைக் காக்க, அடிக்கடி கூட்டங்களை நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். வள்ளுவன் பிறந்து 2030 ஆண்டுகளின் பின், மாசிமாதத்தின் ஆறாவது நாளில்....

புழிப்பந்தின் வடதுருவத்துக்கு அண்மையில் உள்ள கனடா நாட்டின் ரொறொன்ரோ நகரில், இன்று இப்படித்தான் விடிந்தது. வழமைபோல....

ம

த்தியானம் சாப்பிடேக்க தான் இண்டைக்கு விமர்சனக் கூட்டத்துக்கு போகவேணும் எண்ட நினைப்பு வந்தது. இப்ப கொஞ்சநாளா, அகவி வட்டம் எண்டு ஒரு கொஞ்சப்பேர், நல்ல இலக்கிய விசயங்களை கூடிக்கதைக்கிறவை. கொஞ்சப்பேர்தான் எண்டாலும் சீட்டு, வட்டி, சினிமா எண்டு சீதனம்வரைக்கும் ஊர்வம்பளக்கிற எங்கட ஆட்களவிட இந்தப் பெடியன்கள் மீது எனக்கு நல்ல மரியாத. அவைதான் இண்டைக்கு, பிரான்சில் இருக்கிற 'எக்ஸில்' வெளியிட்ட கலாமோகன்ர "நிஷ்டை" சிறுகதைத் தொகுப்பைப் பற்றி விமர்சனமாம். பிறகென்ன, இன்னொரு லீவு நாள் பின்னேரத்தை இலக்கியமாக்க நானும் ரெடியானன்.

கனடாவின் தமிழ் இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு உரித்தான அதே பொலிவுடனும், அதே அடையாளங்களடனும்... ஒரு பத்துப் பேரோட, பாத்துப் பாத்துப் பழகிப்போன அதே இலக்கிய முகங்கள். எண்டைக்கோ வந்திட்டுப்போன செண்பகத்தை மட்டும் இண்டைக்கும் காணல்ல. கொஞ்சஞ்சுச்சசசசம்மம் லேட்டா கூட்டம் ஆரம்பமாகியது.

கூட்டத்தை 'காலம்' செல்வம் தொடக்கிவைக்கிறார். "கலாமோகன் கனக்க நல்ல கதையள் எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் இந்த புத்தகத்தில் இருக்கிற ஒரு கதையும் அவற்றை நல்ல கதையள் இல்லை. எனக்கு இந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கிற கதையள் ஒண்டும் பிடிக்கேல்...." எண்டு புத்தகம் பற்றி தனர் அறிமுகத்தோட தொடங்கி.... "கலாமோகனை எனக்கு நல்லாத் தெரியும். அவர் ஒரு நல்ல எழுத்தாளர். அவருடைய பிரஞ்சுக் கவிதைத் தொகுப்பு பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. பிரான்சில் தொழிலாளர்

களுக்காக போராடியவர். தமிழர்களுடன் அதிகம் பழக மாட்டார். ஒருவித மறைமுக வாழ்க்கை வாழ்பவர். இவற்றை இந்த பின்னணியோட இந்த புத்தகத்தை எல்லாரும் பாருங்கோ...." எண்டு கலாமோகன் பற்றின அறிமுகத்தோட, நிஷ்டை விமர்சனக் கூட்டம் தொடங்கியது...

என்னடா இது? ஒரு நூலுக்கு அறிமுகம் இதுவா? எங்கேயோ, ஏதோ பிழைக்குது போல கிடக்கு.... கொஞ்சம் திரும்பி சுத்தி இருந்த இலக்கிய முகங்களை ஒரு நோக்கு விட்டேன். ஒஹோ... "பூரணி" மகாலிங்கம் கொடுப்புக்குள்ள சிரிக்கிறார். ஏதோ விசயம் இருக்குப் போல கிடக்கு. பாப்பம்.

கூட்டத்தில் தொடர்ந்து திருமாவளவன் தனது இலக்கிய உரையை ஆரம்பிக்கிறார். "கலாமோகனை எனக்கும் தெரியும். அவர் நல்ல எழுத்தாளர் (Yhaaaa me know him tooo ehhhhh...)..." என்று தொடங்கி, "Exile எழுத்துக்கள், என்பதன் தமிழ் தான் புகலிட இலக்கியம் ('எழுத்துக்கள்' எண்டதும் தமிழ்தானே? என்ன மோப்பா?)...." என்று புகலிட இலக்கியம் பற்றிய ஒரு வரைவிலக்கணத்தை கூறி... "கலாமோகனின் படைப்புக்கள் வித்தியாசமானவை. சாதாரண சிறுகதை விதிமுறைகளுக்குள் அடங்காதவை. இவரின் பல முயற்சிகள் பரிட்சார்த்தமானவை..." எண்டு, நிஷ்டை புத்தகத்தை விளங்குவதற்கு ஞானம் வேணும் அது உங்களுக்கெல்லாம் பத்தாது எண்ட தோரணையில் தனது இலக்கிய உரைய முடிக்கிறார். என்னதான் இருந்தாலும் திருமாவளவன் கொஞ்சம் அடக்கி வாசிச்சமாதிரித்தான் கிடந்தது. அதால புத்தகம் பிடிச்சிருந்த மாதிரியும் கிடந்தது.

"நிஷ்டை புத்தகம் ஒரு உன்னதமான படைப்பு..."

எண்டு விதூரன் தனர் விமர்சனத்தை தொடங்கிறார். “இந்தப் புத்தகத்திலே வந்த கதைகளுக்குள் உருக்கம் சிறுகதை என்னை சரியாகப் பாதித்தது. மற்றும் மழை சிறுகதையும் என்னைப் பாதித்தது. ஆனால் உருக்கம் சிறுகதை தவிர்ந்த மற்றய கதைகளுக்குள் இருக்கும் முழுமையான அர்த்தத்தை என்னால் அறிய முடியவில்லை.....” என்று தொடங்கி... “இந்தக் கதைகள் எல்லாம் சாதாரண நிலையில் இல்லாது சற்று மேலே சென்று எமக்கு விளங்காத தெரியாத ஒரு நிலை பற்றி கருத்துக்களை முன்வைப்பதால், என்னால் அவற்றை விளங்கிக் கொள்ளமுடிய வில்லை...” என்று தனர் விமர்சனத்தை சொல்லுறார் விதூரன்.

விதூரனின் விமர்சனத்தை ஒரு கொடுப்புச் சரிப்புடன், ‘சின்னப் பயலே உனக்கென்ன தெரியும்?’ என்கிற தோரணையில் பார்த்துக்கொண்டிருந்த மகாலிங்கம், “என்ற விமர்சனம் கொஞ்சம் உடுமையானதாக இருக்கும்... எதுக்கும் நான் எழுதிக்கொண்டு வந்ததை வாசிக்கிறேன் கேளுங்கோ...” என்று ஒரு மேதாவித் தனத்துடன் தொடங்குகிறார். “நிஷ்டை என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பைப் படிக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு கிடைத்தது. ஒரு கதையிலேனும் ஒரு பாத்திரம் படைக்கப்படவில்லை (உருக்கம் தவிர்ந்த). எந்தக் கதையும் என்னைப் பாதிக்கவில்லை. எந்தக் கதையை வாசிக்கும் போதும் ஒரு பிடிப்பு ஏற்படவில்லை. அதைவிட ‘கனி’ என்ற கதையில் ஆதாம் ஏவான் கதையை கொச்சைப்படுத்தி வேறே இருக்கிறார். ஆதாம் ஏவான் கதையை விமர்சிப்பது வேறு, கொச்சைப்படுத்துவது வேறு. இந்தப் புத்தகத்தில் இருப்பவை கதைகளே அல்ல. இவை வெறும் வார்த்தை ஜாலங்கள். சொல் விளையாட்டுகள். இலக்கணப் பிழைகளோடும், எழுத்துப் பிழைகளோடும் இது போன்ற நூல்களை வெளியிட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இந்தப் புத்தகத்தை தொகுத்தவர் அவசரமாகத் தொகுத்தாராம், ஏன் இந்த அவசரம்? யாருக்கு வேண்டும் இப்படியான அவசர இலக்கியங்கள்? இது ஒரு தரமான புத்தகமே இல்லை. இவற்றில் இருப்பவை சிறுகதைகளே அல்ல.....” என்று கனல் பறக்க எழுதிக்கொண்டு வந்ததை விசிறி முடித்தார் மகாலிங்கம்.

அப்ப உலகத்தில் சிறுகதை எழுதறவையாள் எல்லாரும் மகாலிங்கத்திட்ட சேர்ட்டிபிக்கட் வாங்கிப்போட்டுத்தான் எழுதவேணுமாக்கும். இவரைப் பாதிக்காத கதையாள் எல்லாம் சிறுகதையளே இல்லையோ? நல்ல கதையாக் கிடக்கு. இவருக்கு பிடிக்கேல் என்கிற பிடிக்கேல் எண்டு சொல்லட்டும். அதென்ன உது சிறுகதையே இல்லை எண்டு உவர் சொல்லுறது? யார் குடுத்தது உவருக்கு உந்த உரிமையை? மனசுக்குள்ள புறுபுறுத்து முடிக்க முதல்.....

“எனக்கும் முதல் விளங்கேல்லை எண்டுதான் நினைச்சனான். நினைச்சதைச் சொல்ல பயமாகவும் இருந்தது. எங்க என்னை பிழையா எல்லாரும் நினைச்சுப் போடுவினம் என்கிற ஒரு பயமும் இருந்தது.....” கூடியிருக்கிற பத்துப்பேற்ற கருத்துக்கு எதிர்க்கருத்து வைக்கப் பயம் எண்டு சொல்லிக்கொண்டு

தனர் விமர்சனத்தை சொல்லத் தொடங்கிறார் பெண் உரிமைக்காக குரல்கொடுக்கும்..... சுமதிருபன்..... “மழை என்ற கதையை வாசிக்கும் போது ஒரு நல்ல நாவல் எனக்கு கிடைத்த சந்தோசம். தொடர்ந்து வாசிக்கும் போதுதான் எல்லா கதைகளும் கலாமோகனின் காம லீலைகள் என்று எனக்குத் தெரிந்தது. இந்தப் புத்தகத்திற்கு நிஷ்டை என்று பெயர்வைத்ததை விட கலாமோகனின் காம லீலைகள் என்று பெயர் வைத்திருக்கலாம். என்ன கதைகள் இவை? ஒரு ஆண்மகன் எப்ப சிறுநீர் கழிப்பான் என்று இவர் சொல்லித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலையில் நாங்கள் இல்லை. ஒரு புத்தகத்தில் இப்படியா செக்லை எழுதறது.....” என்று, தனர் விமர்சனத்தை பக்குவமா, சபையில் இருந்த பெரியாக்களோட கனக்க வித்தியாசப்படுத்தாம சொல்லி முடிக்கிறா சுமதிருபன். இண்டைக்கு நிஷ்டை புத்தகத்துக்கு தானே விமர்சனக் கூட்டம், ஒரு வேளை டிவா மாறி கலாமோகனன்! பற்றின விமர்சனக் கூட்டம் எண்டு நிலைச்சுப் போட்டாவோ என்னவோ? நிஷ்டை புத்தகத்தில் இருந்த கதையள்ள வந்த ‘நான்’ என்கிற கதாபாத்திரத்தை கலாமோகன்தான் எண்டு நினைச்சுத்தான் இந்த விமர்சனம். அதுகும் சரிதானே! ஒரு கதையை எப்படியென்றாலும் அதைப் படிக்கிறாக்கள் எடுக்கலாம் தானே? ஒரு பிரதிக்கு பன்முக வாசிப்புகள், மீள், மீள் வாசிப்புகள் எல்லாம் இருக்குதெண்டு பி.ந. காரர் சொல்லுறவையெல்லோ. திருக்குறளுக்கு பத்துப்பேருக்கு மேலையெல்லோ உரை எழுதியிருக்கினம். எந்த இலக்கியத்திலையும் ஒரு வாசகற்ற வாசிப்புக்கும் விவாக்கியானத்துக்கும் ஒரு இடமிருக்குத்தான். அதுக்காக இலக்கியம் எல்லாமே எழுதிறவற்றை சுயசரிதையெண்டு யோசிக்கலாமோ?

சுமதிருபனை பின்தொடரும், வசந்திராஜா.....”நான் சுமதிருபன் சொன்னமாதிரி சொல்லேல்லை.....” என்று துடங்கி, சுமதிருபன் சொன்னதை வேறே வசனங்களைப் போட்டு திரிச்சு, ஒரு மாதிரி இறக்கி வைக்கிறார். அவா சுமதிருபன் சொன்னதை விட என்ன வித்தியாசமா சொன்னவா எண்டு எனக்கு உண்மையில் விளங்கேல்லை (இவ்வாயினர் பின்நவீனத்துவமும், பெண்நவீனத்துவமும் எனக்கு விளங்கிறேல்லை என்கிறதான் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேணும்!). “கலாமோகன் கோழை. வாழத் தெரியாதவர். இவர் தனர் கோழைத்தனத்தால்தான் ஒழிச்சு வாழுறார் போல. அதால்தான் இவர் விபச்சாரியளிட்டை தஞ்சம் போட்டாராக்கும். அவரோட ஒரு தமிழாக்களும் பழக மாட்டினம் தானே. அப்ப இவர் ஒழிச்சுத் தானே இருக்கவேணும்.” என்று ஏதோ சொன்னதா ஒரு ஞாபகம். அது மட்டுமில்ல, “முன்று நகரங்களின் கதை” என்கிற கதையைப் பற்றி சொல்லேக்க “வெளிநாட்டுக்கு வந்து இவளவு நாளாயிதும், ஒரு ஆம்பிளேட்டை கையில் காசில்லை என்கிற, அவரை என்னண்டு ஒரு நல்ல ஆம்பிளை எண்டு சொல்லுறது...” என்று, ‘ஆம்பிளை’ என்கிற என்னெண்டு தனர் வரலிலக்கணத்தையும் விளக்கத்தையும் வேறே சொன்னா பெண்ணியவாதி வசந்திராஜா. உங்களுக்கு என்னமாதிரியோ தெரியாது, ஆனா எனக்கு இவ்வாறே முகம் இப்ப நல்ல தெளிவா தெரியுது.



சினி இரண்டாம் பாகமும்...

கலாமோகனின் நிஷ்டையே எனக்கு குழம்பித் தொரிந்த காலகட்டம். ஒன்று நிஷ்டை ஒருவருக்கும் விளங்கவில்லை, அல்லது நிஷ்டையில் எதுவுமே இல்லை என்று நான் தெளிந்து கொண்ட நேரம்.

தனிப்பட்ட விமர்சனங்களைத் தொடர்ந்து, விமர்சனக் கூட்டத்தின் இரண்டாம் பாகமாக, கலந்துரையாடல் தொடர்கிறது....

செக்ஸ்.... நிஷ்டை புத்தகத்தில் இருந்த கதைகளில் செக்ஸ் கூடிப்போட்டுது எண்ட சமதிரூபன், வசந்திராஜா ரண்டுபேற்றை விமர்சனத்துக்கும், “இதில் ஒரு செக்ஸும் இல்லை. இதுகள் கதையளே இல்லை. இதை வாசிக்கேக்க எனக்கு செக்ஸ் மட்டுமில்ல, வேற ஒண்டுமே தெரியேல. நான் எத்தினையோ செக்ஸ் கதையளை வாசிச்சிருக்கிறன். 60ம் ஆண்டில் பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை எழுதின செக்ஸ் கதையை கூட வாசிச்சான்.” எண்டு மகாலிங்கம் தன் ரூபகத்துக்கு வந்த கன எழுத்தாளர்களை சாட்சிக்கு கூப்பிட்டு பதில் சொல்ல, Let’s talk about sex.... எண்டு எல்லாருமே ஒரேயடியா செக்ஸுக்கு மாநீட்டினம்.

“நீங்கள் என்னண்டு இதுகளைச் சிறுகதையள் இல்லை எண்டு சொல்லுவீங்கள்? சிறுகதை எண்டா இப்பிடித்தான் இருக்கவேணும் எண்டு ஏதாவது ஒரு வரைவிலக்கணம் இருக்கா? அல்லது இது சிறுகதை இல்லை எண்டு சொல்லுறத்துக்காவது ஒரு விதி இருக்கா?” எண்ட மகேஸ்வரராஜாவின் சந்தேகம், மகாலிங்கத்தை கொஞ்சம் யோசிக்க வைச்சிட்டுது போல... “சிறுகதையளுக்கு ஒரு வரவிலக்கணமும் சொல்லேலாதுதான். எண்டாலும் சிலபேர் சிறுகதையளுக்கு வரவிலக்கணம் எழுதியிருக்கினம் (கொஞ்சப் பேற்ற பேருகள் அங்கையும் இங்கையும் இருந்து அலைமோத..). அதுகளை விடுவம், என்னால ஒரு சிறுகதை இப்பிடித்தான் இருக்கவேணும் எண்டு சொல்லேலாது. ஆனா எது சிறுகதை இல்லை எண்டு மட்டும் சொல்லேலும்.” எண்டு ஒரு தத்துவத்த சொல்லி மழுப்பினார் மகாலிங்கம்.

“நீங்கள் என்னண்டு ‘நான்’ எண்ட பாத்திரத்தை கலாமோகன்தான் எண்டு எடுப்பியள்?” எண்டு சமதிரூபனைப் பாத்து ரகு கேட்ட கேள்வியை, அங்க இருந்த கனபேர் எதிரொலிக்க, சமதிரூபனோ “எனக்கு இப்பிடித்தான் விளங்கினது. கலாமோகன் நேசமித்திரன் எண்ட தன்ர புனை பேரைக் கூட ஒரு கதையில் பாவிச்சிருக்கிறார். அப்ப இதெல்லாம் அவற்ற காம லீலைகள் தானே?” எண்டு தன்ர பிடியை விடாம

வாதிட்டா.

காமலீலைகள் புரிவதில் என்ன பிழை இருக்குதெண்டு எனக்கெண்டா விளங்கேல்லை. எங்கடை கடவுள்மார் புரிஞ்ச லீலைகளை மிஞ்சி நாங்கள் என்ன லீலையைளைச் செய்துவிடப்போறம்? மனமொத்த காமத்தைவிடச் சூடான, சுவையான, சுதியான அனுபவம் மனுசருக்கு எங்க கிடைக்கப் போகுது?

ஒரு ஆணிடையிருந்து பெண்ணை இழிவு படுத்தாத, பொம்பிளையளை Toilet மாதிரிப் பாவிக்காத, நவீன, சமத்துவம் வாய்ந்த, பெண்ணியப் பிரக்ஞை கொண்ட காதலையும், காமத்தையும் பற்றிய ருண்ணுணர்வும், அழகும் வாய்ந்த கலாமோகனின்ர எழுத்துக்களும், பிரக்ஞையும் இவையின்ர புரிதலுக்கும், புணர்தலுக்கும் அப்பால் பட்டது எண்டு எனக்கு இப்ப நல்லா விளங்குது.

கனடாவிலை இருக்கிற இவையள் காமத்தையும், காமலீலைகளையும் பற்றி Audrey Lord, Adrielle Rich, Dionne Brand போன்ற பெண்ணியலாளர் எழுதினதுகளை வாசிச்சா எவளவு அதிர்ச்சியடைஞ்சு போயிடுவினம் எண்டு யோசிச்சன்.

“நீங்கள் ஒண்டும் சொல்லேல்” எண்டு கனபேர் கேக்க... “இந்தப் புத்தகம் என்னை பெரிசா பாதிக்கேல்லை” எண்டு சொன்ன பிரதிபா தில்லைநாதனை தொடர்ந்து.. “இந்தக் கதையள் பெரிசா பாதிப்பை ஏற்படுத்தேல்லை எண்டதுக்காக நாங்கள் இதுகளை சிறுகதையள் இல்லை எண்டு சொல்லேலாது தானே?” எண்டு தன்ர கருத்தை கனகநிர்மலா சொன்னா.

மொத்தத்தில் நிஷ்டையையும் கலாமோகனையும் இஞ்சையும் அங்கயும் பிசைஞ்ச உருட்டி, பந்தாக்கி.... நல்ல பந்தாட்டம். என்னமோப்பா, ஒண்டு நிஷ்டை ஒருதருக்கும் விளங்கேல், அல்லது நிஷ்டையில் உண்மையிலேயே ஒண்டும் இல்ல. ஏனெண்டா ஆராவது ஓராளாவது தெளிவாக் கதைச்சாதானே.... திருமாவளவன் மட்டும் “உங்களுக்கு இந்தக் கதையள் விடிவா விளங்கேல். இதுகள் எல்லாம் சாதாரணமா விளங்காது. நீங்கள் இன்னொரு பரிமாணத்தில் இருந்து இதுகளைப் பாக்க வேண்டும்...” எண்டு திரும்பத் திரும்ப சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்(?). அது என்ன பரிமாணம், ஏன் கலாமோகன்ர கதையள் வித்தியாசமாயிருக்கு எண்டதை அவராலையும் விளக்கமுடியாமப் போச்சு.

என்ர சிற்றறிவுக்கும், சிற்றின்ப)அனுபவத்துக்கும் எட்டிய ஖ரையில கலாமோகன்ர கதையள் இருக்கிற புதுமையும், சிறப்பும் என்னவெண்டால், எப்பிடி ஒரு

பாரம்பரியமான ஆணாதிக்கச் சூழலுக்குள்ளால் வளர்ந்த ஒருத்தன் மெல்ல மெல்ல பெண்ணிலை அனுபவத்தையும், பெண்ணிய உணர்வுகளையும் உள்வாங்கி மாற்றமடையிறான் அல்லது மாற்றமடைய முனையிறான் என்பதை ஆண், பெண் உறவுகளுக்குள்ளாலையும், காமத்துக்குள்ளாலையும் சித்திரிக்கிறது எண்ட நுதான். இதிலை காமமும், ஆண் பெண் உறவும் கலாமோகனுக்கு ஒரு **ஊடகமாகத்தான்** பயன்பட்டிருக்கு. **காட்சியப் பொருளாகவோ** ல்லையாகவோ இல்லை. இதே பெண்ணிய உணர்வை இன்னொரு எழுத்தாளர் யுத்தத்தினர் அல்லது வேறு சமூகப் பிரச்சினைகளினர் பின்னணியிலை எழுதியிருக்கலாம். ஆனால் படைப்பாளி எண்ட வகையிலை ஆண் பெண் உறவுகளைக் களமாயெடுத்தது கலாமோகனினர் தெரிவு. இந்தத் தெரிவு அவற்ற சுதர்மம் இல்லையோ.

இதுக்குள்ள, விதூரனும் கொஞ்சம் தனக்கு விளங்கிவிசயங்களை சொல்ல முன்வர... “விதூரன், நீர் எங்களை ராஜேஷ்குமார் வாசகர்கள் எண்டு நினைச்சு விளக்கம் தாறீர் போல கி.க்கு... நாங்கள் எல்லாரும் அதையெல்லம் தாண்டி வந்தவர்கள்...” எண்டா வசந்திராஜா. உண்மேல வசந்திராஜாவுக்கு இன்பீறியோறிட்டி கொம்பிளைக்கோ அல்லது சுப்பீறியோறிட்டிக் கொம்பிளைக்கோ எண்டு எனக்கு இப்பவும் ஒரே குழப்பம்.....

கிட்டத்தட்ட கூட்டம் முடியிற நேரம், ஏதோ ஒரு கதையில ரகு, “உந்த ரேப்பை (Cassete) கவனமாத்தாங்கோ. வடிவா எழுதி கலாமோகனுக்கு

அனுப்பவேணும்...” எண்டு சொல்ல, திகைச்சப்போன சுமதிரூபன், “நாங்கள் இஞ்ச கதைச்சதெல்லாதையும் அனுப்புவினோ?...” எண்டு கொஞ்சம் பவ்வியமாகேட்டா... பத்துப்பேருக்குத் தான் தெரியுமெண்டு வாயைத்திறந்தது பிழைச்சல்லோ போச்சு...

இவளவு நேரமும் வளவளவெண்டு கதைச்ச ஒருத்தராவது கலாமோகனர் மொழி நடையிலையும் சில சிறுகதையள்ளையும் வெளிப்படையாவே தெரியிற எஸ். பொன்னுத்துரையினர் பாதிப்பைப் பற்றி சொல்லேல்லையெண்டு நினைக்க இசையினர் நூலறிவிலையும், வாலறிவிலையும் எனக்குப் பயங்கரமான சந்தேகம் வருகுது.

குழப்பம்... இலக்கிய மாலைக்குரிய அதே நிறத்துடன்.... மாலை இரவாகிறது... இது பணிக்காலம் தான், எண்டாலும் சொன்னா நம்பமா'டங்கள் என்ற தலைக்குளால் புகையெல்லாம் வந்துகொண்டிருக்க, நான் வீட்ட வந்தவான்.

உண்மேல சிறுகதையெண்டா என்ன?

Dr. அறுவடைநம்பி
Ph.D, FRCS(Manthikai),
Attorney at Law(T.E),
LCBO(Canada)

“யாத்ரா”

இலங்கையிலிருந்து கவிதைகளுக்காக ஓர் சஞ்சிகை: கவிதைகள், கவிதைவிமர்சனம், கவிஞர்களின் நேர்காணல் என தனிச்சிறப்புடன் முதலாவது இதழ்.

‘யாத்ரா’ இதுவரை நான்கு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது.

1. ‘விடுதலையின் நிகழ்வுகள்’ (வாழைச்சேனை அமர்)
2. ‘இமைக்குள் ஓர் இதயம்’ (ஏ.ஜி.எம்.ஸதக்கா)
3. ‘போர்க்காலப் பாடல்’ (ஏ.ஜி.எம்.ஸதக்கா)
4. ‘காணாமல் போனவர்கள்’ (அஸரப் சிறாப்தின்)

இனி யாத்ரா 2000 ஆண்டில்,

1. ‘சிறுகதைத்தொகுதி’ (தலைப்பிடப்படவில்லை) - (மர்ஹும் வை.அகமது)
2. ‘நீ வரும் காலையெழுது’ (கவிதைத்தொகுதி) - (வாழைச்சேனை அமர்)
3. ‘கடைசி சொட்டு உசிரில்’ (கவிதைத்தொகுதி) - (எஸ்.நளம்)

தொடர்புக்கு:
37.Dhankanatta Road
Mabola
Wattala-11300
Sri Lanka.





ஹோ... ஹலோ... யார் பேசுறது... ஹலோ... ஹலோ...

மறுமுனையில் மௌனம்.

மைதிலி தொலைபேசியின் ரிசீ வரை அடித்து வைத்தாள்.

யாரோ வேலைமினக்கெட்டதுகள் விளையாடுதுகள். உதுகளுக்கு வேற வேலையில்லை. பொம் பிளையளுக்கு அடித்து சேட்டை விடுறது தான் வேலை. நாயன். அக்கா தங்கச்சியோட பிறந்தது கள் தானே

இப்ப ஒரு கிழமையாக இது நடக்குது. டெலிபோன் அடிக்கும். சிலநேரம் ஒன்றும் கதைக்க மாட்டாங்கள். அல்லது ஒரு முன கலச் சத்தம் அல்லது ஒரு முத்தச்சத்தம். தறுதலைகள். யாரென்று கண்டுபிடிக்கேலாமல் இருக்குது. கதைச்சாலாவது குரலை வைச்சு கண்டுபிடிச்சிடலாம். அதுகள் சொந்தக் குரலையா காட்டப்போகுதுகள். குரலை மாத்தி கதைக்குங்கள் அல்லாட்டிக்கு துணியாலை ரிசி வரைச் சுத்தி கதைக்குங்கள். நாசமாகப் போவாங்கள். எங்கடையன் தான் சேட்டை விடுதுகளோ அல்லது இங்கத்தான் ஆக்களோ தெரியாது. இல்லை இது கட்டாயமாக எங்கடையளாகத்தான் இருக்கவேணும். அதுதான் இவர் வேலைக்குப் போற நேரமாப் பார்த்து இப்படிக்கரைச்சல் குடுக்குதுகள்.

பல சிந்தனைகளிலும் ஊகங்களிலும் கரைந்திருந்தவளை, அவளது முகமும் புலன் சமையலறையில் ஏதோ எரிகின்றதென சிக்கல் கொடுக்க மைதிலி சமையலறைக்கு விரைந்தாள். சமையலறை முழுதும் ஒரேபுகை மண்டலம். அங்கு அவளது பருப்புக்கறி நிறமாற்றம் செய்திருந்தது. அடையாளமாக ஒன்றிரண்டு பருப்புமணிகள் மட்டுமே இருந்தன. சடக்கென்று



அடுப்பை நிறுத்திவிட்டு அதன் மேலிருந்த சட்டியை அப்புறப் படுத்தினாள். இருமியவாறு அனைத்து ஜன்னல்களையும் திறந்துவிட்டாள்.

இன்றைக்கு என்ற மனிசனிட்டை பேச்சுத் தான் வேண்டப் போறன். மைதிலி அவசரஅவசரமாக புதிய கறியொன்றை வைத்து அன்றைய மதியச் சமையலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தாள்.

அன்றைய அவளது நிகழ்சி நிரலில் ஒரு அங்கமான தோய்த்துலர்ந்த ஆடைகளை இஸ்திரி போடும் பணியில் அவள் தன்னை மும்முரமாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்த வேளை தொலை பேசி ஒலித்தது.

நல்லா அடிக்கட்டும். எடுக்காமல் விட்டால் அலுத்துப்போய் இதோட விட்டிட்டுவாங்கள். மைதிலி உள்ளூர நினைத்தாள்.

மணி ஒலித்து நிற்பதும் பின்பு மறுபடியும் ஒலிப்பதுமாக விருந்தது.

அந்த ராஸ்கலத்தான்



அடிக்கிறானோ அல்லது வேறு யாரும் அவசரமாக தொடர்பு கொள்ளப் பார்க்கினமா? இப்படித் தான் நான் நேற்று முழுநாளும் டெலிபோன் எடுக்காமல் விட என்ற தங்கச்சி அம்மா வவுனியாவில் வந்து நிற்கிறா என்று சொல்ல அடித்திருக்கிறா. அறியாயமாக அம்மாவோட கதைக்கிற சான்றையும் விட்டிட்டன். இன்றைக்குத் திருப்பி வந்து நிற்கிறாவோ. இப்படி நினைச்சுத் தானே அப்போதை அந்த நாயிற்ரை மாட்டினான். அல்லது இவர் தான் வேலையில் இருந்து எடுக்கிறாரோ. டெலிபோன் எடுக்க ஏலாதளவிற்கு அப்படி என்ன வேலையென்று பேசுவார். யாராகவிருந்தாலும் எடுப்பம் எனத்தனது மனதைச்சமாதானப் படுத்திக்கொண்டு ரிசீவரை மெதுவாகக் கையிலெடுத்து, மெல்லியதாக ஹலோ என்றாள். சிறிது நேர மௌனத்திற்குப்பின் தொடர்ந்து முத்தச் சத்தம். ச்சீ . . . நாயன். அவளுக்கு வார்த்தைகள் வரவில்லை. உடம்பெல்லாம் வெலவெலத்தது. டெலிபோன் இணைப்பையே துண்டித்து, கணவன் வரும் நேரத்திற்கு முன் மீண்டும் இணைப்பைப் பொருத்தினாள்.

* * * * *

மைதிலிக்கு வரும் அநர்மதேயத் தொலைபேசி அழைப்புகள் வெற்றிகரமான நான்காவது வாரத்தைத் தாண்டியிருந்தது.

அவளுக்கு இப்போது தொலை பேசி மணிச்சத்தம் அலர்ஜியாக போயிருந்தது. பலமுறை தொலைபேசி இணைப்பை துண்டித்து வைத்திருப்பதற்குத் திட்டும் வாங்கினாள். தற்செயலாக கூவர் பிடிக்கும் போது இணைப்பு கழன்று விட்டதெனச் சமாளித்தாள். தொலைபேசியை எடுத்தவுடன் எரிந்து விழுந்து பின்பு அவர்கள் வேறு நண்பர்களாகவிருக்க அசடுவழிந்த சந்தர்ப்பங்களும் நிறையவேயுள்ளன. அவள் தனக்குள் சங்கடப்பட்டாள். தனது கணவன் மூர்த்தியிடம் சொல்வதோ விடுவதோ என முடிவுசெய்ய முடியாமல் தனக்குள் குமைந்தாள்.

கணவன் வந்தவுடன் தோசையைச் சுடலாமென்ற எண்ணத்துடன், சம்பலுக்குத் தேவையான ஆயத்தங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தபோது டெலிபோன் மணி ஒலித்தது. அன்றைய நாள் நிசப்தமாகவிருந்தமையால் எந்தவித முன்யோசனையுமின்றி ஓடிப்போய் ரிசீவரைத் தூக்கினாள்.

ஹலோ . . . ஹலோ . . .

மறுமுனையில் மௌனம்.

ஹலோ . . . யார் பேசுறது . . .

மைதிலி தமிழ் ஜேர்மன் இரு மொழிகளிலும் மாறிமாறிக் கேட்டாள். எந்தப் பதிலும் இல்லை. ஹலோ... யார் பேசுறது... மறுமுனையில் ஒரு ஆண்குரல் ஹலோ என்றது. ஹலோ... யார் பேசுறது... ஒரு சிரிப்புச்சத்தம்... அதைத்தொடர்ந்து ஒரு முத்தச்சத்தம்.

மைதிலி உணர்ச்சியின் பிழம்பானாள். அவளது தேகம் வெறுப்பால் கொதித்தது.

ச்சீ... நாயே... போனை வையடா சனியனே... எனக் கத்தியவாறே ரிசீவரை அடித்து வைத்தாள்.

அவளுக்கு அவளையறியாமலே

அழுகை வந்தது. கத்தி அழ வேண்டும் போலிருந்தது. அவளது நெஞ்சு கனத்தது.

அவள் தான் செய்ய வேண்டிய வேலைகளை மறந்து, ஒரு கதிரையிலமர்ந்து இரு கண்களையும் இறுக மூடினாள். தொலைபேசி மணிச்சத்தம் அவளைத் தொடர்ந்தும் தொந்தரவு செய்தது. அவள் அவற்றை அலட்சியம் செய்தாள்.

அப்போது தான் வேலையால் வீட்டிற்குள் நுழைந்தான் மூர்த்தி. என்ன டெலிபோன் அடிக்கிறதும்கேட்காமல் உட்படியென்ன யோசனை எனக் கேட்டவாறே ரிசீவரைத் தூக்கி ஹலோ சொன்னதும் இணைப்புத் துண்டிக்கப்படும் ஓசை கேட்டது.

பார்த்தீரா வைச்சிட்டீமன்... என்ன அப்படி யோசனை... உடனே எடுத்திருக்கலாம் தானே... யார் அவசரத்திற்கு எடுத்திச்சினமோ. மூர்த்தி ஒரு குற்றவாளியைப் பார்ப்பதுபோல் மைதிலியை பார்த்துக் கூறினாள். அங்க ஒருவரும் அவசரத்திற்கு எடுக்கவில்லை. யாரோ ஒரு பொறுக்கி விளையாடுறான். மைதிலியும் தன் பங்கிற்கு எரிந்து விழுந்தாள்.

சும்மா கத்தாதேயும். உமக்கு எப்படித் தெரியும்?

இப்ப ஒரு மாதமாக இது நடக்குதப்பா. நான் உங்களுக்குச் சொல்லவில்லை. யாரோ சேட்டை விடுயினம். உந்த விசராலே சமையல் அலுவல் அப்படியேயிருக்கு. நீங்கள் உடுப்பை மாத்திட்டு வாங்கோ நான் உ ஊற்றித் தாரேன்... என கூறிவிட்டு மைதிலி சமையலறைக்குள் நுழைந்தாள்.

மூர்த்தியின் காதுகளில் மைதிலி கூறியவை விழவில்லை. அவர் தொலைபேசியை வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அவரது தலை சற்றுக் கனத்தது. மனம் உடனே flashbackக்கிற்குச் சென்றது. அவளது மூளை அவசரமாக ரீவைன்ட் செய்ய

அவன் மூன்று வருடங்களிற்கு முன் வந்து நின்றான். சுதாவின் முகம் வந்து வந்து போனது.

அவள் டேப்ரேகோடரை இவன் முகத்திற்கு முன் உயர்த்திப் பிடித்தாள். அவளது முகமும் டேப்ரேகோடரும் 3D-என்பெஷல் எபேக்ட்டாக வந்து போனது. அவனுக்குத் தலை சுற்றியது. உயர்நெய்யில் விபரத்துக் கொட்டியது. சுதா தான் பழி வாங்கிறாளோ. அவள் மூன்று வருடத்திற்கு முதலே என்னை மானங்கெடுத்திவிட்டாளே. ச்சீ... அப்படியிருக்காது... அவள் எனக்குத் தண்ணை தந்து விட்டாள். அவள் மைதிலியோட விளையாடமாட்டாள். அவள் இவ்வளவு சீப்பாக போகமாட்டாள். மூர்த்தியின் குற்றமுள்ள மனம் குறுகுறுத்தது. அவளது மனம் சுதாவையே சுற்றி வந்தது.

ஏன் எனக்கு இப்ப அவளுடைய ரூபகம் வருகுது. அவளுடைய சகவாசம் வேண்டாமென்று நான் இப்ப வேற சிட்டிக்கு வந்திருக்கிறேன். அங்கே இருந்தால் என்ற மனிசிக்கு என்ற பழைய பிரச்சனைகளெல்லாம் தெரியவந்திருமென்று தானே நான் இங்க செட்டிலானேன். இப்ப இந்த சம்பவம் ஏன் என்னை குழப்புது. நான் சுதாவிற்கு எவ்வளவு ஆய்க்கினை மொடுத்தனான். நான் அவளை மற்றப் பொம்பிளைகளை மாதிரித் தான் நினைச்சனான். ஆனால் அவள் என்னை வசமாக மாட்டிவிட்டாள். நான் மற்றப் பொம்பிளையாளுக்கு கொடுத்த தொந்தரவுகளுக்கு கெல்லாம் அவள் தானே பதிலடி தந்தவள். என்னை அந்த சிட்டியில் இருந்தே விரட்டியடித்தவள்.

என்ன நீங்கள் இன்னும் உடுப்பு மாத்தவில்லையா. நான் மடியும் போட்டிட்டன் என்னப்பா டெலி போனையே பிரமை பிடிச்ச ஆள் மாதிரி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீங்கள். வந்து சாப்பிடுங்கோ.

இறந்தகாலத்தில் மூழ்கியிருந்த வனை மைதிலியின் குரல் நிகழ்காலத்திற்கு இழுத்துவந்தது.

சச்சீ . . நான் இந்த டெலிபோன் வாறதைப் பற்றி யோசிச்சுக் கொண்டிருக்கிறேன். யாரோ என்னிலை இருக்கிற பொறாமை யில் இப்படி உம்மோடைசேட்டை விடுகினம் . . நீர் ஒன்றுக்கும் யோசிக்காதையும்.

நான் எங்க யோசிக்கிறேன். நீங்கள் தான் வந்த நேரத்தில இருந்து யோசிச்சுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என கிண்டலாக சொல்லிவிட்டு அவ்விடத்தை விட்டு மறைந்தாள்.

தப்பினோம் போதுமென்று தனது பிளாஷ்பக்கிற்குள் தன்னைப் புகுத்தினாள்.

நான்கு வருடங்களிற்கு முன் மூர்த்தி மிகவும் பிரபலமான பட்டிமன்ற பேச்சாளராகவிருந்தார். எந்த விடயமென்றாலும் வெளுத்து வாங்கிவிடுவார். அவனுக்கு ரசிகர்கள் ஏராளம் பேர் இருந்தனர். அவனுக்கு கர்வம் தலைக்குமேல் ஏறியிருந்தது. எல்லோரும் தனது கால் தூசியென நினைத்தான். தான் என்ன செய்தாலும் யாருமே எதுவும் செய்யமாட்டார்களென்ற வீராப்புடனே நடந்து கொண்டான். பெண் விடுதலை பற்றி வாய் கிழிய கத்தினாலும் அவன் நிஜவாழ்வில் பெண்களை இச்சை தீர்க்கும் பண்டங்களாகவே நினைத்தான். தனித்து வாழும் பெண்களை தொலைபேசியில் அழைத்து தொந்தரவு கொடுத்தான். அவன் நண்பர்களும் அவனுக்கு பக்கபலமாக நின்றனர். பெண்களைப் பற்றி மிகவும் கொச்சையான பகிழ்களை நண்பர்கள் சன்னிதானத்தில் உதித்தான். அவன் தனது இச்சையம்புகளை சுதா மீது எய்த போது தான் அவை அவனைத் திருப்பித்தாக்கத் தொடங்கின.இத்தனை நாளும் தன்னைத் துரோணராக உருவகித்து அப்பாவி ஏகலைவர்களின் கட்டைவிரல்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவன் சுதாவின் தாக்குதல்களுக்கு ஈடுகொடுக்கமுடியாமல் அந்த நகரையே விட்டு ஓடிவந்தான்.

மூர்த்தி பிரதம பேச்சாளராக கலக்கிக் கொண்டிருந்த கூட்டங்களிற்கு சுதாவும் வந்துபோனாள். சுதா மிகவும் கலகலப்பானவள். எல்லோருடனும் சகஜமாகப் பழகுவாள். அவளது இச்சுபாவத்தை தனக்கு சாதகமாக்கிக் கொண்டார் மூர்த்தி. ஆரம்பத்தில் அவளது வீட்டிற்கு அநாமதேயத் தொலைபேசி அழைப்புகளைச் செய்தார். நடுச்சாமத்தில் அடித்து அவளைத் தொந்தரவு செய்தார். மிகவும் ஆபாசமாக அவளுடன் பேசினார். சற்றுக் காலத்தின் பின் தனது சொந்தக் குரலிலேயே பேச ஆரம்பித்தார். ஒவ்வொருமுறையும் அவள் தொலைபேசியிணைப்பைத் துண்டித்தான் அல்லது வாய்க்கு வந்தபடி திட்டினாள்.

சுதா தினமும் சித்திரவதையை அனுபவித்தாள். அவன் தொலைபேசியில் கதைப்பவற்றை வெளியில் சொல்வதற்கு அவளுக்குக் கூச்சமாகவிருந்தது. தனக்குள்ளேயே எல்லாவற்றையும் பத்திரமாக முடிவைத்தான். நாட்கள் நகர மூர்த்தியின் அட்டகாசம் தாண்டவமாடியது. தன்னைத் தொந்தரவு செய்வதை நிறுத்தாவிட்டால் தான் எல்லோரிடமும் சொல்லிவிட்ட போவதாகச் சுதா கூறினாள். வெளியில் சொன்னால் அதற்கான விளைவுகளைச் சந்திக்க நேரிடும் எனவும் பேசாமல் தனது எண்ணத்திற்கு உடன்படும்படி மூர்த்தி அவளை மிரட்டினான்.

சுதா இந்த பிரச்சினைக்கு உடனடியாக ஒரு தீர்வு காண எண்ணினாள். தனக்குள் யோசித்தவள் ஒரு தீர்க்கமான ஒரு முடிவையெடுத்தாள்.

அடுத்தமுறை மூர்த்தி டெலிபோன் எடுத்தபோது சுதா வழமைபோல் உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் கத்தவில்லை. இணைப்பைத் துண்டிக்கவு மில்லை. மாறாக அவர் சொல்பவற்றை இடையில் குறுக்கீடு எதுவுமின்றி கேட்டாள். மூர்த்தி பேராணந்தத்தில் கூத்தாடினான். அவள் விரைவில் தன் வசத்திற்கு வந்துவிடுவாள் என்று



கற்பனைக்கோட்டையே கட்டினான். தனது சகபாடிகளிடம் புளுகித் தள்ளினான்.

அடுத்து நடைபெறவிருக்கும் கூட்டத்திற்குப் பின் சுதாவை எப்படியும் தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லவேண்டுமென்று மூர்த்தி தனக்குள் ஒரு மாஸ்டர் பிளான் ஒன்றைத் திட்டினான்.

அவன் எதிர்பார்த்தபடியே சுதா அந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தாள். அவளுக்கு அருகில் அவளது தோழியர்களும் அமர்ந்திருந்தனர்.

மூர்த்தி அன்று உற்சாகமாக வேயிருந்தான்.

தனக்கான நேரம் வந்ததும் மூர்த்தி தனது கருத்துரையை வழங்குவதற்காக மேடையிலமர்ந்தான். தலைவரின் அறிமுகத்தைத் தொடர்ந்து மூர்த்தி பேச ஆரம்பித்தான். எல்லோரும் அமைதியானார்கள். திடீரென சுதா எழுந்து மேடைக்குச் சென்றாள். மூர்த்தியிடமிருந்து ஒலி வாங்கியை கையிலெடுத்து தன்னை ஒரு நிமிடம் பேசுவ

தற்கு அனுமதி கோரி, தனது கையிலிருந்த டேப்ரேகோடரை இயக்கத் தொடங்கினாள். அதில் மூர்த்தி இவளுடன் தொலை பேசியில் கதைத்தவை அலனத்தும் பதிவாகியிருந்தன. மூர்த்திக்கு வியர்த்துக் கொட்டியது. சிலகாலமாக சுதாவில் ஏற்பட்டிருந்த மாற்றத்திற்கான அர்த்தம் அவனுக்கு அப்போது புரிந்தது. அவனது தலை கவிழ்ந்தேயிருந்தது.

கூட்டத்திலிருந்த பலர் ஆட்சேபனை தெரிவித்தனர். கூட்டத்தைக் குழப்பியதற்காக இவளை கண்டித்தனர். தனிப்பட்ட விவகாரங்களைச் சபையில் கொண்டுவருவது நாகரீக மில்லையெனக் கருத்துக்கள் குவிந்தன. அன்றைய நிகழ்வு மூர்த்திக்கு பேரிடியாகவிருந்தது. தனது முகத்தில் கரி பூசிய சுதாவை பழி வாங்கநினைத்தான். அவனது தோழர்கள் அவனை

தொலைபேசியில் அழைத்து உடனடியாக மன்னிப்பு கேட்கும் படி மிரட்டினர். சுதா சற்றும் அஞ்சவில்லை. அவள் மிகவும் உறுதியாக நின்றாள். மூர்த்தி யால் பாதிக்கப்பட்ட யுத்திய பெண்களும் அவளுக்கு ஆதர வளித்தனர். இவளை பற்றி நோட்டீஸ் அடிப்படையாக மூர்த்தி யின் சகபாடிகள் தொலைபேசி யில் எச்சரித்தனர்.

சுதா எல்லாவற்றையும் பதிவு செய்து சட்டத்தரணியிடம் கொடுத்தாள்.

இத்தகைய நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்தால் தனது கட்சிக்கார ரின் சார்பாக தகுந்த சட்ட நடவடிக்கையெடுக்கப்படுமென சட்டத்தரணியிடமிருந்து மூர்த்தி க்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. என்னப்பா . . நீங்கள் இன்னும் தேத்தண்ணீ குடிக்கவில்லையா. சரியாக ஆறிற்றுது. சாப்பாடும் ரெடி. வாங்கோ அப்படியென்ன

யோசிக்கிறீங்கள்? ஏதோ பிழை செய்த ஆள் மாதிரி முழிக்கிறீங்கள்.

பிழையோ... ஆர் நானோ... யார் சொன்னது...?

இந்த மனிசனுக்கு என்ன நடந்தது... ஒருத்தரும் சொல்ல யில்லை... கெதியா வாங்கோ சாப்பிடுவம். மைதிலி மீண்டும் சமையலறைக்குள் நுழைந்தாள்.

சுதா மூர்த்தியின் மனக்கண் முன் காட்சியளித்து கைகொட்டிச் சிரித்தாள்.

மூர்த்தி நெற்றியிலிருந்து விபர வையை துடைத்தபடி கட்டிலில் சரிந்தான்.

“கேப்பியார்” - இதழ்

(பத்தாவது ஆண்டு சிறப்பு மலர்)

நவீன கலைஇலக்கியப் படைப்புக்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஆண்டு சந்தா ரூ.50

K. Pushparaj
Keappiar
Paraniyarathalavilai
Kaliakkavilai
K.K. Dist-629153

வெளிவந்து விட்டது.

அகோக்கின் “பன்னலைத் திறவுங்கள்”

(மாய யதார்த்தவாத நாவல்)

மனம் பிறழ்வுண்டெழுதுவது மட்டன்று - மாஜிக்கல் ரியலிசம்
சினம் கொண்டசிலர் கையூட்டில் சுகங்கண்டெழுதுவதும்
- அ.தோ”

தொடர்புகட்கு: முகவரி இல்லை.

பிரபல தொல் பொருளியல் விஞ்ஞான அறிஞரான “ராஜ் சோமதேவவுடனான ஓர் உரையாடல்.”

“ஸிதிஐய”

நவம்பர் 1997

மனித சமூகத்தில் இருந்துவரும் வெவ்வேறான பிரிவினைவாத கருத்துக்களுக்கான அடிப்படைக்காரணம் மனித வர்க்கத்தினுடைய பரிணாம அபிவிருத்தி தொடர்பான புரிதலின்மையே என எவரேனும் கூறின், அதில் குறிப்பிட்ட அளவானதொரு உண்மையுண்டு. மறுபுறத்தில் ஆட்சியாளர்கள் இச் சமூக புரிந்துணர்வின்மையினை தமது ஆட்சியினை இலகுவாக்கி கொள்ளுமுகமாக பேதங்களை வளர்த்து துண்டாடி ஆளுவதற்கே பிரயோகிக்கின்றனர்.

பூர்வீகக் கோட்பாட்டினின்று, இலங்கையின் ஆரம்ப வதிவிடக்காரர்களை தேடுவதன் மூலம் தேசிய பிரச்சினையினை உக்கிரமடையச் செய்வதற்கு பங்களிக்கின்ற இக் கருத்தோட்டத்தின், உண்மையினை கண்டு கொள்ளும் பொருட்டு நாம் பிரபல தொல் பொருளியல் விஞ்ஞான அறிஞரான ராஜ் சோமதேவ அவர்களை சந்தித்தோம்.

களனி பல்கலைக்கழக தொல் பொருளியல் பின் பட்டப் படிப்பு பீடத்தின் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராக கடமையாற்றும் அவர் கூறுவதாவது:

“இலங்கையினுடைய ஆரம்ப வதிவாளர்களை தேடுதல் 40,000 வருடங்கள் பின்னோக்கி செல்லும் மானுட விஞ்ஞான ஆய்வொன்றாகும் இவ் விடயத்தினை மையப்படுத்தி இலங்கை சமூகத்திற்குள் மோதல் ஏற்படுத்துவது பலனற்றதொரு செயலாகும்.”

இங்கு பதிவாவது அவருடனான உரையாடலொன்றினூடே தயாரானதோர் கட்டுரையாகும்.

மண்ணின் மைந்தர்கள் தேடி...

மூலம் - சிங்களம்

தமிழில் - இப்னு ஐயப்பர்

இலங்கை மக்கள் எதிர் கொண்டிருக்கும் அடித்த சூழல் மற்றும் இனங்கள் தொடர்பான நிலைமைகளை அடியாகக் கொண்டு இலங்கையினுடைய ஆரம்பநாகரீகங்கள் பற்றியும் இலங்கை பிரஜைகளின் மரபுரிமைகள் பற்றியுமான புது விழிப்பு நிலையொன்று தோன்றியுள்ளது. வரலாற்றை நோக்கி சமுதாயம் மீண்டும் மீண்டும் அவதானம் செலுத்தியுள்ளது.

வரலாற்றென்பது அதனை பதிவு செய்வோனின் கண்ணோட்டத்திற்கொப்ப கட்டியெழுப்பப்படுகின்றவொன்றாகுமென்பது இங்கு நாம் கவனங்கொள்ள வேண்டிய முக்கிய விடயமாகும். அது எழுதப்படுமாயின் எழுத்தாளனுடைய கருத்தியலுக்கொப்ப வரலாறும் எழுதப்படும். அவனது பக்கச்சார்பு வரலாற்றை பதிவளிக்கும் போது நேரடி பங்களிப்புச் செய்கின்றது.

எனினும் வரலாற்றை விஞ்ஞானபூர்வமாக அறிக்கைப்படுத்துகின்றபோது அதாவது, தொல்

பொருளியலினூடே அணுகும்போது இக் குறைபாடு ஏற்படமாட்டாது. தொல்பொருளியல் கொண்டிருக்கின்ற கண்ணோட்டம், முற்றாகவே விஞ்ஞான பூர்வ தகவல்களினூடே கட்டியெழுப்பப்படுவதனை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆகவே தொல் பொருளியல் வரலாற்றை அறிக்கைப்படுத்துவது இலக்கிய மூலாதாரங்களை கொண்டல்ல. அது பொருள்மய சான்றுகளின் மீதே தொல்பொருளியல் ரீதியாக வரலாற்றை அறிக்கைப்படுத்துகின்றது.

ஆரியர்கள் இலங்கைக்கு வந்ததாசு எழுதப்பட்டிருப்பினும் அதனைக் கொண்டு தொல்பொருளியலால் திருப்தியடைய முடியாது. அவன் குறிப்பிட்ட ஸ்தானங்களுக்கு சென்று, அகழ்வு மேற்கொண்டு அது தொடர்பான ஆதாரங்களை கண்டறிந்தே நிரூபிக்க வேண்டியுள்ளது. விஜய குமாரன் தம்மண்ணா வைக்கு வந்துள்ளானாயின் அதனை நிரூபிப்பதற்காக தொல்பொருளியல் சான்றுகளினூடாக தொல்பொருளியலாளன்

முயல்கின்றான்.

இந் நிலைமைகளினூடே நாம் தற்போது அழிந்து வைத்துள்ள இலங்கையின் இன மூலங்களை தேடிச்செல்ல நமக்கு 40,000(நாற்பதாயிரம்) ஆண்டுகால வரலாற்றுக்கு செல்ல வேண்டியுள்ளது. சில வேளை அதற்கு முன்னும் நமக்கு அறிவிக்கப்படாத குடியிருப்புக்கள் இலங்கையில் இருந்திருக்க முடியும். எவ்வாறாயினும் இலங்கையில் கண்டறியப்பட்டுள்ள மானுட-விஞ்ஞான சான்றுகளில் தென்னிந்திய பிராந்திய பண்பே நிலவுகின்றது. அதில் ஆரியர், தமிழர் என பிரித்தறிவது கடினமானதாகும். தமிழர், ஆரியர் என்ற இவ்வாறான பாகுபாடுகள் சமூகத்தில் ஏற்படுவதற்கு முன்பாக நாகரீகங்களினது மனிதச் சிதைவுகள் இலங்கையில் உண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறாக ஆரியர், தமிழர் என மனித இனங்கள் மொழி, மதம், தோல் நிறம் போன்றவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே அடையாளங்காணப்பட்டன.

இங்கு உயிரியல் விஞ்ஞான சான்றுகள் கருத்திட்டுக் கொள்ளப்படவில்லை. இலங்கையின் ஆரம்ப குடியிருப்பாளர்கள் 40,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து 3000(மூவாயிரம்) வருட வரலாறு வரை இலங்கையில் வாழ்ந்துள்ளனர். இவர்களுடைய ஒரு நேரடித் தொடர்பு இலங்கை வேடுவர் மக்களிடமிருந்ததாக ஆய்வுகளினூடே நிரூபணமாகின்றது. வேட்களுக்கு நூதன நாகரீகமடைந்த இலங்கையருக்குமிடையே இரத்த தொடர்பு இருப்பதும் தெளிவானதே.

ஆகவே நாம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டிய எளிய காரணியொன்று உண்டு. இலங்கையென்பது ஒரு தீவாகும்., ஆதலால் அதற்கு வெவ்வேறான வெளி இனக்குழுக்கள் வந்திருக்க முடியும்., வெவ்வேறான காலங்களில் மக்கள் வந்திருக்கக் கூடும். உலக வர்த்தக நடவடிக்கைகள் முன்னேற்றமடைந்ததோடு வெளியார் இங்கு வந்திருக்க முடியும். இந்தியாவிலிருந்து மட்டுமல்ல பாரதீகத்திலிருந்து, மத்திய தரை பிரதேசத்திலிருந்து மற்றும் சீனாவிலிருந்தும் கூட வந்திருக்க முடியும். எமது உடை, பழக்க வழக்கங்கள் தொடர்பாக பேதமுண்டு. மொழியினை எடுத்துக்கொள்ளின் வெவ்வேறு மொழிகளில் வெவ்வேறு இனங்களுக்கு சொந்தமான சொற்களுள்ளன. அவ்வாறாயின் நாம் கலப்பற்ற ஓர் பரிசுத்த இனமென காட்டிக்கொள்வதல் அர்த்தமற்றதோர் விடயமாகும்., நாம் எமது வம்சம், பரம்பரை என்பவற்றை கலந்தேயன்றி கலப்பற்றதாக பேணி வரவில்லை.

உதிர வகைகளின் கலப்பிலேயே சுறுசுறுப்பான குழந்தையொன்று பிறக்கின்றது. உலகின் அழகு ராணிகளை எடுத்துக் கொண்டால்

அவர்கள் கலப்பு இனப்பிறப்புக்களே. அசோக சக்கரவர்த்தி, மௌரிய அரச வம்சத்தில் கிரேக்க இரத்தம் கலந்ததன் மூலம் பிறந்தவொருவர். துட்டகைமுறு போன்ற ஒரு தீரன் உருவானது அனுராதபுர சத்திரிய, மாகம்வாசி சத்திரிய பரம்பரைகளின் கலப்பினாலேயாகும்.

எமது இலங்கையரிடமிருக்கின்ற சிற்சில திறமைகளுக்கும் வீரத்திற்கும் பலகாலமாக நிலவிய இன ஒன்று கலப்பே காரணமென இனங்கான முடிகிறது. கி.பி. 900 அளவிலிருந்து (இதற்கு 2900 வருடங்களுக்கு முன்) படிப்படியாக உலகின் வெவ்வேறு பிரதேசங்களிலிருந்து மக்கள் குடி பெயர்ந்துள்ளனர்.

விஜயனின் வரவும் ஏனைய ஆரியர் வருகையும் மட்டுமன்றி தென்னிந்திய மக்களும் இதற்கு முன் குடிபெயர்ந்து வந்திருக்க முடியும். இவ்வாறு சந்தேகிக்கக் கூடிய சான்றுகள் உள்ளன. ஆனாலும் அத்தகவல்களை வெளிக் கொணர்வதன் மூலம் அவர்கள் மட்டுமே இந் நாட்டினுடைய ஆரம்ப குடிகளென கருத்தாகாது. ஏனெனில் 40,000 வருடங்களுக்கு முன்பாகவும் இலங்கையில் மக்கள் இருந்துள்ளனர். இந்தியாவுக்கு அண்மையாக இருப்பதனாலும் உலகின் பிரதான வர்த்தக மார்க்கமொன்று அமைந்திருப்பதனாலும் கி.பி 6,3,4 நூற்றாண்டுகளில் இந்து கரையோர நாகரீகங்களின் வளர்ச்சியோடு இலங்கைக்கு மக்கள் வந்திருப்பர்.

'கபோஜ்' (காம்போச்) விலிருந்து குடிபெயர்வாளர்கள் வந்துள்ளதாக சில கல் வெட்டுக்களிலுள்ளன. அவ்யுகத்தில் காம்போச் எனக்கூறப்பட்டது ஆ., ப்.பா.னிஸ்தான் பிராந்தியத்திற்காகும். இலங்கையில் அலுவல்களுக்காக வந்த 'யவனர்கள்' பற்றியும் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. கிரேக்க மக்கட் பிரிவொன்றே 'யவனர்' என அழைக்கப்பட்டனர். 'தமிட ஸமன்' (தமிழ் பிச்சு) ஒருவரை பற்றியும் அபயாசிரி கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. சீகிரி பாடல்களில் சீனப்பட்டுப்புடவை (சில்க்) பற்றி கூறப்படுகின்றது. பாஹியன் பிக்கு இலங்கைக்கு வருகை தந்த காலப்பகுதியில் சீனாவுடனான வர்த்தக தொடர்புகள் இருந்திருக்கலாம். இதன் காரணமாக இந் நாட்டின் ஆரம்ப குடியினர் பற்றி வாதம் புரிதல் அர்த்தமற்றது.

இம் மக்கள் ஆரம்பத்தில் குடியிருந்தனர்., பிறகு இன்ன மக்கட் குழு வந்தது., என ஏராளமான வாதங்களை புரிய முடியும். ஆயினும் அதன் மூலம் பயனேதும் ஏற்படப்போவதில்லை. இலங்கையின் ஆரம்ப குடியினர் பற்றிய ஆய்வினை 40,000 (நாற்பதாயிரம்) ஆண்டுகளுக்கப்பால் கொண்டு செல்ல முடியும். பரிசீலனை செய்வோமாயின் அதற்கப்பால் கற்காலம் வரை அது பரந்து செல்லும்.

பலங்கொடை ஆதி பிரதேசத்திலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்ட மனித சிதைவுகளுக்கமையவே இப்போது கதைக்கின்றோம். இன்னும் கண்டெடுக்கப்பட முடியுமானவை அனந்தம்.

இலங்கையின் கற்கால மனிதர்களிடம் கல்லாயுதம், வெவ்வேறான உபகரணங்கள் இருந்தன. எனினும் இதற்கு புறம்பாக உலகம் பூராகவும் வளர்நாகரீகங்கள் முன்னேற்றம் காண்பனவாய் இருந்தன. கப்பல் பிரயாணத்தின் மூலம் அவர்கள் உலகம் முழுதும் பெயர்ந்துள்ளனர். வர்த்தக நிமித்தமாகவும் வெவ்வேறு நாடுகளுக்கு சென்றுள்ளனர். கி.மு. 2750 இன் போது இலங்கை கல் யுகத்தில் இருந்தது. இதற்கு சரியாக மூவாயிரம் மைல்களுக்கப்பால் பாரிய நாகரீக மொன்றிருந்தது. உலகம் ஒரே நேரத்தில் கல் யுகத்திலிருந்து ஒரே நேரத்தில் நாகரீக வளமடையவில்லை. ஒரு மூலையில் வளர்நாகரீகமொன்று முன்னேற்றமடையும் போது மறு மூலையில் மக்கள் கற்காலத்திலிருந்தனர். ஒரு பகுதியில் மக்கள் எழுத்தெழுதும் போது மற்றொரு பகுதி மக்கள் வேட்டையாடச் சென்றனர்.

இலங்கை கற்காலத்தை கழித்த விதத்தினை நாம் காண்கிறோம். இந்து கரையோர நாகரீகம், சீன நாகரீகம் மறு புறம் மத்திய தரை நாகரீகம் வளர்ச்சியுற்றன. ஆகவே உலகில் குடியிருப்புக்கள் அபிவிருத்தியடையத் துவங்கிய வுடன் இலங்கை போன்ற முன்னேற்றமடையாத சமூகங்களுக்கும் மனிதர்களது குடிபெயர்வு நிகழ்ந்தன. அவர்கள் வந்தவுடன் ஆரம்பத்தில் சாதாரணமாக மோதல் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். பிறகு அவர்களது வளர்ச்சியடைந்த நாகரீகங்களோடு மோத கடினமானமையினால் ஆதிவாசிகள் புறமுதுகு காட்டியிருக்கக் கூடும். சில நேரம் இவ்வாறான மக்கட் சமூகம் சண்டையின்றியே பின்வாங்குவர். எந்தவொரு இடத்திலும் சுதேசக் குழுக்கள் வந்தேறிகளுக்கு இவ்வாறே வரவேற்பளிப்பர். விஜயனுக்கும் க்வேனியின் உறவினருக்கும் இடையேயான மோதலும் இவ்வாறே வந்தேறிகளுக்கு எதிராக ஆதிவாசிகள் கொண்டு சென்ற போராக இருக்க முடியுமென, விஜயனின் கதையில்

எமக்கொரு விதத்தில் நினைக்க முடியும். பிறகு அவர்கள் பின் வாங்கி இன்றுள்ள வேடுவர் இன மக்களாக ஆனதாக மஹாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது. பிற காலத்தில் அவர்கள் நாகரீக ஊர் மக்களோடு குறிப்பிட்டளவு கலந்திருக்க முடியும்.

ஆகவே இவ்வாறான நிலைமையில், நாம் எவ்வாறு பூர்வீக கோட்பாட்டையும் ஆரம்பவதிவாளர்களையும் தேடுவது?

அவ்வாறு கூறின் இலங்கை யவனர் களுக்கும் உரியது. காம்போஜ (ஆஃப்ரானிஸ்தான்) இனத்திற்கும் உரியது. அதற்கு முன் புல்த்சிங்ஹல -பாஹியன் கலவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மண்டையோடு 25,000 - 40,000 வருடங்களுக்கு இடைப்பட்ட ஒரு மனிதனுடையதாகும். அவன் பெரும்பாலும் இடம் பெயர்பவனாய் இருக்க முடியும். அது ஒரு ஆக்கிரமிப்பாக இருத்தல் இயலாது. வர்த்தக வரி காரணமாக இந் நாட்டிற்கு மக்கள் பிரிவினர் வந்ததாக இச்சான்றுகள் மூலம் தெளிவாகின்றது.

கல் வெட்டுக்கள் போன்ற சில வரலாற்றுச் சான்றுகளில் "வணி", (வணிகம்) எனும் வியாபாரத்திற்காக வருகை தருகின்ற மக்கள் பற்றிய தகவல்கள் வெளியாகின்றன. அவ்வாறே ஷபுங், எனப்படுகின்ற வர்த்தக சங்கங்களில் இவ்வாறான வெவ்வேறு இனங்களுக்குரிய மக்கள் இருந்ததாக வரலாற்று மூலங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வாறானோர் மூலமாக கலாச்சார செல்வாக்குகள் ஏற்பட்டிருக்க முடியும். இவ்வாறே அவர்கள் வெவ்வேறான நோய்களையும் பரப்பியிருக்க முடியும்.

இன்றைய உலகின் பல்வேறு மாற்றங்கள் வர்த்தகத்தினால் ஏற்பட்டவைகளே. I. B. M (International Business Machines) எனப்படுவது உலகில் வளர்ச்சியடைந்த கணனி நிறுவனம். இக்கணனியினூடே உலகு பாரிய கலாச்சார புரட்சியொன்றுக்கு இலக்காகியுள்ளது. எனவே மேற்கு கிழக்கு வர்த்தக மார்க்கத்தினது மத்தியத் தானமான எமது நாட்டினது கடந்த காலம் பற்றி நினைத்துப் பார்ப்பது கடினமானதல்ல.

எனினும் எமது நாட்டின் புத்திஜீவிகள் மற்றும் கற்றோர் இவ்விடயங்களை மையமாகக்

“வேறொரு காலம்”

(கவிதைத் தொகுப்பு)

கவிஞர்: எம்.யுகன்

மையம்

7, ராகவன் காலனி

மேற்கு மாம்பலம்

சென்னை 600033

இந்தியா



கொண்டு வரலாற்றை விளக்குவதிலிருந்து விலகிக் கொள்கின்றனர். அவர்களும் சம்பிரதாய பூர்வீகக் கோட்பாட்டினின்று இனவாதத்திற்கு உரமிடுகின்றனர்.

நான் இது விடயமாக குறிப்பிடுகையில் எனக்குப்பின்னால் தேவாலயத்தினது செல்வாக்கிருப்பதாய் எமது மக்கள் கூறுகின்றனர். இதிலிருந்து எமது நோக்கின் குறைபாடுகள் வெளிப்படுகின்றன. ஏன், தேவாலயத்தினால் எந் நேரமும் தவறு நிகழ்ந்துள்ளதா? அவ்வாறாயின் பன்சலையால் (பெளத்த ஆலயம்) ஏற்படுகின்ற தவறுகள் இல்லையா?

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் "ஆணைக் குடை" என்ற இடத்தில் பிராமண முத்திரையொன்று கண்டு டிக்காய்! து. தாமிழின பிராமண அறிஞரொருவர், அதனை தமிழ் அரசரொருவர் வெளியிட்டு தென வியாக்கியானம் படுத்தினார். எனினும் மிக்க விமர்சன ரீதியாக பார்த்தபோது அது மீனவனொருவனால் வெளியிடப்பட்டதென தெளிவானது. அவன் ஒரு மீனவ நிறுவனத்திற்காக அதனை வெளியிட்டிருக்க முடியும். ஆனாலும் தமிழ் பூர்வீகக் கோட்பாட்டை நிரூபிப்பதற்காக அது தவறாக வரைவிலக்கணப் படுத்தப்பட்டிருந்தது.

முன்பொருமுறை சிரில் மெதிவ் அவர்கள் யுனெஸ்கொ உதவியுடன் நூலொன்றை அச்சேற்றி பகிர்ந்தளித்தார். அதனுடாக வடகிழக்கு மகாணங்களில் சிங்கள தொல்பொருட்கள் உண்டென நிரூபித்து அதனுடே சிங்கள பூர்வீகக் கோட்பாட்டை ஊர்ஜிதப்படுத்த முயன்றார். என்றாலும் அவருடைய நூலில் உள்ள சில விடயங்கள் அடிப்படையற்ற கற்பிதங்களே. தொல்பொருளியல் ரீதியாக நோக்கின் இவ்வாறான தவறுகள் ஏற்படமாட்டா.

நுண் கோர்வில் சிறைபட்டு இலங்கையை மட்டுந் விளக்காது அகில கோர்வினின்றி இலங்கையையும் உள்ளிட்ட உலகின் ஏனைய பாகங்களையும் ஒரு சேர ஆய்வதன் மூலம் விஞ்ஞான பூர்வமிகக்கதாக இவ்விடயத்தை தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள முடியும்.

ஏனெனில், நாம் இருப்பதோ தென்னிந்திய வாயலில் அங்கிருந்து இலங்கைக்கு (யாரும்) வரவில்லையென நாம் கூற வேண்டியதில்லை. மனிதர்கள் வந்தார்கள். எனினும் அதற்காக அஞ்சுவதேன்? அவர்கள் நாடோடிகள்.. அவர்கள் மட்டுமல்ல, இன்னும் நாடோடிகளான இனங்கள் உள்ளன. தமிழ் அல்லது சிங்கள பூர்வீகக் கோட்பாட்டிற்கு இடமில்லை. விஜயனின் வருகையை நினைத்துக் கொண்டு சம்பிரதாய பூர்வீகக் கதை உரைப்பவர்களுள் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும் ருஹனுக்கு! வேறு சத்திரிய கூட்டத்

தினரும் வந்துள்ளனர். கதிர்காம, வந்தனகாம சத்திரியர்கள் பற்றியும் வரலாற் றேட்டில் பதிவாகியுள்ளன. ஆகவே மேற்கு இந்தியாவிலிருந்து வந்த விஜயன் முதற்கொண்டான குழுவினருந்து நிலவியிருக்கின்ற தூய சிங்களவர் என நினைத்துக் கூறக்கூடிய இவ் விடயம் அடிப்படையற்றது.

எமது மக்களுக்கு ஆபிரிக்க குருதி கலந்திருப்பது பற்றி இப்போது நிரூபணமாகியுள்ளது. அரிவாற்கல குருதி (Sickle Cell Anamia) எனும் நோய் ஆபிரிக்க, யொஸாம்பிக் போன்ற நாடுகளிலேயே உள்ளது. எனினும் நுவரெலிய பிரதேசத்தில் அந் நோய்க்குள்ளான ஒருவர் இனங்காணப்பட்டுள்ளார். அப்பாரம்பரிய குருதி நோய் இலங்கையருக்கு ஆபிரிக்க குருதி கலந்துள்ளதென்பதற்கு சான்றாகும்.

1 தென்னிலங்கையினை குறிக்கும் (மொ.பெ.)

ஒரு மனித இனம் மட்டுமே மிகத்தூய்மையானது... அவர்களே சீரேஷ்டமானவர்கள் என துவங்கும் கருத்துக்களின் முடிவு (ஹிட்லர் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தை ஆரம்பித்த விதமான) ஓர் அழிவுமட்டுமே. ஜெர்மன் இனம் உயர்வானதென தூக்கிப்பிடித்து அந்நிய இனங்களை முறியடிப்பதற்கு முயன்றான் அவன். அது அவ்வாறாக அமைய வேண்டியதில்லை. இன்றைய உலகம் இக்கருத்தினை அருவருக்கின்றது.

ஒரு நாள் ஜெர்மனியில் நட்புடைய வீடொன்றில் சமூகமான உரையாடலொன்றில் தற்செயலாக ஹிட்லர் பற்றிய எண்ணம் எத்தகையது எனக் கேட்டபோது அவர்கள் மிக வேதனையடைந்தனர். ஹிட்லர் செய்த அழிவுக்காக அவர்கள் என்னிடம் மன்னிப்புக் கோரினர். இன்றும் ஜெர்மனியில் நவ நாஸிஸம் (Neo Nazism) வெளி நாட்டினருக்கு எதிராக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. ஆபிரிக்க இனத்தவனொருவனை பகிரங்கமாக தாக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற நவ நாஸிவாத இளைஞர்களை நான் கண்டேன். உண்மையிலேயே அவர்கள் வேலையற்ற இளைஞர்கள்.. அந்நாட்டின் வேலையின்மைக்கான பொறுப்பாளிகளாக இவ் வெளிநாட்டவர்களையே அவர்கள் காண்கின்றனர். இவ்வாறான போலி கருத்தோட்டங்களுக்கு அவர்களை தாண்டியிருப்பது அவ்வாறான சமூக பொருளாதார பிரச்சினையேயாகும்.

இலங்கையிலும் சமூக பொருளாதார பிரச்சினைக்கான தீர்வாக தமிழ் இளைஞர்கள், பிரிந்து செல்லும் இனவாதத்தின்பால் தூண்டப்பட்டுள்ளனர். இதற்கு வகை சொல்ல வேண்டியவர்கள் இலங்கை அரசியல்வாதிகளே. சிரில்

மெதிவ் வடக்கு கிழக்கு தொல்பொருட்களை உயர்த்திப் பிடித்தவாறாக செய்த காரியத்தை மறுபுறம் தமிழ் தலைவர்களும் செய்தனர். வடக்கு கிழக்கு தொல்பொருட்களைக் கொண்டு அது சிங்கள பூமி என நாம் எவ்வாறு கூற முடியும்? அவ்வாறாயின் பொலன்னறுவை ஹிந்து தொல் பொருட்களுக்கொப்ப ஒருவர் நூலொன்று எழுதின் அது தமிழ் நிலமா? கொழும்பு புனித ஸ்தலங்களை, தொல்பொருட்களை வரைபட மாக்கின் எவ்வளவு இனக்குழுக்களாக வகுக்க நேரிடும்? இவ்வாறாக ஒரு நில பிரதேசத்தை குழ இருந்த முறை மனித வரலாற்றில் மிக தொன்மையான காலத்திலாகும். அது இப்போது குரங்கு குழாத்தினிடையே உள்ளது. அதற்கொப்பான நிலமானிய கருத்துக்கள் இன்னும் எம்மிடையே உள்ளன." ஊர்க்காரன்.. ஊர்க் காரர்களுக்கு உபசரிக்க வேண்டும்.. நாம் சிங்களவர்.. நாம் தமிழர்.. எவ்வளவு போனாலும் அவனுக்கு கொடுப்பதில்லை.., இவ்வாறு கூறுபவை அவையே.. இந் நெருப்புக்கு வைக்கோலிட்டு இக்கருத்துக்களினூடே பயனடைகின்ற இனவாதிகள் அதிகாரத்தை பெற்றுக்கொள்ள, அதிகாரத்தை தக்க வைத்துக்கொள்ள இவற்றை பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

இவ் யுத்தத்திற்கு நாம் சென்றதில்லை என்பதனால் இது பற்றி எமக்கு கூறமுடியாது. நடப்பவை, கலந்துரையாடப்படுபவை, கடிதப் பரிமாற்றம் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்த அரசாங்கத்திற்கு பொறுப்பொன்றுள்ளது. மக்கள் இவற்றை அறியாததனாலேயே இரு புறமும் இழுபடுகின்றனர்.

தமிழ் இனவாதத்தினதும், பிரிவினை வாதத்தினதும் புறமும், சிங்கள தீவிரவாதத்தின் புறமும் செல்வோர் நடப்பவற்றை சரியாக காண்பதில்லை.

அரசாங்கமும் சமீபகாலம் அமைப்புக்களாக கட்டும் நாம் சிங்களவர், நாம் தமிழர் என இது சிங்கள பிராந்தியம் இது தமிழ் பிராந்தியம் இதுவோ முஸ்லிம் பிராந்தியம் என இன்றில்லாவிடினும் எதிர்காலத்தில் அவ்வாறு ஆகக்கூடிய தீர்மான மொன்றை ஏற்குமாயின் அது தவறாகும். அவ்வாறாக பேசும் மொழியைக் கொண்டு, இன அடையாளங்களுக்கொப்ப ஒடுக்குவது தவறானதாகும். எனினும் அவ்வவ் இனங்களுக்கு தத்தம் இனத்துவ அடையாளங்களை பேணும் அரசியல்-மைப்பு முறையொன்று அவசியம். "பிரித்து தொழுவங்கட்டுதல்" ஊடே அவர்களது சுதந்திரம் கிடைத்து விடுமென எவராயினும் நினைப்பின், அவ்வொரு தொழுவத்திற்கிடையேயும் ஏற்படக் கூடிய கலவரம் மிகவும் பயங்கரமானதாக இருக்கும். எந்தவொரு சரத்தும், உடன்படிக்கையும் முக்கியமாகாது, மூன்றோ அல்லது நான்கோ

வருடங்களில் 25,50 ஆண்டுகளில் அது நடைபெறும்போது ஆவதென்ன என்பதே முக்கியமாகின்றது.

இவ் உத்தேச அரசியல்மைப்பு சட்டமூலம் ஆக்கப்படுகின்றபோது மானுட விஞ்ஞானிகள், வரலாற்றியலாளர்கள் அளவு பங்களிப்பு பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதா என நானறியேன். அவர்களை மறந்து சரியானதோர் விஞ்ஞான தீர்வொன்றினை பெறுவது கடினமானது.

ஜனநாயக தீர்மானங்களினால் தீர்ப்பது கடினமானதாகும். இதற்காக மக்களை பங்கேற்று தீர்வொன்றினை தருமாறு கோருவது தவறானதாகும். மக்கள் இதுபற்றிய விஞ்ஞானபூர்வமானதோர் புரிதல் இல்லாதிருப்பதால் தாம் இருக்கின்ற இனத்துவ எல்லைகளுக்குட்பட்ட பதில் மட்டுமே பெரும்பான்மையான மக்கள் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆதலால் இவ் அர்த்தத்தில் நோக்கின் ஜனநாயகத்தினால் சரியானதோர் தீர்வு கிடைக்க மாட்டாது.

ஒவ்வொருவரும் இப்பிரச்சினையை வெவ்வேறான பெயர்களில் காண்கின்றனர்., பயங்கரவாத, இனவாத பிரச்சினை என்கின்றனர். என்றாலும் இருப்பதோ தேசிய பிரச்சினையாகும், அடிப்படையான காரணி அதுவேயாகும். அதனை சரியாக புரிந்து கொள்ளாமல் விடை காண முடியாது.

தேசிய தேவைப்பாடுகளுக்கு நடைமுறைக்கு சாத்தியமான விதத்தில், மக்களுக்கு சம வரப்பிரசாதங்களோடு வாழ்வதற்கு அவசியமான சமூக பொருளாதார நிலையினை பெற்றுக் கொடுத்தல் வேண்டும். இருக்கும் சமூக பொருளாதார சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

பரிவர்த்தனைக்கான குறிப்பு

பூர்வீகம் பற்றிய பிரச்சினை இன்று உக்கிரமான அதன் முகத்தை வெளிக்காட்டத்துவங்கியுள்ளது மீண்டும்.

இது இனவாதத்தின் (குறிப்பாக பேரினவாதத்தின்) உச்சம், நவீனமாக வீரவிதானவை மையப்படுத்திய அமைப்புக்களினூடே.

கடுகதியான காரியமாற்றலினூடாக நாடு பூராகவும் கடத்தப்படுகின்றது இவ் இனவாத கருத்தியல். எனினும், நடுநிலையாளர்களையும் எதார்த்தவாதிகளையும் சிங்கள புத்திஜீவத்துவ தளத்தில் அவதானிக்க முடிகிறது.

இது அவ்வாறானதோர் கண்டுபிடிப்பு. இந் நடுநிலைப் பார்வைகள் தமிழ் பேசும் சமூகத்திடமும் தொடர்பாடலாக வேண்டுமென்ற விழைதலின் விளைவே இத்தமிழ் வடிவம்.

இப்பனு ஐ:ப்பி
12101999



ஏறத்தாழ நேர்காணல் வெளியாகி ஒரு வருடமாகின்ற சூழ்நிலையிலும் அதுபற்றிய கண்டனத்தை தெரிவிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை, ஈழத்தில் வசிப்பவர்களானாலும் சரி, புலம் பெயர்ந்தவர்களானாலும் சரி எவள்- எவன் எக்கேடு கெட்டுப் போனால் என்ன, எவள்- எவன் எதைச் சொல்லி விட்டுப்போனால் என்ன என்ற போக்கில் எல்லோருக்கும் நல்ல பிள்ளையாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

குறித்த நேர்காணலில்: பின்னவீனத்துவம், புலம்பெயர் இலட்சியம், இலங்கை-இந்தியச் சாதியமைப்பு, புலிகள்- முஸ்லீம்கள் பிரச்சனை, ஈழப்போராட்டம், சேதுசமுத்திரத்திட்டம் என்று ஒரு கும்பல் பிரச்சனைகளுக்கு பதில் சொல்லியிருக்கும் ஜெயபாலன் ஏதோ தனது கருத்துக்கள் தான் மொத்த ஈழத்தவர்களும் கருத்து என்பது போல் ஒரு 'இன்றர் லெக்கவல்' விளையாட்டு விளையாடியிருக்கிறார்.

ஆனால் ஈழத்து சாதியமைப்பு பற்றி 1995 செப்டம்பர் கணையாழிலும் 1993 இன் (16வது) இலக்கியச் சந்திப்பில் வாசிக்கப்பட்டு பின்னர் அ.ஆ.இ.(நெதர்லாந்து) சஞ்சிகையில் பிரசுரமான ஆய்வுக்கட்டுரையிலும் ஜெயபாலனால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு- ஏனென்று எதுக்கென்று தெரியாமல்- இன்று அவரே முரண்படுகிற நிலையை அவருக்கு நான் சாடையாய் ரூபகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

தமிழகத்தில் ஆதிக்க சக்தியாக, ஒடுக்கும் சக்தியாக, பிராமணியமே நிலவி வருகிறது. அந்தப்பிராமணியம் ஒரு ஒடுக்கும் சிந்தனைப் போக்காகவே என்றும் இருந்து வந்திருக்கிறது, வருகிறது. பார்ப்பனர்களிடம் உருவாகிய ஒடுக்கும் சிந்தனை என்பது பார்ப்பான்களிடம் மட்டுமே இருந்ததில்லை. வெள்ளாளன் தலித்துக்களை, தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளை ஒடுக்கும் போது அந்தபார்ப்பனீயச் சிந்தனை என்பது வெள்ளாளனிடத்திலும் இருக்கிறது என்பது தான் உண்மை. இதைத்தான் ஜெயபாலன் கணையாழிக் கட்டுரையிலும் அ.ஆ.இ. கட்டுரையிலும் மிக மிக

பெரும்பான்மையான நிலத்திற்கும் ஏனைய வளங்களுக்கு உடைமையாளர்களாகவும் கல்வியில் மேம்பட்டும் சமூக பொருளாதார அரசியல் ஆதிக் கத்தைக் கொண்டிருக்கிறவர்களுமான வெள்ளாளரது இயக்கமான யாழ்ப்பாணியமே யாழ்ப்பாணத்தின் பிராமணியமாகும்.”

.....

.....

“ஏனைய அடிமைக்குடிகள் வெள்ளாளரது அடிமைகளாக வாழ வேண்டிய நிலை இருந்தது.”

.....

.....

“தேச வழமைச் சட்டப்படி நளவரும் பள்ளரும் சாதிவாரி அடிமைகளாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களை வாங்கலாம், விற்கலாம், சீதனமாகக் கொடுக்கலாம், நகை நட்புப்போல் அடைமானமும் ஸவக்கலாம்.”

.....

“யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வெளியே வாழும் தமிழர்களால் யாழ்ப்பாணி என வெறுப்போடும் அச்சத்தோடும் பிரமிப்போடும் பார்க்கப்பட்ட இந்த மனிதன் தான் தமிழகத்து மேல்வர்க்க- வைதீகப் பிராமணர்களின் யாழ்ப்பாணத்து சமூகப் பிரதி யாழ்ப்பாணியம்தான் இலங்கைத் தமிழர்களின் பிராமணியம்.”

சாதியமைப்பு, சமூகவியல் பரிசீலனை, ஆய்வுக் கட்டுரை-

1. சாதியமைப்பு ஒழிய வேண்டுமாயின் சாதியமைப்பின் தத்துவக் கலாச்சாரக் காவல் அரணான இந்துமதம் ஒழியவேண்டும். சரி, ஆனால்

“இலங்கையில் மூவாயிரம் நாலாயிரம் இந்துக்கோவில்கள் இடிக்கப்பட்டு இராணுவ முகாம்களாக மாற்றப்பட்டிருப்பது தொடர்பாக இந்தியாவில் உள்ள இந்து அமைப்புகள் கோபப்பட்டால் அது நியாயம் இல்லை என்று கூறமாட்டேன் என்கிறார்” (நேர்காணல்)

* பிறகு ஏன் இந்து அமைப்புகளின் இருப்பை



விலாவாரியாக குறிப்பிடுகிறார்.

“இந்து மதத்தை சாதி அமைப்பின் தத்துவக் காவல் அரண் என்றே கூறவேண்டும். இலங்கையில் கோவில் பூசகர்களாக ஏழைப்பிராமணர்களே உள்ளனர். பிராமணிய இயக்கம் இலங்கையில் இல்லை. சாதியமைப்பு இறுக்கமானதாகவும் கொடுமானதாகவும் பலப்பட்டிருக்கும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் பெரும்பான்மையினராகவும்

நியாயப்படுத்துகிறார்?.

*இந்து அமைப்புகளைக் காப்பதன் மூலம் மறைமுகமாக சாதியைக் காப்பாற்றலாம் என்கிறாரா?

*அல்லது இந்து மதம் அழியலாம் ஆனால் இந்து அமைப்புகள் தேவை என்கிறாரா?

*இந்து அமைப்புகளின் நியாயம் குறித்து அக்கறைப்படும் ஜெயபாலனால் எப்போதேனும் நியாயமாக நடந்து கொண்ட ஒரு இந்து அமைப்பின்

பெயரையாவது சுட்டிக் காட்ட முடியுமா?

*“ஆம் என்றால் அது எது? இல்லை என்றால் ஏன் இல்லை?” (சூரியனோடு பேசுதல்)

2. “இங்குள்ள சோ- ஞானக்கூத்தன் போன்றவர்கள் ஈழத்திலும் பிராமண எதிர்ப்பு இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு எங்களுக்கு எதிரான நிலைப்பாடு எடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற பிராமண எதிர்ப்பு அரசியல் போக்கு எங்களிடத்திலும் இருப்பதாக அவர்கள் கருதுகின்றவை தவறான எண்ணத்தில் இருந்து வந்ததுதான்”. “இங்கேயுள்ள முற்போக்கு கருத்துள்ள பிராமணர்கள் எங்களுக்கு ஆதரவாக எழுதுகிறபோது அதை ஈழப்போராட்டத்திற்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளும் நிலையில் ஈழத் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லா அணியினரும் புரிந்து கொள்வது மிக முக்கியம்.” (நேர்காணல்)

ஒருபோதும் தலித்துக்களின்- கீழ்ப்படுத்தப்பட்ட சாதிகளின் போராட்டங்களை அது வெள்ளாளனுக்கு எதிராக இருந்தாலும் கூட சோவும் சரி ஞானக்கூத்தனும் சரி ஒத்துக் கொள்ளப் போவதில்லை.

* நாங்கள் உங்களை எதிர்க்கவில்லை என்றால் ‘நாங்கள்’ யார்?

* வெள்ளாளனா? ஈழத்தவர்களா?

* ஈழத்தவர்கள் அனைவருமே வெள்ளாளர்களா?

* தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற பிராமண எதிர்ப்பு அரசியல் தவறானதா?

* ஈழத்தில் எதிர்ப்பு அரசியல் நடவடிக்கையே இல்லையா?

* சோவும் ஞானக்கூத்தனும் முற்போக்காளர்களாக ஜெயபாலன் இனம் காண்கிறாரா?

ஈழத்தில் பிராமண எதிர்ப்பு இல்லை என்னும் ஜெயபாலன் தான் முன் கட்டுரையில் ஈழத்தில் வெள்ளாளன் தான் தமிழகப் பிராமணன் என்கிறார். இங்கு ஆதிக்கசாதி வெள்ளாளன். ஆகவே வெள்ளாள எதிர்ப்பும் பிராமண எதிர்ப்பும் ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளைப்பொறுத்தவரை ஒன்றுதான் ஜெயபாலனுக்கு வேண்டுமானால் வேறு வேறாக இனங்காணக்கூடிய தன்மை இருக்கலாம். நேர்காணலில் வாசிக்கு வாசி பிராமண எதிர்ப்பு இல்லை, பிராமண எதிர்ப்பு இல்லை என்பதன் மூலம் இலங்கையில் சாதிப்பிரச்சனைகள் இல்லை என்கிற தொனியில் பேசியிருக்கிறார். இதை...யம் நம்பக்கூடிய அளவுக்கு சோவும் ஞானக்கூத்தனும் ‘முட்டாள்கள்’ இல்லை.

“விடுதலைப் புலிகளுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் ஏற்பட்ட பிரச்சனையை முஸ்லிம்கள் கூட சமயப்பிரச்சனையாகப் பார்க்கவில்லை. இரு வேறு தமிழ் பேசுகிற இனங்களுக்கிடையிலான பிரச்சனையாகத்தான் அவர்களும் அதைப் பார்க்கிறார்கள்” “ஒரு காலத்திலும் தமிழர்கள் ஒரு மதவாதத்தின் அடிப்படையில் முடிவெடுக்க மாட்டார்கள் என்பதில் எனக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருக்கிறது.” (நேர்காணல்).

* இரு வேறு தமிழ் பேசுகிற இனங்கள்

என்பதை எவ்வாறு கட்டமைக்கிறார்?

* முஸ்லிம்கள் என்ற பதமே மதத்தினடிப்படையாக வரையறுக்கப்பட்டதுதானே.

* யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஒட்டுமொத்தமாக துடைத்து விரட்டப்பட்டதற்கு புலிகள் கூறிய பதில் என்ன என்பதையாவது ஜெயபாலன் ஞாபகம் வைத்திருக்கிறாரா?

* 24 மணிநேரத்தில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களை விட்டு முஸ்லிம்கள் விரட்டப்பட்டது எந்தவாதத்தின் அடிப்படையில் என்பதை ஜெயபாலன் தெரிவிக்க வேண்டும்.

1915ம் ஆண்டிலிருந்தே தமிழர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான போது சேர்த்துக் கொள்ளவும் தேவையில்லாதபோது கழட்டிவிடவும் என முஸ்லிம் மக்களை நடத்திவந்திருப்பதும் குறித்து (“வா என்றால் வருவதற்கும் போ என்றால் போவதற்கும் நாம் என்ன மந்தைகளா?” என்று ஜெயபாலனின் முகத்தில் காறி உமிழ்கிறான் புலம் பெயர்ந்த கவிஞன் இளைய அப்துல்லாஹ்-கவணிக்க: ஒலிநாடா, “எங்கள் தாயகமும் வடக்கே”) அனைவரும் அறிவர்.

“முஸ்லிம் மக்கள் இலங்கைத்தீவு முழுவதும் சிதறி வாழ்வதனாலேயே ஒரு பலமான தேசிய இனமாக வளர்ச்சி பெறுவதற்குரிய பொதுப் புவியியற் பிரதேசமற்றவர்களாக சமூக பொருளாதார நலன்களில் நடைமுறைச்சிக்கல்களை எதிர்நோக்குபவர்களாக வாழ்கிறார்கள். உண்மையில் கிழக்கு மாகாணம் புத்தளம், மன்னார் பிரதேசங்களில் வாழும் முஸ்லிம் மக்களின் அபிலாசைகளைப் பிரதிபலிக்காத எந்த ஒரு இயக்கமும் தம்மை அனைத்து தமிழ் பேசும் மாநிலத்தின் மக்கள் இயக்கம் எனக் கூறிக் கொள்ளுதல் முடியாது.”

“எமது அரசியல் வரலாற்றிலும் சிந்தனைப் போக்கிலும் அடிப்படைத் தவறுகளுக்கு மூல காரணமாக அமைவது எமது ‘யாழ்ப்பாண நோக்கு’ என்ற அகநிலை நோக்கேயாகும்.”

(‘தேசிய இனப்பிரச்சனையும் முஸ்லிம் மக்களும்’ என்ற நூலில் ஜெயபாலன்)

ஆனால் இப்போ யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு அனைத்து முஸ்லிம்களையும் வெளியேற்றியது பற்றி “இந்தியாவில் உள்ள இந்து முஸ்லிம் போராட்டங்களோ அல்லது இங்குள்ள பல போராட்டங்களோ எங்கள் மத்தியில் இல்லை. இதைப்பிரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.” (நேர்காணல்)

* ஜெயபாலன் குறிப்பிடும் போராட்டம் என்பது எப்படித் தோன்றும்?

* எதிரி எவ்வாறான பலம் உள்ளவன்?

* முஸ்லிம்களை அவர்களது பிரதேசங்களை விட்டு பலாத்காரமாக வெளியேற்றிய பின்னர் அங்கு போராட்டம் நடைபெறும் சாத்தியம் உண்டா?

இதைக்கூட நான் விளங்கப்படுத்துவதற்கு ஜெயபாலன் என்ன விரலா சூப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்.

* இலங்கையில் இந்து- முஸ்லிம் பிரச்சனைகள் இல்லை. இந்தியாவில் உள்ள இந்துத் தோழர்களே எங்களைக் காப்பாற்றுவார்கள் என்கிறாரா?

*என்ன விளையாட்டிது? என்ன விளையாட்டிது?

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து முஸ்லீம்களை விரட்டியதற்கு விடுதலைப்புலிகள் மாத்திரமல்ல ஒட்டுமொத்த ஈழத் தமிழர்களும் பொறுப்பு பானிகள். அதைவிடக் கண்டனத்துக்குரியவர்கள் ஜெயபாலன் மாதிரி தவறை ஒப்புக்கொள்ளாது பூசி மெழுகிக் கொண்டிருப்பவர்கள் தான். இவர்கள் இந்து மதவாதிகளே அல்ல. இந்து வெறியர்கள். இவர்களின் இப்படியான பின் பாட்டுக்களை கேட்டுக் கேட்டு காதலை ரத்தம் தான் வருகிறது. நானா...! சும்சலு... சும்சலு... சும்சுக்குப். அது கண்ணாளனே...பாட்டில வருகிறது. நீங்க விட்டிருங்க. வேண்டாம்.

தமிழகத்து சாதியமைப்பு போராட்டங்கள் குறித்து பதில் சொல்கையில்

“டாக்டர் கிருஷ்ண சாமி அவர்களும் திரு. திருமாவளவன் அவர்களும் ஆதிக்க சாதிகளைச் சேர்ந்த முற்போக்கறிவையும் ஏழைகளையும் தங்களது போராட்டத்தில் இணைத்துக்கொண்டு புதிய தமிழக

வரலாற்றின் நாயகர்கள். மேம்படவேண்டும் எனக் கோருகிறேன்” என்று கூறும் தோழர் ஜெயபாலன். முற்போக்கறிவையும், ஏழைகளையும் எந்த ஆதிக்க சாதியாளர்களிடம் காண்கிறாரோ / இருப்பதாகக் கண்டுபிடித்தாரோ அவர்களிடம் போய் கிருஷ்ண சாமியுடனும் திருமாவளவனுடனும் சேர்ந்து போராடுங்கள் என்று சொல்லுவார்கள். அதைவிட்டு இன்னமும் ஆதிக்க சாதியின் சிந்தனைப்போக்கில் தலித்துக்களிடமும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களிடமும் கோரிக்கை விடுவது கொஞ்சம் வெள்ளாளத்தனம்.

டானியல் அண்ணா. இக்பால், டொமினிக்ஜீவா, எம்.சி, சுப்பிரமணியம் ஆகியோரால் ஊட்டிவளர்க்கப்பட்டவன் என்று சொல்கிறார் ஜெயபாலன். நம்ப முடியவில்லை... டானியல் போன்றவர்கள் யாருக்கும் நஞ்சு ஊட்டி வளர்த்ததாக இதுவரை எதுவித தகவலும் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

“புதியதடம்” - இதழ்-6

(சமூக விஞ்ஞான பயிலகத்தின் இலக்கிய இதழ்)

மேகவண்ணன்

28, லெட்சுமண தீர்த்தம் தெரு,

இராமேஸ்வரம் - 623526



“யாதுமாகி” - இதழ் 5&6

(நவீன கவிதைக்கான காலாண்டிதழ்)

லெனாகுமார்

6,பர்வத சிங்க ராஜ தெரு

திருநெல்வேலி - டவுண்

தமிழ்நாடு - 627006



(ஐரோப்பாவில் பிரதிகள் கிடைக்குமிடம்)

“EXIL”

B.P-204,

92604 ASNIERES CEDEX,

FRANCE

மி

ஷெல் பூக்கோவினது அறிவியக்கம் ஓர் உலக அங்கீகாரத்தைப் பெற்றது. இது மனித வாழ்வின் மூலக் களையும், அரசின் அதிகாரத்தையும் ஓர் சுயத்துவமான ஆய்வுக்குள் உட்படுத்தியது. பிரான்சில் பிறந்த பூக்கோ - இந்த நாட்டைத் தாண்டி உலகம் முழுவதும் இன்று வாசிக்கப்படுகின்றார். ஆய்வு செய்யப்படுகின்றார். இவரது பாதிப்பு தமிழ் புத்திஜீவிகள் மீதும் வீழ்ந்துள்ளது என்பதற்கு - தமிழகத்தில் இவர் கருத்துக்களை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளைக் குறிப்பிடலாம். பூக்கோ வாசிப்பு என்பது உண்மையிலேயே இலகுவானதா? பூக்கோவினது ஆய்வுலகத்தின் செழுமையையும், சமூக அக்கறையையும் விளங்குவதாயின் - பல அறிவு ஓழுங்குகள் மீதான பரீட்சயம் தேவை என்பது எனது தனிப்பட்ட கருத்து. “நோயாளிகள் மருத்துவ மனைகளுக்குள் இல்லை, வெளியேயேயுள்ளனர்” எனத் தனது “Naissance de la clinique” (கிளினிகுகளின் ஜனனம்) இல் எழுதிய பூக்கோவின் மொழி இயக்கம் கவித்துவமும், புத்திஜீவிதமும் கலந்த ஒன்றாகும். பூக்கோ இறந்த பின்னரேயே இவரது “Histoire de la sexualité” (பாலியல்த் துவத்தின் வரலாறு) வெளிவந்துள்ளது. இது நான்கு பாகங்களைக் கொண்டது. வெளிவந்தவை மூன்று பாகங்களே. L’Aveu de chair (தசையின் பச்சை உண்மைகள்) கடைசிப் பாகம். இது வெளிவரவில்லை. பூக்கோவே இதனது பிரதியை அழித்தார் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. ஏன் அழித்தார் என்பது மர்மமான விஷயம், அவரது தனிப்பட்ட விஷயமும் கூட. இதனை வாசிக்கும் துணிச்சல் இன்றைய நூற்றாண்டுக்கு இல்லை எனப் பூக்கோ கருதினாரோ தெரியாது. ஆனால் “சொன்னவைகளும் எழுதியவைகளும்” (Dits et écrits), இதுவும் நான்கு பாகங்கள். பூக்கோவின் மரணத்தின் பின்னர் வெளிவந்துள்ளது. இப்படியொரு புத்தகம் வரும் எனப் பூக்கோகூடத் திட்டமிட்டிருந்ததில்லை. இந்த நான்கு பாகங்களும் பூக்கோ பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு அவசியமானவை, அத்தோடு இந்த நான்கு பாகங்களும் பூக்கோவின் கருத்தியக்கத்தை கட்டுரை, பேட்டி, பேச்சுவடிவங்களில் சுருக்கமாக எழுது வாசிப்பிற்கு வழங்குகின்றது. 1954 இலிருந்து 1988 வரை பூக்கோ பல சர்வதேசப் புத்திரிகைகளுக்குப் பேட்டி அளித்துள்ளார். பல சந்தர்ப்பங்களில் பேசியுள்ளார். பலபுத்திரிகைகளின் அழைப்பை ஏற்று பல்வேறுபட்ட பொருள்களில் அபிப்பிராயம் எழுதியுள்ளார். இவையாவும் ஓர் மகத்தான வேலைத்திட்டமாக இந்த நான்கு பாகங்களிலும் தம்மை இனங்காட்டுகின்றன.



Dits et écrits, Editions Gallimard, France

செ

ச்சினியில் (Tchéchénie) என்ன நடக்கிறது? மனித உரிமை மீறல்கள் மிகவும் தாராளமாக கட்ட விழுத்து விடப்பட்டுள்ளன. பயங்கரவாதிகளைப் பிடிக்கிறோம் எனும் போர்வையில் அங்கு ரஷ்சிய அரசு ஓர் இன அழிப்பை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் உண்மை. போரின் எல்ஸ்ரின் பதவியில் இருந்த போது உலக அபிப்பிராயத்தை மறுதலித்து செச்சினியில் அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். இவரது ராஜினாமாவின் பின்னர் இடைக்கால ஜனாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்ட பூட்டின் எல்ஸ்ரின் இனவாத அரசியலை செச்சினியில் நடத்திக் கொண்டுள்ளார். செச்சினியில் இன்று நடப்பவைகளை ஐரோப்பிய அரசியல் நிறுவனங்கள் ஸ்ராலின் காலத்து அக்கிரமங்களுக்கு ஒப்பிடுகின்றன. செச்சினியில் Camp de Filtrations கள் அதாவது “வடித்தல் முகாம்கள்” உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்குள் நுழைபவர்கள் உயிரோடு திரும்பி வருவதில்லை. அப்படி யாராவது தப்பி வந்தால் அவர் அங்கவீனர் ஆக்கப்பட்டவராக இருப்பார். இந்த வடித்தல் முகாம்களுக்குள் பாலியல் கொடுங்குகள் தாராளமாகவே நடக்கின்றன என்பதை அபூர்வமாகத் தப்பி வந்த கைதி ஒருவர் தனது பெயரை வெளியில் தெரிவிக்காமல் அறிவித்துள்ளார். இவர் முடவராகவே தப்பியுள்ளார்.

150,000 பேர் இந்த முகாம்களுக்குள் செல்லவேண்டும் என மாஸ்கோ முடிவெடுத்துள்ளதாக பிரான்சிய “Le Monde” புத்திரிகை வெளியிட்டுள்ளது. ஒரு சகாப்தத்தின் முன்னர் கம்யூனிசத்தின் கோவிலாக கருதப்பட்ட ரஷ்சியா இன்று இன அழிப்பின் கோவிலாகவே தன்னைச் சர்வதேச அரங்கில் இனம் காட்டுகின்றது.



இனவாதம் அரசியல்வாதிகளுக்கு எப்போதுமே ஓர் அதிகாரத் தேடலுக்கான ஆயுதமாக இருந்துள்ளது என்பதற்கு நாம் பல உதாரணங்களைக் காட்டலாம், “Mein kamp” எழுதிய ஹிட்லர், லட்சக்கணக்கான யூதர்களை இனவாத அரசியலை மையமாக வைத்தே கொன்றார்.



ஐரோப்பாவில் இன அரசியல் ஒழிந்துவிடவில்லை என்பதற்கு நாம் காட்டுகின்ற மிகப்பிந்திய உதாரணம் ஆஸ்திரியா. அங்கே ஜோர்ஜ் ஹைடரின் இனவாத அதிர்விர வலதுசாரிக் கட்சி இன்று அரசாங்கத்தின் பல கதிரைகளை அதுவும் முக்கியமான சுதிரைகளை “ஜனநாயகரீதியாக” பிடித்துள்ளது. ஐரோப்பிய சமூகத்தின் 15 நாடுகளின் ஒன்றான ஆஸ்திரியா இன்று ஏனைய 14 நாடுகளின் எதிர்ப்பைச் சம்பாதித்துள்ளது. இந்த 14 நாடுகளும் ஆஸ்திரியாவில் ஏற்பட்ட இந்த அரசியல் மாற்றம் இனவாதம் சார்ந்த தென்றும் - இது எதிர் காலத்தில் மோசமான விளைவுகளை உண்டாக்கும் என்றும் பகிரங்கமாகச் சொல்லி தமது ராஜதந்திர - உறவுகளை முதலாவது கட்டமாக ஆஸ்திரியாவுடன் நிறுத்தியுள்ளன. ஹைடரின் வருகைக்கு ஐரோப்பிய புத்திஜீவிகள் பலத்த கண்டனத்தைத் தெரிவித்துள்ளனர். பல ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. ஹைடர் - கட்சி பகிரங்கமாக இனவாதத்தையும் குறிப்பாக யூத எதிர்ப்பு வாதத்தையும் தனது அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது என்பதற்கு இதனது தேர்தல் கால கட்சி பிரச்சாரப் பிரசாரங்களும் ஹைடரது பேட்டிகள், பேச்சுகளும் பகிரங்கமாகக் காட்டுவன. எமக்குக் கிடைத்த கடைசிச் செய்திகளின் படி (29.02.00) ஹைடர் தமது கட்சியின் தலைமைப் பதவியில் இருந்து ராஜினாமாச் செய்துள்ளார். இந்த ராஜினாமாவின் இலக்கு ஜனாதிபதிப் பதவியை இவர் தனது கையில் எடுக்கும் நோக்கம் கொண்டது என அரசியல் அவதானிகள் கருதுகின்றனர்.



ஹண்ட்ரவில் (ரெக்ஸாஸி) சிறையில் கடந்த 2 ஆம் திகதி (பெப்ரவரி) ஓடெல் பார்ன்ஸ் (கறுப்பினத்தவர்) மரண தண்டனையை விஷ ஊசியால் பெறுவதற்கு முன்னர் “நீ கடைசியாகச் சாப்பிட விரும்புவது என்ன?” என்று கேட்கப்பட்ட போது அளிக்கப்பட்ட பதில் இது: “நீதி, சமத்துவம், உலக அமைதி”.

கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் ரெக்ஸாஸில் மரண தண்டனைக்குள்ளாக்கப்பட்ட 121 ஆவது கைதி இவர். சர்வதேச ரீதியாக விடுக்கப்பட்ட அனைத்து வேண்டுகோள்களையும் தூக்கி எறிந்துவிட்டு ஜோர்ஜ் பூஷ் யூனியரை கவர்ணராகக் கொண்ட ரெக்ஸாஸி மரணதண்டனைப்பிரிவு கைதிக்கு தன்னை வாதிக்கும் எந்த உரிமையையும் கொடுக்கவில்லை என்பதும், மரணதண்டனைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் முன்னணியில் நிற்கும் மாகாணம் ரெக்ஸாஸி என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

NOTES:- BY -MITHILA



எக்ஸில்-8 இல் வெளியான “புகலிடம் பெண்கள் எழுத்துக்கள்...” எனும் எனது கட்டுரையில் ஜேர்மன் தேவாலினால் எழுதப்பட்டதாக தவறுதலாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. “சர்வதேசப் பெண்ணியத்தை நோக்கி” எனும் கட்டுரை சுவீஸ் தேவாலினால் எழுதப்பட்டதாகும் என்பதை வாசகர்கள் தயவுசெய்து கவனத்திலெடுக்கவும். -விஜி-



“புது உலகம் எமை நோக்கி”

புகலிடப் பெண்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பு

- ஓவியா -

“பெண்களுடைய உறுதி மிக்க இச் சிறுகதைகள் மறைந்து விடாதபடி பாதுகாப்பதும், அவர்களது இதயக் கனவை அணைந்து விடாதபடி பேணுவதும் பெண்களாகிய எமது கடமையாகும்.”



இந்நூலின் முன்னுரை சொல்லும் இவ்வாற்றை களை இந்நூலைப் படித்து முடித்ததும் மீண்டும் அழுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறது நம் மனசு.

ஒரு ‘கனவு’ மனித சமூகத்தை நீண்ட நாட்களாகத் தொடர்ந்து வருகிறது. இந்த மாந்த சமூகத்தை நேசித்த தலைவர்கள் எல்லோருமே இக்கனவை அவரவர் வழியில் மனக் கண்ணில் சித்திரமாய் செதுக்கி இருக்கிறார்கள். பெரியாரின் ‘இனி வரும் உலகம்’ நூல் விரிப்பதைப் போல்.

தேசத்தின் எல்லைக்கோடுகள் இல்லாத ஓர் உலகம்.... அரசும், சிறைச்சாலைகளும், இராணுவமும் இல்லாத ஒரு கூட்டு வாழ்க்கை... திருமணம் என்பது கிரிமினல் குற்றமாக்கப்பட்ட ஒரு சமூகம்..., பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் அன்பின் விடுதலையை அளித்த...

இப்படியாக விரிகிறது அந்தக் கனவு. ஆனால்...? பிற அனைத்துத் தேசங்களின் எல்லைக் கோடுகளும் உயர்ந்த மதில்களாய் உறுதியுடன் நிற்கும் வேளையில் ஒரு தேசம் அரசியல் ரீதியாக சிதைந்து போவது... அந்தக் குடிமக்கள் தேசமிழந்து நாலு திசையும் சிதறுவது எத்தனை கொடுமையானதாக இருக்கிறது? ‘தேசம்’ என்ற ஓர்மை கலைந்தவிடத்து அந்நிய மண்ணில் சொந்த தேசத்துக்காரன் கூட எத்தனை குரூரமானவனாய் இருக்கிறான்?

ஈழத்தில் நடைபெறும் அரசியல் படுகொலைகளை விடக் கொடுமானதாக இருக்கிறது ஈழத்துப் புலம் பெயர்ந்த பெண்கள் நம்பி வந்த கல்யாணங்களின் கொடுமைகள்.

கல்யாணம் கொடுமையானதுதான் என்பது நமக்குத் தெரியும். அழகில்லை என்பதற்காக... வரதட்சணைக் குறைவு என்பதற்காக... மாற்றுப் பெண்களின் தொடர்பினால்... இவ்வாறு பெண்களின் வாழ்க்கை வதைபடுவது இந்தத் தாய் மண்ணிலும் வாழ்க்கைதான். ஆனால் பிறந்து வளர்ந்த சமூகம் சுற்றி நிற்கும்போது ஏதோ ஒரு தாங்குதல் இருப்பது போன்றதொரு மாயை. மாறாக முகமும் மொழியும் அந்நியப்பட்டுப் போன மண்ணில் இதே வதைகள்...

தேசத்தின் எல்லைக் கோடுகள் இல்லாத ஓர் உலகம்....
அரசும், சிறைச் சாலைகளும், இராணுவமும் இல்லாத ஒரு கூட்டு வாழ்க்கை...
திருமணம் என்பது கிரிமினல் குற்றமாக்கப்பட்ட ஒரு சமூகம்....
பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் அன்பின் விடுதலையை அளித்த...

மிக மிகக் கொடுமான வடிவெடுத்து விடுகின்றன. ஆனால் இதுதான் கல்யாணத்தின் உண்மையான முகம். அந்நிய மண்ணில் இப்படிப்பட்ட மனைவிகளாகவும், வேலைக் காரிகளாகவும் அனுப்பப்படும் பெண்களது வாழ்வின் அவலம் இக்கதைகளின் வார்த்தைகளின் தகிக்கிறது.

எந்த மண்ணிற்குப் போனாலும் தமிழர்கள் தங்கள் வாழ்வைச் சுற்றி எழுப்பி வைத்திருக்கும் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தின் சுவர்கள் சுதந்திரக் காற்றை ஏவர்களுக்கு தடுத்து நிற்பதை உணர முடிகிறது. இங்கு நம் தமிழ்க் சுதாநாயகிகள் இது போன்ற சூழல்களில் குழம்பித் தவித்துக் கொண்டேயிருக்க புலம் பெயர்ந்த பெண் எழுத்தாளர்களோ, ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் தீர்மானமான உறுதிமிக்க முடிவுகளை எடுத்துக் கொடுக்கிறார்கள்.

பெரும்பாலான கதைகளின் முடிவுகள் பெண்களை ஒரு தீர்மானகரமான சக்தியாக உருவாக்கும் முனைப்பை முன் நிறுத்துகின்றன. இன்று இதுதான் மிகவும் தேவையானது எனத் தோன்றுகிறது. எந்த மன ஏமாற்றை ஆணின் தலைமையிலான கடந்த கால வரலாறு பெண்களிடமிருந்து பறித்திருக்கிறதோ, அந்த மன ஏமாற்றைப் பெண்களிடம் தோற்றுவிப்பதே பெண்ணிய எழுத்தாளர்களின் இக்காலகட்டத்தின் பணியாகும். அப்பணியை இச் சிறுகதைத் தொகுப்பு மிக நிறைவாகச் செய்திருக்கிறது. 'புது உலகம் எமை நோக்கி' என்ற தலைப்புக்குப் பொருத்தமான தேர்வுகள் இத் தொகுப்பில் அடங்கியுள்ள கதைகள்.

'புலம் பெயர்ந்த ஈழத்துப் பெண்களின் வாழ்க்கை என்ற தளத்தைத் தாண்டி அனைத்துப் பெண்களுக்கும்... ஏன் ஒட்டு மொத்த மானிட சமூகத்துக்குமான தளத்தில் பயணப்பட்டிருக்கின்றன சில கதைகள். முக்கியமாக 'நீயும் ஒரு சிமோன் தி போஷுவா போல்', 'முகம்', 'பொய்முகங்கள்', 'மூளைக்குள் ஓர் சமையலறை', 'அத்துமீறல்கள்', 'வடிகால்' ஆகிய கதைகளைக் கூற வேண்டும்.

இதில், 'நீயும் ஒரு சிமோன் தி போஷுவாபோல்' கதை மிக மிக முக்கியமாகக் குறிப்பிடத் தக்கது. இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் நுட்பமான செய்தி அனைத்துப் பெண்களையும் சென்றடைய வேண்டிய ஒன்றாகும். எவ்வளவு முற்போக்கு பேசினாலும் ஓர் ஆணின் 'மனம்' என்பது என்ன என்பதை இக்கதையைப் போல் வலிமையாக வேறெந்தக் கதையும் இதுவரை தொட்டதில்லை என்று தோன்றுகிறது.

ஒரு பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் நிகழ்கின்ற உடலுறவு வெளி உலக அங்கீகாரத்துக்கு வைக்கப்பட்டாலோ அல்லது வெறுமனே தெரியப்படுத்தப்பட்டாலோ கூட சமூகத்தால் அது கணவன் மனைவி உறவாக புணையப்பட்டு விடுகிறது. மரபு மீறிய உறவுகளும் கூட இந்த



SAKTHI
B.O 99 Oppsal,
0619 Oslo 6,
Norway

புனைவுகளுள் சிக்கி விடுவதுதான் இதில் கிளைமாக்ஸ். இந்தப் புனைவு சம்பந்தப்பட்ட பெண்ணையும், ஆணையும் மிக மிக இயல்பாக ஆக்ரமித்து விடுகிறது. சிமோனுக்கு நேர்ந்த சுதி இதுதான். சிமோன் 'second sex' எழுதிய நூற்றாண்டு கடந்து முடிந்து விட்டது. ஆனால் சிமோன் தயாரான நட்பு ரீதியான ஒப்பந்தம் என்ற பெயரளவு வடிவத்துக்குக் கூட இங்கு வாழ்க்கை மாறவில்லை. தாலிக் கயிறு தூக்குக் கயிறாய், இரும்பு விலங்காய் நம் பெண்களின் வாழ்க்கையைப் பிணைத்திருக்கிறது. முற்போக்கு பேசுகிற... ஏன் பெண்ணியம் பேசுகிற எம்மைப் போன்ற பெண்கள் கூட... இன்னும் இந்த அமைப்புக்குள் எத்தனை சமரசங்களுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்...? எழுதும் போதே தலை குனிவாக இருக்கிறது. சிமோனின் பரிணாமம் கூட இன்னும் சாத்தியப்படவில்லையே?

சிமோனைப்போல்தான் எல்லோரும் அடுத்த தலை முறைக்கு எழுதி வைத்து விட்டுப் போக நிறைய சேகரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆதனால்தானோ என்னவோ விடுதலையின் வெளிச்சம் தள்ளிப் போகிறது.

பெண்ணியச் சிந்தனை துளிர் விடும் ஒவ்வொரு பெண்ணையும் 'சிமோனாக' ஆக்கி ஆக்கிரமிக்க இங்கு முற்போக்கு .: அறிவு ஜீவித் காதலர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள்.

இதே ரீதியில் தோழர்களின் பொய்முகங்களை அடையாளங் காட்டுகிற கதைகள்தான் முகமும், பொய் முகங்களும்.

இதில் 'முகம்' கதையில் நிகழும் பின் வரும் உரையாடல் மிக முக்கியமானது என நான் கருதுகிறேன்.

ஜெயகரன்: 'உடனே சண்டைக்கேள்யா வாறியள்? நீங்கள் என்ன வேலைத் திட்டத்தை வைச்சுக் செயற்படுறீங்கள்?'

வினோதினி: 'பொம்பிளையள் ஒடுக்கப்படுகினம் என்பது உண்மை. இதுக்கு புதுசா ஒரு

வேலைத்திட்டமும் கோரிக்கையும் தேவையில்லை. எல்லாப் பெண்களும் முதல்ல தங்களின்ட பிரச்சனைகளை உணரவேணும். ஒவ்வொருத்தரும் தங்கட நிலையிலிருந்து தான் செயற்படுவினாம்.

நமது பாதையில்தான் தேசிய இன எல்லைகளைத் தாண்டி எத்தனை ஒற்றுமைகள்? ஆண்கள் தலைமை தாங்கி நடத்தும் ஏதாவதொரு இயக்கத்தின் பிரிவாகச் செயல்படும் மகளீர் இயக்கங்களைத் தவிர்த்து உண்மையாகவே பெண்கள் தலைமையில் ஒரு பெண் விடுதலை இயக்கம் செயல்படுமோனால் அந்த இயக்கத்தைப் பார்த்து இவர்கள் தொடுக்கிற முதல் 'வினா' இதுதான். இந்தக் கேள்விக்கு ஒரே ஒரு பதில்தான் அவர்களைப் பொறுத்தவரை சரியான பதிலாக இருக்கமுடியும். அது அவர்கள் (அந்தத் தோழர்கள்) சார்ந்திருக்கும் ஏதோ ஓர் அரசியல் கட்சியின் அரசியல் வேலைத் திட்டத்தை மனப்பாடம் செய்து ஒப்பிப்பதுதான். ஏனெனில் பெண் விடுதலைக்காக வேலை செய்யவேண்டிய தேவையை அவர்கள் தங்கள் இயக்கத்தின் ஒரு செயல் தந்திரமாகத்தான் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

'எய்தவர் யார்' என்ற சிறுகதை பன்னெடுங்காலமாக மனித இனத்தைத் தொடர்ந்து வரும் அரசியல் பிரச்சனைகளின் வேர்களை அடையாளம் தேடுகிறது.

'வீட்டின் மூலையில் ஒரு சமையலறை' வீட்டின் ஒரு ஓரத்தில் பின்பகுதியில் ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் பெண்ணின் வாழ்க்கையை முதன்முறையாகப் பெண்ணிய மொழியில் படம் பிடித்த சிறுகதை. அதன் கருத்தமைவைத் தொடர்ந்து

அதே ரீதியில் பெண்ணின் மூளைக்குள் எப்படி சமையலறை திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது? அல்லது பெண்ணின் மூளையே எப்படி வெறும் ஒரு சமையலறைக் கூடமாச் சுருக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கின்றன 'மூளைக்குள் ஓர் சமையலறை' மற்றும் 'சுபைதா ராத்தாவின் பொழுது' கதைகள்.

'வடிகால்' மற்றுமொரு குறிப்பிடத்தக்க சிறுகதை, படித்து முடிக்கும் போது கதையின் முடிவு சொல்கின்ற நிர்மலமான தெளிவை நம்மால் அனுபவிக்க முடிகிறது. நிச்சயமாக ஒரு பெண் எழுத்தாளரால்தான் இந்தத் தெளிவை இலக்கிய உலகத்திற்கு தர இயலும்.

திருமணம் என்கின்ற சடங்கின் மூலம் நிறுவப்பட்டிருக்கும் ஒருவித வாழ்க்கை முறை அத்திருமணச் சடங்கை மறுதலிப்பவர்களையும் அதன் விதிமுறைகளை மீறுகிறவர்களையும் கூட கபளீகரம் செய்து கொண்டுேயிருக்கிறது. பாவமன்னிப்பு வழங்குவதன் மூலம் 'பாவம் எது' என்று தீர்மானிக்கிற உரிமையையும் பாவங்களைத் தண்டிக்கிற உரிமையையும் சமூகம் தடை செய்திருக்கும் பாவங்களைச் செய்வதற்கு சில நிமிட சலனங்கள் போதும். ஆனால் இவர்களின் பாவமன்னிப்பு வலையில் மாட்டாமல் நிற்பதற்குத்தான் உண்மையில் ஒரு போராட்டம் தேவையாக இருக்கிறது.

மொத்தத்தில்... 'புது உலகம் எமை நோக்கி' என்ற இச் சிறுகதைத் தொகுப்பு தமிழ்ப் பெண்களின் பெண்ணியச் சிந்தனை வரலாற்றில் அழுத்தமான பதிவைத் தோற்றுவிக்கும் முயற்சியாகும்.

“இந்துத்துவம்” ஓர் பன்முக வாசிப்பு

கட்டுரைத் தொகுதி

- எம். ஆர்.ஸ் ராவின் -

அல்ஜீரிய மலைவாழ்கையில் மொழி பேசும் மக்கள் மீது அரபுக்களின் ஒடுக்குமுறை, குர்திஸ் இனமக்கள் மீது துருக்கியர்களின் மேலாதிக்கம், இலங்கைத் தமிழர்கள் மீது பௌத்த சிங்கள பேரினவாதிகளின் ஒடுக்குமுறை என்று பூமிப்பந்தின் ஒவ்வொரு மூலையிலும் சிறுபான்மையினரின் வாழ்வியல் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு, பறிக்கப்பட்டு, கொடுரமாக நசிக்கப்பட்டுவரும் இவ்வேளையில் ஒடுக்கப்படும் இனங்கள் அல்லது சமூகக்குழுக்கள் தங்கள் மீதான மேலாட்சிக் கெதிராய் கிளர்ந்தெழுவதும் ஆட்சிசெலுத்தும் பிரிவினரை நோக்கி போராட முயல்வதும் இயல்பு.

இதன்வழியில் நடைபெற்றுவரும் தேசிய எழுச்சிகளுக்கு முன்னோடியாகவும் உத்வேகமளிப்பதாகவும் நாம் அவதானிக்கக்கூடியது இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து தீவிரம் பெற்ற காலனித்துவ ஆட்சிகளுக்கு எதிரான தேசிய விடுதலைப் போர்களாகும்.

அவ்வேளையில் இருந்த பிரான்ஸ், பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளின் காலனித்துவ ஆட்சிகளுக்கெதிராக ஆசிய, ஆபிரிக்க கண்டங்களின் பல்வேறு நாடுகளிலும் இவ்வகை தேசிய எழுச்சிகளுக்கு வித்திடப்பட்டது. இவ்வகையில் காலனிய வெள்ளை ஆட்சியாளருக் கெதிராக

ஒன்றிணைந்து போராடுதல் என்ற சாத்தியப் பாட்டை நோக்கிய புதிய தேசங்களின் உருவாக்கத்துக்கு பல்வகை இன, மத, கலாச்சார, சமூக குழுக்களின் ஒன்றிணைவு அவசியமாகின்றது.

இங்கு காலனித்துவ ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற்ற புதிய தேசங்களுக்கான கட்டமைப்பில் அதற்குள்ளான சிறுபான்மை குழுமங்களின் பன்முக பண்புகள் மறுதலிக்கப்பட்டு ஆதிக்கரீதியான பெரும் பான்மை குழுமங்களின் விருப்புகளும் வெறுப்புகளும் புதிய தேசங்களுக்கான ஒற்றைப் பண்புகளாக வெளிக்காட்டப்பட்டன. ஒவ்வொரு தேசங்களும் தத்தமக்கான தேசிய எல்லைகளையும் ஒற்றை தேசிய அடையாளங்களையும் வகுத்து கொண்டதிலிருந்து தமக்குக் கீழான சிறுபான்மை இன, மத, சமூககுழுக்களின் மீது ஆட்சி செலுத்த தொடங்கின.

இதுபோன்றே பிரிட்டிசாரிடமிருந்து விடுதலையான இந்தியத் தேசமானது தமக்கென ஓர் அகன்ற புவியியல் எல்லையை வகுத்துக் கொண்டதோடு இந்திய தேசத்தின் அடையாளங்களாக இந்துமதத்தையும் அதுசார்ந்த பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் முன்னிறுத்தியது.

இதன் பலனாக இந்தியா என்பது இந்துக்களின் புண்ணிய பூமி என்பதாகவும் இந்து தர்மமென்பது வர்ணாச்சிரம நெறிகளின் படி சாதிய, பெண் ஒடுக்குமுறை படிநிலைகளை பேணுவதே என்பதாகவும் வலியுறுத்தப்பட்டு மாற்றான கிறிஸ்தவர்களும், இஸ்லாமியர்களும் வந்தேறு குடிகள், அன்னியர்கள் போன்றவாறான புனைவுகளும் சொல்லாடல்களும் உருவாக்கப்பட்டன.

இதன் விளைவாக இன்று இஸ்லாமியர் கட்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் தலித்துகளுக்கும் எதிரான கடுமையான மனித உரிமைமீறல்களைக் கொண்ட நாசகார செயல்கள் அதிகரித்து வருகின்ற நிலையில் பாபர்மசூதி தொடக்கம் தாபிரபரணி படுகொலை வரை இரத்த ஆறு ஓடவும் காரணமான இந்துத்துவ வெறிபற்றி நாம் அதிக கருசனை கொள்ள வேண்டிய நிலையிலுள்ளோம். இச்சரியான தருணத்தில் “இந்துத்துவம், ஓர் பன்முக வாசிப்பு” என்ற இந்நூல் அடையாளம் வெளியிட்ட கத்தின் முதலாவது வெளியீடாக வந்துள்ளது.

ஆரியரின் ஆக்கிரமிப்பில் அடிமைப் படுத்தப்பட்ட சுதேசிகள் சூத்திரர்களாக மாற்றப்பட்ட வர்ண உருவாக்கங்கள் பற்றி விபரிக்கும் தகவல்களுடன் வெள்ளையரின் ‘இந்து’ என்கின்ற ஓர் கருத்தியல் எப்படி உருக்கொள்ள வைக்கப்படுகின்றது என்பதுவும் 1828ல் பிரம்மசமாஜம், 1875ல் ஆரியசமாஜம் போன்ற வற்றில் உருவாக்கங்களுள் விரிவாக சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இதன் தொடர்ச்சியாக 1920களில் உருவான இந்து மகாசபை, ஆர்.எஸ்.எஸ் போன்ற

ஆசிரியர் - அடையாளம்
விடை: ரூபா.60

அடையாளம்
எச்-15/193,2வது தளம்
கருப்பூர் சாலை
புத்தாந்தம் - 621310



வற்றின் ஆரம்பமானது “இந்திய தேசம்”, “இந்திய குடிகள்”, “இந்து ஒற்றுமை” என்கிற கருத்தாக்கங்களை மக்கள் முன்வைத்த விதமும் சுதந்திரத்தின் பின் இவையெல்லாம் இந்து வெறியாகவும், சிறுபான்மையின் மீதான இந்துபாசிசமாகவும் வளர்ந்த விதமும் நிறைந்த வரலாற்று தகவல்களுடன் தரப்பட்டுள்ளது.

...இல் இந்து பாசிச செயற்பாடுகளின் பலனாய் 1950ல் பாபர் மசூதி மூடப்படுதலும், 1992ல் அது இடித்து தரைமட்டமாக்கப்படுதலும் சர்வசாதாரணமாய் அரங்கேறியது. மசூதி இடிப்பை தொடர்ந்து 1700பேர் கொல்லப்படும் அளவிற்கு வெடித்த கலவரமானது இந்தியா என்பது இந்துக்களுக்கு மட்டுமே என்று அறைகூவி பிரகடனம் செய்தது நாமறிந்ததே. இவ்வகை அட்டுழியங்களுக்கு தார்மீக ஆதரவளிக்கும் இஸ்லாமியருக்கு எதிரானகட்டுக் கதைகளை தொகுத்துத்தரும் ஆசிரியர் அவை போலியானவை, புனைவுகளினால் உருவாக்கப்பட்ட பிம்பங்கள் என்று விளக்கி அவற்றை கட்டுடைக்கும் பணியையும் மேற்கொண்டுள்ளமை இந்நூலில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

இவ்வாறான இந்துத்துவ கோட்பாட்டைத் தூக்கிப்பிடிக்கும் “பாரதிய ஜனதா”, என்கின்ற இந்துவெறிக்கட்சி ஆட்சிக்கு வந்திருக்கும் இந்த நேரத்தில் இவர்களால் தொடர்ந்து பாதுகாக்கப்படுகின்ற வர்ணாச்சிரமமும், மனுநீதியும், இவர்களால் புடம் போடப்படுகின்ற சமஷ்கிரதம் என்கின்ற வழக்கொழிந்த ஆதிக்கமொழியும் எவ்வகையில் சிறுபான்மை யினரையும், தலித்துக்களையும் பெண்களையும் கொடுமைகத்தாக்கும் என்பதையும் அதை நிறைவேற்ற அரசின் நிறுவன வடிவங்கள் எவ்வாறெல்லாம் இதற்கு துணைபோகின்றன என்பது போன்ற விபரங்களையும் விரிவாகத்தருகின்ற இந்நூல் இந்துத்துவம் எம்மைநோக்கி நீட்டுகின்ற அபாயகரங்களை ஆழமான கோட்பாட்டு புரிதல்களுடன் எம்முன் எடுத்து வைக்கின்றது.

“புயலிலே ஒரு தோணி”

இருநாவல்கள்

- காப்த்ரா -

தமிழ்ச் சூழலில் இருந்து அப்புறப்பட்டுப் போன- தமிழ்ச் சூழலைப் புறந்தள்ளிய போக்கு பானாசினாவினுடையது. 1938ம் ஆண்டு இந்தியாவிலிருந்து இந்தோனேசியாவிற்கு கப்பல் ஏறி வட்டிக்கடையில் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர். இரண்டாம் உலகப்போர் காலகட்டத்தில் மலேயா- இந்தோனேசியா நாடுகளில் வாழ்ந்து பெற்ற அனுபவங்களை 1946இல் இந்தியா திரும்பிய பின்னர் 1950-1962இலும் முறையே “கடலுக்கப்பால்”, “புயலிலே ஒரு தோணி” என்ற இரு நாவல்களை எழுதினார்.

நாவலில்: “கதாநாயகனோ கதாநாயகியோ கிடையாது. அவரவர் விரும்புகிற படி, பாண்டியனா? யுத்தமா? ஆயிசாவா? சமுதாயமா? எதைவேண்டுமானாலும் கொள்ளலாம்” என்று புயலிலே ஒரு தோணி முதற்பதிப்பின் முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார் பானாசினா.

“நாவல்னா என்னா? கற்பனையில் எழுதுறதுதானே அப்படியேவா எழுதவேணும் அனுபவங்களை கேள்விப்பட்ட விடயங்களைத் தொகுத்து கற்பனையோடு எழுதலாம்தானே?” என்று குறிப்பிடும் சிங்காரத்தின் நாவல் வரலாற்றைப் புனைவது, ஒரு புனைவை வரலாற்றோடு ஒன்றிணைப்பது போன்ற அம்சங்களில் வெற்றியீட்டியுள்ளது.

மலேயா- இந்தோனேசியா- யப்பான் கதாபாத்திரங்கள் பிரதியில் பேசும் மொழிகளை மூல மொழிகளோடே நகர்த்தி இருப்பது நாவலை இன்றைய தளத்தையும் தாண்டி கொண்டு சென்று விட்டுள்ளது.

யுத்தத்திற்குள் புதைபுண்ட தேசங்களின் அவலங்களை நாவல் பூராவும் காணக்கிடைக்கிறதும் சொந்த தேசங்களை விட்டு வேற்றுத் தேசங்களில் வாழ நேர்ந்தவர்களின் ஏக்கங்கள் யுத்த காலத்தில் தேசத்தின் உறவுகள் அறுந்த

நிலையில் தொடர்புகளை உருவாக்க தபால் காரணை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்ற சூழலை அழகாகச் சொல்லியுள்ளார்.

தமிழ் என்ற ஒற்றைப் பெரும் போர்வைக்குள் மறைக்கப்படும் உண்மைகளை தமிழ்ப் பேரவை எனும் அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடுகிறார். “பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே பேரோ மன்னர்கள் பிரமிட் கோபுரங்களை கட்டிவிட்டனர். பாபிலோனியர் எப்போதும் நீர் நிறைந்த அகன்ற யூபிரத்தீஸ் நதிக்கடியில் பதினைந்தடி அகலமும் பன்னிரண்டு அடி உயரமும் கொண்ட சரங்கப்பாதை ஒன்றை அமைத்திருந்தார்கள். இலக்கியத்துறையிலும் தமிழர்கள் தனிச்சிறப்பு கோர இடமில்லை. ஏறக்குறைய திருக்குறளை ஒத்த பல நீதி நூல்கள் பல்வேறு நாடுகளில் தோன்றி யிருக்கின்றன. காப்பியங்களைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. எகிப்திய அமைச்சின் ப்தாஹோத்தப் தன்னுடைய மகனுக்கு எழுதிய அறிவுரைக் கடிதம் ஒன்றின் மொழிபெயர்ப்பை சமீபத்தில் படித்தேன். திருக்குறளை கரைத்துக் குடித்தவன் எழுதியது போலிருந்தது. காலத்தில் தான் பெரிய ஏமாற்றம். திருவள்ளுவருக்கு 3000 ஆண்டுகளிற்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட கடிதம் அது”

இவ்வாறு மற்றயவை மீது கூர்மையான பார்வைகளற்று நமக்கு நாமே முதுகு சொறிந்து கொண்டிருக்கும் தமிழ்ச் சூழலையும் தமிழ் இலக்கியத்தையும் கதாபாத்திரங்களினூடாக நகைக்கக்கூடிய திறன் சிங்காரத்திற்கு வாய்த்திருக்கிறது. இது தமிழ்ச் சூழலை விட்டு வெளியேறி வேற்று நாட்டுச் சூழலை ஆழமாக நோக்கும் இடத்து எல்லோருக்கும் புரியக்கூடியது. (வெளியேறியும் புரியாவிட்டால்...சுரணை...?)

“புயலிலே ஒரு தோணி நாவலை போட்டால் இன்னிக்கி யாரு காசு குடுத்து வாங்கிப்



அடிகர்த்தோ சிங்காரம் சான் கொனே யோயி சிகோத்தோ

படிப்பாங்க, இன்னிக்கி சீரியசாக படிக்கிற வழக்கமே இல்லாமல் போச்சு, சீரியசா எழுதத்தான் எவ்வளவோ விசயம் இருக்கு, இன்னிக்கி நம்ம ஆளுக இல்லாத இடம் உலகத்தில எங்க இருக்கு? ஆனால் போன இடத்தில் என்ன இருக்குன்னு கூர்மையாய் பார்த்துமார்ட்டாங்க, அப்பிடிப் பார்த்தாங்கன்னா இன்னிக்கி தமிழில ஏகப்பட்ட புத்தகம் வந்திருக்கும்.”

“நம்ம வாழ்க்கையிலதான் எழுத எவ்வளவு விசயம் இருக்கு தெரியுமா? ஆனால் கூர்மையாகப் பார்த்து எழுதுற வழக்கம் நம்ம ஆளுங்களுக்கு கிடையாது.”
என்கிறார் சிங்காரம்.

ஆனால் இன்று வேற்றுச்சூழலில் வாழ நேர்ந்த நம் இலக்கிய வாதிகள் எவ்வளவு தூரத்திற்கு தங்களது பார்வையை கூர்மையாக்கியுள்ளார்கள்? என்பதனை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்த “புலம்பெயர் இலக்கியம்” என்ற சொல்லாடலைக் கூர்ந்து கவனித்தோமாகில்: இந்த “புலம்பெயர் இலக்கியம்” என்று புலம்பப்படும் சாமான் யாழ்ப்பாணத்து வறுத்த மிளகாய்த்தூள் குழம்பையும், முத்தவெளி உரையாடல்களையும், கலியாணம் பேசி வரும் பெண் அடுத்தநாளே பீனிக்ஸ் பறவையாய் அடுப்புச் சாம்பலிலிருந்து கிளம்புவதையுமே சக்கையடி அடித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு சாமான். இன்றுவரை எவ்வித நகர்வுமற்று ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் நின்றுகொண்டு புலம்பெயர் இலக்கியத்தை நாமே

ஆசிரியர் ப.சிங்காரம்

விலை - ரூபா.180

தமிழ்நாடு

342 1டி.டி.கே.சாலை

ராயப்பேட்டை

சென்னை - 600014

இந்தியா



கண்டு பிடித்தோம் எனும் மார் தட்டலில் சூடேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

புலம்பெயர் இலக்கியப் பிரதியாய் காலம் கடந்ததெனினும் ஒரு நாவல் “புயலில் ஒரு தோணி.” ஆனால் இப்போது சிங்காரத்தின் நாவல்தானா முதலாவது புலம்பெயர் இலக்கிய பிரதி என்ற ஆய்வினைத் தூக்கிக் காவித்திரி வர்கள் நமது புலம்பெயர் ஆய்வாளர்கள். ஆனால் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்பது அதையும் தாண்டி எங்கோ போக வேண்டியது என்பதனை க.கலாமோகன் மொழிபெயர்த்த Du Fu(712-770), Ho Chechang(659-744) Wang Wei(701-761) போன்ற புலம்பெயர்ந்த சீனக்கவிஞர்களின் கவிதைகள் சொல்லிநிற்கின்றன.

“பனிப்பாறைகளும் சுடுகின்றன”

சிருகதைத் தொகுப்பு

- எம்.ஆர்.ஸ் ராலின் -



க்குத் தெரியாமல் உலகத்தின் ஒவ்வொரு நாட்டின் தலைநகரங்களிலும் அலைமோதும் இலங்கை தமிழ் அகதிகளின் வாழ்வு, ஏதோ ஓர்நாட்டில் தன்னை அரசியல் அகதியாக ஏற்றுக்கொள்ள வைத்தலையே வாழ்க்கையின் மாபெரும் குறிக்கோளாக கொண்டலையும் அவலம், அனைத்துக்கும் அத்திவாரமாய் கிழக்கைரோப்பிய நாடுகளின் எல்லைகளைக் கடக்க பலலட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை கொட்டிக் கொடுத்துவிட்ட பலருக்கு ஏஜென்சிகளே கண்கண்ட தெய்வமாய்...

இப்படித்தான் இலங்கையில் ஒவ்வொரு தமிழனும் இன்று வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தை தேடிக்கொண்டிருக்கின்றான். இந்த மாபெரும் போட்டியில் வென்றுவிட்ட பலர் ஏதோ சந்திரனில் போய் இறங்கிவிட்ட நின்மதியோடு மேற்கு நாடுகளில் காலடி பதித்து பத்து பதினைந்து வருடங்கள் கடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இங்கே இந்த பனி படர்ந்த தேசங்களில் அகதி வாழ்வின் அவலங்கள், சொந்த நாட்டு சோகங்கள் என்று காலம் போனதே தெரியாமல்

எமது அடுத்த பரம்பரை பிறந்து வளர்ந்து இங்கே வாழத்தொடங்கி விட்ட இன்னிலையில் பல்வித சிக்கல்கள் நிறைந்த இந்த 'புகலிட வாழ்வு' பற்றி சுவீனில் வசிக்கும் கல்லாறு சதீஸின் பதினெட்டு கதைகள் பேசுகின்றன.

தொகுப்பில் சில கதைகள் அகதிகளாய் வெளியேறி அன்னிய நாடுகளில் எதிர்கொள்ளும் பயண அனுபவங்கள் பற்றி பேசுகின்றன. "என் வாழ்வு உன்னோடுதான்" நிலவினிலே களங்க மில்லை என்பன.. இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கன.

நிலவினிலே களங்கமில்லை என்ற கதையில் இலங்கையின் போர்ச் சூழலிலிருந்து வெளியேறி ஐரோப்பிய நாடொன்றில் வசிக்கும் தமிழ் இளைஞன் ஒருவனுக்காக திருமணப் பேச்சு நடந்து அவனிடம் போய்ச்சேர கிளம்பிவரும் இருபது வயது பெண்ணொன்றின் பயண அனுபவங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நம்பியிருக்கும் பயண பெண், பேசியிருக்கும் அவனது காதலன், பயண ஏஜென்சிக்காரன் ஆகியோரிடையேயான தனி மனித உணர்வுகளை மையமாகக் கொண்டு கதை பின்னப்பட்டதில் அகதி பயணத்தின் அவலங்கள் அதிகமாக பேசப்படாமல் போய்விட்டாலும் அவளது வரவுபிந்த பிந்த அவளின் "கற்பு" குறித்து மட்டுமே கட்டப்போகும் காதலனது "தமிழ் மனம்" படும்பாடு நன்றாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பனிப்பாறைகளும் சுடுகின்றன எனும் கதையில் புகலிடத்தில் பிறந்து வளருகின்ற எம் இளம் சமுதாயத்தினர் எதிர்கொள்ளுகின்ற இரட்டை தாய்மொழி கலாச்சார குழுவும் அவற்றை ஜீரணித்து கொள்ள முடியாமல் தவிக்கும் பெற்றோரின் குறிப்பாக "தமிழ்" தாயின் மனோநிலைகளும் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இதுபோன்ற மற்றைய சில கதைகளிலும் யதார்த்தநிலை பதிவு செய்யப்படினும் அவையனைத்தும் ஒரு வித வடிக்கடிய யதார்த்தங்களாக மட்டுமே இருப்பதோடும் புகலிட வாழ்வியல் சிக்கல்களுக்கெல்லாம் பரிகாரம் தேடி ஆசிரியர் முன்வைக்கும் முடிவுகள் பல கோடம்பாக்கம் சினிமாக்களை ஞாபகமூட்டுகின்றன.

அநேகமாக எல்லா கதைகளிலும் பின்வருவனவற்றை அவதானிக்க முடிகிறது.

* எந்தப் பாத்திரங்களுமே "கற்பை" கலியாணத்திற்கு முன்பதாக இழந்துவிடவில்லை/ கூடாது.

* காதலிப்பது கூட முதலில் ஆண்கள்தான். தப்பித்தவறி பெண்களுக்கு அந்த உணர்வு வருவதானால் அதற்காக விட்டகதை தொட்ட கதையாக பூர்வ ஜென்ம தொடர்புவரை காரணம் தேடவும் ஆசிரியர் தயார். ஆக பெண்களின் பாலியல் உணர்வுகளை ஒடுக்குகின்ற எமது சமூகத்தின் பொதுப்புத்தி சார்ந்த புரிதல்களிலி

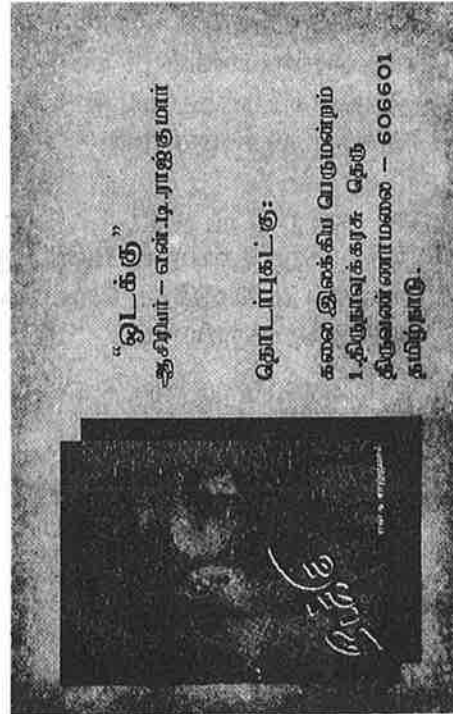
ஆசிரியர்: கல்லாறு சதீஸ்
விலை. ரூபா.40

மணிமேகலைப் பிரசுரம்
த.வெ.எண் - 1447
4, தணிகாசலம் சாலை
தியாகராய நகர்
சென்னை - 600017



ருந்து விடுபட முடியாதவராகத்தான் இவரை அடையாளம் காணமுடிகிறது.

புட்டுப்புட்டு வைக்க வேண்டிய பலவித அவலம் நிறைந்த உண்மைகளை பொத்தி பொத்தி வைப்பதை நிறுத்திவிட்டு அவற்றினை சிறு கதைகளில் பதிவு செய்வதன் ஊடாகவே அவற்றின் மூல வேர்களான எமது ஒழுக்கவியல் இறுக்கங்களை நாம் கேள்விக்குட்படுத்த முடியும். இல்லாவிடின் மேற்படி சிறுகதைகள் நிலவும் ஆதிக்க சிந்தனைகளான ஜாதிய, ஆணாதிக்க கருத்தியல்களுக்கு தொண்டு செய்யும் எமது மொழியையும், கலாச்சாரங்களையும்... தொடர்ந்து கட்டிக்காப்பதற்கு புகலிடத்திலும் புதுச்சாயம் பூசும் வேலையைத்தான் செய்வதாய் முடியும்.



"ஓடக்கு"
ஆசிரியர் - என்.டி.ராஜ்குமார்

தொடர்புக்கு:

கலை இலக்கிய பெருமன்றம்
1, திருவாவுக்கரசு தெரு
திருவள்ளூர் மாணவகலை - 606601
தமிழ்நாடு.

ஈசன்

(இருகவிதைகள்)

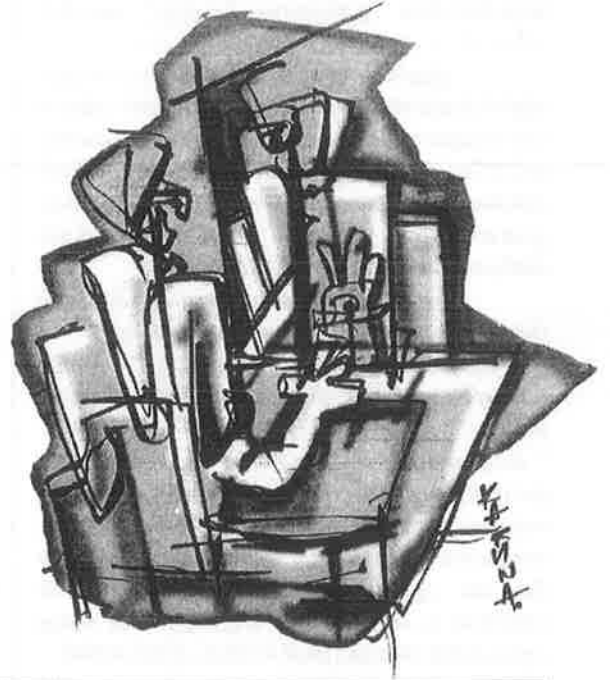
தன்னைப் பாலியல் வல்லுறவிற்கு
உட்படுத்தவில்லையென்ற
ஒரு காரணத்தைத் தவிர
மீதமுள்ள குற்றச்சாட்டுகள்
அனைத்தும் என் மீது
சுமத்தியாயிற்று.

நான் எந்தக் குற்றச் சாட்டுக்களையும்
மறுக்கப் போவதில்லை.

செயின் நதியோர கட்டாய
உழைப்பு முகாம் Restaurant
என்ற பெயரில் நடக்கிறது.

மீண்டும் ஆறுமணிக்கு வேலை
5.51 மணியளவில்
உல்லாசப் பயணிகள் படகை
இறுதியாகப் பார்த்து விட்டு
நதிக்குள் விழப்போகிறேன்

அட சைச!
இந்த நேரம் உல்லாசப் பயணி ஒருத்தி
தன்னைப் படமெடுக்கச் சொல்லிக்
கமராவைத் தருகிறாள்.



அரசதரப்பு வழக்கறிஞர் சமூகத்தின் விசாரணைகளிலிருந்து கீழ் வரும் விடயங்கள் அறியப்படுகின்றன.

நீங்கள் ஒரு இலங்கைப் பிரஜை.

ஜெர்மன் மாநிலங்களின் கூட்டுக் குடியரசிற்குள் நீங்கள் வந்த பின்னர் விண்ணப்பித்த அரசியல் தஞ்ச விண்ணப்பம் 22.11.95.அன்று நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டது.

ஆனால் நாடு கடத்துவது பின் போடப்பட்டுள்ளது.

உங்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கும் தற்காலிக வதிவு அனுமதியில் (டுல்டுங்),

நீங்கள் அறிந்தவாறே சுதந்திர மாநிலம் சக்ஸன் எல்லைக்குள்ளேயே உங்கள் நடமாட்டம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் நீங்கள் 21.01.1996ம் திகதி சுமார் 9.30 மணியளவில் ஹொவ்/சால பிரதான புகையிரத நிலைய மேடையில் தித்து நின்றிருக்கிறீர்கள்.

ஆனால் சுதந்திர மாநிலம் சக்ஸன் எல்லைக்கு வெளியே செல்வதற்கான அனுமதி, நீங்கள் அறிந்தவாறே உங்களிடம் இருக்கவில்லை.

§§55,56 வெளிநாட்டார் சட்டத்தின்படியான, அவசியமான தற்காலிக அனுமதியில்லாமல், திட்டமிட்டு,

மாநிலங்களின் கூட்டுப்பிரதேசத்தில் தித்து நின்றிருக்கிறீர்கள்.

இதனால் நீங்கள் குற்றவாளியாகிறீர்கள்.

வெளிநாட்டார் சட்டத்தின் §§92 பந்தி-1, இல-1, 55 பந்தி-1, 56 பந்தி-3 என்பவற்றின்படி அனுமதியில்லாத நடமாட்டம் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்.

சான்றுகள்:

சாட்சிகள்
டறவுட்மான்

பத்திரங்கள்:-
மத்திய பதிவுக்காப்பகத் தகவல்கள்

உங்களுக்கு எதிராக 20நாட்கள்,

நாட்பணத்தண்டனை ஒரு நாளுக்கு 10,- - மார்க் வீதம் (200,- -மார்க்) வழங்கப்படுகிறது.

இவ் அபராதம் செலுத்தப்படாதவிடத்து சிறைத்தண்டனையாக்கப்படும்.

ஒருதின அபராதம் ஒருதினச் சிறைத்தண்டனையாகும்.

இவ் வழக்கின் செலவுகளையும்,
உங்களுக்கு இன்றியமையாத செலவுகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

சுதந்திர
நீதிமன்றம்
திரிபு

பகுதி-2

தொடர்ச்சி...

“உடலரசியல்” எனும் இக்கட்டுரையின் 1ம் பகுதியான “மொழி எந்திரங்கள்” “இனியும் சூல்கொள்” (23வது இலக்கியச் சந்திப்பு மலர்) தொகுப்பில் பிரசுரமாகியிருந்தது அதன் தொடர் பகுதிகள் எக்ஸிலில் தொடர்ந்து வெளிவரும்.

“உடல் உருவாக்க எந்திரங்கள்”

ரு பொருளில்லைப்பற்றிய புலன் அனுபவம் என்பது எந்திரரீதியாக ஒரேமாதிரி அமைவதில்லை, காரணம் அனுபவங்களின் கட்டளைத்தொகுப்பு தினசரியான புலன் பழக்கங்களில் விரிவடைந்து கொண்டே இருக்கிறது. முன்பு பார்த்த ஒன்றை, ஒரு இலக்கியத்தில் படித்துவிட்டு திரும்ப பார்க்கும்போது, முற்றிலும் புதிய உணர்வலைகளை உருவாக்குவதன் காரணம், ஒருஉடலானது ஒவ்வொரு கணமும், புலன்களின் வழியாக பெறும் எண்ணற்ற உணர்வுச் சங்கேதங்களை, தனது நினைவக அமைப்பில் பதிவுறுத்தி, நினைவகத்தை மறு-உருவாக்கம் செய்து கொண்டே இருப்பதுதான். இவ்வாறாக, ஒரு உடலிற்குள்ளான மொழிச் செயலானது, ஒரு உடலை புத்தாக்கம் செய்தபடி இருக்கிறது. மொழியானது வெறும் கருத்துகளாக பதிவதில்லை, மாறாக, நினைவாக அமைகிறது. இந்நினைவே, ஒவ்வொரு உடலினது அடிப்படை செயல்களை உருவாக்குகிறது.

ஆக, மனித செயல் என்பது மொழியின் நினைவால் இயக்கப்பட்டு, மொழியாக-நினைவை சேகரிப்பதாக அமைகிறது. மனிதவரலாறு என்பது நினைவகங்களின் வரலாறு அல்லது, பன்நெடுங்காலம் பற்றிய நினைவுகளின் வரிசைத்தொடராக இருப்பதால், மொழிப்பற்றிய நினைவு என்பது மொழிப்பற்றிய வரலாற்றுடன் பிணைந்திருப்பது தவிர்க்கவியலாததாக இருக்கிறது. எனவேதான், ஒரு இனம் அல்லது மொழிக்கூட்டமானது தனது மொழி வரலாற்றைத் தேடிச்சென்று, அதன் காலத்தால் முந்தைய பழமையை, மரபுகளை பெருமிதமாக கொள்கிறது. தமிழ்ச் சமூகத்தின் மொழிவரலாற்று ஆய்வுகள்⁽¹⁾, அதன் இன நினைவுடன் வெளிப்பட்டதையும், அதன் நீர்த்துப் போன வடிவமே, இக்கால அரசியல் போக்கிற்கு காரணமாக இருப்பதையும் இதனுடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கலாம்.

(ஆ) “தனித்தமிழ் இயக்கம்” தமிழின் வரலாற்றையும், வேரையும் தேடி, அதன் பொற்காலம்பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டதன் விளைவாக எண்ணற்ற தமிழ் குறித்த உணர்வுகளைக் கிளரச் செய்தது. இதன் வேர்ச்சொல் ஆராச்சியின் மூலம் “தமிழ்” -என்கிற கருத்துருவம்பற்றிய புதிய கதையாடல்களை உருவாக்கி பரவவிட்டது. தமிழ் அல்லது இதர இந்திய பெருமொழிகள் எல்லாம் ஒரு மதமொழியாக (அரபி, சமஸ்கிருதம் போன்ற, ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தின் வேதநூற்களைக் கொண்டிருப்பதால் புனித மொழியாகக் கருதப்படுபவை) இல்லாத-போதும், தனது உள்ளார்ந்த நினைவில் மத-அடையாளத்தை⁽²⁾ கொண்டிருக்கிறது. இது சமஸ்கிருதம் தனது ஆரிய மதம் சார்ந்த ஆதிக்கத்தின் மூலம் எல்லா இந்திய பெருமொழிகளுள்ளும் உள்வயப்படுத்தியிருக்கும் நினைவாகும். இந்த வரலாற்று மத நினைவை கேள்விக்குட்படுத்தாத எந்த இந்திய தாய்மொழி இயக்கமும், தனிப்பெரும் மக்கள் இயக்கமாக வளருமா?⁽³⁾ என்பது கேள்விக்குறியே.

(ஆ-1) தமிழின் பெருமத அடையாளம், தொல்காப்பியம் கூறும் ஐந்திணைக் கடவுள்கள் பெருந்தெய்வ வழிபாடாக மாற்றப்பட்டதன் விளைவாக உருவானது. பழந்தமிழின் “அகத்தை” அல்லது காதலை மத வழியாக தமிழில் “பக்தி” என்கிற வகையாக மாற்றியிருப்பதால் உருவான நினைவாக தமிழின் மத-அடையாளத்தைப் பார்க்கலாம். (தமிழின் பெருமத அடையாளம் குறித்து பிறிதொரு கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது- “மொழியும் நிலமும்”)

(ஆ-2) சமஸ்கிருத மதநினைவிற்கு எதிரான ஒரு வரலாற்று இயக்கமாக புத்தர், தனது போதனைகளை மக்களிடம், பேச்சு வழக்கில் இருந்த சாதாரண மொழியான “பாலி”-யில் செய்தார். அன்றைக்கான “உயரிய” தத்துவங்களை எல்லாம் சொல்ல சாத்தியமான உயர்வர்க்க மொழியாக இருந்த சமஸ்கிருதத்திற்கு எதிரான ஒரு நினைவை உருவாக்கமுயன்ற புத்தர், அம்மொழியை முற்றாக நிராகரித்ததை, மொழியின் அரசியலாகப் பார்க்கலாம். பிற்கால புத்தமதத் தத்துவங்கள், பெரும் விவாதப்போராக மாறும்போது, முழுக்க, முழுக்க சமஸ்கிருதப் பண்டிதர்களால், சமஸ்கிருதத்தில் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. இவ்விலக்கியங்கள், குறிப்பாக திக்நாகர், நாகார்ஜூனர், தர்மகீர்த்தி ஆகியோரால் ஒரு இணையான ‘உபநிஷத்’ போன்ற தத்துவங்களாக, சிக்கலான மொழியமைப்பைக் கொண்ட அருபமாக்கலுக்குள் செல்வதாக சட்டோபாத்யாயா போன்ற அறிஞர்களால் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. இதில் முக்கியம் என்னவென்றால், ‘பெரும்பாதை’-க்கான^(ஆ-2-1) (மஹாயானத்திற்கான) பிரமாணமாக காட்டிய ஆதாரநூல் நாக-லோகத்திலிருந்து பெறப்பட்டதாகக் கூறியதுதான். இதன் மூலம் கடவுள் கொள்கையும், உபநிஷத்துக்களின் கருத்தாக்கமும், புத்த அமைப்பிற்குள் நுழைந்தது (தேவி பிரசாத்-பக். 152, Indian Philosophy(IP). புத்தர் ‘கடவுளால் இயற்றப்பட்டது’ என்கிற கருத்தாக்கத்தையே முற்றிலும் நிராகரித்தவர் (ராகுல்ஜி). இந்திய தத்துவ விசாரத்தில், பிரமாணம் (Source of Knowledge), பிரத்யட்சம் (perception) என்பது ஒரு முக்கியமான அளவுகோலாகும். இந்த அளவுகோலை அடிப்படையாகக் கொண்டே, ஆதார நூல்கள் கடவுளால் இயற்றப்பட்டதாக கூறி அதன் அடிப்படைகளில் அந்நூலிற்கு புனிதத்தை அளித்து சிக்கலான அர்த்தத்தை உருவாக்கி விடுவார்கள். அடிப்படையில் புத்தர், இந்த இந்தியத் தத்துவத்தின் தந்திர உபாயத்தில் (இது ஒரு ‘பூர்வபட்ச-சித்தாந்த’ மொழி விளையாட்டு என்பது வேறு) சிக்கிக் கொள்ளாமல், மிக எளிமையாக தனது இடை-வழியை (நான்கு உண்மைகள் மற்றும் எட்டு வழிகளை) போதித்தவர். (மேலதிக விளக்கத்துக்கு படிக்க தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாயாவின் ‘இந்தியத் தத்துவ ஞானத்தில் நிலைத்திருப்பனவும், மறைந்து போனவை-யும் (சென்னை பக்ஸ்), ‘Indian Philosophy’ (YPPH) மற்றும் ராகுல்ஜியின் ‘புத்த தத்துவ இயல்’ (NCBH).

(ஆ-2.1) மஹாயான புத்தப்பிரிவின் தத்துவ முறையும், அதன் அடிப்படைகளுமே, பிறகு கௌடபாதர், சங்கரர் வழியாக ‘அத்தை வேதாந்தமாக’ வளர்கிறது (பக்.96-IP). வேதத்திற்கு எதிரான பௌத்தம், விவாதங்கள், உரைகள் மூலம் வேதாந்தங்களின் அடிப்படையாக மாற்றப்படுகிறது. பௌத்த சங்க வடிவங்களே, சங்கர மடத்திற்கான வடிவத்தை அளிப்பதாக இருந்தது. அதனால்தான், சங்கரர் மறைமுக பௌத்தர் என அழைக்கப்பட்டார்.

குறிப்புரை 10. நில உருவாக்க எந்திரம்

மொழி ஒரு இனத்தின் நினைவுகளில், அது வாழும் நிலம்பற்றிய வரைபடத்தை எழுதி, நிலம் பற்றிய நினைவுகளாக, அவ்வினத்தின் நில எல்லைகளை, அதாவது நாட்டை உருவாக்கித் தருகிறது.

மொழி என்பது சமுதாயத்தை, அறிவை, மனத்தை, பண்பாட்டை, வாழ்க்கையை மட்டுமே கொண்டதல்ல ஒரு இனத்தை, குழுவை அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட தன்னிலைகளைக் கொண்ட தனிமனிதர்களை கட்டமைத்திருப்பது, அல்லது எண்ணற்ற தனிமனிதர்களின் ஒருங்கிணைப்பில் ஒரு நாட்டை உருவாக்கி இருப்பது (நினைவுகளில் நிலங்களின் எல்லைகளை வரைந்திருப்பது) என்பதே முக்கியம் (மொழி என்பதுடன் தவிர்க்க இயலாமல் அதற்கான நிலப்படங்கள் (geographical landscape) நினைவுகளுக்குள் வரையப்பட்டுள்ளன.) இங்கு, மொழித்திணிப்பு என்பதை வெறுமனே, ஒரு மொழி பிறிதொரு நாட்டுக்குள் நுழையும் செயலாக மட்டுமே பார்க்க முடியாது. அது ஒரு தனித்த இனத்தைக் கொண்ட நாட்டினை அழிக்கும் ஒரு அடிப்படை செயலாகும். அல்லது, ஒரு மொழிக்கூட்டம் உருவாக்கிய தனிமனிதர்களை, அவனது உணர்வுகளை, சிந்தனையை மாற்றி அமைப்பதன் மூலம் அந்த இனத்தினது ஆற்றலை அழிக்கும் செயலாகும்.

ஒரு மொழிக்கூட்டம் உருவாகி வந்துள்ள அல்லது உருவாக்கிக் கொண்டுள்ள வரலாற்று நினைவுகளை, கதைகளை, புனைவுகளை நம்பிக்கைகளை, கனவுகளை... அவைதரும் வேட்கை, துயரம், மகிழ்வு, ஆசை... ஆகிய அனைத்து உணர்வுகளைப்பும்

“உடலரசியல்”

— ஜமாஸன் —

அழித்து, திணிக்கப்படும் மொழிக்கேற்ப மாற்றியமைக்கும் செயலாகும். தமிழர் மீதான வடமொழி ஆதிக்கம் இன்றுவரை இருப்பதைப் பார்க்கின் இதனை உணரலாம். நமக்கான அழகியலாக நாம் கருதிவருபவை நமது அசலான தமிழர் அழகியல்தானா? வடமொழி அழகியலிலிருந்து அது எங்கு வேறுபடுகின்றது? என்பதும் ஆய்வுக்குரியது. பெண் உடல் பற்றிய நமது நினைவு, தமிழ்ப் பெண் உடலைக் கொண்டதுதானா? என்பதும் கூட இத்துடன் ஒரு சேர ஆயத்தக்கது. சிலப்பதிகாரத்தில் மாதவியின் நாட்டியம் - வடமொழி நாட்டியம் சாத்திரத்தோடு ஒட்டி விளக்கப்பட்டிருப்பதை அறிஞர்கள் சுட்டிக்காட்டுவதை போக்கும்போது (ம.இராசமாணிக்கனார் - தமிழ்மொழி வரலாறு - சங்ககாலம்), ஓர் இனத்தினது கலைமீது பிற பண்பாட்டின் ஆதிக்கம் எத்தனை வலிமையானது என்பதை அறியலாம்.

சான்றாக நமக்கு பொதுவாக சொல்லப்பட்டுள்ள மெய்ப்பாடுகள் 9. ஆனால், தொல்காப்பியம் 8 மெய்ப்பாடுகளை மட்டுமே முன்வைக்கிறது. தமிழரிடம் ஒரு மெய்ப்பாடு^(உ-1) இல்லை. ஆக, தமிழனின் உணர்வும், ஒருவடமொழி-பாளனின் உணர்வும் ஒன்று அல்ல. இதேபோல், ஆங்கிலேய காலணி நாடுகளிலும்பிரஞ்சக் காலணி நாடுகளிலும் நிகழ்த்தப்பட்ட மொழித்திணிப்பின் அடிப்படையில் உருவான அடையாளமற்ற போக்கும், சயவளர்ச்சி அற்ற உதிரி மனநிலையும் நமக்கு இவ்வரசியலை உணர்த்துகின்றன. இன்றுவரை நமது கனவுகளை ஆக்கிரமித்துள்ள வெள்ளைத்தோல்கள், நடைமுறைகள், சிந்தனையில் ஆதிக்கம் வகிக்கும் கிழக்குத்தைய போக்கு ஆகியவை 'வெள்ளை மலையென' இதனை விளக்கும்.

(உ-1) தொல்காப்பியத்தின்படி மெய்ப்பாடுகள்^(உ-1) நகை, அழகை, இழிவரல் (இழிவு), மருட்கை(வியப்பு), அச்சம், பெருமிதம் (வீரம்), கொளி, உவகை ஆகிய 8 ஆகும். ஆனால், வடமொழியின் 'சதவம்' எனப்படும் மெய்ப்பாடுகள் சமநிலை (சாந்தம்) என்கிற ஒன்றைச் சேர்த்து 9 ஆகும். சாந்தம் அல்லது சமநிலை உலகின் இயல்பு நிலையாகக் கொண்டதால், தமிழர்கள் அதனை ஒரு மெய்ப்பாடாக கருதவில்லை. ஆனால், நாடக வழக்கில் அதனை ஒரு மெய்ப்பாடாக தமிழில் பயன்படுத்தி வருவதாக மு.இராகவையங்கார் குறிப்பிடுகிறார் (பார்க்க- 'தொல்காப்பியம் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி', 1926). ஆக மெய்ப்பாடும், வடவரின் மெய்ப்பாடும் வித்தியாசப்படுவதை அறியமுடிகிறது.

(உ-1) 'மெய்ப்பாடாவது, உலகத்தாரது உள்ளத்தே நிகழும் நிகழ்சிகள், அங்கு நிகழ்ந்தவாறு புறத்தாருக்குப் புலப்படுவதோர் வழியால் வெளிப்படுத்தலாம்.' (மு.இராகவையங்கார்) உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் உடலின் நடவடிக்கை, அதாவது body language எனலாம்.

குறிப்புரை 11. இன உருவாக்க இயந்திரம்

மொழி ஒரு கூட்டத்தின் பொது குறித்தலையும், பொருள் கொள்ளும் முறைகளையும் உருவாக்கி ஒற்றை அறிதலை கட்டமைத்து, அக்கூட்டத்தின் புலன் உணர்வுகளையும், புலன் பதிலையும் ஓரமைவாக்கத்துக்கு உட்படுத்துவதால், அக்கூட்டத்தை இனமாக மாற்றுகிறது.

ஒரு மனித உடலின் புலன் உறுப்புக்களையும், மூளையின் நினைவு அமைப்பையும் மொழியே கட்டுப்படுத்தி இயக்குவதால், மொழியானது மனித உடலின் அடிப்படை இருத்தலையும், சமூக வாழ்க்கையையும் அமைப்பதாகவும், உருவாக்குவதாகவும் இருக்கிறது. வேறுவிதமாகக் கூறினால், மொழி என்பது ஒரு நிலப்பரப்பினை மனதுக்குள் வரைவதன் மூலம், அதன் புவிபரப்பில் இயங்குவதற்கான ஒரு மனிதனை உருவாக்கித் தருகிறது. அதாவது தமிழனை, ஆங்கிலேயனை, மலையாளியை. இப்படியாக மொழி-மனிதர்களை அல்லது இன மனிதர்களை மொழியே உருவாக்குகிறது. அல்லது மொழி, ஒரு இயற்கையான உடலை (natural body) இன உடலாக (racial body) உருவாக்கி, இன உடலை பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட இயல்புகளின் மூலம் மனிதனாக (human being) மாற்றியுள்ளது.

இன்றும்கூட, மொழியின் நவீன வளர்ச்சியற்ற ஆதிவாசிகள் - தங்களை ஒரு இனமாகவன்றி, குழுவாக, கூட்டமாக மட்டுமே கருதி வாழ்வது கண்கூடு. சற்று விளக்கமாகக் கூறினால், இனமனிதன் கன்னியாகுமரியில் வாழ்ந்தாலும், கண்டியில் வாழ்ந்தாலும், ஒருவித மொழி அடிப்படையிலான பொது அறிதலும், பொது உணர்வுகளும் கொண்டவனாக இருக்கிறான். மொழி என்பது ஒரு பொதுவான அர்த்தமாக்கும் அமைப்பை அல்லது பொருள் கொள்ளும் முறையைக் கொண்டிருப்பதால், ஒரு மொழி புழங்கும் இருவேறு

நிலப்பரப்புகளிலும் ஒரேவித பொது உணர்வலைகள் உருவாகுதல் சாத்தியமாகிறது. இனமனிதர்களைக் கொண்டுவிட்ட இன்றைய நாகரீக சமூக அமைப்பில் - ஒரு இனத்தினது மொழி என்பது, அவ்வினத்தினது மனிதனை உருவாக்குவதிலும், அவனது வாழ்வு, சாவு இரண்டிலும் ஒரு தவிர்க்கவியலாத காரணியாக உள்ளது. வெறுமனே, மொழி உணர்வு என்பது இனத்தாய்மையைக் காப்பாற்றுவோ அல்லது பிறமொழி துவேசத்தை அடிப்படையாகவோ கொண்டது அல்ல. மாறாக, தனது இனத்தினது வாழ்வையும், வளர்ச்சியையும் உருவாக்குகிறது என்ற அடிப்படையிலேயே - இனமொழி அல்லது தாய்மொழி என்பது குறித்த உணர்வு அடங்கியுள்ளது.

மொழி வளர்ச்சி என்பது எதனைக் குறிக்கிறது? அல்லது, வளர்ச்சி என்று எதனைக் கற்பிதம் செய்து கொண்டுள்ளோம் என்கிற கேள்வி, இப்பிரச்சனையின் ஆழத்தை உணர்த்துவதாக உள்ளது. வளர்ச்சியின் உச்சம் குற்றவியலும், பாலியல் வகீரமும் நிறைந்த, மனிதநேயமற்ற பாசிச உளவியலைக் கொண்ட மேற்கத்திய அமைப்பை அடைவதுதானா? அல்லது ஏற்றத்தாழ்வும், வர்ணபேதமும், தாழ்த்தப்பட்டவன், ஒடுக்கப்பட்டவன், தீண்டத்தகாதவன் என்ற மனித விரோத அமைப்பை அடைவதுதானா? என்பதும் இதனுடன் இணைந்து சிந்திக்கத்தக்கது. நமது உள்மனதின் நுண்தளங்களில் உட்கார்ந்திருக்கும் இவ்வகை எண்ணங்கள், ஆங்கில மொழிவழியாக நமக்குள் இறக்கப்பட்டவை என்பதும், இன்று மகிழ்வு, சிரிப்பு, துயரம் என்பதைக்கூட இம்மொழி தந்த உருவகங்களின் அடிப்படையில் நிகழ்த்தி வருகிறோம் என்பதுவே, ஒரு மொழி பிறிதொரு மொழியீது உருவாக்கும் ஆதிக்கத்தின் விளைவை உணர்த்தும்.

தமிழ்மொழி எல்லா மொழியைப் போலவே மக்களுக்கு எதிராக ஒரு அதிகாரத்தை, ஆட்சி அமைப்பை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தபோதிலும், அதன் வளர்ச்சி என்பது, தமிழ் நிலப்பகுதியில் வாழும் ஒரு தனி மனிதனின் உருவாக்கத்துடன் உறவுடையது என்பதை தவிர்ந்து விடமுடியாது. ஒரு தமிழனின் அனைத்து வகை உணர்வுகளையும், புரிந்து கொள்ள, அதற்கு ஏற்ப செயலாற்ற, பகிர்ந்து கொள்ள, சுய-அறிவை உருவாக்கிக் கொள்ள, நினைவுகளைப் பதியவைக்க, அதன் செயல்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்த, சுருக்கமாக தமிழன் என்று சொல்லுகிற ஒரு இனமனிதனை உருவாக்கி வாழ வைத்துக் கொண்டிருப்பது தமிழ் மொழிதான். உனக்கு மற்றொன்றையும் அறிவுறுத்துவது நல்லது, 'தனிமனிதன்' என்பது எப்படி ஒரு வரலாற்றுப் புனைவோ, அதே போல், 'தன்னிலை' என்பதும் கூட ஒரு தனித்த உடலுக்கானது மட்டுமல்ல. அது கூட்டாக, அல்லது தொகுப்பான இயக்க நிலையைக் கொண்டுள்ளது. எனவே, 'தமிழன்' என்பதும் கூட, ஒரு கூட்டுத் தன்னிலைதான், அல்லது 'தமிழ்' என்கிற கருத்துருவத்தால் தொகுக்கப்பட்ட ஒரு தன்னிலையாகும் (தமிழவன், தமிழும் குறியியலும்).

எனவே, ஒரு மொழியின் அழிவு என்பது, அம்மொழி பேசும் இனத்தின் அழிவாகும். அம்மொழி தந்த பன்நெடுங்கால கதைகள், பாட்டு, கற்பனைகள், புனைவுகள் மற்றும் தனிச்சிறப்பான உணர்வுகள் ஆகியவற்றின் நினைவுகளை அழித்து துடைப்பதன்மூலம் அவ்வினத்தின் சுயத்திலிருந்து, அம்மனிதனை வெட்டிப் பிரிப்பதாகும். உயிர்ப்பற்ற மனித எந்திரமாக மனித உடலை உருவாக்கும் செயலே, ஒரு மொழியை அழிக்கும் செயலாகும். அது தமிழ் மொழிக்கு மட்டும் அன்றி எல்லா மொழிக்கும் பொதுவானதே. இந்த ஜனநாயக உணர்வுடனே, தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிபற்றி மட்டுமன்றி இந்தியாவில் உள்ள பல சிறுகுழுக்களது மொழிகள், பழங்குடிகளின் மொழிகள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி பற்றியும், பாதுகாப்புப் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும்.

குறிப்புரை 12. வரலாற்று உருவாக்க எந்திரம்

மொழி ஒரு கூட்டத்தின் பொது நினைவுகளை பெருக்குவதன் மூலம் வரலாற்றை உருவாக்கியும், மறத்தலின் மூலம் அழித்தும் எழுதுகிறது. வரலாறு என்பது நினைவுகளின் வாக்கியத் தொடர்ச்சிகளாக உற்பத்தி செய்யப்படுவதே. தொடர்ச்சி அற்ற வாக்கியத் தொடர்களை தங்களது பேச்சாகக் கொண்டவர்களை, பழைய சமூகம் மந்திரவாதி, சித்தர் என்று குறிநிலைப்படுத்தி உள்ளது. இவர்கள் வரலாற்றுக்கு வெளியேயான அதன் ஒழுங்கமைப்பை அச்சுறுத்தும் நினைவுகளைக் கொண்டவர்கள்.

நினைவுருக்கம், வரலாற்றுக் கதைகளை பதியவைப்பதுடன், ஒவ்வொரு காலத்திற்கும், அதிகாரமானது வரலாற்று நினைவை தனது மறுகதையாடல் மூலம் புதிய குறி அமைப்புகளுக்குள்

புகுத்தி, அன்றைக்கான உடல்களை அரைத்து கலக்கும் அரசியலை நிகழ்த்தி விடுகிறது. உனக்கு நம் சமூகத்தில் நடந்த அதிகார பெருமத வரலாற்று எந்திரத்தால் உடல்களை அரைத்துக் கலக்கப்பட்ட ஒரு கதையைக் கூறுகிறேன் கேள்.

இந்திய வரலாற்று இராமாயணம் என்கிற வண்ணத் தொலைக்காட்சித் தொடர் மூலம் மதநினைவுடன் மீள் உருவாக்கம் செய்யப்பட்டதின் விளைவாக பாபர்-மசூதி இடிக்கப்பட்ட கலகத்தான் அது. இராமாயணம் என்கிற பெருங்கதையாடல் அரசுத் தொலைக்காட்சியின் மூலம் 'prame-dhame'-ல் பரவலாக்கப்படுகிறது. இந்த இராமாயணத்தைப் பார்க்கச் செல்வதற்காக பல பத்திரிகைகள் உருவாக்கிய கதையாடல்கள் ஏராளம். இதற்காக அறுவைச் சிகிச்சைகளுக்கூட மாற்றி வைக்கப்பட்டன. ஒளி பரப்பப்படும், அந்த குறிப்பிட்ட நேரம் நாடே உறைந்துபோன ஒரு அமைதி-போர் தயாரிப்புகளில் நிலவுவதைப் போன்று. இராமாயணத் தொடர் முடிந்த பிறகு, அதன் கதாபாத்திரங்கள், சமசூல அரசியலுக்குள் வருகிறார்கள் ஜேர்மல் வேட்டாளர்களாக. பின், நாடெங்கும் 'காசேவை'-க்கான கல் சேகரிப்பு இயக்கம், 'பாரத வரலாறு' மக்களிடம் பரவலாக்கப்பட்டு, கல்லின் வழியாக பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகிறது. சாதாரண 'கல்' ஒரு வலிமையான குறியீடாகி, ராமர் கோவில் கட்டப்படும் 'தேசியப் பணியில்' மக்கள் அனைவரும் பங்கு பெறவும், அதற்கான பொறுப்பை ஏற்கவும் மக்களது மனநிலையை தயார் செய்ய முயன்றது. இக்கற்கள் ஒவ்வொரு குடிமகனையும், பாரத வரலாற்றின்^(*) கட்டிடக் கற்களாக, வரலாற்றுத் தன்னிலைகளாக மாற்றியது. இவ் ஊர்வலம் மூலம், தேசிய எல்லைப்பரப்பையும், ஒரு சுற்றுவிட்டம் இடப்பட்டு, பல்வேறு இன, மொழி, சிறு கலாச்சார அடையாளங்கள் 'பாரத வாசி' என்கிற ஒற்றை குறிக்குள் சுருக்கப்படுகிறது. இதன் இன்னொரு பலன் வலிமையாக ஆளப்படுவதற்கான தயாரிப்பு மக்களின் மனப்பரப்பிற்குள் கொண்டு செல்லப்படுகின்றது. இவ்வாறாக 'நவீன-ராமாயணத்திற்கான' அல்லது, வரலாற்றின் 'திருப்பவரலுக்கான' அரங்கம் உருவாக்கப்பட்டது.

(ஊ) இந்திய வரலாறு என்பது ஆங்கிலேயக் காலணி நினைவுகளையும், 'பாரத வரலாறு' என்பது இந்துப்பெருமத நினைவுகளையும் கொண்டு எழுதப்பட்டவை. இரண்டும் இரண்டு வேறுபட்ட சிந்தனை மற்றும் தொன்மங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. 'இந்துக்களை, ஒரு அமைப்பிற்குள் கொண்டு வந்து, அவர்களை இராணுவமயமாக்கலுக்காக (militarization) இந்து தேசியவாதிகளால் புதிதாக பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு ஒழுங்குமுறையை (discipline) 'வரலாறு'. இவர்களது 'இந்திய நாகரீகம்' என்பது, பல 'காப்பிய கலாச்சார' தொன்மங்களால் கட்டமைக்கப்பட்டது. இவர்கள் எல்லாவற்றையும் வரலாற்றைக் கொண்டும், முடியாத இடங்களில் தொன்மங்களைக் கொண்டு நியாயப்படுத்துவதையும் வழக்கமாக கொண்டுள்ளார்கள். 'வரலாறு' என்பது காலணியத்தால் உருவாக்கப்பட்டது மட்டுமல்ல, காலணிய கட்டுமானத்தின் உறவுடையதாகும்' என்பதை நினைவு கொள்வது அவசியம். (விரிவான விளக்கத்திற்கு Creating A Nationality (CAN)-Chapter III Page: 56-69 - Oxford India Paperbacks, 1997 - Ashis Nandy, Shika Trivedy, Shai Mayaram & Achyut Yagnik.)

கடைசி காட்சியை அரங்கேற்றும் முகமாக, ரதயாத்திரை சோமநாதபுரத்தில் துவக்கப்பட்டது. சோமநாதபுரம் என்றவுடன் நமக்கு இந்திய வரலாற்றுப் பாடத்திட்டத்தில் மிகச் சிறுவயதுமுதல் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கும், கஜனி முகமது என்கிற 'முஸ்லிம்' அரசனால் பலமுறை படைக்கப்பட்டு, அங்குள்ள கோவிலின் சொத்துக்கள் சூறையாடப்பட்டது நினைவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டது(ஊ). ரதயாத்திரையில் பயன்படுத்தப்பட்ட ரதத்தின்(ச) சாரதி ('தேரோட்டி') ஒரு 'முஸ்லிம்' (இவர் இந்துவாக இருந்து ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணைக் காதலித்து, அதனால் முஸ்லிமாக மாறி திருமணம் செய்து கொண்டவர். ஆனால், ஒரு 'முஸ்லிம்' என்பது மட்டுமே, பிரபலமாக்கப்பட்டது.) இதற்குப்பின் உள்ள சொல்லப்படாத கதை 'கஜனி' அல்லது முஸ்லிம்களால் ஏற்பட்ட பழி உணர்ச்சி என்பதுதான். இதில் கவனத்தில் நிறுத்தவேண்டியவை, 1. 'கஜனி' முகமததை முன்வைத்து அனைத்து பாமர முஸ்லிம்களையும், குற்ற உணர்வு உள்ளவர்களாக மாற்றுவது. இதன் நீட்சியாக, பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்டால் ஏற்றுக் கொள்வதற்கான முன்-தயாரிப்பு செய்யப்படுகிறது, 2. இக் குற்ற உணர்வில் இருந்து விடுபட, அல்லது 'மன்னிப்பு' வழங்கும் முகமாக, ரதத்தை ஓட்டிய 'முஸ்லிமை'-ப்போல, எல்லா முஸ்லிம்களும் தங்களது 'வரலாற்றுத்தவறை' பாபர் மசூதியை இடித்து ராமர் கோவில் கட்டுவதன் மூலம் சரி செய்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பு வழங்கப்படுகிறது. 3. முஸ்லிம் அனைவரும் ஒரேவகை உணர்வுகளில் இல்லை என இரண்டாகப் பிரிக்கும், அதாவது, முஸ்லிம் மற்றும் இந்து-முஸ்லிம் என்பதாக, அரசியல் தந்திரம் செயல்படுத்தப்பட்டது. இதுவே 'முஸ்லிம்கள் தங்களது கடவுளாக இராமரை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்' என்கிற கூற்றாக வடிவம் பெற்றது. இதன்மூலம் இராமன் - இந்திய தேசியத்தின் கடவுளாக மாற்றப்படுகிறான்(எ).

(*) கஜனி முகமதுவின் சோமநாதபுர படையெடுப்பு பற்றி ரொமிலா தாப்பர் முன்வைக்கும் வரலாற்றுத்

தகவல்கள் வரலாற்று உருவாக்கத்தின் கதையாடலின் (narrations) அரசியலை வெளிப்படுத்துகிறது. இப்படையெடுப்பு குறித்து 5-வகை கதையாடல்கள் உள்ளன என்கிறார் தாப்பர். 1.துருக்கிய-பார்சிய கதையாடல்- தென்மேற்கு ஆசிய வரலாற்றில் அரேபிய- பார்சிய அதிகார உருவாக்கம், இஸ்லாத்துடன் உள்ள உறவை அடிப்படையாகக் கொண்டே உருவாகுகிறது. கஜனி முகம்மதுவின் சோமநாதபுர படையெடுப்பு, பார்சிய கதையாடலில், கஜனியை ஒரு 'இஸ்லாமிய வீரனாக' (champion of Islam) காட்டுவதன் மூலம், அரேபிய இஸ்லாமின் மீது ஆதிக்கம் வகிக்கும் வாய்ப்பை அளிக்கிறது. அதாவது, கு.ரானில் சொல்லப்பட்ட அரேபிய சமூகத்திற்கு முந்தைய லாட் (Lat), உஸ்ஸா (Uzza) மற்றும் மனாத் (Manat) என்கிற மூன்று கடவுள் சிலைகள் உடைக்கப் படவேண்டியவையாக இஸ்லாமை உருவாக்கிய முகம்மதுவால் முன்வைக்கப்பட்டன. அவற்றில் இரண்டு முகம்மது காலத்திலேயே உடைக்கப்பட்டது. பிறிதொன்றான மனாத் (சோமனாத் என்பதை Su-Manat மனாத்தின் இடம் என்கிற அரபி சொல்லாக கூறப்படுகிறது. இது லிங்க வடிவை ஒத்ததாக சொல்லப்படுகிறது.) சோமநாதபுரத்தில் இருப்பதாக நம்பப்பட்டு அதனை உடைக்கும் ஒரு புனிதப்பேராக 'கஜனி படையெடுப்பு' வர்ணிக்கப்படுகிறது. இதன்மூலம் பார்சி-துருக்கிய ஆதிக்கம் இஸ்லாத்திற்குள் நிறுவப்படுவதற்கான முயற்சியை உணரலாம். தென்மேற்கு ஆசியாவில், அரேபிய, துருக்கிய, பாரீசீக வரலாறு என்பது இஸ்லாமின் வளர்ச்சி / வீழ்ச்சியுடனே தொடர்பு கொண்டதாக இருந்ததை, அவ்வரலாற்றை காணமுடியும் (பார்க்க 'தென்மேற்கு ஆசிய வரலாறு' - க.அசதுல்லா-த.பா.நி.). 2.ஜைன/சைவ முரண்பாட்டின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள கதையாடல். சிவனைவிட மகாவீரர் சக்தி வாய்ந்தவர் என்பதால் அவரது சிலைகள் உடைக்கப்படவில்லை என்பதைப்போல இப்பிரச்சனையை சைவ/ஜைன முரணாக விளக்குகின்றன. 3. சமஸ்கிருத கல்வெட்டுக்கள் சோமநாதபுரம் கோவில் தாக்கி அழிக்கப்பட்டதைப் பற்றி அதிகமாகவும், முக்கியத்துவம் கொடுத்தும் குறிப்புகளை கொண்டிருக்கவில்லை. 12ஆம் நூற்றாண்டில் அக்கோவிலுக்கு செல்லும் யாத்ரீகர்களை தாக்குவதும், திருடுவதும் அருகில் இருந்த இந்து மன்னர்களால் தொடர்ந்து நிகழ்த்தப்பட்டு வந்துள்ளது. சோமநாத புரத்தில் மகுதி ஒன்று கட்டப்படுவதற்காக, அங்கு குடியேறி இருந்த அரேபிய முஸ்லிம்களுக்கு நிலம் ஒன்று விற்கப்பட்டதற்கான பத்திரம் அன்றே அரேபிய சமஸ்கிருதத்தில் வெளியிடப்பட்டது. அடுத்து, சோமநாதபுரத்தின் மீது படையெடுத்த துருக்கிய சல்தான்களுக்கு எதிராக, சோமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்து அரேபிய முஸ்லிம்களும் போராடி உள்ளனர். அப்போராட்டத்தில் இறந்து போன பரீத என்கிற முஸ்லிமின் நினைவாக ஒரு கல்வெட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது சோமநாதபுரத்தில். 4. பிரிட்டில் House of comman-ல் இப்பிரச்சனை இந்து-முஸ்லிம் பிரச்சனையாக விவாதிக்கப்பட்டு, இந்துக்களின் உணர்விற்கு மதிப்பளிப்பதாகக் கூறி கொள்ளையடிக்கப்பட்டதாக நம்பப்பட்ட இரண்டு சோமநாதபுரம் வாயிற்கதவுகளை, ஆங்கிலேயப்படை பாரீசீகத்திலிருந்து மீட்டு வந்தது. ஆனால், அவ்விரண்டு கதவுகளும், இந்தியாவிலிருந்து கொள்ளையடிக்கப்பட்டதில்லை (அது எகிப்திய வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டிருப்பதால் அது பாரீசீக அரசால் எகிப்திய கலைஞர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கலாம்.) என நிரூபணம் ஆனவுடன், அதனை தூக்கி ஆக்ராவில் போட்டுவிட்டனர். ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியமே முதன்முதலாக இந்தப் பிரச்சனையின் வகுப்புவாத விதையை ஊன்றி, நகூற்றி வளர்த்தது. 5. K.M. முன்சி என்பவரால் முன்வைக்கப்பட்ட 'இந்துக்களின் ஆழ் மனதிற்குள்ளான அவமான உணர்வு' துடைத்தெறியப்படவேண்டும் என்பதான வகுப்புவாதக் கதையாடல். இது விரிவாகப் பேசப்பட வேண்டியது. (Somanatha and Mahmud- Romila Thapar - Frontline, April 23, 1999) ஆக, ஒரு வரலாற்று நிகழ்வு என்பது பல்வேறு கதையாடல் மூலம் அரசியல் நிகழ்வுகளாக மாற்றப்பட்டு, மக்களினத்தின் வாழ்வுடன் பங்குபெறுவதாகின்றது. ஒவ்வொரு சமூகமும், வரலாற்றை வாசிப்பதன் மூலம், தனது கால அரசியல் வரலாற்றாக அதனை மாற்றிவிடுகிறது. கஜனி முகம்மதுவின் சோமநாதபுர படையெடுப்பு என்பது இந்திய வகுப்புவாத சக்திகளின் கையில் நிகழ்கால வரலாறாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. அது முன்சி கூறியதுபோல 'இந்துக்களின் ஆழ்மனதில் ஒருவகை அவமான உணர்வாக' இறக்கப்பட்டதாக கூறி அதனை கிளறிவிடுவதாக இன்றைக்கான அரசியல் நிகழ்வுகள் வரலாற்றை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளன.

(எ) இந்தியாவின் சில மாநிலங்களில் 1920-வரை இந்து-முஸ்லிம் இருவரும் எதிரெதிரே சந்தித்துக் கொண்டால் 'ஜெய் ராம்ஜி' என்றும், 1991-வரை 'ஜெய் ராம்ஜி கி', 'ஜெய் சீதா ராம்' என்றும் வணக்கிக் கொள்ளும் பழக்கம் இருந்து வந்துள்ளது. (CAN, பக்-4) 'ராமன்' இந்திய மக்களால் 'புருஷோத்தம்' என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவன் என்றும், கவிஞர் முகம்மது இக்பாலால் 'Immam-e-Hind' (இந்திய இமாம்) எனவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர் என்றும், வைஷ்ணவரின் வணக்கத்திற்கு உரியவராக, அவதாரமாகக் கருதப்படும் ராமன், வைஷ்ணவர்களால், 300-400 ஆண்டுகளாக, 'ராம் ஜென்மஸ்தார் மந்திரி' என்ற பெயரில் அயோத்தியில் வேறு கோவில் ஒன்றில் வணங்கப்பட்டு வருவதாகவும், இந்த இயக்கம் வைஷ்ணவர்கள் அல்லாத, ராம வணக்கத்துக்கு எதிராக முன்பு பேசிவந்த ஆசிய சமூக மற்றும் தாந்த்ரீகர்களால் வழி நடத்தப்படும், அரசியல் ஆசைகொண்ட இயக்கம்' என்பதாக சையத் சகாபுதீனால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது (CAN பக்-40). அயோத்தியின் சர்ச்சைக்குரிய இடத்தில் உள்ள ராமர் கோவிலில் பூசை நடத்தும் தலமை அர்ச்சகர் லால்தாஸ் கூறியவை சிந்திக்கத்தக்கவை - 'சைவர்கள் ராமனை ஒரு அரசன் என்கிற மனிதனாக கருதுபவர்கள் ஆனால், வைஷ்ணவர்கள் ராமனை பிரம்மமாகக் கருதுபவர்கள்' (CAN பக்-47) (பிரமத்துக்கு பிறப்பிடம் கிடையாது) 'இந்தக் கோவிலில் நடக்கும் உண்மைகளைத் தெரிந்து கொண்டால், நீங்கள் நாத்தகராக மாறிவிடுவீர்கள்' (CAN பக்-49). மத நம்பிக்கைகளைவிட அரசியலே பிரதானமாக இருப்பதை சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்

மொழியின் இருள் அடுக்குகளைச் சிதைத்து; பின்நவீனத்துவக் கவிஞராய் சிவசேகரம்.

-சுகன்-

அரசியல் / இலக்கிய வெளிகளில் ஆழமாக / மேலாக தனது சிந்தனையை/இயக்கத்தை நிறுவுபவர் சிவசேகரம். புதிய சிந்தனையை உள்வாங்குபவர் என்பதை விட புதிய சிந்தனைகளின் மீது தாக்கம் செலுத்துபவர் என்பதையும் விட நவீன சிந்தனையாளர் சி.சிவசேகரம். பின்நவீனத்துவ சிந்தனைகளை மூன்றாங்கை,முழங்கையாக அன்றி அதன் ஊற்றிலிருந்தே மேற்கில் அள்ளிப்பருகியவர்.மூலநூல்களை அதன்மொழியிலேயே தேடிக்கற்றவர். மேற்கத்திய சூழலில் அவரது வாழ்நாட்கள் பின்நவீனத்துவ, பின்அமைப்பியல் சூழலிற்கு அவரை நெருக்கமாக்கியது எனலாம். மொழிபெயர்ப்புகளோ, சர்வதேச பன்முகப்போக்குகளையும் அதிலும் குறிப்பாக பின்நவீனத்துவ கருத்தோட்டங்களை நமக்கு இனங்காட்டுவது. உதாரணத்திற்கு

அச்சங்களும மிச்சங்களும
தான் அஞ்சுவதாக
உன்னிடஞ் சொல்பவனைப்பற்றி
ஐயுறாதே
தன்னிடம் ஐயங்களே இல்லையென
உன்னிடம் சொல்பவனைப் பற்றி
அஞ்சு.

-எரிக் பர்ட்-

போதாமையையும் மேலதிகங்களையும் சிவசேகரம் காட்டித்தந்திருக்கிறார். 247எழுத்தின் போதாமையை இனங்காட்டி B.H.F.G.T.Z எழுத்துக்களையும் சேர்த்து தமிழ் எழுத்தை 253 ஆக்கியவர் சி.சிவசேகரம். முப்பதாண்டுகளுக்கும் மேலான மூத்த மாக்ஸிய இலக்கியவாதி (தேசிய இலக்கியவாதியல்ல) பின்நவீனத்துவ சிந்தனைமுக்காபிற்கு போனது குறித்து மரபு மாக்ஸியர்களை இவர் மேல் எரிச்சல் அடைய வைத்தது. குறிப்பாக நாய், பூனை,பண்டி, டைனசோர் என்று எஸ்.வி. ராசதுரை இவரை வசை பாடவும் காரணமானது. கிழவரும் பின்நவீனத்துவ பின்னமைப்பியல் கவிதையில் எஸ்.வி.ஆரை சிவசேகரம் காக/காகா/// என பதிலுக்கு பழிப்புக்காட்டி எதிர்வினை கொடுக்கிறார் எனவும் கொள்ளலாம். சிவசேகரம் மீதான எஸ்.வி. இராசதுரை விமர்சனத்திற்குப் பதிலாக "ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்" என்றுஅனுதாப அட்டை அனுப்பியது சிவசேகரத்தின் பின்நவீனத்துவ விமர்சனப்பாணி.சொல்லாடல், தர்க்கங்களின் பொறியமைவில் சிக்காது மிகுந்த படைப்பு மனநிலையோடு (சபிக்கப்பட்டவர்கள்- சிறுகதை) எழுத்தை விளையாட்டாக்குபவர் சிவசேகரம். சிவத்தம்பி வழிபாட்டிற்கெதிரான 'இன்னொருகாற் சிவத்தம்பி' சிவசேகரத்தின் கண்டுகொள்ளாமல் விடப்பட்ட கட்டுரைகளில் ஒன்று. 'யாழ்ப்பாண சமுதாயத்தை விளக்கிக்கொள்ளல்-பிராரம்ப உசாவல்', 'யாழ்ப்பாண இந்து மக்களிடையே சமூகமேன்நிலைப்பாட்டு அசைவிக்கமும் வழிபாடும்' போன்ற யாழ் இந்து மேலாதிக்க கட்டுரைகளை கட்டுடைத்து சிவத்தம்பியின் அறிவியல் புலத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியவர் சி.சி. ஆயினும்/ ஆகவே/ ஆகவே/ எவ்வாறும். வடக்கில் அரசாங்கம் நடத்தும் போர் என அடிக்குறிப்பு விளக்க அகராதி ஊடாக சிவசேகரம் குறிப்பிடுவது அரசாங்கம் கிழக்கு மக்களோடு தேன் நிலவையா அனுபவித்துவருகிறது என கேட்க வைக்கிறது. இது ஆசையோடு தோழர் ஒருவர் சுவைக்கக்கொடுத்த ஆண்குறியை ஆர்வமிகுதியால் கடித்துத்துப்பி ஏமாற்றிவிட்ட அன்றிகிளைமார் கலைத் தருகிறது.

இனிக் கவிதை:

போரென்று ஒன்று இல்லாத போது.
அமைதியென ஒன்று பொருளற்று விடுகிறது.
எனவே/ எனவே/ எனினும்/ எனுமாறு/எவ்வாறும்
போர்மூலம் அமைதி எனவும்
அமைதிக்கான போர் எனவும்
போரும் அமைதியும் வாசிக்கப்படுகின்றன.
மேலும் கட்டுடைப்பின்
சுற்றில்
அமைதியெனின் போரென்றும்
போரெனின் அமைதியென்றும்
மீள வாசிக்கலாம்

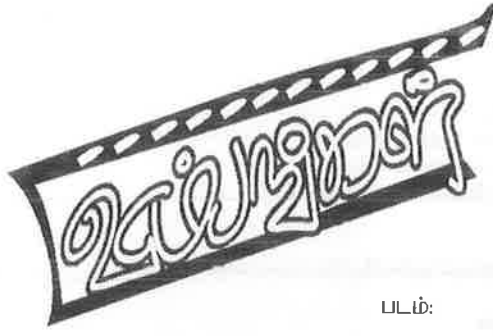
மெய்யாக
இன்னும்
எவையும் அதுவாக அன்றி
வேறெதுவாகவும்
வேண்டின் எவரும்
(எவரும் எனின் எவருமே என்றல்ல)
எவ்வாறும் வாசிக்கலாம்
இதுவரை எவரும்
போரையும் அமைதியையும் கட்டுடைத்து
அமைதிமூலம் போர் எனவும்
போருக்கான அமைதி எனவும்

மீள வாசித்ததில்லை.
 (வாசித்து மீளவில்லை எனவும் கொள்க)
 வாசிப்புகளின் வரையறையின்மை கருதி
 இனியும் அவ்வாறே இருக்கவேண்டியதில்லை.
 ஆதலின்
 இதையும்
 அமைதிக்கு/போருக்கு/கும்/குரிய/கே/கோ/காக/காகா////
 என்று எவ்வாறும்
 கொள்க/ கொள்ளற்க.

(இலங்கையின் வடக்கில் அரசாங்கம் நடத்தும் போர் இவ்வாறே குறிக்கப்பட்டு வருகிறது)
 "புதுவசந்தம்" வெள்ளிவிழா சிறப்பிதழ்-1974/1999 - தேசிய கலை இலக்கியப்பேரவை

கிடைக்கப்பெற்றவை

- கடைசிப் பொய்-
(ஆசிரியர் சராஜநாயகம்) சிறுகதைத் தொகுப்பு - மணிமேகலைப் பிரசுரம்.
P.B.1447, 4 தணிகாசலம் சாலை, தியாயகராய நகர், சென்னை-17
- காலமற்ற காலம் என்றொருநாவல்-
(ஆசிரியர் சராஜநாயகம்) நாவல் - தராசு வெளியீடு, 14 சேட் காலணி முதல் தெரு எழும்பூர்,
சென்னை-08
- சிலமுடிவுகளும் சிலதொடக்கங்களும்-
(ஆசிரியர் சராஜநாயகம்) Kaavya, 16,17th "E" Cross, Indira Nagar II Stage Bangalore 560038
- Tamil times -
vol XVII, No 10, No 12,
vol XIX No.1, January 2000, P.B.121 Sutton, surrey, smi 3td,UK
- ஏழைதாசன்-
இதழ்கள்- 72, 73 - 26, Adappanvayal, 8th street, Pudukkottai-622002
- கவிதாசரன்-
இதழ்கள் யுலை-செட்ட, அக்டோ-டிசம் 51, T.K.S Nagar, Chennai-19
- சரிநிகர்-
இதழ்கள் 182, 183, 184, 188, 189, 191 இல 19/4, 01/01 நாவலர் வீதி
நுகேகொடை, இலங்கை.
- Konsumer -
Nov/1999, Jan/2000 } Gonsumers Association of penang, 228
Jalan Macalister, 10400 Penang, Malaysia
- பயனீட்டாளர்-
1/2000
- தமிழீழம்-
இதழ்கள்-7,8,9,10, BM. Box 6769 London-Wcl, 3xx England
(தமிழீழ மக்கள் கட்சியின் அரசியலேடு)
- மூச்சு-
இதழ் 3, பூச்சு வெளியீடு 36, பிராம்போட் இடம், கொழும்பு - 4
(பூச்சிய குழு வெளியீடு)
- உறவு-
இதழ்-8 6/5 கீழ்க் கொரட்டியார் வீதி, காரைக்குடி 630001
(மாண்கிய தத்துவ இதழ்)
- காலக்குறி-
இதழ்-11 18, alagiri Nagar, Second Street, Vadapalani, Chennai-600026
- காலச்சுவடு-
இதழ்-27, 151 கே.பி. சாலை நாகர் கோயில் 629001, தமிழ்நாடு.
- அம்மா-
இதழ்-11, S.Manoharan, ESE.E.13, 210 Avedu 8 mai 1945, 93150- Le
Blanc Mesnil, France.
- சிற்றிதழ் செய்தி-
இதழ்-34 பொள்ளாச்சிநசன், சம்பத் நகர், குளேஸ்வரன்பட்டி பொள்ளாச்சி-6,
தமிழ்நாடு.
- நானும் என் தமிழும்-
(தன்வரலாற்றுப் புதிவுகள்-ஓரணி) } நிகழ் வெளியீடு, 123, காளிஸ்வரர் நகர், கோவை-09
- புதிய தலைமுறை-
(இதழாய்வுக் கட்டுரை)



படம்: சிறகுகள்
 (சன்டிவியில் வெளியான ஒரு டெலோடிராமாப்படம்.)
 நடிகை, நடிகைகள்: ராதிகா, விக்ரம், தேவன்,
 மற்றும் லண்டன் நண்பர்கள்.
 படத்தயாரிப்பு: கலாநிதிமாறன்.
 கதை: ராதிகா
 திரைக்கதை வசனம்,
 டைரக்ட்ஷன்: ராதிகா-மனோபாலா

- தேவா -

வள்ளி-விஸ்வநாதன் தம்பதிகள் லண்டனில் வாழும் சராசரி இந்தியர்கள். இவர்களுக்கு இரண்டு பெண்குழந்தைகள். அய்ஸ்வர்யா, கோசல்யா. இதே ஊரில் மனைவி பிரிந்து போனபின் தனியாய் தன் இருபிள்ளைகளை வளர்க்கும் சந்திரசேகரும் வாழ்கின்றான். இவ்விருகும்பத்தின் பிள்ளைகளுக்கிடையேயான நட்பு தொடர்கிறது. விஸ்வநாதன்-லாவண்யாவின் 4 வருட காதல் அய்ஸ்வர்யா விபத்தாகி வைத்தியசாலையில் கிடக்கும் போது வெளியாகிறது. இது தெரிந்த பின்னும் வள்ளி, பிள்ளைகளுக்காக கணவனுடன் சேர்ந்து வாழ நினைக்கின்றாள். அதற்கான முயற்சிகளும் மேற்கொள்கின்றாள். அவள் கணவனோ காதலியிடம் தஞ்சம் கிடக்கின்றான். வள்ளி பிள்ளைகளையும், தன்மையும் காப்பாற்றும் முயற்சியில் கோயிலில் மாக்கோலம் போடும் வேலை(?) செய்தும், சமையல் வேலை செய்தும் வருமானம் தேடுகின்றாள். இவர்களுக்கான உதவிகளை சந்திரசேகர் செய்கின்றான். வள்ளி மேல் காதல் கொள்கின்றாள். இவன் மனைவி மீண்டும் இவனோடு இணைந்து வாழ விரும்பினாலும் அதனை ஏற்க மறுக்கின்றான். வள்ளியின்மேல் இவனுக்கு அனுதாபம் உண்டு. இவனின் பிள்ளைகளும், வள்ளியின் பிள்ளைகளும் கூட இதனை வரவேற்கின்றனர். விஸ்வநாதனின் வேலை போய் விடுகிறது. லாவண்யாவின் தயவில் வாழவேண்டிய விஸ்வநாதன் அவளின் அலட்சியத்தக்கும் ஆளாகுவதால், மீண்டும் வள்ளியோடு இணைய விரும்புகின்றான். பிள்ளைகளுக்காக இந்த ஒப்புதலை மேற்கொள்ளும் வள்ளிமேல் விஸ்வநாதன் கணவன் என்ற ரீதியில் பழையபடி தன் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதோடு சந்திரசேகருக்கும், வள்ளிக்கும் தொடர்பு உண்டு என்று சந்தேகப்படுகின்றான். சந்திரசேகரை வள்ளி கலியாணம் செய்து விடுவாளோ என்ற பயத்தால், தன் இளைய மகளை கோவிலுக்கு கடத்திச் சென்று மனைவியைத் தன்பிடிக்குள் கொண்டுவர நினைக்கின்றான். இதனைப் புரிந்து கொண்ட வள்ளி தந்திரமாய் அவ்விடமிருந்து பிள்ளையைக் காப்பாற்றிய பின், இனிமேல் தான்

தனியாய் பிள்ளைகளை வளர்க்கப் போவதாயும், தன்சிறகுகள் விரிந்து விட்டதாயும் “யார் தயவிலும் தான் இனி வாழப்போவதில்லை” எனத் தீர்மானமாக கூறுகின்றாள். இவள் வார்த்தைகளை சந்திரசேகரும் கேட்கின்றான். அவன் மனைவி மீண்டும் குடும்பத்துடன் வந்து இணைகின்றாள்.

இப்படம் லண்டனுக்குள்ளே கதைக்கேற்றமாதிரி தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. தேர்ந்த நடிகையான ராதிகா ஒரு சிறந்த இக்காலகட்டத்தின் நடிகையாக இப்படத்தில் திகழ்கிறார்.

இப்படம் முழுக்கவும் லண்டனில் வாழும் ஒரு இந்தியக் குடும்பத்தை சுற்றி நடக்கின்றது. ஆசிய கலாச்சாரத்தில் இருந்து வந்து அய்ரோப்பிய நாட்டில் வாழும் போது விளையும் பிரச்சனைகள் சில கவனத்துக்கு எடுக்கப்படுகின்றன. வேகமாக வளர்ந்துவரும் சந்தைப் பொருளாதாரத்தில் தம்மைப் பொருத்திக் கொண்டிருக்கும் அய்ரோப்பிய சமூகத்திடையே வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கம் ஆசியக்குடும்பங்களில், குறிப்பாக இந்திய, இலங்கை குடும்பங்களில் எவ்வாறான சிக்கல்கள் நேர்கின்றன என்கிற விடயம் கிடப்பில் போடப்பட்டு, பெண் இப்படித்தான்



இருக்கவேண்டும், அவள் திருமணம் முடித்துவிட்டால், கணவன் அவளை விட்டுப்போய்விட்டால், அவளுக்கு பிள்ளைகள் இருந்தால் (அதுவும் பெண்பிள்ளைகளாயிருந்து விட்டாலோ கேட்க வேண்டாம்) அவள் தனியாய் இருக்கவேண்டியவளே. என்று இப்படத்தில் சொல்லப்படுகிறது. இந்தியர் (புகலிடக்காரரும் தான்) கட்டிக்காக்க விரும்பும் “தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ள, வாதத்துக்கு இடமே அற்ற, ‘பிள்ளை வளர்ப்பு’ ஆகியவை இப்படத்தில் சொல்லப்படுகிற போது அது இயல்பான இந்திய கருத்தாதிக்கத்தை வற்புறுத்துகிறது. இங்கு வளரும் பிள்ளைகளின் சிந்தனை இப்பிள்ளைகளுக்கும், தாய்க்கும் இடையே தோன்றும் கலாச்சார கருத்து வேறுபாடு போன்றவைகளை சில இடங்களில் மிக மேலோட்டமாகச் சொல்வது, இச்சிக்கல்களைத் தொடாமல் தப்பி ஓடலைத் தெரியப்படுத்துகிறது.

இந்தியப் பெண்ணின் மதிப்பே அதுதான் என இப்படத்தில் நிரூபிக்க முயல்கின்றார். இதைத் தான் கடந்த பல சகாப்தங்களாக சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றது இந்திய சினிமா. “எங்கள் கலாச்சாரம் இதுதான், அது வடதுருவத்தில் போய் வாழ்ந்தாலும் தான் என்ன எங்குமே காப்பாற்றப்பட வேண்டும். பெண்பிள்ளைகளோடு பாடசாலைக்கு கூடப்போதல், அவர்களின் உடை உடுத்தலைக் கண்காணிப்பது, கண்டிப்பு இவைகள் ஒரு இந்தியத் தாயின் வரையறுக்கப்பட்ட கடமைகள். இவைகள் சம்பந்தமாய் அவர்கள் கேட்கும் கேள்விக்கு “எங்கள் கலாச்சாரம் இதுதான், அதைப்பற்றி உனக்கு கேள்வி தேவையில்லை.” இப்படி தான் கேட்டவற்றை அப்படியே கிளிப்பிள்ளை போல தன் பிள்ளைகளிடம் ஒப்புவிப்பது என்பது புகலிடத்திலும் ஒலிக்கும் பாடலேதான். (கேள்விகள் இது விடயத்தில் கேட்கக் கூடாதென்பது வழிவழியாய் வரும் ஒரு மந்திரம்) இந்த அடக்கு முறைகள், பிடிவாதங்கள் ஆணாதிக்கத்தின் ஆணிவேர்கள்.

படத்தின் முடிவில் வள்ளி “பிள்ளைகளுக்காக மட்டுமே வாழுவேன்” என்கிறாள். அவளின் கருத்து: மீண்டும் தன் கணவனைச் சேர்த்துக் கொண்டால், அவர்கள் வேற்றுக் கலாச்சாரத்தில் வீழ்ந்து விடுவார்கள். பெண்பிள்ளைகள் கெட்டுப்போய் விடுவார்கள். அதற்காகவே தானும் அவனைவிட்டு பிரிந்திருப்பது சரியானது என்கிறாள். இவள் கணவனுடன் சேர்ந்து வாழும் இந்தியப் பெண்ணும் அய்ரோப்பிய வாழ்வை உள்வாங்கியவள். திருமணம் வாழ்க்கைக்குத் தேவையில்லை என்பவள். சுதந்திரமான வாழ்வை விரும்புவள். பணத்துக்காக ஆசைப்படுபவள். அய்ரோப்பிய நடை, உடை கொண்டவளாக (மேற்கு நாட்டின் வாழ்வுமுறையே இப்படத்தான் என இங்கு “சாதிக்க” முனைவது) காட்டப்படுவது வழமையான சினிமாப்பாணி. பிள்ளைகளும் இந்தக் கலாச்சாரத்தில்

மூழ்கிவிடுவார்கள் என்னும் வள்ளியின் பயம் இவள்மூலம் படம் பார்க்க வருபவர்களுக்கு தரப்படுகிறது. பல புகலிடத்தோரும் வரவேற்கும் “மகத்தான செய்தி”.

ஒரு குழு தமக்குப் பிடிக்காத அல்லது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத விடயமொன்று இன்னொரு குழுவிடம் இருந்தால் அதை எவ்வளவு அசிங்கப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு கேவலப்படுத்திப் பார்ப்பது உலகின் எல்லா இனங்களிலுமுள்ள இயல்பேதான். இப்படச் செய்வதன் மூலம் தான் “தாங்கள் பற்றிக் கொண்டிருப்பதை உயர்த்திக் காட்டலாம்”- இதனை சினிமா மூலமும் பரப்புவது ஒரு அரசியல்- காலம் காலமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது இந்த விடயபாரம். அத்துடன் மிகச் சலபமாக “மூளைச்சலவை” செய்யப்பட்டு தமிழ்க்கலாச்சாரம் தமிழ்ப் பெண்ணுக்கு தேவை என உணர்த்தப்பட இத்தொடர்பு சாதனம் சிறந்த உத்தியாக இருந்து வருகிறது.

இப்படத்தில் இன்னொன்றையும் கவனிக்கலாம். கணவன் கூடாதவன், குடும்பத்தை விட்டு பிரிந்தவன் ஆனால் பெண் குடும்ப நிறுவனத்தை நிலைநாட்ட பொறுப்புடையவள்.

ஒரு கட்டத்தில்:

(செக்ஸ் புத்தகங்களை மகளின் படுக்கையில் கண்டெடுத்த தாய் கொதிக்கிறாள்.)

மகளின் கேள்வி: “அம்மா நான் இம்மாதிரியான புத்தகங்கள் படிப்பதில் என்ன தவறு?”

தாய்: அது உனக்கு வேண்டாம். நீ அவைகளைப் படிக்கக் கூடாது.

ஒரு இந்திய சூழலில் வளர்ந்து அய்ரோப்பிய நாட்டில் வாழவேண்டிய நிலையில் உள்ள எந்தப் பெண்ணும் இப்படத்தான் நினைப்பாளர், நடப்பாளர் என்பதை முற்றும் முடிவாக சொல்லவரும் இப்படம், இந்தப் பெண்ணை அல்லது பெண்களை சிந்தனை வளம் அற்றவராகக் குறிக்கிறது. வளர்ந்து வரும் பெண்ணின் இயல்பான பாலியல் கேள்விகள், ஒரு தாய்க்கு தேவையெயற்ற கவனத்துக்கே எடுக்கப்படக் கூடாததாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இருபத்தேராாம் நூற்றாண்டிலும் பெண் இப்படத்தான் வாழ வேண்டும் என்ற நம்பாசை நீள்கிறது.

இப்படத்தில் வள்ளியைத் தவிர வேறு எந்தப் பெண்ணுமே “நல்ல பெண்” இல்லை. ஏன் அவள் மகளும் கூடத்தான். விபத்தின் பின்னரே அவள் தாயை கவனித்து நல்ல பெண் ஆகிறாள். இந்தியப் பெண் கடவுள் பக்தி கொண்டவளாக்கி (இந்திய சினிமாத் காரர்கள் இவ்விடயத்தை கைவிடவே மாட்டார்களோ?), வள்ளி தன் இறுதி முடிவைச் சொல்லுமிடம் ஜோவிலாகவும் காட்டுவதன் நோக்கம் பெண்ணென்பவள் இந்தியப் பண்பாட்டை காப்பாற்ற



வேண்டிய பொறுப்புடையவள், தன் பிள்ளைகளை இந்தியக் கலாச்சாரத்திலேதான் வளர்க்க வேண்டிய பொறுப்புடையவள், கணவன் மிகமோசமானவனாய் இருந் தாலும் அவனை சமாளித்துப் போக கடமைப்பட்டவள், என் றெல்லாம் இங்கே நிலைநாட்டப்படுகிறது இந்தியப் பெண்ணின் வீம்பம். இன்னோரிடத்தில்:

பிள்ளைகளுக்காக மீண்டும் கணவனோடு சேர்ந்து வாழ விரும்பி அவன் காதலியின் வீடு தேடிப்போகும் வள்ளி அங்கு பரிசுத்தத்துக்கும் கேலிக்கும் உள்ளாக்கப்படுகின்றாள். தான் தனியாய் நிற்பதை உணருகிறாள். இதன் பின்னணியில் அவளுக்கு விழிப்புணர்ச்சி உண்டாகின்றது.

(விஸ்வநாதன் வள்ளியுடன் வாழும் போது வள்ளியை மிகக் கேவலமாக நடத்துகிறான். நீ எனக்கு ஒரு வேலைக்காரி என்கிறான். அப்போது அவள் புண்பட்டாலும் வளைந்து கொடுக்கின்றாள். ஆனால் வாவணியா வள்ளியை அச்சிக்காமல் திட்டிய பின்னேதான் வள்ளிக்கு தெளிவு பிறக்கிறது. ஒரு பெண்மூலமே இன்னொரு பெண்ணைத் தாற்ற வைப்பது "ஆணின் குணம் இப்படித்தான் இருக்கும் கண்டு கொள்ள வேண்டாம்" என்ற சங்கதிகள் ஆணாதிக்கத்தின் சில பக்கங்கள்)

வள்ளி தனது இருப்பு, தான் இத்தனை காலம் வாழ்ந்த வாழ்வு பற்றிய கேள்விகளை பரிசீலித்துப் பார்க்கின்றாள். இந்தக் கேள்விகளுக்குள் கலாச்சாரமோ, குடும்பநிறுவனமோ முன்நிற்க வில்லை. இவ்வளவு காலமும் தான் எவ்வளவு முட்டாள்தனமாக வாழ்ந்திருக்கின்றேன், தான் எப்படி ஏமாற்றப்பட்டிருக்கின்றேன், குட்டக்குட்ட குனிந்தது போதும் என்று யோசிக்கிறாள். இங்கு அவளுக்குத் தன்னுடைய எதிர் காலம் பற்றிய பயம் ஏற்படுகின்றது. தந்தைக்கு போன் பண்ணுகிறாள், இந்தியாவுக்கு பிள்ளைகளுடன் போய்விடுவதுதான் சரி என நினைக்கின்றாள். அங்கிருந்து மறுப்பு வருகின்றது. இனிமேல் தன் கையே தனக்குப் பலம் என்ற நினைப்பு தோன்றுகிறது. நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டும். என்ற முடிவுக்கு வருகின்றாள். சிறகுகள் முளைக்கின்றன. சுதந்திரப் பறவையாய் மாறுகின்றாள். கோவிலில் மாக்கோலம் போடுவது, உணவு தயாரித்து ஓடருக்குத் தருவது, சுபர் மாக்கட்டில் வேலை செய்வது, குசினியில் உழைப்பது, வளர்ந்து வரும் அவளின் தன்னம்பிக்கையின் மைல்கற்கள் இவளின் இந்தப் பலமே. தன் பற்றிய சுயகேள்வியே அவளை பின் நாட்களிலும் நிமிர வைக்கிறது.

இப்போதெல்லாம் வள்ளி சல்வார் கமிஸ் இல் வருகின்றாள். (அவள் விழிப்புணர்ச்சி கொண்டாலும் இந்திய உடையில் தான் இருப்பாள்) அதாவது அவளிடம் புதிய சிந்தனைகளை உரு வாக்கி விட்டதற்கு உடையும், அதுவும் இந்திய உடை பொருத்தமானது எனக் கூறப்படுகின்றது.

மேற்கூறப்பட்ட "விழிப்புணர்ச்சிக்கு பின்னாலும் மீண்டும் பிள்ளைகளுக்காக கணவனை சேர்த்துக்கொள்ள உடன்படுகின்றாள்". ஒரு கட்டத்தில்... அவள் கணவனே மீண்டும் அவளுடன் இணைய வருகின்றாள். கணவன், வள்ளி சந்திரசேகரரோடு இணைந்து விடுவாளோ என்ற பயத்தில் பிள்ளையை பணயம் வைத்து வள்ளியை பயமுறுத்துகின்றாள். என்ன காரணத்துக்காக கணவன் மீண்டும் தன்னுடன் இணைந்து கொள்ள வருகின்றான் என்பது அவளுக்கு தெரியவராமல் போது அவளின் தன் மானம் பேசுகிறது. அவனைத் தூக்கியெறிகிறாள். வள்ளியின் இறுதி முடிவு தீர்க்கமாய் இருக்கிறது. ஒரு ஆளுமை கொண்ட பெண் வெளிப்படுகின்றாள். ஆனால் "எனது கலாச்சாரத்தில் தான் என் பிள்ளைகளை வளர்ப்பேன், அதற்கு நீ குறுக்கே நிற்பாய், அதற்காகவே நான் உன்னை சேர்த்துக் கொள்ள மாட்டேன்;" என்று வள்ளி சொல்வது அவளின் இருப்பை, அவளுடைய வாழ்தலுக்கான போராட்டத்தை கொச்சைப் படுத்தியுள்ளது இப்படத்தின் இறுதிக்கட்டம்.

உலகின் எல்லா மூலைகளிலும், வர்க்கங்களிலும் பெண் தன் இருப்புக்காகவே போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற இக்காலகட்டத்தில் வெளியாகும் படங்களில் ஒன்றான இந்த "சிறகு" படத்திலும் கூட "ஆணாதிக்கம் வைத்திருக்கும் பெண் கோட்பாடு இதுதான்" என்ற விடயம் பெண்விடுதலைக்கு மேலாக உரத்துப் பேசப்பட்டுள்ளது.

"முன்றாவது மனிதன்"

இதழ்-7 (ஜனவரி-மார்ச்/2000)
53, Vauxhall Lane
Colombo-02
Sri Lanka.



ஜெபகர்த்தி இத ஜெபகர்த்தி

பிரிஜிட்டும் ஷோபாசக்தியும்...

எங்களுடன்:

- லெபனான் அல்லது குக்ஊ என்றழைக்கப்படும் விசயகுமாரன்.
- ஞானசவுந்தரி.
- ரீ.வி.ரூபன் என்றழைக்கப்படும் அலங்காரரூபன்.
- செனகப்பி.
- சத்யகீர்த்தி.
- அந்திராசி.
- மருத்துவன்.
- படகோட்டி.

நி

கழ்த்துதல் களத்தினுள் இருள் பரவ நாங்கள் நிகழ்மையத்தையே பார்த்தவாறிருக்கிறோம். இந்நடாகப்பிரதி பல்கேரிய எழுத்தாளர் கிரிஸ்டோ பொய்ற்சேவ் புனைந்த "லூ கொலனல்- ஓய்ஸோ". எனும் பிரதியின் இணைப்பிரதியே என்ற காரியம் எங்களுக்கு ஆர்வமூட்டலாம். யார் கண்டது? இதனாலேயே எங்களில் பலர் நிகழ்மையத்தோடு ஓர் அந்நியத்தன்மையை கற்பிதம் செய்துமிருக்கலாம். நிகழ்மையத்தில் கவிழ்ந்திருக்கும் அய்தான இருளும் பறவைகளின் ஒலிகளும் இதுவொரு மாலைக் காலமென எங்களை அனுமானம் கொள்ள வைக்கிறது. இப்போது, எங்கிருந்தோ தோளில் ஓர் மரப்பலகையை சுமந்தவாறு ஓடிவரும் படகோட்டியின் பின்னால் மருத்துவன் சுறுக்காக நடந்து வருகிறான். படகோட்டி மரப்பலகையை நிகழ்மையத்தோடு இணைக்க அதில் நடந்து மருத்துவன் நிகழ்மையத்தினுள் பிரவேசிக்கிறான்.

படகோட்டி: சரி டாக்குத்தர், பருத்தித்தீவுக்கு வந்திற்றம். இப்பிடியே நேரா நடந்து போனால் ஒரு அஞ்சு நிமிச நடைதூரத்தில் சிறிய புசுப்பம் மடம் வரும். கவனம்... இஞ்சு நரியளிர் நடமாட்டம் இருக்குது.

மருத்துவன்: நரியெண்டால்...

படகோட்டி: நரியள்.

மருத்துவன்: இந்தாங்கோ உங்களுக்கு காசு. (படகோட்டி வாங்கி எண்ணிப் பார்க்கிறான்.) சரியா ஆயிரம் ரூபாய் இருக்கு. ஒரு மணிநேரப் பயணத்துக்கு இது கூடத்தான்.

படகோட்டி: கூடவோ? இந்த இடத்துக்கு ஒருத்தனும் துணிஞ்சு வள்ளம் விடமாட்டான் டாக்குத்தர்.

மருத்துவன்: மடத்துக்கு எப்பிடி சாப்பாடு போகுது?

படகோட்டி: இல்ல.. அவையளுக்கு சாப்பாடு போறதில்ல

மருத்துவன்: இது எனக்கு விளங்கயில்ல..

படகோட்டி: கூடிய கெதியில் உங்களுக்கு எல்லாம் விளங்கும்.

மருத்துவன்: இந்த தீவில் நோயாளிகளைத் தவிர வேற ஆரும் இருக்கினமோ?

படகோட்டி: நான் உங்களுக்கு முதலே சொன்னான். நரிகள்.

மருத்துவன்: சரி-- சனங்கள்?

படகோட்டி: குமுதினி லோஞ்சிய வெட்டினாங்கள். பிறகு நயினாதீவில் ஒரு அம்பது பேரை சுட்டுத்தாட்டாங்கள். அதுக்குப்பிறகு இந்தத் தீவில் இருந்த சனங்களில் கனபேர் நாட்டுப்பக்கமா போய்விட்டினம். ஒண்டு பாதிச் சனங்கள் இருந்தாலும் இருக்கலாம்.

(படகோட்டி போய்விடுகிறான். இப்போது மருத்துவன் எங்களைப் பார்த்துப் பேசுகிறான்.)

மருத்துவன்: நல்லம்-- ஒரு லைக்கோவே ஒரு மனநோய் வைத்தியனாய் இருக்கிறது கொஞ்சம் புதுமைதான். என்ற உளவியல் பிரச்சனைகளுக்கு நானாகவே ஒரு முடிவு காணவேண்டும் எனட் ஒரே நோக்கம் தான் என்னை என்ற மேற்படிப்புக்கு மனோதத்துவ துறையை தேர்ந்தெடுக்கவச்சது... என்ற பிரச்சனை...? இப்ப உதாரணமாய் பார்த்தீங்கள் எண்டால் இந்த நாட்டில் வருசக்கணக்கா சண்டை நடக்குது. பல கண்ணைகள் சண்டையில் இறங்கியிருக்கினம். சண்டைக்கு ஒவ்வொருத்தரும் ஒவ்வொரு காரணம் சொல்லுகினம்.- சமாதானத்துக்கும் ஒவ்வொருத்தரும் ஒவ்வொரு காரணம் சொல்லுகினம்.- எல்லாரட்டும் வேற வேற காரணங்கள்,வேறவேற விளக்கங்கள், பின்ன வேற வேற உண்மைகள். இப்ப இதில் நான் எந்தக் காரணத்தை, கடைசி உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளுறது? இது குழப்பம்... இந்த குழப்பத்துக்கு மனோதத்துவத் துறையில் ஹாம்லெட் கொம்பிளக்ஸ் எண்டு பெயர். நான் மாவட்ட தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் வேலைக்கு சேர்ந்த மையோட இந்த பருத்தித்தீவு பற்றிக் கேள்விப்பட்டன். ஊர்காவந்துறை கடல்கோட்டையில் பொஞ்சாதி பிள்ளையனைப் பிரிஞ்சு வருஷக்கணக்கா யுத்த குழலுக்க இருந்த சில டச்சுக்காரங்களுக்கு பைத்தியம் பிடிச்சுப்போக, அவையள வைச்சுப் பராமரிக்கிற துக்காக இந்த தீவில் இந்த மடத்தை சில பாதிரிமார் கட்டியிருக்கினம். பிறகு இங்கலீஸ்காரர். அவையள் தான் இந்த மடத்துக்கு 'லிற்றில் :பிளவர்' எண்டு பெயர் வைச்சிருக்கினம்... பிறகு நம்மிடையள். இப்ப இந்த மடத்தில் இருக்கிற ஆஸ்பத்திரியில் எல்லாமா ஆறு மனநோயாளிகள் இருக்கினம். ஒரேயொரு கன்னியாஸ்திரி இருக்கிறாவாம். பாதிரிமார் ஏறக்குறைய இந்த மடத்தை கைவிட்டிட்டினம். அவையளுக்கு இப்ப அரசாங்கத் துக்கும் இயக்கங்களுக்கும் இடையில் தூது போய் வரத்தான் நேரம் சரியாக்கிடக்கு. நோயாளியளுக்கு ஆன சாப்பாடு இல்லை, மாத்த உடுப்பு இல்லை, மருந்துகளும் தட்டுப்பாடு, 'இப்படி அநாதைத் தீவுக்குள்ள ஆக்கள வச்சிருக்க ஏலாது. நான் உடனே போய் அவையள பராமரிக்கிறன். கூடிய கெதியில் நோயாளியள மாவட்ட தலைமை வைத்தியசாலைக்கு எடுப்பிக்க வழிவகை செய்யுங்கோ எக்காரணம் கொண்டும் தாமதிக்க வேணாம்' எண்டு மாவட்ட தலைமை வைத்திய அதிகாரிக்கு சொல்லிப்போட்டு வந்திருக்கிறன். (உற்சாகமற்ற குரலில்) இனி... ஒவ்வொருத்தருக்கும் வேற வேற காரணங்கள் வேற வேற விளக்கங்கள் பின்ன வேற வேற உண்மைகள்.

(இருள்)

II

சிறிய புஷ்பம் மடத்திலுள்ள ஓர் பெரிய அறை. அறையில் ஒழுங்கற்ற குறுக்குமறுக்காக ஆறு கட்டில்கள் போடப்பட்டுள்ளன. அறையின் மூலையில் ஓர் உயரமான பீடத்தில் பழைய தொலைக்காட்சி ஒன்றுள்ளது. அலங்காரபுன், ஞானசுவந்தரி, அந்திராசி, சத்யகீர்த்தி நால்வரும் ஒரு கட்டிலில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். நால்வரும் ஒரு பெரிய போர்வையால் ஒழுங்கற்ற தம்மை போர்த்தியிருக்கிறார்கள். நீண்ட தலைமுடிகள் தாடிகள், கிழிசலான வைத்தியசாலைச் சீருடைகள். லெபானன் சாளரத்தின் அருகே நின்று வெளியே வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான். மருத்துவன் அறைக்குள் நுழைகிறான்.

மருத்துவன்: வணக்கம்!

(எவரிடமிருந்தும் எதுவித பதிலும் இல்லை.)

வணக்கம்!

(பதிலில்லை, மருத்துவன் கூச்சலிடுகிறான்.)

வணக்கம்! நீங்கள் எல்லாரும் செவிடா? நான் மூண்டுதரம் வணக்கம் சொல்லியிற்றன் (ஞானசுவந்தரி எழுந்து மருத்துவனை கூர்ந்து பார்த்தவாறே அவனை நெருங்குகிறான்.)

ஞானசுவந்தரி: (உற்சாகமான குரலில்) ஹல்லோ! நாங்கள் முன்னமே மீற் பண்ணியிருக்கிறம் இல்லையா? நான் உங்களைக் கைதடிப் பாலத்தில சந்திச்சிருக்கிறன்...

அலங்காரரூபன்: ஞானசுவந்தரி, உன்னைக் கெஞ்சிக்கேக்கிறன். கொஞ்ச நேரம் சும்மாயிரு.. அவர் ரீ.வி திருத்த வந்திருக்கிறார். புது பற்றி கொண்டு வந்திருக்கிறியளா? பழைய பற்றியில ரீ.வி சரியா வேலை செய்யு தில்ல.

மருத்துவன்: நான் புதுசா வந்திருக்கிற டொக்டர்.

அலங்காரரூபன்: (சுவாரஸ்யமாக) ஓ... சந்தோசம்! என்ர பெயர் ரூபன்... ரீ.வி ரூபன்.

மருத்துவன்: நான் மூண்டு தரம் வணக்கம் சொன்னான்.

அலங்காரரூபன்: ஓ மன்னிச்சுக்கொள்ளுங்க டொக்டர் நான் ஒரு செவிடன்.

மருத்துவன்: நான் நல்ல சத்தமா வணக்கம் சொன்னான்

அலங்காரரூபன்: நான் முழுச்செவிடன் உங்களுக்கு காஞ்சிபுரம் தெரியுமா? டொக்டர் காஞ்சியில நான் ஆயுதப் பயிற்சி எடுத்தேன் நேற்று. அப்ப ஒரு பெரிய வெடிகுண்டு விபத்து நடந்து நான் முழுச்செவிடு.

ஞானசுவந்தரி: அவன் பொய் சொல்லுறான். எனக்கு இவனையும் நல்லாத் தெரியும் உங்களுக்கு ஒண்டு சொல்லித்தாறன் டொக்டர் ... செவிடாயும் பொம்புளையளோட படுக்க விரும்பாதவனாயும் ஒரு ஆம்பிள இந்த ஓல் சிலோனில இல்ல.

மருத்துவன்: (லெபனாணைப் பார்த்தபடி) அவரும் ஒரு செவிடா ?

அலங்காரரூபன்: எனக்குத் தெரியாது. அவன் கதைச்ச நாங்கள் ஒருத்தரும் கண்டதில்லை. ஆனால் எனக்கு ஒரு விசயம் தெரியும் அவன்ர பெயர் லெபனான். ஏய் லெபனான்... (லெபனான் ஒரு விநாடி திரும்பி வெறுமையாக பார்த்துவிட்டு மீண்டும் சாளரம் வழியே வெளியே பார்க்கிறான்.)

மருத்துவன்: இஞ்ச ஒரு சிஸ்டர் இருக்கிறாவாமே, அவ எங்கே?

ஞானசுவந்தரி: அந்தப் பட்டவேசை இஞ்சயிருந்து தப்பிப்போய் வெள்ளியோட வெள்ளியெட்டு இண்டைக்கு எட்டு நாளாகுது.

மருத்துவன்: உங்களுக்குச் சாப்பாடு?

அலங்காரரூபன்: நானொரு பேர் போன வேட்டைக்காரன் டொக்டர் . அப்பிடியே சொலிற்றாய் குட் பண்ணுவன்.

மருத்துவன்: ஆனால் நீங்கள் செவிடு?

அலங்காரரூபன்: அது உண்மை முழுச்செவிடு.

மருத்துவன்: இப்ப எப்படி நான் கதைக்கிறது உங்களுக்கு கேக்குது?

அலங்காரரூபன்: இல்ல எனக்கு கேக்கயில்ல டொக்டர், நான் உங்கட வாய் அசைவிலயிருந்து தான் நீங்கள் கதைக்கிறதை விளங்கிக் கொள்ளுறன்.

(ஞானசுவந்தரி விரல்களை மடித்துக் கணக்குப்போட்டவாறு முணு முணுக்கிறாள்.)

ஞானசுவந்தரி: ஒரு லட்சத்து தொளாயிரத்து முன்னூற்றி அறுபத்தைஞ்ச... ஐயோ கடவுளே நான் பாவி. என்னை மன்னிச்சுக்கொள்ளும். (நெஞ்சில் சிலுவைக் குறியிடுகிறாள்.)

அலங்காரரூபன்: டொக்டர் இப்ப கொஞ்சத்துக்கு முந்தியும் நானொரு நரிக்கு வெடிவைச்சனான். அப்பிடியே அந்த நரியினர் ரெண்ணு கண்ணுக்கும் நடுவில சொலிற்றாய் வெடிவிழுந்தது. நான் அடிச்சது ஏழு தசம் ஆறு ரெண்டு வேர்ஸோ சன்னம் டொக்டர். அதினர் செல்லும் தூரம் எண்ணூறு மீற்றர் கொல்லும் தூரம் நானூறு மீற்றர். ஆனாலும் குறிதப்பிற்றுது. இஞ்ச பாருங்கோ அந்த நரியினர் செருப்பு ஒண்டைக்

கைப்பற்றிப்போட்டன். (சட்டைக்குள்ளிருந்து ஒரு செருப்பை எடுத்துக்காட்டுகிறான்.)

மருத்துவன்: (செருப்பை பரிசோதித்தவாறே) அது ஒரு பெரிய நரிதான் பத்தாம் நம்பர் சைஸ் செருப்பு போட்டிருக்கு.

(அறையினுள் செனகப்பு வருகிறான். அவன் இரு கண்களுக்கு இடையிலிருந்தும் இரத்தம் வடிவிறது. அவனின் ஒரு காலில் மட்டும் செருப்பு உள்ளது.)

அலங்காரரூபன்: செனகப்பு அந்த மானங்கெட்ட நரி எங்க?

செனகப்பு: எந்த நரி?

அலங்காரரூபன்: நான் கட்ட நரி. அந்த நரியினர் மற்றச் செருப்பை நீ களவெடுத்திருக்கிறாய். உங்க அது உன் காலில் கிடக்கு.

செனகப்பு: அப்படி சொல்லக்கூடாது ரூபன், இப்படி கன செருப்புகள் உலகத்தில் இருக்கு.

அலங்காரரூபன்: டொக்டர் இவன் பாவம். களவெடுக்கிற வருத்தம் இவனுக்கு இருக்கு. இஞ்ச முந்தி பொறுப் பாயிருந்த பெரிய சுவாமியாரினர் தோலகட்டி வைனை களவெடுத்துக் குடிச்சப் போட்டானெண்டு சொல்லி சுவாமி சரியாய் சுவலைப்பட்டவர். இன்னொரு நாள் விளக்கெரிக்க வைச்சிருந்த ஆறு லீற்றர் லாம்பெண்ணையையும் குடிச்சப்போட்டான்.

செனகப்பு: நான் ஆறு லீற்றரையும் குடிக்கயில்ல.

அந்திராசி: (மருத்துவனை நிமிர்ந்து பார்த்து) ஆர் இது? புதுப் பைத்தியமா?

அலங்காரரூபன்: இவர் புது டொக்டர்.

அந்திராசி: ஐயோ டொக்டர் எனக்கல்லோ அடிவயித்தில் ஒரு குத்து.

அலங்காரரூபன்: டொக்டர் நேரம் என்ன?

மருத்துவன்: ஏழு மணி.

அலங்காரரூபன்: ஒருத்தரும் சத்தம் போடக்கூடாது. ரீவியில் செய்தி தொடங்கப்போகுது. அந்திராசி நீர் உம் முட கொம்பிளையின்டுகள் செய்தி முடிய டொக்டரிடம் சொல்லலாம். (அலங்காரரூபன் தொலைக்காட்சியை ஒளியூட்டுகிறான். கறுப்பு வெள்ளைத்திரையில் செய்தி வாசிப்பவர் தோன்றுகிறார். ஆனால் தொலைக்காட்சியிலிருந்து ஒலி வரவில்லை. எல்லோரும் தொலைக்கட்சியைக் கவனிக்கிறார்கள். லெபனான் மட்டும் சாளரத்தின் வழியே வெளியே பார்த்தவண்ணம் இருக்கிறான்.)

மருத்துவன்: ரீவியில் சத்தம் இல்லை?

அலங்காரரூபன்: சைலன்ஸ், நீங்க சத்தம் போடாமலிருங்கோ!

மருத்துவன்: ஏன் சத்தம் இல்லை?

அலங்காரரூபன்: சவுண்ட் சிஸ்டம் பழுதாப்போச்சு.

(செய்தி வாசிப்பவரின் உடட்டைசைவுகளை கவனித்தவாறே அலங்காரரூபன் இழுத்திழுத்துப் பேசுகிறான்.)

வணக்கம்! தலைவர் செய்திகள்.

கொழும்பில் கைச்சாத்தான இலங்கை- இந்திய அமைதி உடன் படிக்கையைத் தொடர்ந்து இந்திய அமைதிக்காக்கும் படையினரின் கண்டி அணியான மட்ராஸ்-7 படைப்பிரிவும் இன்று மாலை காங்கேசன்துறை துறைமுகத்தை வந்தடைந்தது. இந்திய இராணுவத்தினர் பூமாலை நடவடிக்கை என்னும் குறியீட்டு இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் இலங்கையின் தமிழ்ப்பிரதேசங்களுக்குள் விமானத்திலிருந்து உணவுப்பொட்டலங்களை வீசியதற்கு நன்றிக் கடனாக ஈழத்தமிழர்களின் தோலை உரித்து ராஜீவ்காந்திக்கு செருப்பாகப் போடவேண்டுமென தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணியின் செயலாளர் நாயகத்தின் நாயகி மங்கையற்கரசி அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் நேற்று பத்திரிகையாளர்களிடம் தெரிவித்தார். இதற்கிடையே சுழிபுரத்தில் நடந்த பொதுக்கூட்டத்தில் பேசிய தமிழ்விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வே. பிரபாகரன் அவர்கள் தமிழ் மக்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை

தான் இந்திய நடுவண் அரசிடம் ஒப்படைப்பதாகவும்...

(இருள்)

III

(மீண்டும் நாங்கள் அதே பெரிய அறையைப் பார்க்கிறோம். நோயாளிகள் தமது படுக்கைகளில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். மருத்துவன் ஓர் கதிரையில் அமர்ந்து ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருக்கிறான். லெபனான் சாளரம் வழியே வெளியே வெறித்துப் பார்த்தவண்ணம் இருக்கிறான். அந்திராசி எழுந்து மருத்துவனிடம் வருகிறான்.)

அந்திராசி: ஐயோ டொக்ரர் உடம்பெல்லாம் எனக்கு குத்தி முறியுதல்லோ...

மருத்துவன்: எவ்வளவு நாளாய் இப்படி இருக்கு?

அந்திராசி: ரெண்டு வருசமாய். எனக்குத் தெரியும் டொக்டர் நான் ஸ்ரோங் இல்லை.

மருத்துவன்: உங்களுக்கு குடும்பம் இருக்கோ?

அந்திராசி: அது ஒண்டும் உறுதியாய்ச் சொல்லிறத்துக்கில்லை. நான் ரெண்டு வருசமாய் இஞ்ச இருக்கிறேன்.

மருத்துவன்: உங்களுக்கு பிள்ளையள் இருக்கினமோ?

அந்திராசி: மூண்டு பேர். ஆனால் இனிமேல்பட்டு எனக்கு பிள்ளையள் பிறக்காது எண்டுதான் நினைக்கிறேன்.

மருத்துவன்: ஏன் மூண்டு பிள்ளையள் போதாதோ?

அந்திராசி: ஐயோ கடவுளே என்ன பரிசுக்கெட்ட சீவியம் இது? எனக்கேன் இப்பிடிக்கொத்த வருத்தம்? எல்லாருமெல்லோ என்னைப் பார்த்து குண்டியால சிரிக்கினம். (அழுகிறான்) எத்தின மருந்து சாப்பிட்டும் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை.

மருத்துவன்: சரி... சரி... அழாதேயுங்கோ. எல்லாம் சுகப்படுத்தலாம்.

அந்திராசி: அது எனக்குத் தெரியும் டொக்ரர். என்னை ஆரால சுகப்படுத்த ஏலும் எண்டு எனக்குத்தெரியும். ஆனால் அந்த விட்டுவாங்கித் தோற என்னைச் சுகப்படுத்த சம்மதிக்கிறாள் இல்லை.

மருத்துவன்: (கலவரப்பட்டு) ஆர் அந்த புது டொக்ரர்?

அந்திராசி: ஞானசவுந்தரி... அவளால மட்டுந்தான் என்னைச் சுகப்படுத்த ஏலும். வேசைகளுக்கு எல்லா மருந்து மாய்மாலங்களும் தெரியும் டொக்ரர்.

மருத்துவன்: (ஞானசவுந்தரியை நெருங்கி) நீங்கள் இஞ்ச வரமுன்னம் எங்க இருந்தனீங்கள்?

ஞானசவுந்தரி: கைதடிப் பாலத்தில. எனக்கு உங்கள் நல்லா ஞாபகமிருக்கு டொக்ரர். நீங்கள் ஒரு பெரிய 'அசோக் லேலைண்ட்' லொறி ஓடிக்கொண்டு வந்தனீங்கள். அதிர் நம்பர் 26சிநி 8326. எனக்கு எல்லா லொறி நம்பர்களும் தளர் பாடம். ஒரு நாளைக்கு பதினைஞ்ச லொறிய மனேஜ் பண்ணினான். இப்படியே அஞ்ச வருசம்.

மருத்துவன்: நீங்கள் என்ன செக்பொயினிலயா வேலை செய்தனீங்கள்?

ஞானசவுந்தரி: ஓம் அப்படியும் சொல்லலாம்... காதல் செக்பொயிந்ர். எனக்கு முழு ஆம்பிளையளையும் தெரியும்.

மருத்துவன்: முழு ஆம்பிளையளையுமா?

ஞானசவுந்தரி: இது ஒரு சின்னக் கணக்கு டொக்ரர். அஞ்ச வருசத்த முன்னூற்றி அறுபத்தைஞ்ச நாளால் பெருக்கினால் ஆயிரத்தி எண்ணூற்றி இருபத்தைஞ்ச நாள். பின்ன ஒரு நாளைக்கு சராசரியா பதினைஞ்ச ஆம்பிளையள் எண்டால் அஞ்ச வருசத்துக்கு சரியா இருபத்தெட்டாயிரத்து முன்னூற்றி எழுபத்தைஞ்ச ஆம்பிளையள்.

எல்லாக் கணக்கையும் கிளியரா எழுதி வைச்சிருக்கிறன். (மாப்பினுள் கையை விட்டு சில தாள்களை எடுத்து மருத்துவனிடம் காண்பிக்கிறான்.) அதேமாதிரி ஞானசுவந்தரிய ஓல் சிலோனில எல்லா ஆம்பிளையன்களுக்கும் தெரியும்.

மருத்துவன்: இருபத்து எட்டாயிரத்து சொச்ச ஆம்பிளையன்தான் ஓல் சிலோன் ஆம்பிளையன் என்று சொல்ல ஏலாது.

ஞானசுவந்தரி: ஒத்துக்கொள்ளறன்.ஆனால் ஒவ்வொரு ஆம்பிளையும் என்னைப் பற்றி தன் ரெண்டு சிநேகி தருக்காவது சொல்லியிருப்பான். கணக்கு டக்கெண்டு அறுபத்தையாயிரத்து நாற்றி இருபத்து ஐஞ்ச ஆகுது. கேட்ட கூட்டாளிமாரும் என்னைப்பற்றி இன்னும் ரெண்டு பேரட்ட சொல்லியிருப்பாங்கள். இப்ப கணக்கு ஒரு லெட்சத்து தொண்ணூற்றாயிரத்து முன்னாற்றி எழுபத்தைஞ்ச ஆம்பிளையன் பிறகு இவையளும் இன்னும் ரெண்டு பேரட்ட சொல்ல...

அந்திராசி: நாலு லெட்சம் ஆம்பிளையன். நான் மட்டும் இல்ல... என்ன நியாயமோ? என்ன நீதியோ?

ஞானசுவந்தரி: என்ர கழுத்து மட்டுக்கும் பாவம் நிரம்பியிருக்கு டொகர்.

மருத்துவன்: நீங்கள் ஏதாவது மருந்து சாப்பிடுறீங்களோ?

ஞானசுவந்தரி: ஏன் மருந்து? நான் என்ன ஆஸ்பத்திரியிலயா இருக்கிறன்?

மருத்துவன்: அப்ப எங்க இருக்கிறியள்?

ஞானசுவந்தரி: எங்க? இது லிற்றில் .பிளவர் மடம். கடவுளினர் சேவையில் என்ர பாவங்களைக் கரைக்கப் போறன் டொகர். கடவுளுக்கு சேவை செய்யத்தான் என்னை இஞ்ச அனுப்பியிருக்கினம். நான் அன்னை திரேசா மாதிரி வரப்போறன். இது சிஸ்டர் மடம் இல்லையா?

மருத்துவன்: ஓம்... ஓம், இது சிஸ்டர் மடம்தான்.

ஞானசுவந்தரி: ஏன் கேக்கிறன் எண்டால், முந்தியிருந்த டொகர் ஒவ்வொரு நாளும் இது சிஸ்டர் மடம் இல்ல இது ஒரு ஆஸ்பத்திரி என்று புலம்பிக்கொண்டிருந்தவர்.

(செனகப்பு கூரையை அண்ணாந்து பார்த்து தன்னாரவாரம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறான்.)

மருத்துவன்: கூரை வெறுமை அதில் ஒண்டுமில்லை.

செனகப்பு: அது என்ர பிழையில்லை.

மருத்துவன்: அப்ப .பாதிரினர் வைனும் ஆறு லீற்றர் மண்ணெண்ணையும்?

செனகப்பு: மன்னிச்சுக்கொள்ளுங்கோ டொகர். அதை நான்தான் குடிச்சனான். (கைகளில் கொஞ்சம் சில்லறை களை எடுத்துக் குலுக்கிக்கொள்கிறான்.)

மருத்துவன்: உங்களுக்கு எங்கால உந்தக் காசுகள்?

செனகப்பு: மத்தியானம் சத்யகீர்த்தியிட்டயிருந்து களவெடுத்தனான்.

மருத்துவன்: உடன சத்யகீர்த்தியிட்ட திருப்பி குடுத்துப்போடுங்கோ.

செனகப்பு: (சலிப்பாக) அது வீண் வேலை டொகர். குடுத்தாலும் நான் திருப்பிக் களவெடுப்பன்.

மருத்துவன்: சரி, நீங்களே வைச்சிருங்கோ. சத்யகீர்த்திக்கு தேவைப்படுற நேரம் திருப்பிக் குடுங்கோ.

செனகப்பு: அன்னஹரி, இண்டைக்கு வரைக்கும். ரீ.வி. ரூபனிட்ட 30ரூவா எடுத்திருக்கிறன். 26ரூவா திருப்பிக் குடுத்திருக்கிறன். அந்திராசியிட்ட 50ரூவா எடுத்திருக்கிறன். 42ரூவா திருப்பிக் குடுத்திருக்கிறன். ஞானசுவந்தரிக்கு எடுத்ததுக்குமேலாலேயே குடுத்திருக்கிறன்...

மருத்துவன்: இது நல்லாயிருக்கே... என்ற காசையும் பாதுகாப்பா உங்களட்ட தந்து வைக்கலாம் எண்டு நினைக்கிறன்.

செனகப்படி: அது தேவையில்ல டொக்ரர். நான் ஏற்கனவே உங்கிட காசை எடுத்திற்றன். இஞ்ச பாருங்கோ (மருத்துவனின் பண்பையை காண்பிக்கிறான்.)

மருத்துவன்: (வியப்புடன்) இதை எப்ப எடுத்தனீங்க?

செனகப்படி: எனக்குத் தெரியாது.

அலங்காரரூபன்: (கூச்சலிடுகிறான்) சைலன்ஸ் பிளீஸ். செய்தி தொடங்கப்போகுது. (தொலைக்காட்சியை ஒளியூட்டிப் பேசுகிறான்.)

வணக்கம்! தலைப்புச் செய்திகள்.

கொழும்பில் கைச்சாத்தான இலங்கை- இந்திய அமைதி உடன் படிக்கையைத் தொடர்ந்து இந்திய அமைதிகாக்கும் படையினரின் கடைசி அணியான மட்ராஸ்-7 படைப்பிரிவும் இன்று மாலை காங்கேசன்துறை துறைமுகத்தை வந்தடைந்தது. இந்திய இராணுவத்தினர் பூமலை நடவடிக்கை என்னும் குறியீட்டு இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் இலங்கையின் தமிழ்ப்பிரதேசங்களுக்குள் விமானத்திலிருந்து உணவுப்பொட்டலங்களை வீசியதற்கு நன்றிக் கடனாக ஈழத்தமிழர்களின் தோலை உரித்து ராஜீவ்காந்திக்கு செருப்பாகப் போடவேண்டுமென தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணியின் செயலாளர் நாயகத்தின் நாயகி மங்கையற்கரசி அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் நேற்று பத்திரிகையாளர்களிடம் தெரிவித்தார். இதற்கிடையே சுழிபுரத்தில் நடந்த பொதுக்கூட்டத்தில் பேசிய தமிழீழவிடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வே. பிரபாகரன் அவர்கள் தமிழ் மக்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை தான் இந்திய நடுவண் அரசிடம் ஒப்படைப்பதாகவும்...

(இருள்)

IV

லெபனான் சாளரம் வழியே வெறித்துப் பார்த்தவாறு உட்கார்ந்திருக்கிறான். மருத்துவன் அவனருகே உட்கார்ந்திருந்து லெபனானது வைத்தியசாலைக் குறிப்புகளைப் படிக்கிறான்.

மருத்துவன்: மு.விசயகுமாரன், 37வயது. ஸிஹிசோபிறனியோ எனும் மனநோயால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார். மற்றவர்களோடான தொடர்பை விரும்புகிறாரில்லை. கடந்த ஒரு வருடமாய் வாய் திறந்து எதுவும் பேசாமல் இருக்கிறார். 1982ம் ஆண்டு பிரான்ஸ் சென்று அரசியல் புகலிடம் கோரியுள்ளார். பின் அங்கிருந்து ஓர் தமிழ் விடுதலை அமைப்புடன் தொடர்பாகி ஆயுதப் பயிற்சி பெற லெபனான் சென்றிருக்கிறார். ஒரு வருடப் பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டு இந்தியா திரும்பிய இரண்டாவது மாதத்திலேயே மனநோயால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவருக்கான இயக்கப் புனைப்பெயர் தோழர் குக்கூ. (லெபனானின் தோளைத் தொட்டு) ஹலோ விசயகுமார், நாங்கள் கொஞ்சம் கதைப்பமா?

(லெபனான் அசையாமல், பேசாமல் இருக்கிறான்.)

மருத்துவன்: லெபனான், இண்டைக்கு எத்தினையாம் திகதி? (லெபனான் மருத்துவனை நிமிர்ந்து வெறுமையாய்ப் பார்க்கிறான். எதுவும் பேசவில்லை.) சரி அதை விடுங்கோ, திகதி எனக்குத் தெரியும். ஆனால் லெபனான் நீங்கள் இஞ்ச வரமுன்னம் என்ன வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்தனீங்கள் எண்டு எனக்கு தெரியாது...

ஞானசவுந்தரி: எனக்குத் தெரியும். டொக்ரர் எனக்கு இவனையும் தெரியும். மன்னார் ரூ யப்னா லொறி ஓடக் கொண்டிருந்தவன். பிள்ளையார் விலாஸ் லொறி. அதிர்ந் நம்பர் 70 சிறி 4242. இப்ப சும்மா ஊமை மாதிரி பாஸ் காட்டுறான். (ஆத்திரத்துடன் தரையில் இருந்த தண்ணீர் குவளையைக் காலால் எத்துகிறான். அது சத்தியகீர்த்தியின் கட்டிலில் போய் விழ சத்தியகீர்த்தி பதறி அடித்து எழுந்திருக்கிறான். அவன் கையில் சிறிய டோர்ச்லைர் உள்ளது. அதை ஞானசவுந்தரியின் முகத்துக்கு நேரே பிடித்து சமிக்ஞை செய்கிறான்.)

சத்தியகீர்த்தி: ஏய் கவனம்! என்னை நீ மேடர் செய்யப் பார்க்கிறாய். என்னைக் கொலை செய்தால் என்ன நடக்கும் தெரியும் தானே. இயக்கம் உன்னை லைற் போஸ்ட்ரீல கட்டிக் தூக்கும்.

மருத்துவன்: (சத்தியகீர்த்தியை நெருங்குகிறான்) இப்ப உங்களுக்கு என்ன பிரச்சனை?

சத்தியகீர்த்தி: (டோர்ச்லைற்றை மருத்துவனுக்கு அசைத்து சமிக்ஞை காட்டுகிறான்) ஸ்ரொப். அப்படியே நிலலும் அசையக் கூடாது!

மருத்துவன்: சரி நான் அசைய மாட்டன். நீங்க சொல்லுங்கோ.

சத்தியகீர்த்தி: நீர் அசைஞ்சால் அது பெரிய பிழை. ஒரேயொரு பிழையால நீர் வீணாய் சுடப்பட்டு லைற்போஸ்ற்றில கட்டப்படுவீர்.

ஞானசுவந்தரி: ஏய் சத்தியகீர்த்தி, இவர் புது டொக்டர்.

சத்தியகீர்த்தி: இருக்கலாம். ஆனால் சட்டத்துக்கு முன்னால அனைவரும் சமம்.

மருத்துவன்: என்ன நடக்குது இஞ்ச?

ஞானசுவந்தரி: டொக்டர் அவனுக்கு இதுதான் வருத்தம். தான் சின்ன ஆளாய் மாறிக்கொண்டிருக்கிறானாம். அவனை ஆரும் மிதிச்சோ, நசுக்கியோ கொலை செய்து போடுவினம் எண்டு பயப்படுறான்.

சத்தியகீர்த்தி: இரவில மட்டும்தான் அப்பிடி. பகலில நான் நோர்மலாய் இருப்பன். இரவில நான் சரியான சின்ன மனுசனாய் மாறிப்போவன். ஒரு எலி மாதிரி எண்டு வைச்சுக் கொள்ளுங்கோவன். நான் இருக்கிறது தெரியாமல் என்னை ஆரும் மிதிச்சுக் கொண்டு நடந்தால் பாவம்மன்...கொலைப்பழிக்கு ஆளாகி லைற்போஸ்ற்றில சாகுங்கள்.

அலங்காரரூபன்: உஷ் சத்தம்... செய்தி தொ ங்கப் போகுது. (தொலைக்காட்சியை ஒளிபூட்டிப் பேசுகிறான்.)

வணக்கம்! தலைப்புச் செய்திகள்.

கொழும்பில் கைச்சாத்தான இலங்கை- இந்திய அமைதி உடன் படிக்கையைத் தொடர்ந்து இந்திய அமைதிகாக்கும் படையினரின் கடைசி அணியான மட்ராஸ்-7 படைப்பிரிவும் இன்று மாலை காங்கேசன்துறை துறைமுகத்தை வந்தடைந்தது. இந்திய இராணுவத்தினர் பூமாலை நடவடிக்கை என்னும் குறியீட்டு இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் இலங்கையின் தமிழ்ப்பிரதேசங்களுக்குள் விமானத்திலிருந்து உணவுப்பொட்டலங்களை வீசியதற்கு நன்றிக்கடனாக ஈழத்தமிழர்களின் தோலை உரித்து ராஜீவ்காந்திக்கு செருப்பாகப் போடவேண்டுமென தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணியின் செயலாளர் நாயகத்தின் நாயகி மங்கையற்கரசி அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் நேற்று பத்திரிகையாளர்களிடம் தெரிவித்தார். இதற்கிடையே சுழிபுரத்தில் நடந்த பொதுக்கூட்டத்தில் பேசிய தமிழீழவிடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வே.பிரபாகரன் அவர்கள் தமிழ்மக்களின் பாதுகாப்பையும் இறைமையையும் தான் இந்திய நடுவண் அரசிடம் ஒப்படைப்பதாகவும்...

அந்திராசி: ஏய் ரூபன், நீ எல்லா நாளும் ஒரே செய்தியத்தான் திரும்பத் திரும்ப சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறாய் எண்டு நினைக்கிறன்.

அலங்காரரூபன்: மசீர்... மசீர், ஒரே மாதிரியா சொல்லுறன்? நான் புதுசா ஒண்டும் சொல்லுறதில்லையோ? இப்ப உதாரணத்திற்குப் பார்! நேற்று பிரபாகரன் பாதுகாப்பை மட்டும்தானே பொறுப்புக்குடுத்தவர், இண்டைய செய்தியில்தானே இறைமையையும் குடுத்திருக்கிறார். இனிமேல்பட்டு உங்களுக்கு நான் செய்தி சொன்னால் என்னை விளக்குமத்தால ஆலாத்தி எடுங்கோ. (தொலைக்காட்சியை அணைத்துவிடுகிறான். நிகழ்வு மையத்தின் ஒளி கலங்கிப்போக நோயாளிகள் அனைவரும் தமது படுக்கைகளுக்குப் போய் தூங்க மருத்துவன் வெளியேறுகிறான். அந்திராசி எழுந்து மெதுவாக ஞானசுவந்தரியிடம் வருகிறான்.)

அந்திராசி: ஞானம்... ஞானம்...

ஞானசுவந்தரி: என்ன?

அந்திராசி: ஆண்டவனுக்கு புண்ணியமாய்ப் போகும் என்னைச் சுகப்படுத்தி விடமாட்டியோ?

ஞானசுவந்தரி: ஏலாதெண்டு முன்னமே சொன்னான்.

அந்திராசி: ஞானம் உனக்கு நல்லாத் தெரியும், என்னால ஒண்டும் செய்ய ஏலாதெண்டு. சம்மா உனக்குப் பக்கத்தில் கொஞ்ச நேரம் படுத்துக்கிடந்து என்ன 'செக்கிங்' பண்ணிப் பார்க்கிறேனே.

ஞானசுவந்தரி: இல்ல... நான் ஏற்கனவே கழுத்துமுட்டப் பாவம் செய்திருக்கிறன்.

அந்திராசி: நீ ஒரு வருத்தக்காரனுக்கு இரக்கம் பார்த்து உதவி செய்தால் கடவுள் உன் பாவங்களை மன்னிப்பார். (ஞானசுவந்தரி அமைதியாக இருக்கிறாள்) உன் முழுப்பாவங்களையும் கடவுள் மன்னிப்பார்.

ஞானசுவந்தரி: நீ அப்பிடி உண்மையாய் நம்புறாயா?

அந்திராசி: நிச்சயமாய். கெட்ட நோக்கத்துக்காய் பாவம் செய்யிறவைய விட நல்ல நோக்கத்துக்காக பாவம் செய்யறவையள கடவுளுக்குப் பிடிக்கும்.

ஞானசுவந்தரி: (யோசனையுடன்) சரி. என்ற கண் ரெண்டையும் கட்டிவிடு. நான் பாவச் செயலை என்ற கண்ணால் பார்க்க விரும்பயில்ல. (அந்திராசி தனது சட்டையைக் கழற்றி ஞானசுவந்தரியின் கண்களைக் கட்டிவிடுகிறான்.) கடவுளே என்னை மன்னியும்.

அந்திராசி: கடவுளே எனக்கு உதவி செய்யும். (ஞானசுவந்தரி தனது மார்புச் சட்டையை அவிழ்த்து வைக்கிறாள். ஞானசுவந்தரியின் முலைகளை மாறிமாறிப் பார்த்தவாறிருந்த அந்திராசி தனது தலையில் கைகளால் அடித்து அறற்றுக்கிறான்.) ஐயோ கடவுளே என்னை ஏன் இப்பிடி சோதிக்கிறாய்?

ஞானசுவந்தரி: ஆண்டவரே உமக்கு ஸ்தோத்திரம். என்னைப் பாவத்தில் வீழ்ந்து விடாமல் காப்பாற்றியதற்கு ஸ்தோத்திரம்... ஸ்தோத்திரம்.

(இருள்)

V

இருளில் மருத்துவனின் குரல் ஒலிக்கிறது:
இண்டைக்கு கார்த்திகை முதலாம் திகதி. நேற்று இரவு முழுக்க ஒரே காத்தும் பெரு மழையும். ஓம்! மாரிகாலம் தொடங்கிட்டுது. இரவு முற்றாய் விமானங்களினர் இரைச்சல், இடிமுழக்கங்கள். தூரமாய் வெடிச்சத்தங்கள். அதிகாலைக் காத்து வெடிமணம் நிரம்பினது. எங்களிட்ட மிஞ்சியிருக்கிறது எல்லாம் எப்பன் அமெரிக்கன் மாவும், பூஞ்சணம் கட்டின கருவாடுகளும்தான். மாவட்ட மருத்துவத் தலைமையகம் எங்களக் கைவிட்டிட்டுது. எந்த உதவியும் செய்தியும் அங்கயிருந்து வரயில்ல. ஆனால் இந்த விடியலில் நாங்கள் ஒரு புதுமையைப் பார்க்கப்போகிறம். இந்த அவலத்திற்கும் பரிதாபமான முசுப்பாத்திக்கும் நாங்கள் எல்லாரும் சாட்சியமாய் இருக்கப்போகிறோம்.

காலை. சிறிய புஸ்பம் மடத்தின் முன்றல்.
பரகூட்டில் இணைக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய பொதி முற்றத்தில் கிடக்கிறது. பொதியில் I.P.K.F. என்று எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சிறிய பையினுள் பரகூட்டையும் பொதியையும் திணிக்க வலுவாய் செனகப்பு கஸ்டப்பட்டிடுக் கொண்டிருக்க அலங்காரரூபன் கூச்சலிட்டுக்கொண்டு ஓடிவருகிறான்.

அலங்காரரூபன்: நிப்பாட்டு. எங்கயிருந்து இதைக் களவெடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறாய்?

செனகப்பு: இல்லை இது இஞ்சதான் கிடந்தது.

அலங்காரரூபன்: நேற்று ராத்திரி இது இஞ்ச இருக்கையிலலை. இது இப்ப வானத்தில் இருந்தா விழுந்தது?

செனகப்பு: இருக்கலாம். பரகூட்டில் வந்திருக்கு. இஞ்ச பார் பெட்டியில் I.P.K.F. என்று எழுதியிருக்கு. (மருத்துவன் வருகிறான்)

மருத்துவன்: என்ன நடக்குது இஞ்ச?

அலங்காரரூபன்: பெரிய கொள்ளை நடக்குது டொகர். செனகப்பு இந்திய அமைதிப் படையிட்டயிருந்து பரகூட்டையும் ஒரு பெட்டியையும் களவெடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறான்.

செனகப்பு: இல்ல... இன்னும் களவெடுக்கயில்ல.

மருத்துவன்: இதை ராத்திரி முழுக்க சுத்திப் பறந்த விமானங்கள்தான் போட்டிருக்க வேணும். தங்கட மிலிட்டரிக்கு போட முயற்சி செய்திருக்கினம். மழையிலும் காத்திலும் இலக்குத்தப்பி இஞ்ச வந்து விழுந்திருக்கலாம்.

செனகப்பு: சிலவேளை எங்களுக்கும் அமைதிப்படைக்கும் இடையில் ஒரு வித்தியாசமும் இல்லையெண்டு அவையள் நினைச்சிருக்கலாம்.

அலங்காரரூபன்: நான் நினைக்கிறேன் இது ஒப்பரேசன் யூமாலையினர் ரெண்டாம் கட்ட நடவடிக்கையாய் இருக்கலாம். செய்தியில் மங்கையற்கரசி அழுத்தி அழுத்தி நன்றி சொல்லக்கேயே நான் ஐமிச்சப்பட்டனான் இப்படி ஒண்டு நடக்குமெண்டு.

மருத்துவன்: (முணுமுணுக்கிறான்) ம... இப்ப என்ன செய்யிறது?

செனகப்பு: டொக்டர் நாங்கள் நேற்று முழுக்க ஒண்டும் சாப்பிடயில்ல. நான் பெட்டியைத் திறக்கப்போறன். (பெட்டியைத் திறக்க உள்ளே சில இராணுவச் சீருடைகளும் நிறைய உலர் உணவுப் பொதிகளும் உள்ளன.)

மருத்துவன்: ஆமி யூனி. போர்ம்?

அலங்காரரூபன்: ஓம் சனங்களுக்கு குளிக்காலத்தில ஆமி யூனி. போர்ம்தான் பாதுகாப்பான உட்பு இல்லையா?

(இருள்)

VI

மதியம். நோயாளர்களது அறை.

ஞானசுவந்தரி அறையின் ஒரு மூலையில் ஒரு டப்பாவில் இருந்து காலை அள்ளித் தின்றுகொண்டிருக்கிறாள். அந்திராசி ஒன்றின் பின் ஒன்றாக பால்மாப் பக்கற்றுக்களை தின்றுகொண்டிருக்கிறாள். அலங்காரரூபனும் செனகப்புவும் அவசர அவசரமாய் பலதும் பத்தும் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சத்தியகீர்த்தி கட்டிலில் படுத்திருக்கிறாள். இவர்கள் எல்லோரும் அலங்கோலமான முறையில் இராணுவச்சீருடைகளை அணிந்திருக்கிறார்கள்.

செனகப்பு: அந்திராசி, நீ ஒரு பண்டி மாதிரி சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறாய். காலையில் இருந்து நீ நொன்ஸ் ரொப்பாய் திண்டுகொண்டிருக்கிறாய்.

அந்திராசி: நான் ஒரு ஐடியாவோடதான் தின்றுறன். பால்மா சிலவேளை என்ர வருத்தத்துக்கு உதவி செய்தாலும் செய்யும்.

அலங்காரரூபன்: இந்தா சத்தியகீர்த்தி நீயும் ஒரு பால்மா பக்கற் சாப்பிடு. இனி சின்ன ஆளாய்ப் போகமாட்டாய்.

அந்திராசி: எனக்கு இன்னொண்டு வேணும்.

செனகப்பு: இந்தா பிடி. இதுதான் கடைசிப் பக்கற். ஆனால் நீ வயித்துக்குத்தில செத்தால் அதுக்கு நான் பொறுப்பில்ல.

ஞானசுவந்தரி: செனகப்பு, இஸ்ராயலருக்கு சீனாய் பாலைவனத்தில் கர்த்தர் பொழிஞ்ச மன்னாவாட்டம் லிற்றில் .பிளவரில் பொழிஞ்சதை நீ களவெடுத்து ஒளிச்சு வைச்சிருக்கிறாய் எண்டு நான் சந்தேகப்படுறன். நீ முந்தி ஓடிக்கொண்டிருந்த எக்ஸ் மொடல் லொறியில இருந்து- அந்த லொறியினர் நம்பர் 22சிபீ 1410- நீ களவெடுத்தபடியால்தானே உன்னை வேலையால நிப்பாட்டினவங்கள். எல்லாம் இந்த ஞானசுவந்தரிக்குத் தெரியும்.

செனகப்பு: (வாயில் அடித்து ஊளையிடுகிறான்) ஒஹ்...ஒஹ்...ஒஹ்...வேசையரே, நீங்களும் நியாயம் தெண்ட வெளிக்கிட்டியளோ?

ஞானசுவந்தரி: கட்ட வாப்பங் கள்ளப்புகைத் தூமைச்சீலை த்தா...(காறிக் காறித்துப்புகிறாள். இப்போது வாசல் புறத்திலிருந்து ஒரு கம்பீரமான குரல் ஒலிக்கிறது)

லெபனான்: தோழர்களுக்கு வணக்கம். (எல்லோரும் அதிர்ச்சியுடன் திரும்பிப் பார்க்கிறார்கள். ஓட்ட வெட்டப்பட்ட தலை, அழகாகச் செதுக்கப்பட்ட தாடி, முறைப்படி இராணுவச் சீருடை அணிந்து லெபனான் அறைக்குள் மிடுக்காக வருகிறான். எல்லோரும் கைகளில் உள்ள உணவுப்பொருட்களை குழப்பத்துடன் நழுவிடுகிறார்கள்.)

லெபனான்: தோழர் அலங்காரரூபன்

அலங்காரரூபன்: ஓம்

லெபனான்: சீருடைய ஒழுங்குமுறையாய் போடுங்க தோழர்.

அலங்காரரூபன்: சரி தோழர்.

லெபனான்: (வெட்கத்துடன்) நான் தோழர் குக்கூ.. இன்றைய காலை ஒரு மகத்தான விடியல் இல்லையா?

அந்திராசி: நிச்சயமாய் தோழர்.

லெபனான்: தோழர் சத்தியகீர்த்தி, நீங்கள் ஏன் படுத்திருக்கிறீர்கள்?

சத்தியகீர்த்தி: என்னை யாரும் மிதிச்சு கொலை செய்துபோடுவினம் எண்டு பயப்படுறன் தோழர். நான் சரியான சின்ன மனுசன் ஒரு எலி மாதிரி.

லெபனான்: ஏன் நீங்கள் அப்படி நினைக்கிறீர்கள்?

சத்தியகீர்த்தி: ஏனெண்டால் எனக்கு பைத்தியம் தோழர்.

லெபனான்: நீங்கள் ராணுவ உடையைப் போட்டிருந்தால் உங்களால் சின்ன ஆளாய் மாற முடியாது.(விறைப்பான குரலில்) தோழர்களே மனித சமுதாயம் தோன்றிய காலத்திலேயே இராணுவமும் தோன்றியது. இராணுவம் தோன்றிய காலத்திலேயே இறுக்கமான ஒழுங்கும் தோன்றியது. ஒழுங்குகள் தோன்றிய காலத்திலேயே வரிசைகளும் தோன்றின. ஒரு இராணுவத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒருவரிசை இருக்கிறது. இந்த விதிகளை கடைப்பிடிக்காத பெரிய பெரிய இராணுவங்கள் தோல்விகளைத் தழுவிருக்கின்றன. சின்னஞ்சிறிய இராணுவ அணியாய் இருப்பினும் இந்த ஒழுங்குகளை கடைப்பிடித்த இராணுவம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. இது வரலாறு நமக்குச் சொல்லித் தந்த பாடம். இந்தப் பாடம் ஒவ்வொரு இராணுவத்திற்கும் அவசியம். ஒவ்வொரு சமூகத்துக்கும் அவசியம். ஏன்... ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் அவசியம். எல்லாருக்கும் விளங்கிச்சோ?

எல்லோரும்: விளங்கிச்சுது தோழர். (நோயாளிகள் ஒழுங்கு முறையாக இராணுவ சீருடைகளை அணிந்துகொள்கிறார்கள்.)

(அடுத்த இதழில் முடிந்தாலும் முடியலாம்.)

26 வது இலக்கியச் சந்திப்பு:

2000 யூன் 10-11 (சனி, ஞாயிறு) தினங்களில்
26வது இலக்கியச் சந்திப்பு ஜேர்மன் ஸ்டூட்கார்ட்
நகரில் நடைபெறவுள்ளது.

தொடர்புகட்கு:

சிவராசன்: 49/7114411769

சிவபாலன்: 49/714255631

அழகலிங்கம்: 49/703226804

வித்தியாலயம் 2000

(வேலணை மத்திய மகாவித்தியாலய பழைய மாணவர் சங்க ஆண்டுவிழா)

அதிபர்கள் புகழ் பாடுவதிலும் பழைய நினைவுகளை மீட்பதிலும் பக்கங்களை நிரப்பிவிடும்படியான மாணவர் மன்ற வெளியீடுகளுள் இது மாற்றாய் வெளிவந்துள்ளது. ஆனால் விழாவோ வழமைபோல் 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் இலங்கை வானொலி முகத்தார் ஜே.கார்ட்னம்: அதே டயலாக். அதே கருத்தியல். பெண்களைப்பார்த்து "முட்டான், மூதேவி, மொக்கு, சனியன், தொங்கட்டான், மண்குதிரை..." பெண் என்றால் இடபடித்தான் திட்டுவாங்கிச்சொண்டு வீட்டுமூலைக்குள்ளேயே கிடப்பதுதானா? இந்தப் புகலிடத்திலும்? பழசுகளிடம் அனுபவம் இருக்கிறது. ஆனால்?

மேலும் இவ்வகை நிகழ்வுகளில் வழமையான பரிசளிப்பு என்றால் வியாபாரிகளும் அரசியல்நடிகளும் என்ற நிலைப்பிடிந்து விடுபட்ட வேலணை பழையமாணவர்கள் சிறுபகுதிகையாளர்களை அதற்கு அழைத்திருந்தனர். இதனை தீவிர இலக்கிய வாசகர் பரப்பினைத்தாண்டி புகலிடத்தில் சகல மட்டங்களிலும் சிறு சஞ்சிகைகளின் தாக்கம் ஏற்பட்டு வருவதற்கான அறிகுறியாக கொள்ளலாமா? இதழிலிருந்து...

தமிழர்களுக்கு தனித்தாயகம் எனும் போராட்டம் மும்முரமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், இந்தச் சாதிகளை அழிப்பது எப்படி என்பது வெறும் கேள்விகளாகவே உள்ளது, எம் #முத்துத் தேசத்திலும்கூட தம் சொந்த இடங்களை விட்டு வேறு வேறு இடங்களில் வாழ்வதற்கு கையில் அகப்பட்ட உடை துணிகளையும் கொண்டு செல்வதோடு சாதியையும் சேர்த்துக் கொண்டதான் செல்கிறார்கள். சொந்தத் தேசத்தில் மட்டும் அன்றி ஐரோப்பா அமெரிக்கா போன்ற வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் இடம்பெயர்ந்து வாழ்பவர்கள் கூட இம்முறைகளை ஒதுக்கி விடுவதாக இல்லை. இரத்த உறவான திருமண பந்தம் எனும் சடங்கு வந்தவுடன் ஒவ்வொரு தமிழரும் தத்தமது சாதிகளைத் தேடி ஒருவதே உண்மையிலை.

இந்த சாதியமைப்பு வடிவங்களை இந்து ஆலயங்களே கட்டிக்காப்பாற்றி வருவது கொடுமையிலும் கொடுமை. அந்த வகையில் எனக்குத் தெரிந்தவரை வேலணையில் அம்மன் கோவில் ஒன்றிருக்கிறது. அதுதான் வேலணையில் மிகப்பெரிய கோவில் என்று சொல்லலாம். நான் சிறுபிள்ளையிலிருந்து இளைஞனாக இருக்கும் வரை இந்தக்கோவில் கொடியேற்றத்திலிருந்து புங்காவனத்திருவிழா வரை பார்த்தவன்.

கடவுள் பொதுவானவன். எல்லோரையும் ஒரேமாதிரியாகப் பார்ப்பவன் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அப்பேற்பட்ட கடவுள் வாழும் ஆலயத்தில் தான் சாதிமுறை காப்பாற்றப்படுகிறது. அந்தக்கோவிலின் திருவிழாக்களைப் பார்த்தே எமது ஊரில்- எத்தனை சாதிகள் உண்டென்று சொல்லிவிடலாம். உத்தரணம்: கொடியேற்றம் பொதுவானது. இரண்டாம் திருவிழா கோவியர் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களுக்கும், மூன்றாம் திருவிழா வெள்ளாள சாதி என்கிற ஒரு குடும்பத்தார்க்கும், நான்காம் திருவிழா வண்ணார் என்ற சொல்லப்படுகிறவர்களுக்கும், ஐந்தாம் திருவிழா- தச்சர், ஆறாம் திருவிழா- திமிலர், ஏழாம் திருவிழா- முக்குவர், எட்டாம் திருவிழா- கோவிய வெள்ளாள கலப்புடையவர்க்கும், ஒன்பதாம் திருவிழா- கோவியர்க்கும், பத்தாம் திருவிழா- வெள்ளாளர்க்குமாக இருந்தாலும் தனித் மக்கள் என்று சொல்லப்படும் கீழ் மட்டத்திலுள்ள பறையர், பள்ளர், அம்பட்டர், நளவர் எனும் சாதிகளுக்கு திருவிழா வழங்கப்படவில்லையென்பது இன்னமொரு கொடூரம். இது எனது ஊரான வேலணையில் இப்படியென்றால் இப்படிப் பல ஊர்களில் உள்ள கோவில்களில் இந்தச் சாதியமைப்புமுறை திருவிழாக்கள் நடந்து வருவது விடுதலைப் போராட்டத்திற்கே களங்கம் விளைவிக்கக்கூடியது. தமிழ் மக்கள் மீதும் விடுதலையின் மீதும் பற்றுக் கொண்டுள்ளவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் நாம் இந்தக் கேவலங்களை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். எத்தனை நாளைக்கு இந்த இழி நிலைகளை முக்காடு போட்டு முடிக்கொள்ள முடியும். இக்கேவலமான் அமைப்பு வடிவங்களை மாற்றி அமைக்காதவரை சாதி எங்க இருக்கு? இப்ப ஆரு சாதி பாக்கினம்? என்று பேசுவதெல்லாம் வெறும் வேடிக்கையே. எத்தனை பாரதிகள் வந்து சாதியைப் பற்றியெல்லாம் பாடினாலும் அமைப்புவடிவங்கள் மாறாத வரை எந்த மாற்றமும் வந்து விடப்போவதில்லை என்பதை மனித நேயத்தின் மீது பற்றுள்ளவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

-அ.தேவதாஸ்- (ஓவியர், "புன்னை" ஆசிரியர்)

"இந்த இழிநிலை என்றதான்" என்னும் கட்டுரையில் இருந்து

நன்றி

"வித்தியாலயம் - 2000"

கூட்டம் - 1

ஈ ல மாதங்களுக்கு முன் திருநெல்வேலி யில் நடந்த 'உரைகல்' இலக்கியக் கூட்டத்தில் என்னையும் பங்கு கொண்டு பேச அழைத்தார் கள்எழுகர். திருநெல்வேலி என்றதால் தயங்கினேன். ஏற்கனவே மதுரை நாடகவிழாவில் வாங்கிய உதையினால் தெற்குத் திசை மீது கொஞ்சம் பயம். அவர்களது இலக்கியம் சார்ந்த மத உணர்வுகளைப் புண்படுத்தி விடுவோமோ என. அடிதடியிலெல்லாம் இறங்கமாட்டார்கள். விவாதம்தான் சூடாக இருக்கும். அதனால் என்ன? என்று தைரியம் சொன்னார் கள்எழுகர்.

கூட்டத்தில் பேசிய லக்ஷ்மி மணிவண்ணன் எனது எழுத்துக்கள் போலி என்று விமர்சித்தார். மணி ரத்னம் பாலகுமாரன் தரத்தை விட மிஞ்சியது அல்ல என்றும் இன்னும் பலவாறாகவும் ஆக்ரோசமாகவும் பேசினார்.

மற்றும் ஒரு அன்பர் எனது சிறுகதைகளில் குமாஸ்தா எழுத்து என வர்ணித்தார். குமாஸ்தாவின் அனுபவங்கள் என்ற லெவலைத் தாண்டவில்லை என்பது அவர் வாசித்த கட்டுரையின் சாரம்.

வேடிக்கை என்னவென்றால் ஒரு குமாஸ்தா ஆகிவிட்டால் அந்த அன்பரும் வாழ்க்கையில் செட்டில் ஆகிவிடுவார் என்பதுதான். அப்புறம் இலக்கி

யமாவது மயிராவது... இப்படி செட்டில் ஆன பல முன்னாள் இலக்கியத்தீவிரவாதிகளை நான் அறிவேன். சமீபத்திய உதாரணம்: நாகார்ச்சுனன். இவருக்கு பிரம்மராஜன் என்ற ஒரு இலக்கியவாதியின் உழைப்பும் தியாகமும் பி.பி.சியில் வேலை வாங்குவதற்கு பயோடேட்டாவாக பயன்பட்டிருக்கிறது. இன்டர்நெட்டில் இவரைப் பற்றிய அறிமுகம் 'ஆதி சங்கரர்' தத்துவத்தில் நிபுணர் என்பதாக வருகிறது. தமிழவன் பிராண்ட் அமைப்பியல்வாதம் 'ஆதிசங்கரர்' அத்வைதமாக உருமாறிய வேறொரு கதை இது.

இங்கே இன்னொரு விஷயமும் ஞாபகம் வருகிறது நான் - நீ என்ற எதிர்முரணை ஒருவர் அமைப்பியல் வாதம் பற்றிய அறிமுகம் இல்லாமலேயே அறிந்து கொள்ளமுடியும். அப்படியிருக்கும்போது நம்மூர் அமைப்பியல் வாதிகள் வெறும் பெருக்கல் குறிகளை மட்டும் தானே அறிமுகப்படுத்துகிறார்கள். (நான் x நீ) ஒரு பெருக்கல் குறியை அறிமுகப்படுத்த இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டமா? என்று என் நண்பர் ஒருவர் கேட்டார். உண்மைதான் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை எல்லா இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளிலும் விமர்சகர்கள் இது போன்ற பெருக்கல் குறிகளைப் போட்டு பார்வையாளர்களை மிரட்டுவது :பாஷனாக இருந்தது.



அறிவுப்பெருக்கல்

ஆனால் இப்போது நிலமை கொஞ்சம் மாறி வருகிறது. பெருக்கல் குறி விமர்சகர்கள் லெளகீக வாழ்வின் ஆதாயங்களைத் தேடி ஓடி விட்டதும் இதற்கு ஒரு காரணம் என்று சொல்லலாம்.

விமர்சகர்கள் மட்டும் அல்ல, கவிஞர்களும் கதாயிரியர்களும் கூட இப்படி திடீர் திடீரென காணாமல் போய்விடுகிறார்கள். ஒருவர் தொலைக்காட்சி நிலைய இயக்குனராகி விட்டார். இன்னொருவர் கல்யாணமாகி காணாமல் போய் விட்டார். இப்படி காணாமல் போனவர்கள் பற்றிய பட்டியலை அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். “எங்கே சார் நேரம் இருக்கு? ஆப்ஸ், வீடு, மனைவி, குழந்தைகள், அவர்களின் படிப்பு, மனைவிக்கு உடம்பு சரியில்லை, (அநேகமாக மூன்று நான்கு டி அண்ட் சி, அப்புறம் இனிமேல் டி அண்ட் சியே செய்ய முடியாது என்ற நிலையில் நிரந்தரமான கர்ப்ப பத்தடை ஆபரேஷன். இல்லாவிட்டால் கர்ப்பப்பை நீக்கம், இதனால் எல்லாம் இந்தியப் பெண்களின் உடம்பு ஒரு கட்டத்திற்குப்பிறகு பல்வேறு நோய்களின் நிரந்தர வாசஸ்தலமாகிவிடுகிறது. இதற்கு எழுத்தாளனின் மனைவி மட்டும் விதிவிலக்கா என்ன?) பதினொரு மணிக்கு எல்லோரும் தூங்கின பிறகு படிக்க ஆரமிச்சா நமக்கும் தூக்கம் வந்துரு. அப்புறம் எங்கே படிக்கிறது?”

இதுதான் வாழ்வில் செட்டில் ஆகிவிட்ட ஒரு தமிழ் (நாட்டு) எழுத்தாளனின் புலம்பல். இந்தப் புலம்பலில் ஒரு நிம்மதியான தொனியைக் கேட்க முடிகிறது. நல்ல உடை, நல்ல சாப்பாடு, ஏதோ ஒரு மாதிரி செக்ஸ் (தினமும் கை முட்டி அடிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையே!) என்பதில் ஏற்படும் நிம்மதி அது. ஆனால் வாழ்வில் செட்டில் ஆனபிறகும் எழுத்தை விடாமல் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் எழுத்தாளர்களின் நிலையும் இதுதான் என்பதுதான் இதன் அவலம். “இவ்வளவு இக் கூட்டான நிலையில் எப்படி எழுதுகிறீர்கள்?” என்று கேட்டால் ஒவ்வொரு வாரியிருந்தும் ஒவ்வொரு விதமான பதில் கிடைக்கும்.

என்னைப் பொறுத்தவரை நான் மூன்று அல்லது நான்கு மணி நேரம் தான் தூங்குகிறேன். எழுதுவதற்கோ அல்லது படிப்பதற்கோ உவப்பான நேரம் இரவு மூன்று மணியிலிருந்து அதிகாலை ஏழு மணிவரை என்பதாக இருக்கிறது. MTV, VTV அல்லது MCM போன்ற சேனல்களைப் போட்டு விட்டு எழுதுவது அல்லது படிப்பது என் வழக்கம். இந்தப் பக்கங்களையும் அப்படித்தான் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

செலின் தியோன், Ace of Base, Bon Jovi (Bed of Roses ஒரு அருமையான பாடல்), எகிப்தின் காலீத், ரிக்கி மார்ட்டின், ஜெனி:பர் லோபஸ், மடோனா, லூ பேகா, பீட்டிஸ்டர், மரியா கெரி, பிங்க்

:பளாய்ட், லயனல் ரிச்சி, மைக்கல் ஜாக்ஸன் என்று என் பட்டியல் மிகவும் நீண்டு கொண்டேபோகும். ஸ்டிங்கின் அராபிய மணம் (முக்கியமாக Desert Rose) என் இளமைப் பிராயத்து நினைவுகளோடு தொடர்புடையது. லெனின் Imagine பாடலை நான் “இந்த நூற்றாண்டின் சிறந்த பாடல்” என்று சொல்லுவேன். ஓ லொகத்தை உருக்கி வார்த்தது போன்ற சிலரது உடலழகு என்னை பிரமிக்கச் செய்யும். (ரிக்கி மார்ட்டின், ஜெனி:பர் லோபஸ்). மிகவும் உற்சாகமாகிவிட்டால் எழுந்து நடன மாடுவதும் உண்டு. இதெல்லாம் இம்மாதிரி ஊர் உறங்கும் நேரங்களில் மட்டுமே முடியும். இந்த இயல்பு அந்நிகாவுக்கு தலைக்குள் சம்பந்தமில்லாத அடிப்பது போல் இருக்கிறது. அவளுக்கு மட்டும் அல்ல, எனக்குத் தெரிந்த பல தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும், தமிழர்களுக்கும் கூட அப்படித்தான் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இதனால் எனக்குள் ஏற்படும் அந்நிய உணர்வை பல ஆண்டுகளாக உணர்ந்து வருகிறேன். ஆனால் தமிழ் இலக்கிய உலகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட சில நண்பர்களுடன் என் இசையுலக அனுபவம் ஒரு நாவலுக்குரிய அளவு விரிவானது. குறிப்பாக, மேற்கத்திய சாஸ்திரிய சங்கீதம். இதைக் கேட்கும் போது படிப்பதோ எழுதுவதோ இல்லை. சங்கீதமும் நானும் மட்டுமே, இந்த அனுபவத்தை வார்த்தைப்படுத்துவது பல சந்தர்ப்பங்களில் அசாத்தியமானதாகவே இருக்கிறது. பிரபஞ்சத்தில் எனது தனிமை (cosmic loneliness), பிரபஞ்ச வெளியினூடே எனது பயணம், இதனால் எனக்குள் ஏற்படும் உளவியல் பாதிப்புகள், “சாருநிவேதிதாவுக்கு பைத்தியம் முற்றிப் போய்விட்டது, விரைவில் தற்கொலை செய்து கொள்வார்” என்று ஒரு அன்பர் என்னைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார். Cosmic madness என்பது “அன்னாருக்கு பைத்தியம்” என்பதாக அர்த்தமாகியிருக்கிறது. வருந்துவோம்!) இவ்வளவையும் எனது அடுத்த நாவலான “பனிச்சறுக்கு மற்றும் ஜென் பெளத்தம் பற்றிய குறிப்புகள்” இல் பதிவு செய்து வருகிறேன்.

மீண்டும் குமாஸ்தா விஷயத்திற்கே வருகிறேன். தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் ஒரு சிலர் நீங்கலாக வாய்நிறுப்பாட்டுக்காக குமாஸ்தா வேலை செய்பவர்கள் தான். ஜி.ஏ.எஸ், ஜி.பி.எஸ் அதிகாரிகளாக இருக்கும் எழுத்தாளர்களை ஹெட் கிளார்க்குகள் என்று சொல்லலாம். இவர்கள் நிலை இன்னும் மோசம். இரவு பனிரண்டு மணிக்குக் கூட அமைச்சரின் கார் டிரைவர் போலிஸ் கூப்பிட்டு உத்தரவுகள் கொடுப்பார்.

ஆனால் எழுத்தின் நோக்கமோ சுதந்திரம், வைக்கம் பஷீரைப் போல் தேசம் தேசமாக எந்தத் தளைகளும் இன்றி சுற்ற வேண்டும். நாடோடியைப் போல் திரிய வேண்டும். இது டென்டு :பைவ் குமாஸ்தா எழுத்தாளரால் சாத்தியமா? எனது நண்பன் ஒருவன் இருக்கிறான். ஓவியன். ஓவியத்தைத் தவிர வேறு எந்தத் தொழிலும் செய்வதில்லை. குடிக்கத் தோன்றினால் இரவு முழுவதும் குடிப்பான். பகல் முழுவதும் உறங்குவான். தோன்றினால் ஓவியம் தீட்டுவான். தோன்றாவிட்டால்

மாதக் கணக்கில் பெயிண்டிங் பக்கமே போக மாட்டான். தன் சுதந்திரத்தை முற்றுமுடிவதுமாக கொண்டாடுபவனாக வாழ்கிறான்.

இது தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளனுக்கு வாய்க்காதது. அதனால் அவனுடைய எழுத்தும் அந்த அளவுக்குத்தான் இருக்கும். இந்த விதியை என் எழுத்து மீறுகிறதா என்பதை மற்றவர்கள் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

இப்பக்கங்களின் துவக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட நண்பர்கள் “மீறவில்லை” என்றார்கள்.

அவர்களுக்கு பதில் சொல்லுமாறு என்னை அழைத்தார் கூட்டத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளர். நான் தயங்கியபோதும் சில நண்பர்கள் வற்புறுத்தியபடியால் பேசினேன்.

“நான் உங்களைச் சார்ந்தவன் அல்ல. நான் தமிழில் எழுதுவதாலேயே அப்படி நினைத்து விடவேண்டாம். நான் வேறொர் பள்ளியைச் சார்ந்தவன். அங்கே ஷோபாசக்தி, சேனன், சுகன், கற்சுறா, கலாமோகன் என பலர் இருக்கிறார்கள்” என்றேன். இதுவே என் பேச்சின் சுருக்கம்.

“அவர்கள் எல்லாம் இலங்கைக்காரர்கள். அதிலும் வெளிநாட்டில் வசிப்பவர்கள். அவர்களை இங்கே சாட்சிக்கு அழைக்க முடியாது.” என்று எழுந்து நின்று கூச்சலாகச் சொன்னார் லக்ஷ்மி மணிவண்ணன்.

“துரதிஷ்டம் தான். வேண்டுமானால் இப்போது என் கைவசம் இருக்கும் ஒரு கடிதத்தை வாசித்துக் காண்பிக்கவா?” என்றேன். அதற்குள் தேவதாசன் எழுந்து நான் ஏதோ தமிழ் (நாட்டு) எழுத்தாளர்களை எல்லாம் அவமானப்படுத்தி விட்டதாக தன் வருத்தத்தை தெரிவித்தார்.

“ஐயோ நான் யாரையும் அவமானப்படுத்த வில்லை. நீங்களே உயர்ந்தவர்கள். நாங்கள் தாழ்ந்தவர்கள்தான். ஆனால் நாங்கள் உங்கள் பள்ளியைச் சார்ந்தவர்கள் அல்ல. நாங்கள் உங்களில் இருந்து வேறுபட்டவர்கள் என்பதை மட்டுமே வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.” என்றேன்.

இந்தச் சலசலப்புகளிற்குப் பிறகு மாலையில் எனது கட்டுரை வாசிப்புக்கான முறை வந்தது. கலாமோகனின் சிறுகதைத்தொகுதி “நிஷ்டை” பற்றிய என் கட்டுரையை வாசித்தேன். (இருள் வெளியினூடே ஓர் நாடோடியின் பயணம்)

வாசித்து முடித்ததும் “டேய் நிறுத்துடா உன் ட்ராமாவை. இங்கே என்ன ட்ராமாவா போட்டே?” என்று கூச்சலிட்டபடி என்னை நோக்கி எழுந்து வந்தார் லக்ஷ்மி மணிவண்ணன்.

இக்கேள்வியின் மூலம் வன்முறையானது எனது ரத்தத்திற்குள் பாய்ச்சப்பட்டதாக உணர்ந்தேன். அதற்குப் பிறகு நடந்தது ஒரு WWF காட்சி. இறுதியில் கிடைத்த நற்பெயர்: லக்ஷ்மி மணிவண்ணனும் சாருநிவேதிதாவும் அடித்துக் கொண்டார்கள்.

ஆக, விளையாட்டில் எனக்குக் கிடைத்தது தோல்வி. இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் ரவுடித்தனம் செய்வதையே பழக்கமாகக் கொண்ட

ஒருவர் எனது வார்த்தைகளை/ செயல்களை அன்று நிர்ணயித்துவிட்டார் என்பதே அந்தத் தோல்வி. (இனி மேல் இப்படிப்பட்ட இலக்கிய ரௌடிகளிடம் குஸ்தி போட்டு சக்தியை விரயம் செய்வதில்லை என்று புத்தாண்டு சபதம் பூண்டிருக்கிறேன்!)

கூட்டம்: 2

லயோலா கல்லூரியில் அண்மையில் நடந்த பின் நவீனத்துவ எழுத்து பற்றிய இரண்டுநாள் கருத்தரங்கில் நான் பேசியதன் சுருக்கம் பின் வருவது:

திடீரென்று நான் குடும்பத்திலிருந்து வெளியே வந்து விழுந்தேன். காரணம்: விவாகரத்து. அப்போது என் நண்பன் ஒருவனும் வேறு சில காரணங்களால் தனியாக இருந்தான். இருவருக்குமே மிக அவசரமாக காதல் தேவைப்பட்டது. நாங்கள் கருத்தளவில் ஒரினச் சேர்க்கையின் தீவிர ஆதரவாளர்கள் என்றாலும் நேர்வாழ்க்கையில் அதற்கு மாறானவர்கள். பெண்களால் மட்டுமே ஈர்க்கப்படுகிறவர்கள், ஆனதால் காதலிகளைத் தேடி அலைந்தோம். நாங்கள் இருவருமே “கடலை” போடுவதில் ரொம்பவும் “வீக்” என்பதால் கிடைக்கிற வழியாய்த் தெரியவில்லை. “ஆண்குறி இருக்கிறதோ இல்லையோ டீவி சீரியல்களைப் பற்றி பேசத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்” என்பது அடுத்த தகுதி. அந்தத் தகுதியும் எங்களிடம் அறுவே இல்லை என்பதால் பெண்கள் எங்களை சொறி நாயை விரட்டுவது போல் விரட்டி அடித்தார்கள். சிறுபத்திரிகை உலகமோ ஒரு gay club மாதிரி ஆண்களால் மட்டுமே ஆன உலகம். என்ன செய்வதென யோசித்து கடைசியில் அலியான்ஸ் :பிரான்ஸேஸில் :பிரெஞ்சு கற்கலாம் என்று முடிவு செய்தோம். அங்கேதான் ரம்பை, ஊர்வசி, மேனகை போன்ற தேவலோகத்துப் பெண்களையும் மிஞ்சக்கூடிய பேரழகிகள் படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஒரு வாரம் சென்றது. என் மூளைக்குள் என்ன முயற்சித்தும் :பிரெஞ்சு மொழி ஏறவில்லை. நிறுத்திக்கொண்டேன். என் நண்பனுக்கு :பிரெஞ்சு நன்றாக வந்தது. ஒரே மாதத்தில் பேசவும் ஆரம்பித்திருந்தான். இவ்வளவு வேகத்தில் போனால் விரைவில் :பிரெஞ்சிலேயே யோசிக்கவும் ஆரம்பித்துவிடுவான் எனத்தோன்றியது. அதிஷ்டக் காரன். அவனுக்கு ஓர் காதலியும் கிடைத்தான். ஆனால் இவன் தான் அவளைக் காதலித்தான். அவளைப்பற்றித் தெரியவில்லை. “காதலைச் சொல்லி விடு” என்று உசுப்பி விட்டுக்கொண்டே இருந்தேன்.

அப்போது நான் மந்தைவெளியில் இருந்தேன். பெரும்பாலும் அலுவலகம் செல்லும் மனநிலை இல்லாமல் சுற்றிக்கொண்டிருந்தேன். கையில் பைசா இல்லாமல் பெரும் பொழுதுகள் பட்டினியிலேயே கழித்த காலம். மாலை எட்டு மணி ஆனதும் எங்கே இருந்தாலும் “அலியான்ஸ்” வந்துவிடுவேன். பஸ்ஸில் வரவும் பைசா இல்லாமல் நடந்து வந்த தினங்களும் உண்டு. நண்பன் வகுப்பு முடிந்து வந்ததும் ஆர்வத்துடன் “என்ன ஆயிற்று?”

என்று கேட்பேன். காதலைத் தெரிவித்து விட்டானா, அவள் என்ன சொன்னாள், சம்மதித்து விட்டானா, அல்லது தமிழ் சினிமா பாணியில் கன்னத்தில் அறைந்து விட்டானா, என்ன நடந்தது என்று அறியும் ஆர்வம். அவனும் துள்ளிப் பின்பு விதவிதமான கதைகளைச் சொல்லுவான். ஒரு நாள் அவன் சொன்ன ஒரு சம்பவம் மிலன் குந்தேராவின் நாவல் ஒன்றில் படித்த ஞாபகம் வந்தது. (என் நண்பனுக்கு மிலன் குந்தேரா மிகவும் பிடித்தமான ஒரு நாவலாசிரியர்!) அக்கதைகளைச் சொல்லிக் கொண்டே, அவன் தன் காதலியின் பெயர் கொண்டு 'ஸ்வீட்' கடைகளாகத் தேடித்தேடி என்னை அழைத்துப் போவான். விதவிதமான 'ஸ்வீட்' கடைகளைச் சாப்பிடுவோம். அவன் தன் காதலை இவ்வாறாகக் கொண்டாடினான்...

இப்படியே எத்தனை நாள் ஒரு முடிவும் தெரியாமல் யாதலம் கொண்டிருவது? "காதலைச் சொல்லிவிடு" என்று தினமும் தூண்டிப்படி இருந்தேன். அவனும் ஒரு நாள் சொன்னான். அவ்வளவுதான் ஆட்டம் க்ளோஸ். எல்லா காதல் கதைகளையும் போல் அவன் காதலும் கைக்கிளையாகவே மிஞ்சியது. "நம்முடைய காதலையும் வேகத்தையும் புரிந்து கொள்ள இந்தியப் பெண்களால் ஆகாது. அமெரிக்கப் பெண்களோ ஆபிரிக்கப் பெண்களோ தான் சரி, பார்ப்போம். நமக்கும் ஒரு காலம் வரும்" என்று பலவாறாக நண்பனுக்கு ஆறுதல் சொன்னேன். ஆனாலும் உள் மனதில் ஒரு சந்தோஷம். "ராஸ்கல், நான் இங்கே காயும் போது உனக்கு மட்டும் கேட்கிறதா காதல்... நன்றாக வேண்டும்.")

'ஸ்வீட்' கடை மதுபான விடுதிகளாய் மாறியது. தினமும் மது அருந்தியும் கவிதைகள் புனைந்தும் காதல் தோல்வியைக் கொண்டாடினோம்.

அப்படியான ஒரு நாள் பின்மாலைப் பொழுது...

மது அருந்துவதற்குப் போதுமான அளவு பணம் இல்லை. நண்பனின் இல்லம், "நமது நிலை மிகவும் பரிதாபத்துக்குரியது. காதல் செய்ய ஒரு பெண்ணில்லையே?" என்றேன். "அட... காதலிக் கக்கூட வேண்டாம். இரவில் தூங்குவதற்கு முன் போனில் ஒரு "குட்நைட்" சொல்வதற்குக் கூட ஒரு பெண்ணில்லையே?" என்று அரற்றினான் நண்பன்.

சலிப்புடன் டீவியை "ஆன்" செய்தேன். "கல்யாண சமையல் சாதம், காய்கறிகளும் பிரமாதம்" பாடல். ஆஜானுபாகுவாய் ரங்கராவ் அமர்ந்திருக்க, அவர் வாயில் லட்டுகள் ஒவ்வொன்றாய் தானாகவே போய்விழுந்து கொண்டிருந்தன. அவரைக் கொஞ்சம் உற்றுப் பார்த்து "நண்பா, இவரைப் பார்த்தால் அசுப்பில் நம் சந்திராமாசாமி மாதிரி இல்லை?" என்றேன்.

நண்பனும் ஆச்சரியத்துடன் ஆமாம் என்றான். கம்பீரமான தோற்றம். நடையில் ஒரு மிடுக்கு. பேச்சில் ஒரு கனம், பாவனைகளில் ஒரு அனாயாசம். இப்படியே பல ஒற்றுமைகள் இருக்கக்கண்டோம்.

சலிப்புடன் அமர்ந்திருந்த அந்தத்

தருணத்தில் இந்த விளையாட்டு எங்களை உற்சாகப்படுத்துவதாய் இருந்தது. "உனக்கு இப்போது ஒரு பரீட்சை. இதில் நீ மாட்டிக்கொள்வாய். பிரேம் ரமேஷ்கு யார்? சொல்லேன் பார்ப்போம்" என்றான் நண்பன்.

நான் யோசிக்கவேயில்லை, பிரேதம். எலும்புக்கூடு, மயானம், பூ, ஊதித்தள்ளிவிடலாமே.. "விட்டலாச்சார்யா" என்றேன், சடாரென்று. ஆட்டம் தொடர்ந்தது.

"நாகர்ச்சுனன்?"
"ரகுவரன்"
(எங்களுக்கு நாகர்ச்சுனனைப் பிடிக்காது!)
"ரவிக்குமார் (பாண்டிச்சேரி)?"
"மன்கூர் அலி கான்"
"கோணங்கி?"
"பாரதி ராஜா!"
(திருப்பாச்சி அரிவாளைத் தீட்டிக்கிட்டு வாடா, தேவர் மகனே!)
"தமிழவன்?"
"ராஜ்கிரண்"
"சி.சு. செல்லப்பா?"
"நாகையா"
"ஜி.நாகராஜன்?"
"எம்.ஆர்.ராதா"
"டி.கண்ணன்?"
"வாஸ்மோகன்"
"கௌதமசித்தார்த்தன்?"
"வைரமுத்து"
"அழகிய சிங்கர்?"
"விவேக்"



ரஜனிகாந்த் என்றதும் இருவரும் கொஞ்சமும் யோசிக்காமல் ஒருமித்த குரலில் சொல்லி விட்டோம்.

"ஜெயமோகன்!"
(நான் ஒரு தடவை சொன்னால், பிராபல்யம், ஆன்மீகம், எட்ஸெட்ரா...)

இப்போது எஞ்சியிருப்பவர் கமல்ஹாசன், கண்களில் ஆர்வம் பொங்க என்னைப் பார்த்தான் நண்பன். அவன் பெயரைச் சொல்வேன் என்ற எதிர்பார்ப்பு. ஆனால் சட்டென்று முன்பின் யோசிக்காமல் என் பெயரைச் சொல்லிவிட்டேன். அவன் முகம் சுருங்கிவிட்டது. அப்புறம் அவனைச் சமாதானப்படுத்த எவ்வளவோ முயற்சி செய்தேன். கமல்ஹாசனுக்கும் எனக்கும் உள்ள பல ஒற்றுமைகளை எடுத்துச் சொன்னேன். (விவாகரத்து, தொட்டால் துலங்காது, இன்ன பிற) மஹம், அவன் சமாதானமாகவில்லை.

கூட்டுப் பார் 3

இது ஒரு பின் நவீனத்துவ தருணம்.

"ஆரண்யம்" பத்திரிகையின் வெளியீட்டு விழா கோவையில் நடந்தது. அதற்குச் சென்றிருந்த போது ஞானியைச் சந்தித்தேன். பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அவருடன் நிகழ்ந்த விவாதங்கள், சண்டைகள் எல்லாம் ஞாபகம் வந்தன.

நிகழ்ச்சிக்கு மறுநாள் அவருடன் கிட்டத்தட்ட ஐந்து மணி நேரம் உரையாட நேர்ந்தது. நாஞ்சில் நாடனும் மற்றும் சில நண்பர்களும் உடன் இருந்தனர். உரையாடல் பதிவு செய்யப்பட்டது.

உரையாடல் முடிந்து அவரை வழியனுப்பச் சென்ற போது ஒரு நெகிழ்ச்சியான தருணத்தில் 'ஸீரோ டிகரி' நாவல் எப்படி இருந்தது? என்று கேட்டேன்.

ஞானி ஒரு சம்பவத்தைச் சொன்னார். அவர் ஒரு சமயம் நட்சத்திர ஓட்டல் ஒன்றில் தங்க நேர்ந்ததாம். அப்போது அவருக்கென்று பிரத்தியேகமான ஒரு அறை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. "அப்படியென்ன விசேஷம் அதில்?" என்று ஞானி அந்த ஓட்டல் மேனேஜரை வினவ, அதற்கு அவர் சொன்ன தகவல்; அந்த அறையில் தான் சென்னை நகரின் முக்கிய பிரமுகர் ஒருவர் தனது அழகான பெண் உதவியாளருடன் அவ்வப்போது வந்து தங்குவார்! உடனே ஞானி ஒரு வகையாய் ஆச்சரியத்துடன் அந்த அறைக்குள் நுழைந்து கட்டிலில் அமர்ந்திருக்கிறார். "அந்த அனுபவத்தை என்னவென்று சொல்வது! கிட்டத்தட்ட ஒரு அடி ஆழத்துடன் உள்ளே போகிறது அந்த மெத்தைப் படுக்கை!

அதைப் போல் இருந்தது உன் எழுத்து." இதைக்கேட்டதும் நான் உண்மையில் புல்லரித்துப் போய்விட்டேன். ரொலாந் பார்த் சொல்லும் Pleasure of the text என்பது இது தானோ என்றெல்லாம் தோன்றியது.

மேலும் ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வந்தது. எனது முதல் நாவல் 'எக்ஸிஸ்டென்ஷியலிசமும் :பேன்ஸி பனியனும்' பற்றி ஞானி சொன்ன உதாரணம் அது. ஒரு அண்டா நிறைய விந்து நிறைந்திருப்பது போல் இருந்ததாம்!

இதைப்பற்றி என் நண்பர் ஒருவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்த போது அவர் சொன்ன விஷயம் சுவாரசியமாக இருந்தது. அதாவது, அந்தரங்க வாசிப்பு மற்றும் சமூக வாசிப்பு. இது இரண்டையும் ஒருவரே பேச முடியும். அந்த அழகான பெண் உதவியாளர் அமர்ந்த மெத்தை- அந்தரங்க வாசிப்பு, 'ஆபாசம்' என்று குற்றம் சாட்டுவது சமூக வாசிப்பு. ஞானி தனது அந்தரங்க வாசிப்புக்களைப் பற்றி வெளிப்படையாகத் தயக்கமின்றிப் பேசவேண்டும் என்று தேர்ன்றியது.

கூட்டம் :4

இது நான் கலந்துகொள்ளாத கூட்டம் . (ரஜினி-25)

முன்பெல்லாம் மார்சு, தை என்றால் ஊரில் இருக்கமாட்டேன். ஸ்ரீரங்கம் சென்று ராப்பத்து, பகல்பத்து கொண்டாட்டங்களை யெல்லாம் கண்டு களித்து விட்டு, போதுமான அளவுகள் குடித்துவிட்டு பிறந்த நாட்களைக் கொண்டாடத் துவங்குவோம். பிறகு டில்லி கிளம்பிவிடுவேன் திரைப்படவிழாவுக்காக ஜீஸஸ் க்ரைஸ்ட் தொடங்கி நம் ரஜினி காந்த் வரை

எனக்குத் தெரிந்த பல நண்பர்கள் டிசம்பரில் பிறந்தவர்கள். அதிலும் பலர் Sagittarius. (ரஜினி உட்பட) முன்பெல்லாம் நான் ஊரில் இருக்க மாட்டேன் என்பதால் இதை நான் அறிய முடிந்ததில்லை. இப்போது அவந்திகாவை மணந்து கொண்டதிலிருந்து இந்த மார்சு- தை வெளியூர் பயணங்கள் நிறுவிட்டன. கேட்டால் அன்னப்பறவை கதையைச் சொல்கிறார். அன்னப்பறவை ஜோடி நீருக்குள் நீந்திச் சென்று கொண்டிருக்கும் போது அவற்றின் பாதைக்கு எதிரே ஏதேனும் நீர்த்தாவரக் கொடிகளின் வேர்கொத்து இருந்தால் அதைக் கடந்து செல்லும் பொருட்டு இரண்டும் இரண்டு பக்கம் சிறிது விலகிச் செல்ல நேரும். அந்தக் கணப் பொழுதில் ஆண்பறவையை வேர்க்கொத்து மறைக்க, ஆண்பறவை எங்கே எங்கே எனப் பதறும் பெண் பறவை- அந்தப் பிரிவைத் தாங்க வொண்ணாமல் செத்தே போய்விடுமாம்.

"அந்த மாதிரி தான் நானும்" என்கிறார் அவந்திகா. (இதை ஏதேனும் டிவி சீரியலில் எழுத வேண்டும் என்று மனதில் குறித்துக்கொண்டேன்) இதையும் மீறிக் கிளம்பினால் வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மனின் மனைவியான பத்மினியைப் போல் "போகாதே போகாதே என் கணவா" என்று ஒரு கதறல். உடனே எனக்கு பயணம் வந்து பயணம் ரத்தாகிவிடும்.

ஆனால் மார்சு மாதத்தில் ஊர் தங்குவது எவ்வளவு பெரிய பிரச்சினை என்பது தங்கிப் பார்த்தால் தான் தெரிகிறது. எந்தப் பக்கம் திரும்பினாலும், எந்தப் பத்திரியைப் புரட்டினாலும், எந்தச் சேனலைத் திறந்தாலும்- ரஜினி தான், நாம் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் நமக்குள் செய்திகள் வண்டி வண்டியாக சேகரமாகிக் கொண்டே போகின்றன.

தற்சமயம் ரஜினி பற்றி 1000 பக்கங்களில் (இப்போதெல்லாம் இது தான் :பாஷன்) பெரியதொரு வாழ்க்கை வரலாறே எழுதிவிடுவேன் போலிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு என் மூளைக்குள் அவரைப் பற்றிய செய்திகள் சென்று அடைந்திருக்கின்றன.

அவர் பிறந்த தினம், அவர் அம்மா பெயர், அப்பா பெயர், சகோதர சகோதரிகள் எத்தனை, அவர் சிறு பராயத்தில் விளையாடிய கேம்ஸ், அப்போது அவர் செய்த சேஷ்டைகள் மற்றும் வூட்டிகள், அவரை வளர்த்த மூத்த சகோதரர் (இன்னமும் அவர் பெங்களூரில் 6000 ரூபாய் சம்பளத்தில் எளிமையான ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்), ராமகிருஷ்ண மடம் ரஜினியின் வாழ்வில் உண்டாக்கிய தாக்கம், சென்னை திரைப்படக் கல்லூரி வாழ்க்கை, பாலச்சந்தர் ரஜினியைக் கண்டு பிடித்த அந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாழ்ந்த தருணம், அபூர்வ ராகங்கள் படத்தில் ரஜினி அந்த கேட்டைத் திறந்து கொண்டு நுழையும் 'என்ட்ரி' யின் குறியீட்டுத் தன்மை, ரஜினிக்குப் பிடித்த சிகரெட், மது, அவருக்குப் பிடித்த பத்து, பிடிக்காத பத்து, அவரது பழக்கவழக்கங்கள் என்று கோடானுகோடி தகவல்கள் என் மூளைக்குள் சென்று கரையான் களைப் போல் அரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இவை தவிர,

லைட் பாயிடம் பேசும்போது கூட “நீங்க வாங்க” என்று பன்மையில் பேசுவார், பாலச்சந்தரிடம் போனில் பேசும் போது ரஜினி எங்கிருந்து பேசினாலும் எழுந்து நின்றே பேசுவார். (இந்தப் பணிவே அவரது இப்போதைய நிலைக்குக் காரணம்) என்பது போன்ற தகவல்கள் உண்மையில் ஒருவரை நெகிழவைப்பவை!

இதில் இன்னொரு வினோதம் என்ன வென்றால் ரஜினிக்குப் பிடித்த பத்து அனைத்தும் எனக்கும் பிடித்த பத்தாக இருப்பதும், பிடிக்காத பத்து எனக்கும் பிடிக்காத பத்தாக இருப்பதும் தான். (உ-ம்) அவருக்கு தனிமையில் தியானம் செய்வது பிடிக்கும், எனக்கும் அது பிடிக்கும். அவருக்கு சோம்பேறிகளைக் கண்டால் பிடிக்காது. எனக்கும் அ.தே) நண்பர் மனுஷ்யபத்திரன் சொன்னார்... “நாம் வரலாற்றுப் புத்தகங்களில் படித்திருக்கிறோம்-கடவுள்கள் உருவாக் கப்படுவதை. இப்போது நேரடியாக உண்முன்னால் பார்க்கிறோம்.”

ரஜினி-25 விழா, ரஜினியின் மெழுகு பொம்மைகளுடன் புகைப்படம் எடுத்துக்கொள்ள முண்டும் கூட்டம், விழாவுக்கு ரூபாய் நூறிலிருந்து இரண்டாயிரம் வரை வசூலிக்கப்படுவது நியாயமா அநியாயமா என்ற வாதப் பிரதி வாதங்கள், இந்தியின் முன்னணி நடிகைகள் விழாவில் கலந்து கொள்வார்களா மாட்டார்களா என்ற ஹேஷ்யங்கள், ரஜினியின் உருவம் பொறித்த டாலர்கள்- கழுத்தில், கையில், அர்ணாக் கயிறில் என்று கட்டிக் கொள்ள காசு கொடுத்து வாங்கும் கூட்டம் என்று அந்த விழா தமிழகத்தையே ஒரு கலக்கு கலக்கியது. தொலைக் காட்சியிலும் ஒளிபரப்பாகியது. இந்திய விமானம் கடத்தப்பட்டு அதில் 160 பேர் ஐந்து நாட்களாக உட்கார்ந்த இடத்திலேயே அப்படி இப்படி நகரமுடியாமல் மரணபயத்தின் கோர வதையை அணுஅணுவாய் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் போது ரஜினி-25 விழாவில் தமிழக முதல்வர் ஜப்பானில் ரஜினியின் முத்து படத்தை எத்தனை தியேட்டர்களில் வெளியிட்டார்கள், எவ்வளவு பேர் பார்த்தார்கள், எவ்வளவு வசூல் ஆகியது என்பது போன்ற புள்ளி விபரத் தகவல்களை அள்ளி வழங்கிக் கொண்டிருந்தார். போதாதென்று சில்வஸ்டர் எட்டாலினோடு ரஜினி-25 ஒப்பிட்டு மகிழ்ந்தார்.

இவை எல்லாமே ஒரு சுவாரசியமான பின்நவீனத்துவ நாவலுக்குரிய அயிட்டங்களாக எனக்குத் தோன்றுகின்றன. (நாவலின் முடிவு ரஜினி ஜப்பானின் பிரதமராக பதவியேற்கும் விழாவுடன் நிறைவுறலாம்!)



ஷக் கலக்கபெரியும் சமகாலத் தமிழ் இலக்கியமும். (பின்வருவது “ஆரண்யம்” பத்திரிகையின் வெளியீட்டு விழாவில் நான் வாசித்த குறிப்பு)

20 நூற்றாண்டுத் தமிழ் வாழ்க்கையில் ஓர் அகமாற்றம் நிகழ்ந்திருக்கிறது என்பதை தமிழ்ச் சமூகத்தைக் கூர்ந்து கவனிக்கும் யாரும் உணரமுடியும். இந்த மாற்றத்தை சமகாலத் தமிழ் இலக்கியம் எதிர்கொள்ளத் (Rendez vous) தவறிவிட்டது. யதார்த்தவாத இலக்கியமோ புறவய மாற்றங்களை மட்டுமே பதிவு செய்கிறது.

இந்த அகமாற்றம் அடிப்படையில் பாலியலோடு தொடர்புடையது. சங்க காலக் கவிதைகள் துவங்கி பழந்தமிழ் இலக்கியம் முழுவதிலும் அகம் என்பது உடலை மையப்படுத்தியே இயக்கம் கொண்டதாக இருக்கிறது. இந்த நீண்டதொடர்ச்சியும் பாரம்பரியமும் 20 நூற்றாண்டில் காணாமல் போனது. காரணம்- தணிக்கை, ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் தன்னளவில் தன் எழுத்தையே தணிக்கை செய்துகொண்டார்கள். உ-ம்- பாலியலை-பாலியல் சொல்லாலை-அடயி ஓடுக்கி, தணிக்கைக்குட்படுத்தி-ரத்துச்செய்தார்கள். மிச்சமாக எஞ்சிய பஞ்சமிட்டாய் எழுத்தை இலக்கியம் என்ற பெயரில் கொடுத்தார்கள். (உ-ம்: சுந்தரராமசாமி, இமையம்) இந்த எழுத்துக்களை எல்லாம் படிக்கும் போது ஏதோ தமிழர்கள் எல்லாம் பிறப்புறுப்பே இல்லாமல் படைக்கப்பட்டவர்களைப் போல் தோன்றுகிறது! உலக அளவில் எந்தப் பிரதேசத்திலுமே இப்படிப்பட்ட “பாலுறுப்பற்ற” இலக்கியத்தைப் படித்ததாக எனது 25 வருட வாசிப்பு அனுபவத்தில் நான் கண்டதில்லை, இதையெல்லாம் மீறி சமகாலத் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிரமத்துடன் தேடினால் கலாப்பிரியாவைப்போல் ஒன்று இரண்டு பேர் தென்படுகிறார்கள். பாலியலை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டவர்களாக- அதுவும் Clandestine ஆகத்தான். வெளிப்படையாக இல்லை.

இதன் காரணமாகவே சமகாலத் தமிழ் இலக்கியம் தமிழ் வாழ்வுக்குச் சிறிதும் சம்மந்த மில்லாமல் அந்நியமாகி நிற்கிறது. தமிழ்ச் சமூகம் இதுபற்றிப் பெரிதாக அலட்டிக்கொள்வதில்லை. சமூகமும் இலக்கியமும் இப்படியாக கத்தான் ஒன்றையொன்று பாராமல் முகம் திருப்பிக் கொண்டன.

இப்படியாக ஒரு பக்கம் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் “பஞ்சமிட்டாய்” இலக்கியத்தை உற்பத்திசெய்துகொண்டிருக்க இன்னொரு பக்கம் ஒரு சிலர் வரலாற்றில் இருந்து விஷ்ணுவையும் விநாயகரையும் மீட்டுவாக்கம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு சிலர் குகைகளில் புகுந்துகொண்டு பிரேத ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் இந்துத்துவ :பாசிசம் இன்னொரு பக்கம் பிரேதங்களின் தனிநபர் :பாசிசம். இந்தத் தனிநபர் :பாசிசம் அவ்வப்போது எது அதிகாரத்திலிருக்கிறதோ அந்தப் :பாசிசத்தோடு தன்னை இணைத்துக்கொள்ளும் தன்மையுடையது.

ஆக, இது எல்லாமே தமிழ்வாழ்வுடன் எவ்விதத்திலும் தொடர்பற்றதாக இருப்பதாலேயே மிகவும் அலுப்பூட்டக் கூடியதாகவும், சுவாரசியமற்றும் இருக்கின்றன. இதனாலேயே தமிழ்ச் சமூகமும் இந்த எழுத்துக்களை புறக்கணித்து

விடுகின்றது.

ஆனால் நாங்கள் ஓரிருவர் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிகழ்ந்துள்ள அகமாற்றத்தை எதிர்கொண்டு வருகிறோம். இதற்காகவே நாங்கள் :.பூக்கோ போன்ற ஐரோப்பியத் தத்துவவாதிகளையும் லத்தீன் அமெரிக்க இலக்கியவாதிகளையும் தேடி அலைந்தோம். இதை நாங்கள் :.பாஷனுக்காகச் செய்யவில்லை. தமிழ்வாழ்வில்-தமிழ்சமூகத்தில் நிகழ்ந்துள்ள அகமாற்றத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும் எதிர்கொள்ளவும் இவர்கள் எமக்குத் தேவைப்பட்டார்கள். இதனாலேயே நவீனத்துவம், பின்நவீனத்துவம் என்று தேடிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறோம்.

சமகாலத் தமிழ் இலக்கியத்தைப் போல் தமிழ் வாழ்வோடு சிறிதும் சம்பந்தமற்றதாக இருக்கும் இன்னொரு துறை தமிழ் சினிமா. தமிழ் சினிமா ஷக்கலக்க பேபிகளால் நிறைந்தது. இது சமகாலத் தமிழ் இலக்கியத்தைப் போல் சலிப்பைத் தராமல் ஒருவித குதூகலத்தை- சந்தோசத்தை- திளைப்பை உண்டுபண்ணுகிறது. அதனால் தான்

தமிழ்சினிமாவைப் பார்க்கும்போது சுவாரசியமாகவும் ஜாலியாகவும் இருக்கிறது. சுவாரசியமே இல்லாத, யாருக்கும் புரியாத எழுத்தை எழுதுகிற ஒரு எழுத்தாளர் கூட தமிழ் சினிமாவை குதூகலத்துடன் சென்று பார்ப்பது இந்தக் காரணத்தினால் தான். ஆனாலும் தமிழ் சினிமாவில் தமிழ் வாழ்க்கை இல்லை. தமிழ்ப் பெண்களுக்கும் ஷக்கலக்க பேபிகளுக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்க முடியும்? (ஷக்கலக்க பேபிகளின் சராசரி உயரமே ஆறரை அடி!)

ஆக, இப்படிப்பட்ட ஒரு குழுவில்- 'ஆரண்யம்' என்ற சிறுபத்திரிகையின் வரவு- (இனிமேல் வருவது ஆசீர்வாதம். அது இந்தப் பக்கங்களுக்கு அவசியமற்றது.)

கொசுறு

சமீபத்தில் ஒரு ஜனரஞ்சகப் பத்திரிகையில் பாலகுமாரன் எழுதப் போகும் பக்தித் தொடருக்கு அவர் எழுதியிருக்கும் விளம்பர வாசகங்கள் இவை:

"திருவேங்கடம்:

உலகம் தோன்றிய நாள் முதல் உண்டான பிரகாசம் நீ, மூலப்பொருள் நீ, முதல் அசைவு நீ, உன்னை விளக்கி எழுத எவரால் இயலும். உன் இடத்தில் நடந்த மகத்துவங்களை எவ்விதம் வார்த்தையாக்க இயலும். நீ பரத கண்டத்தின் சுவாசம். ஆன்ம தீபம். அணையா ஜோதி. வடக்கும் தெற்கும் கிழக்கும் மேற்கும் வணங்குகிற தெய்வம். நீ எழுது. உன்னைப் பற்றி, என் மூலமாய். இனிதே பேசு. புரிய வை. ஒளி விளக்க்பற்று, எல்லோர் உள்ளத்திலும். மனம் நடுங்க அழைக்கிறேன். கேசவா, நாராயணா, மாதவா, கோவிந்தா, விஷ்ணு, மதுசூதனா, தரிவிடரமா, வாமனா, ஸ்ரீதரா, ஷ்ருஷிகேசா, பத்மநாபா, தாமோதரா... வா."

இதைப்படித்த போது எனக்கு ஒரு Porno text ஐப் படிப்பது போல் இருந்தது. காரணம் தெரியவில்லை. அதே சமயத்தில் ஜெர்மன் க்ரேர் எழுதிய ஒரு கட்டுரையைப் படித்தபோது ஒரு பக்தி எழுத்தைப் படிப்பது போல் இருந்தது. அக்கட்டுரையின் தலைப்பு: The politics of female sexuality. அதிலிருந்து ஒரு பகுதி:


"The walled garden of Eden was CUNT. The mandorla of the beautiful saints was CUNT. The mystical rose is CUNT. The ARK of Gold, the gate of Heaven, CUNT is a channel drawing all towards it. CUNT is knowledge. Knowledge is receptivity, which is activity. CUNT is the symbol of erotic science... It is time to dig CUNT and women must dig it first.

To dig it is to know it. To know it is to feel it, the clitoris so complicated and so clever, as thrillingly as a high-tension wire. In its nest within a nest like the word within a word. The bud in its calyx in the vales where the big lips clear away from the slopes of the mount of venus. This is carnal knowledge"

தலித் ஆய்வு மைய வெளியீடாக

"தழுக்கு"

ஆங்கில செய்தி இதழ்



Dalit Resource centre,
Tamilnadu Theological Seminary,
Arasaradi, Madurai, 625010,
Tamilnadu



அ.மார்க்ஸ் ஓர் இடைமறிப்பு

**பெரியாரை பார்ப்பனியம் வெற்றிகொண்ட காலத்தில் தோழர் அமார்க்சோடு
துக்கத்துறம் பகிர்ந்து கொண்ட கதை வகுமறறு:**

நிறுவப்பட்ட அமைப்புகள், தத்துவங்கள், கலை இலக்கிய முறைமைகள், அறங்கள் போன்றவற்றை பின்நவீனத்துவம் ஆழமான கேள்விகளால் துளைக்கும் போதெல்லாம் எடுத்த விச்சுக்கு பின்நவீனத்துவம், ஏகாதிபத்திய சதி/ஐரோப்பாவிலேயே காலாவதியான விதி/இளம்பிள்ளையளினர் சதி என்று கலைமுதல்வாதிகளும் பொருள்முதல்வாதிகளும் தவிர முதல்வாதிகளும் ஏளனம் செய்கிறார்கள். ஆனால் பின்நவீனத்துவம் எழுப்பும் பிரச்சனைகளுக்கு ஒழுங்கு மரியாதையான பதிலைச் சொல்லக் காணோம். எடுத்துக்காட்டாய் முன்னொரு நாள் பின்நவீனத்துவத்தை புறங்காண்பதாய் 'அம்மா' இதழில் களமிறங்கி பின் வெறுங்கையோடு ஈஸ்ட் ஹாம் புக்கிய யமுனாராஜேந்திரன் தரவளிகளின் உதவியுடன் பின்நவீனத்துவத்தைப் புறங்காண 'கணையாழி' இதழில் களமிறங்கினார் பிஷ்மாச்சாரியர் சிவத்தம்பி. 'மார்க்ஸியம் மேலே செல்லும் நதி, வற்றாத நதி, காஞ்சுபோன நதி' என தங்கப்பதக்கம் ரேஞ்சுக்கு சிவத்தம்பி தத்துவார்த்தம் பேசி அளாப்பினாரே ஒழிய அவரும் எழுப்பப்பட்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிக்கவில்லை. இப்படிக் கதை கந்தலாபிருக்க பின்நவீனத்துவம், தலித்தியம், தலித் பெண்ணியம் போன்ற 'பேய்களை' ஓட்டுவதற்காக புலம்பெயர் சூழலிலே மார்க்ஸியர்களும், தேசியவெறியர்களும் இலக்கியப் பிதாமகர்களும் புனிதக்கூட்டு சேருவதையும் நாங்கள் 'நோட்' பண்ணிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்.

இந்த தெந்தெட்டான சூழ்நிலையில் பின்நவீனத்துவம், தலித்தியம் போன்றவற்றில் தமது கவனத்தை தீவிரமாக குவித்துவரும் இளம் தோழிகளினதும் தோழர்களினதும் அழைப்பையேற்று அயிரோப்பாவிற்கு வந்து சில கலந்துரையாடல்களை நடத்திய தோழர் அமார்க்சோடு 'எக்ஸில்' நகாகக் கொஞ்சம் கதைத்தேன்.

— வேறுபாசக்தி—
13.01.2000

பாவலக: சனாதன மார்க்ஸியத்தை பின்நவீனத்துவம் மீது கடும் கண்டனங்களைத் கொடுத்து வருகிறார்கள். அறிவாற்ற எதிர் கொள்ளல்கள் எல்லாம் மறி வெறும் உணர்ச்சி பூர்வமான தாக்குதல்கள். எடுத்துக்காட்டாய் கணையாழியில் தமிழ்நாட்டிற்கும் வேல்சாமிக்கும் பதிலளிக்கையில் யார் வீடுதான் கண்ணாடி வீடல்ல? எனக்கேட்டு பிளாக்மெயில் பண்ணும் அஜலிற்று போகிறார் சிவத்தம்பி பெயர்விடுகிறார். அறியப்பட்ட மார்க்ஸியத்திலுள்ள குறைபாடுகளைத் தான் ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சொல்லும் அவர் "பிஷ்மாச்சாரியர்" என்கிற மெகா பெருங்கதையாடல் ஒன்றைக் கண்டு பிடிப்பதே தனது இலட்சியம் என்று சொல்லி பந்துபட்ட மக்களை யம்முறுத்துகிறாரே இதைக் கேட்பாரில்லையா?

உணர்ச்சி வழிப்பட்ட அறிதல்முறை அல்லது விவாதம் என்கிற பெருமையை இவற்று

க்கு அளித்துவிட முடியும் என நான் கருதவில்லை. இது வெறுப்பின் பாரிசு விவாதந்தான். சிவத்தம்பி, தமிழவன், தி.க.சி முதலியோர் அவ்விவாதத்தினூடாக ஒருவரை ஒருவர் பாராட்டி மகிழ்ந்து கொள்வதையும் எல்லோருமாய்ச் சேர்ந்து தோழர் வேல்சாமியின் வெட்டிக்குறுக்கப்பட்ட கடிதத்தைக் குறித்து 'நாகரீகம் அற்ற விமர்சனம்' எனக் காய்வதையும் நீங்கள் பார்த்திருக்கலாம். இந்த 'நாகரீக' வாதிகளின் உண்மைச் சொருபத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்காக ஒரு சம்பவத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மூன்றுபாண்டுகளுக்கு முன்பு 'மதுரை ஆய்வு வட்டம்' என்கிற அமைப்பு திராவிட இயக்கம் குறித்த ஒரு கருத்தரங்கை நடத்தினார்கள். அப்போது தனது கட்டுரைமீது ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார் என்கிற ஒரே காரணத்துக்காக நண்பர் ராஜன்குறை அவர்களை

“உட்காரடா முட்டாளநாயே” என்று கத்தியதோடு தொடர்ந்து சரமாரியாக கடுமையான வார்த்தைகளால் திட்டித் தீர்த்த தமிழவன்தான் இன்று விவாத நாகரீகம் பற்றிப் பேசுகிறார். தமிழவன் அப்படித் திட்டியபோது முதல்வரிசையில் சாட்சியமாய் அமர்ந்திருந்த சிவத்தம்பி இப்போது புன்னகைக்கிறார். தனக்குப் பிடிக்காதவர்களைக் காய்வதில் தி.க.சிவசங்கரன் எத்தனை வன்முறையாளர் என்பதை அவர் நிறப்பிரிகை பற்றி எழுதியுள்ள வற்றைப்பார்த்தால் விளங்கும். அதே கட்டுரையிலேசூட இவர் எங்களைப்பற்றி ஆணவம், மேட்டிமைவாதம், குறுங்குழுவாதம், சாய்வு நாற்காலி மார்க்சியம் - இவர் ஏதோ சாயாத நாற்காலி மார்க்சியர் போல - என்றெல்லாம் எழுதியிருப்பதை நீங்கள் கவனிக்கலாம். ‘பின் மார்க்சியம்’ என்று கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும் என ஒத்துக்கொள்வதன் மூலம் இதுகாறும் இவர்கள் முழக்கி வந்த அறியப்பட்ட மார்க்சியத்தின் பொருந்தாமையை ஏற்றுக் கொள்வதற்காக இவர்களுக்கு நாங்கள் நன்றி சொல்லியாக வேண்டும். தாங்கள் ‘கண்டுபிடிக்கப்’ போகிற பின்மார்க்சியத்தைப் பற்றி இவர்கள் சொல்கிற விசயங்கள் தான் நமக்கு உவப்பளிக்கக் கூடியதாக இல்லை. பழைய குருடி கதவைத் திறடி என்பதாகத்தான் அவை அமைந்து விடுகின்றன. புதிய குழலுக்கு முகம் கொடுக்க இயலாமையை ஏற்றுக்கொள்ளும் சிவத்தம்பி சுயஅடையாளத்தைத் தக்கவைப்பதுதான் (Preservation of self identity) இன்றைய தேவை என்று சொல்வது மிகவும் ஆபத்தானது. இறுக்கமான சுய அடையாளத்தை தகர்ப்பது என்பதையும் அடையாளத்தின் பன்முகத்தன்மையை ஏற்றுக்கொள்வது என்பதையும் அவர்கள் இன்னும்சூட புரிந்து கொள்ள தயாராக இல்லாததைத்தான் இது காட்டுகிறது. எனவே ‘அமைப்பியல்’ தொடங்கி ‘பின் நவீனத்துவம்’ வரை முன்வைத்த கேள்விகளையும் எழுப்பியுள்ள பிரச்சனைகளையும் நேரடியாக எதிர்க்கொண்டு அவற்றின் தனித்தன்மையையும் மற்றமையையும் (alterity) அங்கீகரித்து அவற்றோடு ஒரு உரையாடலை மேற்கொள்ளும் ஆர்வமும் தயாரிப்பு நிலையும் இவர்களிடம் உள்ளதாக நாம் நம்ப இயலவில்லை. எதிர்கொள்ளும் மற்றமைகளின் அடையாளத்தையும் தனித்துவத்தையும் ஏற்காது அவற்றை ‘உள்வாங்கிக்’ கொள்ளுதல் என்கிற நிலைப்பாட்டின் விளைவுதான் ‘பின் நவீனத்துவத்தைப் புறங்காணுதல்’, ‘மார்க்சியம் என்பது மேலே மேலே செல்லும் வற்றாத ஜீவநதி’ என்பன போன்ற பெருங்கதையாடல் பிரயோகங்களை சிவத்தம்பி உதிர்ப்பது. எனவே இவர்கள் கண்டு பிடிக்கப் போகிற ‘பின்மார்க்சியம்’ என்பது அறியப்பட்ட மார்க்சியத்தின் கண்ணாடி பிரதி

பலிப்பாக இருக்குமே ஒழிய வேறு எப்படியும் இருக்கப் போவதில்லை.

அதே பேட்டியில் இன்னொருடத்தில் இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் உற்பத்தி உறவுகள் இயங்கும் முறைமைகள் இதுவரை சரியாக அறியப்படாமல் இருக்கின்றன என்றும் சிவத்தம்பி சொல்கிறார். அவை அறியப்பட்டிருக்குமானால் இங்கு இருக்கின்ற சாதிப் பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்குமாம். இன்னொருடத்தில் பண்பாட்டுத் தளத்திலான ஆய்வுகளையும் நாம் முன் வைக்க வேண்டும் என்கிறார். இவை இரண்டும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணாக இல்லையா?

அதுதான் சொன்னேனே உற்பத்தி உறவுகளின் சாராம்ச வெளிப்பாடாக சமூகப் பிரச்சனைகளை அணுகுவது என்பது அறியப்பட்ட மார்க்சிய அணுகல்முறை. பண்பாட்டுப் பிரச்சனைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமே என்றால் சரி அதையும் சேர்த்துக் கொள்வோமே என்பார்கள். உள்வியல் பிரச்சனைகள் முக்கியமானவை என்றால் அதையும் சேர்த்துக்கொண்டால் போச்சு என்பது. ஆக ஒரு முழுமையின் சாராம்சமாகப் பிரச்சனைகளைப் பார்ப்பது என்கிற ‘அடிப்படை’யை அப்படியே வைத்துக்கொள்வதில் எந்த மாற்றங்களுக்கும் இடம் கொடுப்பதில்லை. பிரதியை (Text) சூழலில் (Context) வைத்துப் பார்ப்பது பற்றி அக் கட்டுரையில் சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகிறார். ரொம்பநல்ல விசயம். ஆனால் Text யை Context ல் வைத்துப் பார்ப்பது என்பது வேறு. Text யை Context யின் சாராம்ச வெளிப்பாடாக பார்ப்பது என்பது வேறு. சிவத்தம்பி போன்றவர்களிடம் இரண்டாவது பார்வைதான் கோலோச்சுகிறது. பின் நவீனத்துவத்தை பின்முதலாளியத்தின் வெளிப்பாடு என அவர் அடிக்கடி சொல்வதிலும்சூட இதுதான் வெளிப்படுகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் தோற்றப் புள்ளிகளை (Origin), வேர்களைத்தேடுவது. இப்படி வேர்களை ‘கண்டுபிடிப்பது’ என்பதுதான் உலக வரலாற்றில் பல வன்முறைகளுக்கு - Originary Violence - காரணமாகியிருக்கிறது. இன்னொரு ஐயமும் நமக்கு எழுகிறது. உற்பத்தி உறவுகள் இனிமேல்தான் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும் என்றால் இதுவரை உற்பத்தி முறைகளின் அடிப்படையில் கீழைச் சமூகங்கள் பற்றி இவர்கள் செய்த ஆய்வுகள், சொன்ன முடிவுகள் எல்லாம் அபத்தம் என்கிற முடிவுக்கு நாம் வரலாமா? ரகுநாதன், தி.க.சி. முதலானோருக்குள்ள ஒரு பிரச்சனை சிவத்தம்பிக்கும் இருப்பதாகவே தோன்றுகிறது. மார்க்சியத்தைச் சொல்லி ஒரு வாழ்நாளை ஓட்டி விட்டோம். கடைசியில் எல்லாம்

அடிப்படை மார்க்சிய கருத்துக்கங்களான தொழிலாளி வர்க்கம் இழய்தற்கு ஏதுமற்ற வர்க்கம் அதுவே புரட்சிக்கு தலைமை கொடுக்கக் கூடிய வர்க்கம் என்பவற்றை நீங்கள் மறுதலிக்கிறீர்களா?

இழப்பதற்கு ஒன்றுமில்லாத வர்க்கம் தொழிலாளி வர்க்கம். என்கிற கூற்று இன்றைய சூழலுக்குப் பொருந்தாது என்றுதான் தோன்றுகிறது. மிகவும் மதிப்பிற்குரிய 'வேலை' யை அது தன் கையில் வைத்துள்ளது. மார்க்சியம் சொல்கிற அடிப்படைத் தொழிலாளி வர்க்கம் என்பது அமைப்பு ரீதியாகத் திரட்டப்பட்ட ஆலைத் தொழிலாளி வர்க்கம். இன்றைய சமூக அமைப்பில் இவர்கள் குறிப்பிட்ட அளவில் திரண்ட பயனுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். எனவே ஒட்டுமொத்தமாக சமூக மாற்றம் ஏற்படுத்தக் கூடிய பெரிய போராட்டங்களை இவர்களோ இவர்களின் தொழிற்சங்கங்களோ மேற்கொள்ளும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. தொழிற்சங்கங்கள் என்பன முதலாளிகள் அல்லது நிர்வாகத்துடன் பேரம் பேசி சிலவற்றைத் தெளிவுபடுத்துதல் அல்லது சில சலுகைகளைப் பெறுதல் என்கிற அளவில் சுருங்கிப் போய்விட்டன. தவிரவும் மொத்த உற்பத்தியில் ஆலைத் தொழிலின் பங்கு என்பது இப்போது மிகவும் குறைந்துவிட்டது. தகவல், தொடர்பூடகம், பணிசார் (service production) உற்பத்தி என்பதன் பங்கு மிக அதிகரித்து விட்டது. இந்த உற்பத்தியில் ஈடுபடுபவர்களைப் பழைய 'தொழிலாளிவர்க்கம்' என்கிற கருத்தாக்கத்துக்குள் அடக்கமுடியாது. எனவே வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் முதலில் புரட்சி வரும் என்கிற அடிப்படை மார்க்சிச கருத்தாக்கத்தின் இன்றைய பொருத்தப்பாட்டைப் பற்றி நாம் மிகவும் யோசிக்கவேண்டும். எனவே தொழிலாளி வர்க்க பிரக்ஞை, தொழிலாளி வர்க்கம் மற்றும் அதன் பிரதிநிதியாக உள்ள கம்யூனிசக் கட்சி ஒரு புரட்சியை நடத்தும் என்கிற கருத்துகள் எல்லாம் மறு பரிசீலனைக்குரிய, மறுவாசிப்புக்குரிய கருத்துக்களாகவே உள்ளன.

நீங்கள், ஆலைத் தொழிலாளிகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளீர்கள். அமைப்பாக்கப்பட்டுள்ளீர்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் என்பதுகளில் தகவல் தொழிற்சங்கம் புரட்சியுடன் அய்ரோப்பாவில் உற்பத்தியில் ஒரு பண்பு மாற்றம் நிகழ்ந்திருக்கிறது. கண்ணி மயமாக்கப்பட்ட வேகமான உற்பத்தியும், உற்பத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள அபரிமிதமான பாய்ச்சலும் பல பண்பு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இவை நிறைய தொழிலாளிகளை வேலையை விட்டு தூரத்திக்குக் கொண்டேயிருக்கின்றன. இந்த செக்கஸில் பிரான்சில் 12ல் ஒரு ஆளுக்கு வேலையில்லை. மொத்த அய்ரோப்பாவிலும் இதே நெருக்கடிதான். இவர்கள்

அனைவரும் இன்று ஆலைத் தொழிலில் இருந்து விரட்டப்பட்டவர்கள். தொழிற்சங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நீங்கள் சொல்கிற பேரம் பேசுகிற ஆற்றல் களைக்கூட அவை இழந்து விட்டன. இவ்வாறு வேலையில் இருந்து விரட்டப்படும் தொழிலாளிகளின் எண்ணிக்கை நாளாளுக்கு நான் கூடிக்கொண்டே போகிறது. இவர்கள் உதிரிப் பாட்டாளிகளாகப் போய் விடுவார்களா?

வேலையில் இருந்து விரட்டப்பட்டவர்கள் என்று நீங்கள் சொல்லக்கூடியவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அய்ரோப்பா போன்ற உலக முதலாளிய மய்யங்களுக்கும் இந்தியா, இலங்கை போன்ற விளிம்புகளுக்கும் இடையே இன்றைய சூழலில் நிறைய வேறுபாடுகள் உள்ளன. இங்கே அதாவது அய்ரோப்பாவில் வேலையுள்ளவர்கள், வேலையிலிருந்து விரட்டப்பட்டவர்கள், வேலையில்லாதவர்கள் முதலான வகையினங்களைத் துல்லியமாகப் பிரித்து இறுக்கமாக வரையறுப்பதில் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. குறிப்பான அய்யத்துக்கிடமற்ற ஒற்றை அடையாளத்தை இவர்களிடது சுமத்த முடியாது. 'வேலை' என்பது என்ன? ஒரு வேலைத்தளத்தில் நின்று உடல் அல்லது அறிவு உழைப்பை ஈர்ந்து அதற்கீடாக ஊதியத்தைப் பெறுவது என்று சொல்லலாம். இப்போது நீங்கள் சொல்கிற வேலையிலிருந்து விரட்டப்பட்டவர்களை எடுத்துக் கொள்வோம். இவர்களுக்கு வேலையிழந்த நாளில் இருந்து அடுத்த நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு அவர்கள் கடைசியாக வாங்கிய ஊதியத்தில் 80 சதவீதம் வழங்கப்படுவதாக அறிகிறேன். அதற்குள் அவர்கள் வேறு வேலை தேடிக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பும் உள்ளது. இவ்வாறு 80 சதவீத ஊதியம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு நபரை வேலையுள்ளவர் என்பதா? வேலையில்லாதவர் என்பதா? உதிரிப்பாட்டாளி என்பதா? பழைய மார்க்சிய வாய்ப்பாட்டில் இருந்து இதற்கு பதில் சொல்ல முடியாது. உண்டுஇல்லை; இதுவா, அதுவா; என்பன போன்ற உறுதிப்பாடுகள் (certainties) கோலோச்சுகிற காலம் முடிந்துவிட்டது. இதுவும் அதுவும் என்கிற இரட்டை நிலைகள், பன்மை நிலைகள் மற்றும் உறுதியின்மைகளின் காலம் இது. இதுகாறுமான நமது அரசியல் என்பது உறுதியான பதில்களின் அடிப்படையில், உறுதியான அடையாளங்களின் அடிப்படையில், உலகம், எதார்த்தம் பற்றின உறுதியான முடிவுகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. இன்றைய உறுதியின்மையின் காலகட்டத்தில் நமது பழைய அரசியலை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டி இருக்கிறது. உண்டுஇல்லை

என்கிற ரீதியில் பிரச்சனைகளை வரையறுத்து அதனடிப்படையில் அரசியல் செயற்பாட்டுத்திட்டம் ஒன்றை அமைப்பதற்கான காலம் முடிந்து விட்டதாகவே கருதுகிறேன்.

அய்நாட்டிய நாடுகளில் நீங்கள் சொல்லுவதை கணக்கில் கொள்ளலாம் என்றாலும் இந்திய, இலங்கை போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளில் வேலையில்லிருந்து விட்டப்படுகிறவர்கள் உதிர்ப்பாட்டாளிகளாகத்தானே ஆகிறார்கள்?

அப்படியென்றாலும்கூட இவர்களின் மூலம் புரட்சி சாத்தியம் இல்லை என்றுதானே அறியப்பட்ட மார்க்சியம் சொல்கிறது. மறுபடியும் அமைப்பு ரீதியாக திரட்டப்பட்ட தொழிலாளி வர்க்கத்தைத்தானே அது புரட்சிகரமானதாக கருதுகிறது. இந்த 'உதிரி'கள் பற்றிய நமது பார்வை என்ன?

தேசியம் குறித்து ஒரு கேள்வி. ஒடுக்கப்படும் சாதிகள், ஒடுக்கப்படும் பால்கள். இது ஒடுக்கப்படும். ஓம் கட்டப்படும் சக்திகள் யீது பின்நினைத்துவம் எப்போதும் கரிசனம். கொண்டுள்ளது. இதே போன்று ஒடுக்கப்படும் இனமென்ற வகையில் எழுந்திலே தமிழ்த் தேசிய இனம் சிங்களப் பெருந்தேசியத்தால் ஒடுக்கப்படுகிறது. அதே வேளையில் ஒடுக்கப்படும் தமிழ் தேசிய இனத்தின் போரட்ட சக்தியாக இன்று உலகெங்கிலும் ஒரு அங்கீகாரத்தைப் பெற விரும்பும் புலிகள் முஸ்லிம் சிறுபான்மைத் தேசிய இனத்தை ஒடுக்குபவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்நிலையில் உங்கள் நிலைப்பாடு என்ன?

தேசியம் என்கிற பெருங்கதையாடலின் வன்முறை பற்றி நாங்கள் தொடர்ந்து பேசி வருகிறோம். பல்வேறு கலாச்சாரக் குழுக்களை ஏதோ ஒரு கலாச்சார அடையாளத்தின் அடிப்படையில் ஒரு அரசியல் சமூகமாக ஒருங்கிணைப்பதும் பின்னர் இதனடிப்படையில் ஒரு அரசு தன்னை இந்த சமூகத்தின், அதாவது தேசத்தின் பிரதிநிதியாக நியாயப்படுத்திக் கொள்வதையும்தான் தேசியம் என்கிறோம். இவ்வாறு ஒருங்கிணைக்கும் போது இந்தப் பல்வேறு பட்ட கலாச்சாரக் குழுக்களுக்கும் பொதுவான குறிக்கோள்களும், பொதுவான நலன்களும் இருப்பதாகச் சொல்லப்படும். பொதுவான குறிக்கோள்கள், நலன்கள், அடையாளங்கள் என்கின்ற அடிப்படையில் எல்லாவிதமான உள்அடையாளங்களையும் வித்தியாசங்களையும் மறுக்கின்ற ஒற்றைப்பரிமாண அரசியலாக தேசியம் மாறிவிடுகிறது. எனவே தேசத்துக்குள் இருக்கக் கூடிய பன்மைக் கூறுகளை அழித்தொழிப்பது



அல்லது வெளி யேற்றுவது அல்லது இரண்டாம் நிலைக் குடிகளாக உணரச் செய்வது என்பது அதன்முதல் வேலையாக மாறிவிடுகிறது. எல்லாவிதமான பெருங்குடி உருவாக்கங்களுக்கும் இது பொருந்தும். தமிழகம் என இப்போது அழைக்கப்படக்கூடிய புவியியற் பரப்புக்குள் வாழ்ந்த பல்வேறு இனக்குழுக்களையும் தமிழ்ச் சமூகமாகக் கட்டமைக்கும் ஒரு முயற்சி கிட்டத்தட்ட ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஏற்பட்டதல்லவா? 'தமிழ்' என்கிற கருத்தாக்கம் அவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்ட போது அது பல்வேறு இனக்குழுக்களின் மொழிவேறுபாடுகளையும், கலாச்சார பன்மைத் தன்மைகளையும் அழித்தொழிக்கும் மிகப் பெரிய வன்முறையாகத்தான் அமைந்தது. தவிரவும் எந்த ஒரு தேசியமும் தனது நியாயப்பாட்டிற்கு பல்வேறுபட்ட கதையாடல்களை முன்வைக்கின்றன. அவற்றில் முதன்மையானது அந்தத் தேசிய இனத்தின் தோற்றப்புள்ளி (Origin) பற்றிய கதையாடல். அந்த இனம் எங்கே தோன்றியது, எப்போது தோன்றியது, யார் அதன் original வம்சாவழியாக கருதப்படக்கூடியவர் என்றெல்லாம் கதையாட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் கடந்த நூற்றாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட எண்ணற்ற வன்முறைகளையும் கொண்டு குவிக்கப்பட்ட மனித உயிர்களையும் பற்றி நான் விரிவாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இந்த நாட்டின் 'ஒரிஜினல்' குடிமக்கள்தான் இங்கே அரசியல் பண்ண முடியும் என இந்தியாவில் இந்துத்துவ சக்திகள் பேசிவருவதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இன்னொரு பக்கம் இந்திய முஸ்லிம்கள் அனைவரும் இன்னாட்டு ஒரிஜினல் குடிமக்கள் இல்லை என்றும் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் நினைக்கிறேன் தமிழீழத்து இஸ்லாமியர்களுக்கும் இதுதான் நேர்ந்துள்ளது. உலகமயமாகும் இன்றைய சூழலில் தேசத்தின் புவியியல் எல்லைகள் எல்லாம் கேலிக்குரிய ஒன்றாக மாறிக்கொண்டுள்ள நிலையில் மூன்றாம் உலகென்று அழைக்கப்படுகின்ற நாட்டு மக்கள் பலர் அகதிகளாகப் புலம்பெயர்ந்து வாழவேண்டிய நிலையில் இந்த Originary violence பற்றி நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். தேசிய அரசுகள் என்பன இன்னும் தவிர்க்க இயலாததாக உள்ள இன்றைய சூழலில் தான் எந்த தேசிய இனத்தைச்

சேர்ந்தவர் என்கின்ற அடையாளம் அவரவரின் தேர்வுக்குரியது என்பதுதான் சரியான சனநாயக நடைமுறையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இறுக்கமான கலாச்சார அடையாளங்கள், Origin பற்றிய கதையாடல்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வரையறுக்கப்படும் தேசியத்தின் இன்னொரு பக்கம் பாசிசமாக மாறுவதற்கான எல்லாவிதமான சாத்தியக் கூறுகளையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

அண்மையில் சென்னையில் நடந்தப்பட்ட மாண தண்டனையை ஒழிப்பதற்கான எழுத்தாளர்கள் மரபுடைய பங்குபற்றியிருக்கிறார்கள். உங்கள் அனைவரினதும் மனிதாபிமானத்துக்கும் முன்னெடுப்புகளுக்கும் துணிச்சலுக்கும் தலை வணங்குகிறோம். மய்யங்களை வளங்கப்படும் ஒவ்வொரு தண்டனையும் எதிர்க்கப்பட வேண்டியதே. அதே வேளையில் இன்று கண்ட மூடித் தண்டனைகளை ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கும் பல தமிழக எழுத்தாளர்கள் பலிகளால் புணையப்பட்டுள்ள தமிழ்த் தொழில் சட்டத்தில் மாண தண்டனையும் இடம் பெறுகிறது என்பதைப் பற்றி பேசுகிறார்கள் இல்லை. அரசியல் காரணங்களுக்காகவும் காரணமே இல்லாமலும் சாதாரண சிவில் கிரிமினல் “குற்றங்களு”க்காகவும் நானும் பெரிதும் அங்கு மாண தண்டனையை பலிகளால் நிறைவேற்றி வருகின்றனர். இது குறித்தும் பேசுவீர்களா? தயவு செய்து ஏதாவது செய்வீர்களா?

எல்லோர் சார்பாகவும் நான் எதுவும் சொல்லமுடியாது. தவிரவும் நாங்கள் ரொம்பவும் சிறிய அளவினர். நாங்கள் என்றால் நிறப்பிரிகை சார்ந்த இப்போதுள்ள நண்பர்களைச் சொல்கிறேன். எங்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஈழத் தமிழர்களுடைய போராட்டத்துக்காக ஆரம்பம் முதல் பல்வேறு வகைகளில் சாத்தியமான அளவிற்கு ஆதரவு அளித்து வந்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் போராட்டத்தின் ராணுவத் தன்மை, மக்கள் சாராத் தன்மை, சமயங்களில் மக்களுக்கே எதிரான தன்மை ஆகியவற்றை விமர்சித்தும் வந்துள்ளோம். பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ‘மாழப்போராளிகளின் சிந்தனைக்கு’ என்றொரு சிறுவெளியீட்டை எழுதி வெளியிட்டோம். தமிழகத்தில் உள்ள எல்லாவிதமான இடதுசாரிக் கட்சிகளுமே தமிழீழ இயக்கங்களின் சனநாயக விரோதத் தன்மையை கண்டித்து வந்துள்ளனர். மரண தண்டனையைப் பொறுத்தமட்டில் நீண்டநாட்களாக அதனை நாங்கள் எதிர்த்து வருகிறோம். பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் ‘மக்கள் உரிமை இயக்கம்’ ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது - அதன் அறிக்கையை கூட நான்தான் எழுதினேன் - முதல் கோரிக்கையாக மரண

தண்டனை ஒழிப்பு வைக்கப்பட்டது. இருபத்தியாறு பேருக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டபோது முதல் மரணதண்டனை எதிர்ப்பு மகாநாட்டை பி.யூ.எல். சார்பாக நண்பர் ரவிக்குமார் பாண்டிச் சேரியில் ஏற்பாடு செய்தார். அதில் மரண தண்டனையை எதிர்த்துப் பேசும்போது இரு விசயங்களைக் குறிப்பிட்டேன். ஒன்று: மரண தண்டனை என்று வந்தால் பகத்சிங் இற்கு கொடுக்கப்பட்ட மரண தண்டனையை மட்டுமல்ல கோட்சே இற்கும் கொடுக்கப்பட்ட மரண தண்டனையையும் எதிர்க்கும் திராணி நமக்கு வேண்டும்.

இரண்டாவது: அரசு கொடுக்கிற மரண தண்டனையை மட்டுமல்ல இயக்கங்கள் கொடுக்கின்ற மரண தண்டனையையும் நாம் எதிர்க்க வேண்டும். இந்த மகாநாட்டில் பேசப்பட்ட உரைகளை எல்லாம் தொகுத்து நூலாக வெளியிட்ட போது ஏனோ எனது பேச்சு மட்டும் முழுசமாக அதில் நீக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னர் தமிழகத்தில் சுமார் இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட மாநாடுகளை தமிழ்த் தேசியவாதிகள் நடாத்தியிருப்பார்கள். எதற்கும் நான் அழைக்கப்பட்ட தில்லை. எழுத்தாளர் மாநாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் என்னை அழைப்பதா? வேண்டாமா? என பெரிய விவாதமே நடைபெற்றிருக்கிறது. அழைப்பிதழிலும் என்பெயர் போடப்படவில்லை. கடைசியாக நாங்கள் சிறிய அளவினராயினும் ஒரு ‘டெரன்ட்’ ஐப் பிரதிபலிப்பவர்கள் என்கிற வகையில் எங்களை விட்டுவிட்டால் அவர்கள் கருதக்கூடிய ‘முழுமை’க்கும் சிறிது பங்கும் ஏற்படும் என்பதால் நாங்கள் அழைக்கப்பட்டோம். மரண தண்டனைக்கெதிராக பெரிய இயக்கம் ஒன்று கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள போது அதிலிருந்து விலகி நிற்கக் கூடாது என்பதால் அதில் கலந்து கொண்டேன். பின்னர் நிறப்பிரிகை நண்பர்கள் - மதுரையைச் சேர்ந்தவர்கள் - மரணதண்டனை ஒழிப்பு மகாநாடு ஒன்று போடவேண்டும் என விரும்பிய போது அதனை சற்று வித்தியாசமாகச் செய்ய நினைத்த நாங்கள் ‘சிறைக்கொடுமைகள் எதிர்ப்பு மற்றும் மரண தண்டனை ஒழிப்பு’ மாநாடாக அதை நடத்தினோம். பதினாங்கு பேர் சிறையில் கொல்லப்பட்ட நிலையில் யாருமே தமிழகச் சூழலில் வன்மையாக அதைக் கண்டிக்காத நிலையில் அதனை முன்னிலைப்படுத்திப் பேசினோம். அம்மாநாட்டில் பேசும் போது இயக்கங்கள் மேற்கொள்ளும் மரண தண்டனை பற்றியும் பேசினோம். ஓர் அம்சத்தில் நீங்கள் சொல்வது உண்மைதான். மரணதண்டனையை எதிர்த்து இன்று தீவிரமாய்ப் பேசி வருகிறவர்கள் இயக்கங்களின் வன்முறையைப் பேசுவதில்லை. திரு பே.மணியரசன் மரணதண்டனை ஒழிப்புப் பற்றி எழுதியுள்ள ஒரு கட்டுரையில் இயக்கங்கள்

செய்வதை நியாயப்படுத்தியும் கூட எழுதியுள்ளார். பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்ட போதோ, தாமிர பரணியாற்றில் பதினேழு பேர் கொல்லப்பட்ட போதோ இவ்வளவு வன்மையாக இயக்கம் நடத்தாதவர்கள்தான் இவர்கள். மரண தண்டனை ஒழிப்பு என்பதை ஒரு தமிழ்த் தேசிய பிரச்சனையாகத்தான் பார்க்கிறார்களே ஒழிய அதனை ஒரு மனித உரிமைப் பிரச்சனையாக இவர்கள் பார்க்கவில்லை.

புகலிடச் சூழலிலும் தலித் இயக்கத்துக்கான அவசிய தேவையுள்ளது குறித்து?

சாதிக் கொடுமைகள் தீண்டாமை முதலியன தேசிய இனப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு மிகவும் குறைந்திருக்கிறது என்கிற கருத்து தமிழகத்தில் பெரிய அளவில் பரப்பப்படுகிறது. தமிழீழத்தில் இப்போதுள்ள போர்ச்சூழலில் அது ஓரளவு உண்மையாகக் கூட இருக்கலாம். புகலிடச் சூழலிலும் சாதிப் பிரச்சனை முற்றாகத் தீர்க்கப்பட்டிருப்பதாகத்தான் கருத்துப் பரப்பப்படுகிறது. ஆனால் நான் பார்த்தவரையில் இது உண்மை இல்லை என்றே தோன்றுகிறது. அதிலும் நான் முன்பு வந்ததற்கும் இப்போதைக்கும் இடையிலான இந்த ஆறு ஆண்டுகளில் புகலிடத்தமிழர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களில் ஒன்று சாதியப் பிரச்சனை சற்றே கூர்மைப்பட்டிருப்பது. சாதி மற்றும் பிரதேசரீதியான ஒருங்கிணைவுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. தலித் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பல நண்பர்கள் திருமணத் தொடர்புகளுக்காக தமிழகத்தை நாடி வருவதைக் காணமுடிகிறது. மிகவும் தீவிரமாக ஈழ தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆதரித்துக் கொண்டுள்ள தலித் நண்பர்கள் சிலரும் கூட தாங்கள் சாதி ரீதியாக வேற்றுமைப்படுத்துவதைக் கண்டு நொந்து போயுள்ளனர். புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்துக்களிலும் கூட இவை வெளிப்படத் தொடங்கியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாணச் சாதியப் பிரச்சனை குறித்து விரிவாக எழுதிய டானியலின் நூற்களைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டவர்கள் நாங்கள். என்.கே.ரகுநாதனின் 'நிலவிலே பேசுவோம்' போன்ற கதைகளையும் பார்த்திருக்கிறோம். இன்று இதனை ஒத்த கதைகளை புலம்பெயர் சூழலில் தேவா ஹெரால்டு போன்றவர்கள் எழுதுவதைப் பார்க்கும் போது இங்கே தீண்டாமை ஒழிந்துவிட்டது என்று சொல்வதின் அபத்தம் விளங்குகிறது. இந்த விஷயத்தில் வெவ்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளில் வசிக்கும் தமிழர்களுக்குள்ளேயும் சற்று வேறுபாடுகள் உள்ளன. பிரான்சைப் பொறுத்த மட்டில் தமிழர்கள் பாரிசின் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளில் குவிந்திருக்கக்கூடிய தன்மை இருக்கிறது. இதன் விளைவுகளில் ஒன்று புகலிடத்தில் வசிக்கும் பிற

இனத்தவருடனான தொடர்புகள் குறைந்திருப்பது அல்லது முற்றிலும் இல்லாதிருப்பது. இன்னொன்று நமது பண்பாட்டு அடையாளங்கள் என வரையறுக்கப்பட்ட எல்லாவற்றையும் முழுசாக எல்வித மாற்றங்களு மின்றித் தொடர்வது. அந்த வகையில் இங்கே காட்டப்பட்டுள்ள வழிபாட்டுத் தளங்கள், லாசப்பலில் அப்படியொரு கோயிலைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக்கும் கிடைத்தது. இதை ஒட்டிய தேர்த்திருவிழாக்கள், மிகவும் மரபு சார்ந்த திருமணச் சடங்குகள், தமிழ்க் கல்வி என்கிற பெயரில் தேவாரம், சைவசித்தாந்தம் முதலியவற்றைப் பிள்ளைகளிடம் திணிப்பது. தமிழ் சினிமாக்கள், காசட்டுகள்... முதலியவற்றை இறக்குமதி செய்வது இப்படி நிறையச் சொல்லலாம். இங்கே புலம்பெயர் மக்கள் மத்தியில் செயல்படக்கூடிய வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள் எல்லாமும் கூட இத்தகைய சைவப் பண்பாட்டு அடையாளங்களைத்தான் கட்டிக்காக்கின்றன. பெரியார் ஈ.வே.ரா அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல நமது அரசு, மதம், சட்டம் இவைகளெல்லாம் சாதி காப்பாற்றக் கூடியவைகளாகவே உள்ளன. பெரியார் இத்தோடு நிற்கவில்லை. நமது இலக்கியங்களும் மொழியும் கூட ஆம் மொழியும் கூட சாதி காப்பாற்றக்கூடியதாகவே இருக்கிறது என்றார். இன்றைய மிக நவீனமான சிந்தனையாளர்கள் சொல்வதையெல்லாம் பெரியார் அயம்பதாண்டுகளுக்கு முன்பே சொல்லியுள்ளது வியப்பு. எனவே தமிழ் மொழி, கலாச்சாரம் என்பதெல்லாமே சாதி காப்பாற்றுவதன் அடையாளமாகியுள்ள ஒரு நிலையில் இவற்றின் பெயரால் எங்கெல்லாம் சமூக ஒழுங்கு கட்டப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் அவற்றுக் கெதிரான இயக்கங்களும் செயற்பாடுகளும் கட்டவிழ்ப்புகளும் அவசியம்தான். சாதி காப்பாற்றப்படுவதால் இம்மியும் பயன்கள் அடையாதவர்கள் தலித்துகள்தான். எனவே தலித்துகள்தான் இவ்வாறு சாதியத்திற்கெதிராகச் செயற்பட முடியும். அந்தவகையில் தலித்தியப்பார்வையை உயர்த்திப் பிடிப்பதற்கான தேவை இங்கும் உள்ளது என்றுதான் கருதுகிறேன். புகலிடச் சூழலில் தங்கள் தனித்துவத்தை நிலைநாட்டுதல் என்பதன் ஊடாக இங்கே மறுகட்டமைப்பெய்யப்படும் "தமிழ்ப்பண்பாட்டின்" மேற்சாதித் தன்மையை சைவப் பின்னணியை, சிறுபான்மை மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பண்பாட்டுக்கூறுகளை ஓரங்கட்டும் தன்மையைத் தோலுரிப்பதாக இச் செயற்பாடுகள் அமைய வேண்டும். புகலிடத்தில் வசிக்கக்கூடிய இதர விளிம்பு நிலைச் சக்திகளுடனும் பிற இன மக்களுடனும் இணைந்து நின்றல் என்பது இதன் இன்னொரு பக்கமாக அமையலாம்.

தொடரும்...

எக்ஸிலின் அடுத்த வெளியீடுகளாக...



சக்கரவர்த்தியின்...



“யுத்தத்தின் இரண்டாம் பாகம்”

(முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு)

போர். புனிதம். விடுதலை
இவற்றுக்கிடையே
புதையுண்டுபோன
மனிதத் தேடலில்...

தமிழில் - வின்சன்ட்.ச



பின்நவீனத்துவநிலை:

“அறிவின் ரீது ஓர் அறிக்கை”

ஜோன் : பிரான்ஸுவா லியோத்தாரின்...

பண்பாட்டு, அரசியல்... தளங்களில்
மார்க்ஸிய தத்துவத்தின் பின்னர்
மாபெரும் தாக்கத்தை விளைவித்த
பின்நவீனத்துவ சிந்தனைவழியில்
நாம் கடந்து செல்ல வேண்டிய...



EXIL IDEE LITTERATURE

In this level of mother fixation the person has failed to develop his independence. In its less severe forms it is a fixation which makes it necessary always to have a mothering figure at hand, wanting few or no demands, the person whom one can depend unconditionally. In its more manifestation we might find a man, for instance, who chose a wife is stern mother figure; he feels like a prisoner who has no right to do anything which is not in the service of wife mother, and he is constantly afraid of her, lest she might be angry. He will probably rebel unconsciously, then feel guilty and submit all the more obediently. The rebellion may manifest itself in sexual infidelity, depressive moods, sudden outburst of anger, psychosomatic symptoms, or general obstructionism. This man may also suffer from serious doubts in his manliness, or from sexual disturbances such as impotence or homosexuality.

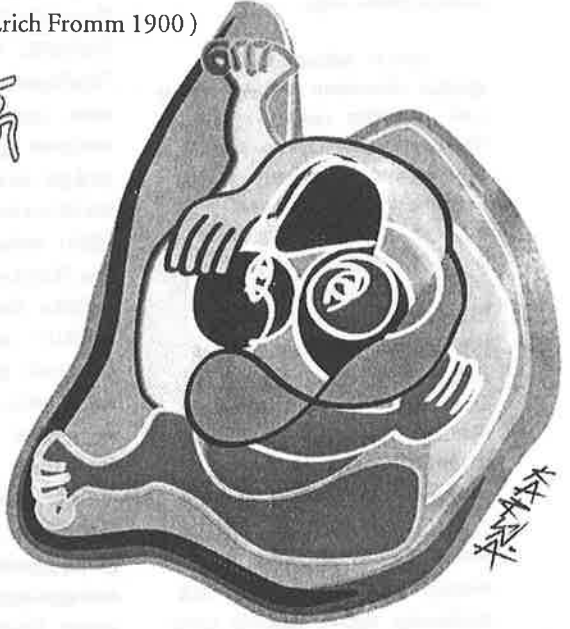
(P126, The heart of Man: Its genius for good and evil. Erich Fromm 1900)

குற்றாலம் போவதற்குச் சாதாரணமாக திருநெல்வேலியிலிருந்து பஸ்கள் ஓடத்தொடங்கி விட்டது என்று மாலையில் இதமான காற்று சொல்லத் தொடங்கிவிட்டது. குற்றாலத்திற்கு நாங்கள்- நாங்களென்றால் ராஜன், குட்டி, தாயப்பன் மூன்றுபேரும் பஸ்ஸில் போவது குறைவு. பெரும்பாலும் நிண்ட படிக்குக் கதைத்துக்கொண்டு நின்றபின்பு இரவு 10 அல்லது 10.30க்கு வீட்டுக்குப்போகவேண்டும் எனும் போதுதான் நினைவுக்கு வரும் குற்றாலம். சரிபோகலாம் தானே என்றால் ராஜன் அல்லது குட்டியின் வண்டியில் - இரவு தானே மாமாக்களுக்குப்

சுருதி

பிரச்சனையில்லை என்றுவிட்டு மூன்றுபேரும் ஒன்றாகப் போவதுண்டு - ஒரேவண்டியில். இப்போதெல்லாம் எப்படியோ தெரியாது. ஒருவேளை ஏதாவது மதகு களுக்கு அந்தப்பக்கமும் இந்தப்பக்கமும் நின்று கல்லால் ஏறிந்தே பொலிசார் இப்போது கொன்றுவிடுவார்களென்று நினைக்கிறேன்.

குற்றாலத்தில் சீசன் என்பது கண்டுபிடிக்கச் சிரமமான தொன்றல்ல. அதுவும் திருநெல்வேலியிலிருந்து என்றால் மிகவும் எளிதுதான் - சாரல் அடிக்கும். ஆலங்குளத்தில் இன்னும் எளிது. ஆலங்குளம் பரம்பைத் தாண்டிய வடக்குளிர் சாரல் அடிக்கும் - பஸ்ஸில் நித்திரைகொள்பவர்கள்



குளிர்காற்று முகத்திலடித்துக் கலைத்துக் கொள்ளும் தூக்கத்தில் கண்டுபிடிக்கலாம். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கும் சுற்றுப்புறங்களுக்கும் மாலை முரசும் மாலைமலரும் குற்றாலத்தில் சீசன் துவங்கியது என்றோ குற்றாலத்தில் சாரல் தொடங்கியது என்றோ செய்திபோட்டு விட்டால் நெல்லை பஸ்ரண்டில் சனக்கொள்ளை தாங்காது.

இப்படியெல்லாம் அறிகுறிகளாகி முடிந்தவொரு நாளில் தான் தாயப்பனுடைய புத்தகக் கடை அல்லோலகல்லோலப் பட்டது. சென்னையிலிருந்து சில வெளிநாட்டுக்காரர்களுடன் வந்திருப்பதாய் இளையவன்

சொல்லிக் கொண்டான். திரு நெல்வேலியில் ஒரு பழைய புத்தகக் கடை பெரியளவில் சாத்தியமில்லை என்றதைச் சாத்தியமாக்கிக் காட்டி பாரதி படித்த பாடசாலையின் சுவரோரத்தில் தகரக்கொட்டகையாக வந்து NCBH க்குப் பக்கத்தில் பெரியகடையாகவும் ஆகிவிட்டது. குர்னிகால்சின் ஆக்கிரமிப்பு அகற்றிப் புல்லோசரி போட முன்னே புத்தகங்களை எடுத்துக்கொண்டு போய் மீண்டும் தளிர்த்தகடையிது.

குர்யா டீக்கடையில் டீ குடித்த கிளாஸை வைத்த கையுடன் உள்ளே புகுந்து புத்தகம் தேறும் சும்பல் பிற்பகலில்தான். இது காலை 11 மணிக்கு நடந்து கொண்டிருந்தது. சரியப்பா எதுவோ நடந்தும் விற்பனை நடந்தால் சரிதான் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்த போது வாத்தியார் பாணியில் ஒரு ஆளும் குடுமிவைத்தமீசை வழித்த ஒரு பெடியனும் குட்டையான கறுப்பான ஒரு ஜில்ப்பா சில்ப்பா பெண்ணும் பார்த்தாலே பான்ஸியாக ஒரு பெண்ணும் கடையில் நுழைந்தனர்.

சுலபதீர்த்தன் (எ) சுலபன் கொஞ்சம் இழுத்து வைத்த ஐயரில்லாக் குடுமி கரு கருவென்ற தோல் ஆனால் பார்ப்பவர்களுக்கு அந்நியமான நடவடிக்கை சிரிப்பு கதை என்றிருந்தான். அது ஒரு புத்தக கக்கடை மட்டுமல்லாமல் கலை பண்பாட்டு நிலையம் என்றதனாலும் சுலபன் அங்கே வர வேண்டியிருந்தது. அவனுடைய பேசும் முறை எந்த வட்டார வழக்கையும் சாராதிருந்தது. அவனுடன் அமீனா வந்திருந்தாள். அவள் அவனுக்கு நிறையவே சொல்லியது, விளக்கியது, சுட்டியது, காட்டியது, தடுத்தது, நிறுத்தியது, தொடர்தது, பார்த்தது... தது களிவிருந்து அவள் அவனுக்குக் “கைடு” (கையேடு, வழிகாட்டி) என்று எண்ணத் தோன்றியிருக்கும் பலருக்கும்.

கடையில் தாயப்பனுடன் போய் வேலை செய்தவன் போய் அறி முகப்படுத்திச் சிரித்துக் கதைத்துக் கொண்டிருப்பான். தொடர்ந்தது. தாயப்பனுக்கு இவை களைப்பற்றி அக்கறையில்லை அக்கறையின்மையைக் காட்டிக் கொள்ளும் அதீத விமர்சனப் பார்வை. இந்த வித்தியாசங் களெல்லாம் அவனுக்குள் விழுந்து விடுவதில்லை விரைவில். இருக்க... தாயப்பனுடன் வேலைசெய்பவன் வந்து கொண்டே சொன்னான் “தெரியுமா அந்த ஆள் கனடாவாம். ஆனால் உன்னுடைய ஊர்தான் பூர்வீகம். அவன் தாத்தா காலத்திலேயே செட்டி லாயிட்டாங்களாம்.” “இப்ப என்ன அதுக்கு?” “அடபோப்பா ஏதோ இருக்கட்டுமே. சொல்லவிட மாட்டேங்கிறியே!” அவர்கள் நெருங்கி தாயப்பன் இடத்துக்கு இப்போது வந்து விட்டனர். இவரும் உங்க ஊருதாங்க எந்த ஊர் என்பது தெரியாமல் சுலபன் முழித்தான். “உங்க பூர்வீகத்தைச் சொன்னேன்.” இப்படித்தான் அறிமுகமாயிற்று சுலபனுக்கும் தாயப்பனுக்கும். அவன் தென் தமிழ்நாட்டிலிருக்கும்வரை தாயப்பனுடன் தங்கிக் கொள்ளலாம் என்பது சிலநேர இடைவெளியிலேயே ஆயிற்று. அமீனா கழண்டு கொண்டாள். தாயப்பனுடன் இருந்த அவனும் இவனும் மற்றவனும் ஒரே ஊர்தான் - ஒன்றாகவே திரிந்தார்கள்.

நிறையவே உரையாடல்கள், கதைகள், பேச்சுக்கள், பகிர்ந்துகொள்ளல்கள், இடைமறிப்புக்கள், தடுப்புக்கள், அடிகள், குத்தல்கள், வாரல்கள், சமாளிப்புக்கள், சேர்ப்புக்கள், விலக்கல்கள், ஆமோதிப்புக்கள், ஒட்டல்கள், வெட்டல்கள், ஹீ ஹீ சிரிப்புக்கள், புன்னகை, நகை, பார்வை, கண்முடல், சவாசம், பெருமூச்சு,

சொல்லுதல்கள், கேட்டல்கள். தமிழில் சுலபன் சரளமில்லா திருந்தான். இளையவன் விஷயங்கள் தெரிந்தவனாயினும் எதிர்மறை அணுகுதல். அவனது பேச்சின் இத்தியாதிகள் சுலபனுக்குப் புரிவதில்லை. தாய் கொஞ்சம் மொழிபெயர்த்து விளக்கும் போது அந்த இளையவனின் எதிர்மறைகள் சுலபனுக்கு நகைச்சுவையாகிவிடும் - ஆக்கி விடுவான் தாய். இது சுலபனுக்கும் கொஞ்சம் புரிந்துதானிருக்கும். தாய்க்குப் பொதுவாகவே தாங்குதிறன் கூட. குத்தல்கள் கிண்டல்கள் வலிகள் அடிகள் தாங்கிச் சிரிப்பான். அது பழகி விட்ட குணமாகிவிட்டது. மற்றவர்களுடன் நேரடியாகப் பேசத்தான் தெரியும். கனத்த மனதுடன் அனைத்துச் சித்திரவதைகளையும் ஏற்கமுடியும் என்ற திடம்.

உரையாடல் பலபுள்ளிகளைத்தொட்டுச் சென்றது பல வேளைகளில். இருக்குமிடம் டீக்கடையா திரையரங்கா சாப்பாட்டுக்கடையா என்பதெல்லாம் மறந்து கதைத்தார்கள். சுலபனுக்கும் இவன்களைப் பிடித்துத்தான் போய்விட்டது. வெள்ளைத்தோற்காரர்களிடம் மட்டும்தான் இருக்கும் என்பதாகவும் ஆசியர்களிடம் தமிழர்களிடம் எதிர்பார்க்க முடியாதென்பதானவையானதுமான பல விட்டுவிடுதலையானவை இவர்களிடம் இருந்ததை சுலபன் ஆச்சரியத்துடன் கண்டுகொண்டான்.

ஆதிக்கம் பலவிதங்களில் ஆணாக, நிறமாகப், பூகோள ரீதியாக என்று இருந்ததை இருப்பதைப் பேசிக்கொண்டான். கனடாவில் நிலை என்ன என்பதைச் சுலபன் சொல்லும்போது வேடிக்கையாக இருந்தது இவர்களுக்கு. சுலபனிடம் ஒருதிராவிட இனக் கறுப்பு இருந்தது. “உன்னைப்பார்க்க எவ்வளவு

அழகாயிருக்கிறாய் தெரியுமா? உன்னை நான் காதலிக்கிறேன். ரெண்டுபேரும் படுத்துக்கொள்ளலாமா? எனக்கு இந்த நிறத்தைப் பார்த்ததாலே ஆசை. ஐயோ எவ்வளவு கறுப்பு உன்னுடைய தோல்...”

இப்படியாக Architypal வசனங்கள் தான் எப்போதும் வருமாம். இது சுலபனைப் பார்த்துத்தான் என்றுமட்டுமில்லை. ஆசியப் பெண்களின் பாடு அதோகத்தி தான். Honey.. நீ உன்மையிலேயே தேனின் நிறம். அந்தத் தோலிற்குள் என்ன இருக்கென்று பார்க்க ஆசை. நான் உன்னைக் காதலிக்கிறேன். Honey நீ என்னைக் காதலிக்கிறாயா? நாங்கள் ஒரு “நாள்” வைத்துக் கொள்ளலாமா? என்று பெண்களை நோக்கிய வெள்ளைப் பையன்களின் வசனம். இதெல்லாம் விளங்காமல் அந்த வெள்ளை ஆண்களின் Typal ஆதிக்கத்துக்கு அடிமையாகி ஐயோ அம்மாவென தப்பித்து விடுபடும் பெண்கள் பற்றியும் தான் சொன்னான். கேட்டுக்கொண்டிருந்த இவர்களுக்குப் பிரமைதான் என்றில்லை. கொஞ்சம் ஊக்கிக்கக் கூடியவைதானே.

இதைப்போலவேதான் அவர்கள் சுதந்திரக்காதல் பெண்களின் மையமாயிருந்து வரும் காதல் பற்றியெல்லாம் பகிர்ந்தார்கள். சுலபனுக்குக் கொஞ்சம் ஆச்சரியம்தான். பாலியல் சுதந்திரம் பற்றிய இவர்களுடைய பார்வை சுலபனுக்குப் புதிதல்ல என்றாலும் இந்தியாவின் எங்கோ ஓர்முலையிலிருக்கும் இந்த ஊரிலிருந்து கொண்டு - கொஞ்சம் வித்தியாசமாகத்தான் பட்டது அவனுக்கு - அதற்குள்ளாகத் தொடர்ந்த உரையாடலில் இன்னும்பலவும்.

சுலபன் இந்தியாவுக்கு வந்ததன் காரணம்பற்றியெல்லாம் ஒரு டாக்குமென்ட்ரிக்கான முன்

னோட்டம் கதைத்தார்கள். இப்படியாகச் சிலவற்றுடன் சாதாரண நிகழ்வுகள் பற்றியும் பேசிக்கொண்டார்கள். இந்தக் கொண்டாட்களுக்குள் நிறையவே வந்து விழுந்தது. அதில் அவர்களின் கல்லூரி வாழ்க்கை etc எல்லாம் பற்றியெல்லாம் வந்து சேர்ந்தன.

இதுவெல்லாம் தொடர்ந்து சுலபன் புறப்படும்நேரம் வந்தபோது ஒருநாளிருக்கையில் ஒரு குற்றாலக் குளியல் கேட்டது எல்லாருக்கும். நெல்லை வழி குற்றாலம் போவதற்கு என்ன ஒரு மணிநேரமாகுமா? நல்ல சீசன் என்றில்லை. குறைந்துவிட்ட நேரம் என்பதனால் கூட்டம் குறைவு.

குற்றாலக்குளியல் மெயின் அருவியில் முடித்தபின்பு- சைவக் கடைச் சாப்பாடு முடித்துக் கொண்டு நடந்தார்கள். வழியில் சிற்ப சபை தென்பட்டது.

தாய்ப்பனுக்கு வயிறு பொரு மலாக இருந்தது - கொஞ்சம் தண்ணிகுடிக்கலாம்போல. அன்று முழுக்கலுமே கொறியல் சாப்பாடுகள். அயர்ச்சியில் கண் சொருகியது போலவும் இல்லாமலும். மதியம் அருவிக்கு மேலே ஏறுவதற்கு முன்னர் சிற்ப சபையின் கூடத்துக்குள் இருந்து என்னவெல்லாம் கதைத்தோம் என்பது ஓடிக்கொண்டிருந்தது. நடனசபையில் நடன நிலைகள் இல்லைதான் ஆனாலும் பேச்சு நடனம் தாளம் ஆடல் பற்றியெல்லாம் போனது. பின்னர் சிவன்பற்றித்தாவியது. சிவனின் அர்த்தநாரீஸ்வரர் வடிவம் பற்றித்தாவியது அதிலிருந்து அதன் தாத்தியம் பற்றியும் தத்துவம் பற்றியும் நடனமுறைச் சிக்கல் பற்றியும் பேச்சு வந்திருந்தது. அதன்போதுதான் தாய்ப்பனும் இளையவனும் முரண்பட்டுக் கொள்ளும்படியாகக் கதைத்துக் கொண்டார்கள். அர்த்தநாரீஸ்வரர் அரவானாகி அரைவாணியாகி அது ஓரினச் சேர்க்கையாகிக் கதைக்கப்படும்போது அது

நிகழ்ந்தது. இந்த உரையாடலில் சுலபன் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் ஓர் நிலைய அது இயல்பாகவே விட்டு வைத்திருந்தது.. சுலபன் தான் ஓர் வெளிப்படுத்திக் கொண்ட ஓரினச் சேர்க்கையாளன் என்று நேரிடையாகச் சொல்லிக் கொள்ளாவிட்டாலும் அவனுடைய கதைகள் அதற்குச் சான்றாட்டின.

குற்றாலம் செண்பகா தேவியருவி தாண்டி பாலருவி தேனருவி மேலே தடாகமும் பார்த்துக் குதித்து ஏறித் தாண்டி வந்து கருக்கலாகும் நேரம் மெயின் அருவிக்கு மேலே தடாகத்தில் கால் நனையும்படியான தூரத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். தரையில் கிடந்த சருகுகள் மேல் குறுக்கும் மறுக்குமாக - வானம் கருக்கிக்கொண்டிருந்தது சூரியனை. புல்லும் சருகுமான தரையில் விழுந்துபடுக்க நீண்ட தாய்ப்பன் தன் தலைக்குக் கிட்ட சுலபன் இருப்பதைப் பார்த்தான். தாய்ப்பன் தலை சுலபனின் காலில் - மடியில் சாய்ந்து மல்லாந்து படுத்திருந்தான் வானத்தைப் பார்த்தபடி. எல்லோருமே கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கதை பலதும் பத்துமாக - சிரிப்பு மட்டும் இடையிடையேயாக.

சுலபன் தலையை தனது வலது கைவிரல்களை லேசாக விரித்துக் கோதிவிட்டான் - மடியில் கிடந்த தாய்ப்பனுக்கு இயல்பான அந்த வாரல் இதமாய் இருந்தது. கோதும் சுலபனின் கை தனது பிடரியில் படவேண்டுமென்பதற்காய் தலையைத் திருப்பிக் கொடுத்தான். அதனுள்ளே ஒரு தேடலும் ஆசையும் இருந்தது - புரிந்துதான் இருந்தது - தொடர்ந்த அவன் வருடல்களில். தாய்ப்பன் உள்ளுக்குள் கிளர்ந்துதான் போனான்- புரியாத ஓர் நெருக்கம் சுலபனிடம் அவனுக்கு உண்டானது. அருகில் இருந்த இளையவன் சொன்ன ஜோக்கில் எல்லாரும் சிரித்தார்கள். வயிறு வலிக்கு மட்டும் சிரிக்க வேண்டிய ஜோக். தாய்ப்பனுக்கு வயிறு உண்மை

யில் லேசாக வலித்தது. வருடக் கொண்டிருந்த சுலபனின் கையை விலக்கிவிட்டு எழும்பி நடந்தான்- ஒதுங்குபுறமாக. நடக்கும் போது தான் யோசித்தான் - தான் சுலபனின் கையை விலக்கிய விதம் சரியா, தட்டிவிட்டது போல இருந்ததே என்று- அது விலக்குவதாய், சுலபனின் நெருக்கத்தை ஒதுக்குவதாய் அர்த்தமாகுமா என்றெல்லாம் கேட்டான் - தன் மனதுக்குள். சுலபனின் வாஞ்சையை விலக்கி விட்டோமே - விட்டோமா என்று ஓர் உறுத்தல் மனத்துக்குள். இன்னுமின்னும்.

தாய்ப்பன் திரும்பி வரும்போது முற்றாக இருட்டி விட்டது. சூவனைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள் வெளிக்கிடுவதற்கு. தாய்ப்பன் தனது இயல்பான வெட்கத்தில் - ஒதுக்கின் ஒதுக்குபுறமாகத் தேடியதில் தொலைவாகப் போனது ஒரு பக்கம், வரும்போது சுலபனைச் சுற்றிய நினைவாக இவன் சிந்தனை வழி மறந்து தொலைந்து வந்து சேர்ந்தான். வீடு திரும்பும் படலம். பஸ்ஸில் கதை பரதன்-நாட்டியம் கூத்துப்பற்றியெல்லாம் இருந்தது. முத்திரை பிடித்தார்கள். தாய்ப்பன் தனக்குத் தெரிந்த தன் தங்கையிடம் பழகிய முத்திரைகளைப் பிடித்தான்.

நான் பெண்ணோ அவன் (ஆனோ)
நான் ஆனோ அவள் (பெண்ணோ)
நான் பெண்ணோ அவள் (பெண்ணோ)
நான் ஆனோ அவன் (பெண்ணோ)
நான் ஆனோ அவன் (ஆனோ)

உன்னை என் உள்ளுக்குள் வாங்கிக்கொள்ளவிளைகின்றேன். உன்லிங்கத்தால் புணரப்படுவது என் பேறாயிருக்கட்டும். என் காதலுக்கொரு லிங்கமிருந்தால் அது உனதாய் இருக்கட்டும். உன்னைத் தவித்தாலும் எந்தவிப்புணக்குப் புரியாமல் போனதெப்படி? உனது சுரங்களை என்னில் மீட்டவும் உனது நாதத்தை என்னில் தேடவும், உனது நடனத்தை என்னில் நிகழ்த்தவும், உனது மூச்சுக்காற்றினை என்னில்

இருக்கும்போது சுலபனுக்கருகே இருக்காமல் ஏன் முன் இருக்கையில் இருந்தோம் என்று யோசித்தான். அவனுக்குப் பக்கத்தில் இருந்திருக்கலாம். அவன் ஒரு வேளை என் கையைப் பிடித்து வருடிக்கொண்டிருந்திருப்பானோ என்றெல்லாம் யோசித்தான். இவனுக்கு ஆசை இருப்பினும் அவன் கையைப்பிடித்து வருடத்தையம் இல்லை, ஆனால் சுலபனுடன் கதைக்க முயலும் போதெல்லாம் முன்னரைப் போலெல்லாம் - சுலபன் - நெருக்கத்தையோ ஈடுபாட்டையோ தாய்ப்பன் கதைப்பதற்கு காட்டிக் கொள்ளவில்லை. இந்த நேரம் சுலபன் முத்திரைகள் சில பிடித்து இரண்டு கையாலும் சேர்த்து யோனி செய்து காட்டினான். முன்னால் இருந்து திரும்பிய தாய் கண்கள் விரியச் சுலபனைப் பார்த்தான். சுலபனோ அவனைத்தாண்டி ஏகாந்தத்தில் பார்த்தான்.

மனம் பார்த்துக்கொண்டது. இவன் என்னிலையை தவறாக எடுத்துவிட்டான். நான் கையைத் தட்டிவிட்டுப்போனது வயிற்று உபாதையால். உன் மீது விருப்பம் இல்லாததனால் அல்ல. எப்போதுமே இது பொதுவாக நிகழ்வதுதான். வயிற்றுக்

குள் மந்தமாகி பெரிதாக ஏப்பம் வருதென்று - கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் நண்பர்களை விட்டுவிலகி ஏப்பம் விட்டு வந்தால் சொல்லிக்கொண்டிருந்தவன் கோபம் மனதுக்குள் வைத்துக்கொள்வான். 'என்ற கதைக்கு எப்பதான் நீ காது குடுத்திருக்கிறாய்' என்று.

அதைப்போலத்தான் இதுவும்- ஆனால் 'எடேய் உன் மீதான என் தவிப்பு உனக்குப் புரியவில்லையா? உன் வருடலில் நான் கிறங்கினது உனக்கு உணரப்படமுடியாததா?'

முடியாததாய்த்தானோனது.

வீட்டில், மறுநாள் சென்னை ரயில் ஏறும்வரை எதுவுமே சுலபனுக்கு வெளிப்படுத்த தாய்ப்பனுக்குத் தெரியாமல் இல்லை. வெட்கம். சுலபனோ தாய்ப்பன் தயக்கம் ஒவ்வாமை என்றதுபோல் விட்டு விட்டான்.

பிறகு இன்றைக்குமான பத்துவருடங்களில் சுலபனிடம் தொடர்பு கிட்டுவதற்காய் passive ஆன முயற்சிகளை தாய்ப்பன் செய்துகொண்டான். தாய்ப்பன் மனம் மட்டும் Active ஆக எப்போதும் சுலபனுக்காய் முயலத்தான் செய்கிறது.



உனதுவாய் என் உடலைத் தருகிறேன். உன்னில் கரைந்துவிடத் துடித்துத் தேடுகிறது என் உள்ளம். எனது ஒன்பது வாசல்களும் உனக்காய்த் திறந்தேயிருக்கின்றன. உன் வருகைக்காய் ஏங்கி எதிர்பார்க்கின்றன. விரிந்திருக்கும் அவ் வாசல்களை உனைக் கொண்டு மூடி என்னை என் கோட்டைக்குள் அடைப்பாயா? எனது வாசல்களை உனக்காய் அகாலத்திலும் திறப்பதை என் பேறாய்க் கருதுகின்றேன். என்னை உன்னில் கருத்தரி! கருவில்

உணையாக்கிக் காவித்திரிய விளைகின்றேன். ஒன்பது வாசல்களும் போதாதென்று எனக்குள் நுழையாது விட்டு விடாதே! உனக்காகவேயென எனது மயிர்க் கால்களின் இடுக்கிலிருக்கும் துளைகளையும் விரித்து உனக்கு வழி சமைக்கின்றேன். உள் நுழைவதற்காய் என்னில் ஓராயிரம் வாசல்கள் இப்போது அவாவித் துடிக்கின்றன- உன் நுழைவின் அனுபவத்திற்காய் தாகங் கொண்ட தொண்டை போல் காய்ந்து காற்று இடையறுத் தவித்து நிற்கின்றன. ஆயிரமாயிரம் மயிர்க் கால்களிலும் உள் நுழைந்து என்னைப் பேறாக்கு. உன்கை என்னை விட்டு விலகிய மறு கணமே தொடங்கியதிந்த உனக்கான தவிப்பு. கையெடுத்த கணமே எனை மறந்தாயோ? எனது பிம்பமாய் உன்னை என்னில் சேர்த்து முழுமை பெற விடாயாயின் அடங்காது என் ஆன்மா. என் பாதியாய் நீயாகிவிட்டது எப்போதோதான் நிகழ்ந்துள்ளது. என் மீதியை பூர்த்தியாகக் க என்னில் உன்னைப் பொருத்திக்கொள்வாயா? ஆயிரமாயிரம் என் வாசல்களிலும் உன்னை நுழைத்துப் பின்னிப் பொருத்திக்கொள். கணமேனும் பிரியாமல் எனது பாதியை பூர்த்தியாக்கு. என் பாதியே என்னைத் தனியே விட்டுவிடாதே. எப்போது என்னை முழுமையாக்குவாய். உனக்காய்த் தவித்து தவக்குண்டாகிய என் வாயில்களை எப்போ நிரப்புவாய்? வெற்றிடமாகிப்போன என் உயிரின் உள்ளறைகளை உனது பாதியால் எப்போ நிரப்புவாய்? மானிக்காலம் முடிந்து இளவேனில் கூட பூமியில் நுழைகிறது. உனது நுழைவுதான் எப்போதென்று தெரியவில்லை என்று ஒரு தவறு, இரண்டு தவறுதல்... எத்தனையாயினும் எத்தனைதான் இருந்தாலும் எனது பாதி நீயல்லவா- உன்னைத் தவித்து நான் நிறைவடைதல் எங்கனம். பிய்ந்துபோன துண்டாக என் உடலில் இருந்து நீ தூர நின்றுநாம் ஒட்டுப்போட்டுக்கொள்வதெப்போ. உன்னைக்கொண்டு என்னில் பொருத்து. என்

உணர்வால் உள் உன்னால் நிரப்பப்படுவதற்காய். எனைக்கடைத்தேற்றப் பறந்தோடிவா! எப்படியேனும் வா! எப்பவேனும் வா! நாங்கள் எங்களைப் பொருத்திக்கொள்வோம். இனி ஒரு முறை பிரிக்கும் சூழ்நிலைகளை வராதபடி - பிரிக்கும் சூழல்களை எம் பிணைப்பால் பிய்த்துப்போடுவோம்.

மற்றவர்களில் சிரிப்பு, கதை, பாட்டு, பேச்சு என்றும் செயற்பட்டபடி - பிணைந்திருப்போம்.

உனது விரிந்த கூந்தலிலும் கருமை விழியின் நுண்ணிய படபடப்பிலும் ரோமம் படர்ந்த இடங்களிலெல்லாம் ஆயிரமாயிரம் புள்ளிகளில் முத்தங்களை பதிக்கலாமாயிருக்கிறேன். என் முத்தங்களை தாங்கிக்கொள்ள உன்னை விளைகிறேன். உனது உயிரின் துடிப்பு என்னில் துடிப்பதை உன் உயிர் உணர்கிறதா? உனக்கான தவம் இன்னுமின்னும் எனக்குள்ளே தொடர்கிறது. இப்படியாய் நீ வந்தாலும் அருகிருந்தாலும் உன்னைப் பிணைத்திருந்தாலும், பிரிந்து சென்றாலும், பிரித்துப்போட்டாலும் தொடர்வதேயாக இருக்கும்து. உன் கண்களுக்கு என் மனத்தினுள் இப்போ தெரிகிறதா? சாந்தங்களிற்கு நடனமாடும் உன் கால்களிற்கு உள்ளார என் உள்ளீடு போடும் சத்தம் கேட்கிறதா?

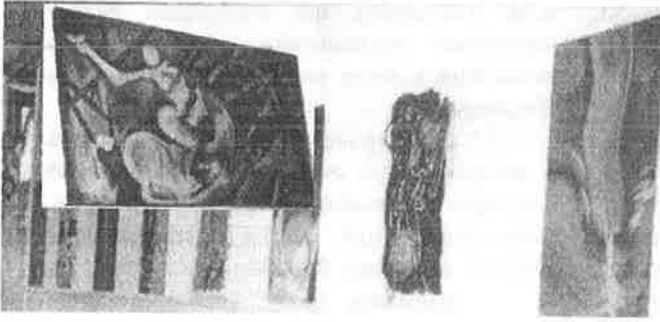
ஒரு தொலைபேசி இடைவெளிதான் உனக்குமெனக்கும் என்றாலும் ஒரு Second தான் என்றாலும் யுகங்களின் இடைவெளி தெரிகிறதே. வேலைத்தளத்திலும், விடிந்த பொழுதுகளிலும் வாசலில் உன்னைத் தேடுகிறேன்.

இன்னொரு முறை இன்னொரு முறை உனது வாய்ப்பை எனக்கு வழங்கு. என்னைப் பூக்கச் செய். இத்தனை நாள் தாழ்ந்திருந்த உன் நினைவு எனக்குள் சிதறி என்னைச் செயல்படாமல் செய்துகொண்டிருக்கிறது. எனது வாயில்களை எப்போதோ திறந்துவிட்டு இன்னுமின்னும் மூடாமல் காத்திருக்கிறேன்.

ஓரினச்சேர்க்கை மனப்பிறழ்வா இயல்பா? குறிப்புகளும் கதையும் எதைச் சொல்கின்றன? நீயும் நானும் நானும் நீயும் கட்டிப்போடாமல் போலியில்லாமல் பொய்சொல்லாமல் கட்டுப்படுத்தல் இன்றி கட்டுப்படுத்தாமல் காதல் எங்கே வந்தது மனப்பிறழ்வும் திரிபும்?

our age old knowledge, still now identified homosexuality as a deviation or exceptional behaviour. But nowadays genetics reveals that , in every human being we can find the gene for the homosexual behaviour and in some case in a suppressed state and in other active or dominant.

refer: times @ homosexuality . com



இடம்: SALLE PASTEUR, Rue louis choix, 95140 Garges les Gonesse, France
காலம்: 19.12. 1999

கலந்துரையாடலில் பங்கேற்றவர்கள் :

அ.மார்க்ஸ், லிங்கம், சின்ராஜா, செல்வநாயகம், பிரியதர்சினி, கைலைநாதன், தேவதாஸ், இயல்வாணன், குகன், வசந்தகுபன், தில்லை, திவாகரன், செழியன், அந்தோனிப்பிள்ளை, உமாகாந்தன், புஸ்பராணி, உதயகுமார், உதயணன், மார்க்ஸா, பிறிஜிட், எலிசபெத், மனோகரன், புஸ்பராஜா, வின்சன்ட், விஜி, ஜெபா, ஸ்ராலின், கற்சுறா, சுகன், ஜோபாசக்தி.

* தோழர் அழகிரியின் ஆரம்ப உரையைத் தொடர்ந்து நீண்டதொரு உரையை தோழர் அ.மார்க்ஸ் நிகழ்த்தினார். தொடர்ந்த கலந்துரையாடல் தலித்தியம், பெண்ணியம், இலக்கியம், தேசியம் குறித்த தளங்களில் விரிவடைந்தது.

* இக்கலந்துரையாடலை நிராகரிக்கும் படி கோரி சமர் பத்திரிகை ஆசிரியர் பிறயாகரன் துண்டுப் பிரசுரம் ஒன்றை பாரிஸில் வெளியிட்டிருந்தார்.

* இலக்கியச் சந்திப்புக்களில் தொடங்கி, இரா.சனாத்தனனின் மணிவிழா வரை கலந்துகொள்ளும் நாலைந்து இலக்கிய கொழுப்பெடுத்த வெள்ளாளன்களும், வெள்ளாடிச்சிகளும், முக்குவர்களும்⁽¹⁾ கலந்துரையாடலை பகிஸ்கரித்திருந்தனர். (இதனூடு அ.மார்க்ஸ் எந்த வர்க்கத்தின் பிரதிநிதி? என்று



றயாகரனால் விடுத்திருந்த கேள்விக்கு பதில் கூட்டத்தில் அறிய முடிந்தது.)

* அன்றைய தினம் மண்டபத்தின் ஓர் பகுதியில் தோழி மோனிகாவின் ஓவியங்களின் கண்காட்சியும் நடைபெற்றது.

* தோழர் அ.மார்க்ஸ் ஜேர்மனியின் பேர்லின் நகரிலும் தோழர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்த கூட்டத்தில் உரை நிகழ்த்தினார்.

* 13.12.1999 பாரிஸ் LANGUES O- INALCO பல்கலைக்கழகத்தின் அயல் மொழிகளுக்கான துறையின் ஆய்வு மாணவர்கள் மத்தியில் அ.மார்க்ஸ் “தமிழில் தலித் இலக்கியம்” குறித்து உரை நிகழ்த்தினார்.

1.இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தின் ஆதிக்க சாதியினர்.



“தேடல்”

யுத்த சூழலுக்குள் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட யாழ் பல்கலைக்கழக கலைப்பீட மாணவர்களுள் 34 இளம் கவிஞர், கவிஞர்களின் பேசும்பட கவிதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பு இது.

தொகுப்பிலிருந்து:

...

வேண்டாம் சலித்துப்போன பிரிப்பும்
மக்குப் பூசிய சமாதானமும்
முதலில் வெல்லப்படுவது
உள்ளங்களாக இருக்கட்டும்.

...

‘மாணவர் அவை’
கலைப்பீடம்
யாழ் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி

யூகோஸ்லாவியா

- தமிழரசன் -

பல்லின மக்களுக்கு இடையேயான அறுவைச் சிகிச்சை



சுவோ அகதிகள் அல்பானியா, மொன்ரீக்கோ, மசிடோனியா, பொஸ்னியா அகதிமுகாம்களில் ஒப்பீட்டுரீதியில் ஆசிய மற்றும் ஆபிரிக்க தேச அகதிகளைவிட நல்லமுறையில் பராமரிக்கப்பட்டனர். UNHCR மதிப்பீட்டின்படி ஆபிரிக்காவில் தினமும் பட்டினி, கொலரா, மருந்து இவைகளின்றி 6,000 அகதிகள் இறந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். ஒரு ஆபிரிக்க அகதிக்கு 11சென்ட் மட்டுமே செலவு செய்யப்படுகின்றது. ஆனால் கொசுவோ அல்பானிய அகதிகட்கு தலைக்கு 1,23 டொலர் செலவு செய்யப்படுகிறது. 100,000 ஆபிரிக்க அகதிகட்கு ஒருவைத்தியர் என்ற வகையில் வைத்தியப் பராமரிப்பு ஆபிரிக்க அகதி மனிதனுக்குக் கிடைக்கும்போது இங்கு கொசுவோ அல்பானிய அகதிகள் ஒவ்வொரு 700 பேருக்கும் ஒருவைத்தியர் உள்ளார். இது அமெரிக்காவிலுள்ள மக்கள் தொகையின் வைத்தியர்கட்கான விகிதத்தைவிட அதிகமாகும். அதைவிட கொசுவோ அல்பானியக் குழந்தைகட்கு உதைபந்தாட்ட வசதி கொம்பியூட்டர் விளையாட்டு வசதி, சுத்தமான தண்ணீர் என்பன உண்டு. பொதுச்சமையலறை பகுதியாய் சுடுதண்ணீர், இலவச மெபல் டெலிபோன் வசதி என்பனகூட உள்ளன. இது ஆசியாவின் கறுப்பு மானுடனுக்கும் ஆபிரிக்காவின் கருந்தோல் மனிதப்பிறவிக்கும் எட்டாத விடயமாகும். வெள்ளையர்களாய்ப் பிறக்காமையாக கறுப்பர்களாய்ப் பிறந்தமைக்காக இந்த அகதி மனிதர்கள் வெளி உலகின் நாகரீக மனிதர்களின் கவனத்திற்கு எட்டாமல் போயினர். செத்துப்போகுமாறு சபிக்கப்பட்டனர். தண்டிக்கப்பட்டனர். கொசுவோ அல்பானியருக்காக முழுஉலகமும் கதறி அழுதுகொண்டும் சேர்பியர்களை நோக்கிப் பல்லை நெருமிக்கொண்டு இருந்த சமயம் ஆசிய, ஆபிரிக்காக்கண்டங்களின் ஆயிரக்கணக்கான அகதிகள்

மௌனமாய் மறை விடங்களில் செத்துத் தொலைத்தார்கள். தேடுவாரற்ற சீவன்களாய் காடுமேடுகளில் உயிரை விட்டனர்.

இன்றைய உலகில் கிட்டத்தட்ட 30 நாடுகளில் அரசியல் கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. கௌத்தமாலவில் 36 வருடங்களில் அமெரிக்க ஆதரவு அரசு 200,000 பேரைக் கொன்றது. மேற்குலகின் கூட்டாளியான இந்தோனேசியாவின் கொலையாளி சுகட்டோ 800,000 பேரைக் கொன்று தள்ளினான். ஈரானின் ஷாவும், பிலிப்பைன்சின் மாக்கோசும், சிலியின் பினாசெட்டும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களை பலியிட்டபோது எந்த மக்கள் தொடர்புச் சாதனமும் கண்டு பொங்கியெழுந்தது கிடையாது, சினந்து சீறியது கிடையாது. ஏன் எனில் இவர்கள் எல்லாம் ஏகாதிபத்தியங்களின் சீட்பிள்ளைகளாகும். அவர்களின் ஏவற்பணியாளர்களும், கூட்டுக் கொலையாளிகளுமாவார்கள். 1963 முதல் இன்றுவரை நடைபெறும் கொலம்பியக் கிளர்ச்சியில் பல்லாயிரம் பேர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். 1,4 மில்லியன் பீனான் இனமக்கள் அகதிகளாக வருடக்கணக்கில் உள்ளனர். 1983-1993 சூடானின் யுத்தத்தில் 1,3மில்லியன் மக்கள் இறந்தனர். 500,000 ஆயிரம்பேர் அகதிகள் ஆயினர். 1990-1992 மொசாம்பிக்கில் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட அகதிகள் 1,5மில்லியன் மக்கள், சிம்பாவே, தான்சானியா, மாலாவி, சம்பியா போன்ற நாடுகளில் வருடக்கணக்கில் சீரழிந்தனர். 1990 கடைசியில் மட்டும் 5,000 மொசாம்பிக் அகதிகள் பசிக்கும் கொலராவுக்கும் பலியாயினர். சைபீரியாவின் மொத்த சனத்தொகையான 3மில்லியனில் 1மில்லியன் கொல்லப்பட்டு 1மில்லியன் மக்கள் அகதியானார்கள். கானா, நைஜீரியா, சசரலோனின் ஆண்டுக்கணக்கில் அகதிவாழ்வுக்குள் அழிந்தனர். தற்போதைய எத்தியோப்பிய-எரித்தியாச்

சண்டையில் பலஆயிரம்பேர் இறந்தனர். 54,000 எரித்திய மக்களை எத்தியோப்பியா குடியேழுப்பிக் கலைத்தது. இலங்கையில் 800,000 மேற்பட்ட தமிழ் அகதிகள் 60,000 மேற்பட்ட புலிகளால் கலைக்கப்பட்ட முஸ்லிம் அகதிகள் இவைகள் எதுவும் உலக சமூகங்களின் செவிகளுக்கு எட்டியதில்லை. ஏகாதிபத்திய மக்கட்தொடர்பு சாதனங்களால் கவனிக்கப்பட்டதில்லை. ஏகாதிபத்தியங்கள் தங்கள் பராமரிப்பில் உள்ள குட்டிப்பயங்கரவாதிகள் தம்தேசங்களில் நடாத்தும் பயங்கரவாதங்கள் மனிதஅழிவுகள் பற்றி வெளியே பேசப்படுவதை உலகசமூகத்துக்கு அறியத் தருவதை விரும்ப மாட்டார்கள் என்பது தெளிவு. எனவே அவற்றை மௌனமாய் அங்கீகரித்தனர். போராரும்

மக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள். துருக்கி, மற்றும் ஈராக் பகுதிகளில் உள்ள குர்திஸ் அகதிகளின் தொகை 3மில்லியனுக்கும் அதிகமாகும். அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளில் இம்மக்களின் அமைப்பான PKK தடை செய்யப்பட்டுள்ளது அல்லது கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. பெல்ஜியத்தில் இயங்கிய அம்மக்களின் தொலைக்காட்சியான MED-TV அண்மையில் தடைசெய்துள்ளமை 30மில்லியன் குர்திஸ் மக்களின் குரலை அழிக்கும் முயற்சியாகும். ஜெர்மனி குர்திஸ் மக்களை பயங்கரவாதிகளாக்கி விட்டுள்ளது. ஊர்வலம் செய்வது, PKK கொடியை வைத்திருப்பது, சுதந்திர குர்திஸ்தான் அமைப்புக்கு வேலை செய்வது பயங்கரவாதமாய் சித்தரிக்கப்பட்டு

ஏகாதிபத்தியங்கள் தம் குழப்படிக்காறப் பொடியான துருக்கியை மனித உரிமைகளை மதிக்க வேண்டும் என்ற வருடத்துக்கு ஒரு அறிக்கை விடுவதைத்தான் டி. வேடுதுவும் செய்ததில்லை. ஐரோப்பாவின் நோயாவி என்று பகிடி, பரிகாசம் பண்ணுவதோடு அவை தம் ஜனநாயகக் கடமையை சுருக்கிக் கொண்டன.

மக்களைப் பயங்கரவாதிகளாக்கினர். 1978இல் இஸ்ரேல் லெபனான் யுத்தம், ஈராக்கின் குர்திஸ் மக்கள்மேலான அழிப்பு, 1965 இந்தோனேசியா - புதிய கயானா முரண்பாடுகள், 1975 இந்தோனேசியா, திமோர்மக்கள் போராட்டம், 1979 ஈரானின் குர்திஸ் மக்கள் மேலான யுத்தம், 1985 பர்மியக் கிளர்ச்சிகள், 1993இல் உகண்டா, புருண்டி, சிறிலங்காவில் எழுந்த எழுச்சிகள், 1995 உகண்டா - சூடான் இடையேயான யுத்தம், 1990 ருவண்டாக்கலவரம், குச்சி கூட்டு இனமக்கள் அழிவுகள், 1996 கொங்கோ, 1997 கமரூன், இந்தோனேசியா-போர்னியோ, எத்தியொப்பியா-சோமாலியா, கொங்கோ-ரூவண்டா, 1994 மெக்சிக்கோவில் சப்பாட்டிஸ்டா எழுச்சி, 1985- இந்தியா-காஸ்மீர், 1992 ஆப்கானிஸ்தான், 1984 துருக்கி- குர்திஸ் மக்கள், 1976 மொரக்கோ-மேற்குசகாரா எழுச்சி, 1998 செனகல், கயானா, கொங்கோ பிரச்சனைகள், உள்நாட்டுமோதல்கள், யுத்தங்கள் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ ஏகாதிபத்தியங்கள் பங்கேற்றன, நலமடைந்தன.

நேட்டோ உறுப்பு நாடுகளில் ஒன்றான துருக்கி மனித உரிமைமீறல், இனஅழிப்பு, எதிர்க்கட்சிகளை அழிப்பதில் முன்னணி நாடு. 3800 குர்திஸ் கிராமங்கள் அழிக்கப்பட்டு 40,000

சாதாரண மனித உரிமைகள் கூட அம் மக்களிடம் விட்டுவைக்கப்படவில்லை. பொதுவான மனிதஉரிமைகள், உணர்வுகள் தடைசெய்யப்பட்ட நிலையில் குர்திஸ் மக்களின் உணர்வுகள் தடைகளை உடைக்கும் மீறும் நடவடிக்கைகளாய் வெடிக்கின்றன. ஜெர்மனிய தொடர்புசாதனங்கட்கு ஒவ்வொரு குர்திஸ்காரனும் கலகக்காரன் பயங்கரவாதி பொலிசோடு மோதும் மூர்க்கம் கொண்டவன்.

1950 முதல்தான் துருக்கியில் தேர்தல் நடைபெறுகின்றது. கடந்த 75 வருடங்களில் 56 அரசுகள் மாறியுள்ளன. இப்போ 57வது அரசாங்கம். இவற்றின் சராசரி ஆயுட்காலம் 1வருடம் 3 மாதங்களாகும். கடந்த 10 வருடத்தில் மட்டும் 10முறை தேர்தல்கள் நடந்துள்ளன. வருடாவருடம் குர்திஸ் மக்களுக்கு எதிரான யுத்தத்திற்கு 8-10மில்லியாடன் மார்க்குகளை செலவு செய்கிறது. அமெரிக்காவும் ஜெர்மனியும் அதன் முக்கிய ஆயுத விநியோகஸ்தர்கள். ஜெர்மனியிடமிருந்து 1994இல் 619,3 மில்லியன் மார்க், 1995இல் 117 மில்லியன்மார்க், 1996இல் 600மில்லியன்மார்க், 1997இல் 147 மில்லியன் மார்க், 1998 முதல் 6மாதத்தில் மட்டும் 449.2 மில்லியன் மார்க் என்ற அளவில் ஆயுதங்களை வாங்கியுள்ளது. இவ்வருடம் 4 நீர்முழுகிக்

கப்பல்களை கிட்டத்தட்ட 2மில்லியாடன் பெறுமதியில் வாங்குகிறது. துருக்கி வெறும்தூர்திஸ் மக்கள் மேலான இனஅழிப்புடன் மட்டுமல்ல எதிர்க்கட்சிகள், கொம்யூனிஸ்டுகள், புத்திரிகையாளர்கள், தொழிற்சங்கவாதிகள், மனிதஉரிமைவாதிகள் சகலரும் கொலைக்குள்ளாவதும் கைதுசெய்யப்படுவதும் பழகிப்போன விடயமாகும். அரசியலை மாபியாக்கள் வழி நடத்துகின்றார்கள். தனிப்பட்ட கொலைக்குழுக்களை நிறுவி தம் எதிரிகளை அழிக்கின்றார்கள். மாபியா அரசியலானது துருக்கியின் அரசியற் கலாச்சாரமாகிவிட்டது. துருக்கியின் பாசிசக் கட்சிகள் அரசாலும் மாபியாக்களாலும் ஆதரிக்கப்படுகின்றன. MHP, Grauernwolf போன்ற பாசிச அமைப்புகள் துருக்கிய இராணுவ முகாம்களில் பயிற்றப்பட்டு தூர்திஸ் மக்கள், கொம்யூனிஸ்டுக்கள், மனிதாபிமான அமைப்புகள், தொழிற்சங்கவாதிகள் மேலான பயங்கரவாதத்தில் ஈடுபடுகின்றன. பாசிச அமைப்புகள், மாபியாக்கள், அரசின் பொலிஸ், இராணுவம், உளவுத்துறை என்பன இணைந்து செயற்படுகின்றன.

PKK வின் தலைவர் ஒக்கலான் (Ocalan) கென்னியாவில் CIA, மொசாட், துருக்கிய உளவுத்துறையின் கூட்டுச்சதியில் பிடிக்கப்பட்டு துருக்கிக்குக் கடத்தப்பட்டார். அதையொட்டி ஐரோப்பாவெங்கும் எழுந்த குர்திஸ் மக்களின் எழுச்சிகள் பயங்கரவாத முத்திரை குத்தி அடக்கப்பட்டன. பெர்லினில் 3 குர்திஸ் இனத்தவர்கள் இஸ்ரேலிய தூதரக வளவுள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். ஜெர்மனியில் மட்டும் 100 க்கு மேற்பட்ட குர்திஸ் மக்கள் பொலிசாரால் பிடிக்கப்பட்டனர். பலர் துருக்கி நாடுகாத்தப்பட்டனர். துருக்கி குர்திஸ் மக்களை மட்டுமல்ல 1915-1922 காலகட்டத்தில் துருக்கிய இராணுவம் 1.5மில்லியன் ஆர்மேனிய மக்களை அழித்தது. 1974இல் கைப்பிரசில் புகுந்து மூன்றில் ஒருபகுதியைக் கைப்பற்றியது. 1600 கிறீஸ் மக்களைக் கொலைசெய்து 200,000 கிறீஸ் மக்களை வாழ்ந்த பிரதேசங்களை விட்டுத் துரத்தியது. ஐரோப்பாவில் மனித உரிமை அமைப்புகளால் மோசமாய் கண்டிக்கப்பட்ட நாடாய் இருந்தபோதிலும் ஏகாதிபத்தியங்கள் தம் குழப்படிக்காறப் பொடியான துருக்கியை மனித உரிமைகளை மதிக்க வேண்டும் என்ற வருடத்துக்கு ஒரு அழிக்கை விடுவதைத் தாண்டி வேறெதுவும் செய்ததில்லை. ஐரோப்பாவின் நோயாளி என்று பகிடி பரிகாசம் பண்ணுவதோடு அவை தம் ஜனநாயகக் கடமையை சுருக்கிக் கொண்டன. அதேசமயம் இங்கிலாந்து 800 வருடமாய் அயர்லாந்தை அடிமைப்

படுத்தியுள்ளது. பிரான்ஸ் கோர்சிக்கா மக்களின் எழுச்சியை நசித்து வருகிறது. ஸ்பெயின் பாக்ஸ் மக்களின் போராட்டத்தை பயங்கரவாதமாக்குகின்றது. அமெரிக்கா, மில்லியன் கணக்கான செவ்விந்திய மக்களை அழித்து மில்லியன் கணக்காக கறுப்பின மக்களின் அடிமை உழைப்பில் எழுந்தது. உலகப் பயங்கரவாதத்தின் விளைநிலங்களான ஏகாதிபத்தியங்கள் தான் இன்று மூசி மூசி பயங்கரவாதம் மனித உரிமைபற்றிப் பேசுகின்றன.

கிழக்கு நாடுகளும் சோவியத் யூனியனும் பலமான இராணுவப் பொருளாதார நிலைகளைக் கொண்டிருந்த சமயம் ஏகாதிபத்தியங்களின் நேரடியான தலையீடுகள் இடைஞ்சலுக்கு உள்ளாகியிருந்தன எனவே ஏகாதிபத்தியங்கள் தம் கைகளை நலன்களை நிறைவேற்றவுற் கண்காணிக்கவும் வல்ல மனிதாபிமான அமைப்புகளையும் குழுக்களையும், முரண்பாடுயிக்க பிரதேசங்கட்கும் போராடுந் மக்களிடையேயும் நுழையவிட்டன. 1970 ஆண்டுமுதல் இந்த முறை பலநாடுகளில் இவர்களால் வெற்றிகரமாகக் கையாளப்பட்டன. 1948இல் இரண்டாம் உலகயுத்த ஐரோப்பிய அகதிகளைப் பராமரிக்க வென்று தோன்றிய UNCHR (ஐ.நா) 1960-1980 களுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் மேற்கு நாடுகளின் பிரதிநிதியாக சகல யுத்தப் பிரதேசங்களிலும் தங்கு தடையின்றி நுழைந்தது. அதோடு ஐ.நாடுகள் அபிவிருத்தி உதவி சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் (IKRK) அரசல்லாத நிறுவனங்கள் (NRO) என்று பல்வகை அமைப்புகள் அகதிகளிடையே தனிஅரசாங்கங்களாகவே செயற்பட்டன. அம்மக்களின் அரசியல் விருப்பு வெறுப்பு களையும் மறைமுகமாப்த் தீர்மானித்தன. 1980ல் அரசல்லாத நிறுவனங்கள் பெருகின. உதாரணமாக ஆப்கானிஸ்தானிலும் பாகிஸ்தானின் ஆப்கானிஸ்தான் அகதிகள் மத்தியிலும் அரசல்லாத நிறுவனங்கள் கிட்டத்தட்ட 400 மில்லியன்கள் இயங்கின எனில் அவற்றின் மேற்கத்தையப் பின்புலன்களை விளங்கிக் கொள்ளமுடியும். இங்கு மேற்கின் உளவுத்துறைகள், சோசலிச விரோதக் குழுக்கள், கிறிஸ்தவ மத அமைப்புச்சார்ந்த மதவாதக் குழுக்கள் பல்வேறு நாமங்களில் செயற்பட்டன. நிக்கரகுவாவுக்கு எதிரான சக்திகட்கு உதவ கொண்டுராசில் உள்ள அகதிகள் பயன்படுத்தப்பட்டனர். கியூபப் புரட்சியின் நலன்கட்கு எதிராய் கியூபாவின் அகதிகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றார்கள். அங்கோலாவில் யுனிட்டா, கம்பூச்சியாவில் Funcinpec, FLNPK யாவும் அகதிகள் பராமரிப்பு

உதவி என்றபெயரில் அகதிகள் மத்தியில் நுழைந்த மேற்கு நாட்டு உதவிநிறுவனங்கள், உளவுத்துறைகள் மூலமே நிதி, ஆயுத வினியோகம் அரசியல் வழிகாட்டல் ஊடாக இயக்கப்பட்டன. இந்த எதிர்ப்புரட்சி அமைப்புகள் மக்கள்விரோத மேற்குலகின் கூலிகள் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களாக ஜனநாயகத்துக்கான போராளிகளாக வெளியுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார்கள்.

1977இல் உலகம் முழுவதும் 11மில்லியன் அகதிகள் இருந்தார்கள். இது கிழக்குலகு வீழ்ந்து நெருக்கடிகள் மக்களைத் தின்னத் தொடங்கிய 1990களில் 23மில்லியன் ஆகியது. இன்று கிட்டத்தட்ட 38மில்லியன் மக்கள் உலகில் அகதிஅந்தஸ்துப் பெற்றுள்ளனர்.

நுழைகின்றன. ODA, DAC, OECD Katastrophenhilfe என்ற பல அமைப்புகள் ஐ.நா. வின் UNHCR ஐயே பின்னுக்குத் தள்ளியுள்ளன. அதன் முதன்மையிடத்தை இவை சவீகரித்துக் கொண்டுவிட்டன. அன்று பொல்பொட்டின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த தாய்லாந்து எல்லைப் பகுதியின் அகதிகள் முகாம் ஊடாக பொல்பொட்டுக்கும் கம்பூச்சிய அரசு எதிர்ப்புக் குழுக்களுக்கும் உதவியது போலல்லாமல் இன்றைய ஏகாதிபத்தியங்கள் ருவண்டா அகதிகள் தான்சான்யா அகதிகள் பிரச்சனையைச் சாட்டிக்கொண்டு தாமே நேரடியாய் இறங்குகின்றன. சோமாலியா முதல் இன்றைய கொசுவோ வரை நிரூபணம் செய்வது இதையே. அகதிகளின் பிரதேசம், கிளர்ச்சியாளர்களின்

ஐ.நாடுகள் சபை, அணிசேராநாடுகள் போன்ற உலக அமைப்புகள் வெறும் மேற்கு நாடுகளுக்கு தாளம்போடும் அமைப்புகளாகிவிட்டன. நாட்டோவின் பொருளாதார இராணுவப் பலம் உலக மக்களின் அபிப்பிராயத்தை, முன்முயற்சிகளை தேவையற்றதாக் கிவிட்டது.

சோவியத் வீழ்வு சமமற்ற எதிர்க்கேள்வி கேட்க ஆளில்லாத ஏகாதிபத்திய உலக ஓழுங்கைப் படைத்துள்ளது. இவர்களால் மூட்டப்பட்ட கிண்டிவிடப்பட்ட யுத்தங்கள், இனப்படுகொலைகள், மதச்ச்சரவுகள் பல மனித இரத்த ஆறுகளை ஓடவிட்டன. இதனால் மூலதனப் பிசாசு செழிப்புற்றது. மேற்கு நாடுகள் இப்போதமது மனிதாபிமான மற்றும் அபிவிருத்தி, உதவிநிறுவனங்கள் என்ற துணையோடு தாமே நேரடியாக அன்னிய நாடுகளில் தலையிடுகின்றன. ஐ.நாடுகள் சபை, அணிசேராநாடுகள் போன்ற உலக அமைப்புகள் வெறும் மேற்கு நாடுகளுக்கு தாளம்போடும் அமைப்புகளாகி விட்டன. நாட்டோவின் பொருளாதார இராணுவப் பலம் உலக மக்களின் அபிப்பிராயத்தை, முன்முயற்சிகளை தேவையற்றதாக் கிவிட்டது. இன்று எந்த உலக நாடும் ஏகாதிபத்திய பயங்கரவாதத்தின் முன்பு தன்னைக் காத்துக்கொள்ளும் வல்லமையற்றதாக நிற்கிறது. சுதந்திர நாடுகளாய் சொல்லப்பட்டுவந்த நாடுகளின் சுயநிர்ணயம், இறைமை உதாசீனம் செய்யப்பட்டு அவைகளின் எல்லைகளை ஊடறுத்து நாட்டோ நாடுகள் நுழைகின்றன. இங்கு மனிதாபிமான நிறுவனங்கள் ஏகாதிபத்தியக் கைத்தடிகளாக முதலில்

பிரதேசம், எதிரிகளின் பிரதேசம், என்று யுத்தம் நடக்கும் நாடுகளை தமக்கு ஏற்றமுறையில் பிரிக்கின்றார்கள். தாம் உடனடியாகவே இராணுவ ரீதியாக நுழையமுடியாத பிரதேசங்களில் பொது அமைப்புகள், தன்னார்வக் குழுக்கள் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. இன்று இலங்கையில் மட்டும் 5,000 மேற்பட்ட சிறுகுழுக்களான தன்னார்வக் குழுக்கள் அமைப்புகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் 3500 அமைப்புகள் பாதிக்கப்பட்ட மற்றும் மற்றய இடங்களிலும் இயங்குகின்றன. எனில் உலகம் முழுவதும் உள்ள இத்தகைய அமைப்புகள் தன்னார்வக் குழுக்களின் தொகையை மதிப்பிடமுடியும். இலங்கையில் தமிழ்ப் பகுதிகளில் இயங்கும் பல அமைப்புகள் தன்னார்வக் குழுக்களின் தொகையை மதிப்பிடமுடியும். இலங்கையில் தமிழ்ப் பகுதிகளில் இயங்கும் பல அமைப்புகள் தன்னார்வக்குழுக்கள் புலிகளோடும் மிக நெருங்கிய உறவுடையவர்கள் என்பதை கவனிப்பது அவசியமாகும்.

வியட்னாமில் 2மில்லியன் மக்களையும் கொரியாவில் 1 மில்லியன் மக்களையும் கொன்ற மனிதாபிமான முகம் காட்டும்; கொசுவோ அகதிகட்காக இரங்கியமும் அமெரிக்கா

அமெரிக்க- மெக்சிக்கோ எல்லைகளில் 1997 இல் 57, 1998 இல் 70, என்ற தொகையில் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் இருந்து தப்பிவரும் அரசியல் அகதிகளையும் ஏழை மனிதர்களையும் சுட்டுக்கொன்றுள்ளது. கடந்த வருடங்களில் அமெரிக்க மண்ணை மிதிக்க முயன்ற குற்றத்துக்காக மெக்சிக்கோ-அமெரிக்க எல்லைகளில் சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட மனிதஜீவன்களின் தொகை 300 க்கும் அதிகமாகும். மெக்சிக்கோவின் எல்லை மாநிலமான Baja Californien ஊடாக அமெரிக்கா தினமும் 2500 பேரை அன்னியர் என்று வெளியே துரத்திக்கொண்டிருக்கிறது. 1993-1994 களில் ருவண்டாவில் 800,000 மக்கள் இனப்படுகொலைக்கும் பசிபட்டினிக்குமாக பலியாகிப் போகினர். 6 மாத காலம் முன்பாக UNHCR பட்டினிச் சாவு நோயும் வரப்போகிறது என்று எச்சரித்திருந்தும் ஏகாதிபத்தியங்கள் கறுப்பு மனிதனைச் சாகும்படி விட்டன. கிறிஸ்தவ நாகரீக உலகம் அவர்கள் சாவதை தொலைக்காட்சியில் பார்த்து அனுதாபப்பட்டதோடு நிறுத்திக்கொண்டது. ஈராக் யுத்தத்தில் நாட்டோவின் நவீன இராணுவப் பரிசோதனைகட்கு பலியாகி இறந்த ஈராக்கிய மக்களின் தொகை 160,000 பேர், பின்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரத் தடையால் இறந்தவர்கள் தொகை 1,5 மில்லியன் பேராகும். தற்போதும் மாதாமாதம் 4,500 பேர் மருந்து உணவின்மையால் இறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பிரான்ஸ் அல்ஜீரியாவில் 1 மில்லியன் மக்களை கொலை, குடியெழுப்பல் இவைகட்கு உள்ளாக்கியது. ருவண்டாவில் இனப்படுகொலை நடப்பதற்கு சிலவாரங்கட்கு முன்பாக பிரான்சின் மித்ரோண்ட் அரசு ருவண்டாவுக்கு ஆயுத விநியோகம் செய்து படுகொலைக்கான தயாரிப்புகளைச் செய்து கொடுத்தது. இத்தாலி 1911-1943 வரை லிபியாவின் மொத்த சனத்தொகையான 800,000 இல் 100,000 பேரைக் கொன்றது. ஜெர்மனியும் பிரிட்டனும் மனித குலத்துக்கு வரலாற்றுப் பயங்கரவாதங்களை சரித்திரம் தெட்டத்தெளிவாய்க் காட்டுகிறது. இத்தகைய இரத்தக்கறைபடிந்த வரலாற்றை பழிபாவங்களை உடைய ஏகாதிபத்தியங்கள் இப்போர் தாம் திடீரென மனிதகுல இரட்சகராக புனிதமேய்ப்பர்களாக மாறிவிட்ட தாய் வேடம் கட்டியாடுகின்றனர்.

யுத்தம் தம் பொருளாதார நலங்களை நிச்சயப்படுத்த அதற்கு ஏற்றதான அரசியல் இலக்குகளை தெரிவுசெய்ய நடத்தப்படும் நடவடிக்கையே இதை மறுத்தும் மறைத்தும் புரட்டியும் திரித்தும் பலபத்துநூறு காரணங்

களை பலர் புலம்பித் திரிவார்கள். மனிதர்களின் அழிவும் பலநூறு ஆண்டுகளாக மனிதர்கள் சிறிதுசிறிதாய்க் கட்டியமைத்த பொருளியல் வாழ்வும் நாகரீகங்களும் சிதைவும் யுத்தத்தின் விளைபயன்களாகும். ஒருபகுதி மக்களைக் காக்க என்ற பெயரில் நடத்தப்படும் யுத்தங்கள் மூலதனத்தின் பெரும்பசிக்கு தீனிபோடும் செயலே என்பதை அறிய நாம் அரசியலில் கனதூரம் போகவேண்டியதில்லை. 1ம் உலகயுத்தத்தில் மொத்தமாகச் செலவிடப்பட்ட தொகை 5130 மில்லியாடன் மார்க்குகளாகும், 2ம் உலகயுத்தம் 7200 மில்லியாடன் மார்க் செலவை வேண்டியது, கொரியாயுத்தம் 612 மில்லியாடன் மார்க், சுயஸ்கால்வாய்க்கான யுத்தம் 23.4 மில்லியாடன் மார்க், வியட்னாம் யுத்தம் 1296 மில்லியாடன் மார்க், இஸ்ரேல்-எகிப்த்து 6நாள் யுத்தம் 5.4 மில்லியாடன் மார்க், ஆப்கானிஸ்தான் 208,8 மில்லியாடன் மார்க், ஈரான்-ஈராக் யுத்தம் 270 மில்லியாடன் மார்க், நாட்டோ ஈராக்கைத் தாக்கிய யுத்தம் 183,6 மில்லியாடன் மார்க், 1940 முதல் 1999 வரை அமெரிக்கா மட்டும் 115 யுத்தங்களை, இராணுவ ஆக்கிரமிப்புகளை ஏனைய நாடுகள் மேல் நடத்தியுள்ளது. 2ம் உலக யுத்தத்தின் பின்பு அணுஆயுத உற்பத்திக்கு மட்டும் அமெரிக்கா செலவு செய்த தொகை 5,5 பில்லியோன் டொலராகும். வருடாவருடம் மேலும் 35 மில்லியாடன் டொலர் செலவு செய்து வருகிறது. அடுத்த ஆறுவருடங்கட்கு மேலதிகமாக 100 மில்லியாடன் டொலர்களை இராணுவத்துக்கு ஒதுக்கவுள்ளது. 4000 இராணுவத்தைக் கொண்டு செல்லவல்ல 500 தொன் நிறையுள்ள 270 மீற்றர் நீளமும் 75 மீற்றர் அகலமும் கொண்ட 16 Boeing 747 யுத்தவிமானத்தை உற்பத்தி செய்யவுள்ளது. உலகின் எப்பாகத்திலும் அமெரிக்க இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கான தயாரிப்பு ஆகும்.

அமெரிக்கா ஆயுத உற்பத்தி நிறுவனங்களான Loakheed martin, Boeing co, Northrop Grumman, Raytheon co, Trw Inc, General Dynamics, United Techonologies, Litton Industries ஆகியவற்றின் வருடாந்த ஆயுத விற்பனை பலபத்து மில்லியாடன் டொலர்களாகும். பிரிட்டனின் Bae/Marconi, British Aerospace General Electric co போன்ற ஆயுத நிறுவனங்கள் பிரான்சின் Thomson-csf, Dir des constructions Navales, Lagerdere, ஜெர்மனியின் Daimler chrysler Aerospace Dasa, Thessen, Siemens, Dichl போன்றவை உலக ஆயுத விற்பனையில் முன்னணி வகிக்கின்றன. ரஸ்சியா, சீனா, கொலண்ட், இத்தாலி, கனடா,

ஸ்பெயின், உக்கிரேன், போன்ற நாடுகளும் ஆயுத விற்பனையில் குறிப்பிட்ட இடத்தை வகிக்கின்றன. 1998 இல் அமெரிக்காவுக்கு அடுத்த ஆயுத விற்பனை ஜெர்மனியினுடையதாகும். இவர்களிடமிருந்து கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கு 23% ஆயுதங்களும், மத்திய கிழக்கு மற்றும் வடஆபிரிக்க நாடுகளுக்கு 39,6% ஆயுத விற்பனையும், தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கு 3,6%, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கு 4,1%, கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு 3,1% அவுஸ்திரேலியா/பசுபிக் நாடுகளுக்கு 1,9%, மேற்கு ஐரோப்பா 22% என்ற அளவில் 1993-1997 வரையான ஆண்டுகளில் ஆயுதங்கள் விற்கப்பட்டன. இராணுவ மயப் படுத்தப்பட்ட அமெரிக்கப்பொருளாதாரம்

கொடுக்கப்பட்ட மேலதிக கொடுப்பனவு 80 முதல் 130 மார்க்குகள் மட்டுமேயாகும்.

அமெரிக்க விமானமான B-52 16,000 கிலோமீற்றர் இடைவேளையின்றிப் பறக்கக் கூடியது இந்த யுத்தவிமானம் பிரிட்டனில் இருந்து புறப்பட்டு 3மணிநேரத்தில் யூகோஸ்லா வியா பறந்து சென்று 15,000 மீற்றர் உயரத்திலிருந்து குண்டுகளை வீசியது. மற்றய அமெரிக்க குண்டுவீச்சு விமானமான CAL-cm ஒவ்வொன்றும் 1,5 தொன் நிறையுள்ள 8 குண்டுகளை ஒவ்வொரு தடவையும் கொண்டு சென்று வீசியது. இந்த ஒருகுண்டின் விலை 1மில்லியன் டொலராகும் மேலும் Boeing உற்பத்தியான அமெரிக்க "Apache" கெலி கொப்டர்களின் விலை 2,2 மில்லியாடன்

**சின்னஞ்சிறு கீரைப்பாத்தி நாடான யூகோஸ்லாவியா மீது
19நாடுகள் இணைந்த 380 மில்லியன்
சனத்தொகையையும், யூகோஸ்லாவியாவைவிட 37 மடங்கு
இராணுவமும் கொண்ட நாடுகள் சண்டையைத்
தொடங்கின.**

யுத்தமின்றி ஆயுத விற்பனையின்றி ஒருகணமும் சீவிக்கமுடியாத அமைப்பாகிவிட்டது.

யூகோஸ்லாவியாமீதான நாட்டோ பயங்கரவாதிகளின் ஆக்கிரமிப்புத் தொடங்கியது. 12 மில்லியன் சனத்தொகையைக் கொண்ட (இதில் 10 மில்லியன் சேர்பியர்கள்) சின்னஞ்சிறு கீரைப்பாத்தி நாடான யூகோஸ்லாவியா மீது 19நாடுகள் இணைந்த 380 மில்லியன் சனத்தொகையையும், யூகோஸ்லாவியாவைவிட 37 மடங்கு இராணுவமும் கொண்ட நாடுகள் சண்டையைத் தொடங்கின. தீயவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்ற பைபிள் வாசகம் எங்கும் ஒலித்தது. நாட்டோ தினமும் 500 மார்க் யுத்தத்திற்கு செலவு செய்தது. ஜெர்மனிய இராணுவமான Bundeswehr பாவித்த Harm ரொட்கட்டு ஒன்றின்விலை 400,000 மார்க்குகளாகும். இதில் 1000 மேற்பட்டவைகள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டதாய் சொல்லப்பட்டது. ஜெர்மனிய Tornado விமானத்துக்கான ஒருமணி நேரச் செலவு 56,000 மார்க்குகளாகும். ஜெர்மனிய Leopard-A5 தாங்கி ஒன்றின் விலை 6மில்லியன் மார்க்குகளாகும். ஜெர்மனிய இராணுவ தொழிற்சாலை மில்லியன் கணக்கான மார்க்குகளைத் தினமும் ஈட்டிக்கொண்டிருந்த போது ஜெர்மனிய இராணுவத்தினருக்கு

டொலர்களாகும். இது 3சென்ரி மீற்றர் அளவுடைய 1200 கிரனெட்டுகளையும் 76 ராக்கெட்டுகளையும் 16 தாங்கி எதிர்ப்பு ஏவுகணைகளையும் கொண்டதாகும். இது ஈராக்கிய யுத்தத்தில் 500 ஈராக்கிய தாங்கிகளை அழித்ததாய் பெருமை பேசப்பட்டது. இத்தாலியின் Aviano விமானத்தளத்தில் இருந்து யூகோஸ்லாவியாவில் பறந்த அமெரிக்க யுத்தவிமானமான A10-Thunderbolt அணுக்கதிர் இயக்கம் கொண்ட உரான் குண்டுகளை (Uran Munition) ப்பாவித்தது. யூகோஸ்லாவியப் படைகட்கு எதிராய்ப் பாவிக்கப்பட்ட இக்குண்டு ஒவ்வொன்றும் 30 மில்லிமீற்றர் நீளமும் 272 கிராம் நிறையுமுடைய உரான் ஒக்சீட் (Uranoxid) கதிரியக்கம் கொண்ட துகள்களைக் கொண்டதாகும். இது மனித உடலின் கலங்களைத் தாக்கும் புற்றுநோய், ஈரல் பாதிப்பு, ஆண்மை இழப்பு இவைகளையும் இறுதியில் மரணத்தையும் ஏற்படுத்தும். 1943இல் ஜெர்மனியில் நாசிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்பு அமெரிக்க இராணுவத்திற்கு போய்ச்சேர்ந்தது. அமெரிக்காவின் இருப்பில் உள்ள 560,000 தொன் அணுக்கழிவுகளிலிருந்து இவை தயாரிக்கப்படுகின்றன. பலபத்து ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு

கதிரியக்கம் உடைய இவை அழிக்கப்பட வேண்டுமாயின் பல மில்லியாடன் டொலர் தேவைப்படும் எனவே இவை இலாபமீட்டும் நவீன இராணுவ உபகரணங்களாக்கப்பட்டு விட்டன. ஈராக் மீதான யுத்தத்தில் மட்டும் 900 தொன் நிறையுடைய 780,000 குண்டுகள் ஈராக்கிய இராணுவம் மற்றும் பொதுமக்களுக்கும் எதிராய்ப்பாவிக்கப்பட்டது. இதனால் 80,000 ஈராக்கிய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். இவர்களில் இறப்பு மற்றும் அழிவு விகிதங்கள் தெரியவில்லை. ஆனால் தன்வினை தன்னைச் சூடாகையாக இது இதுவரை 80,000 அமெரிக்க வீரர்களைப் பாதித்துள்ளதாய் மருத்துவ ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. 39,000 இராணுவத்தினர் கதிரியக்கப் பாதிப்புக்குள்ளாகி இராணுவ சேவைக்கு தகுதியற்றவர்களாக வெளியேற்றப்பட்டுள்ளார்கள். 4,000 அமெரிக்க இராணுவத்தினர் இறந்துள்ளனர். பலநூறு இராணுவத்தினருக்கு அங்கவீனமான குழந்தைகள் பிறந்துள்ளன. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அமெரிக்க அரசுமேல் வழக்குத் தொடர்ந்துள்ளார்கள். பிரிட்டிஷ் இராணுவத்தில் இதுவரை 160பேர் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். முதன்முறையாக அமெரிக்கா பாவித்துள்ள >>Rockbys<< குண்டுகள் இவை ஒவ்வொன்றும் சிறிய 247 மினிக்குண்டுகளையும் உடையதாகும். இது 450 சதுரமீற்றர் பரப்பில் உயிர்கள் பொருட்கள் யாவற்றையும் அழிக்கவல்லது. மே. 15இல் கொசுவோ அகதிகள் மேல் நாட்டோ வீசிய குண்டுகள் இத்தகையதே. இதில் 75பேர் இறந்து 50 பேர் காயமடைந்தனர். நாட்டோ பாவித்த Pavewary III குண்டு ஒன்றினது விலை 34,000 மார்க்குகளாகும். பிரிட்டினின் குளுஸ் ஏவுகலணங்கள் (Cruise missiles) மார்க் 8ம் திகதி வரை 30க்கும் மேற்பட்டவைகள் ஏவப்பட்டன. இந்த ஏவுகலண ஒன்றின் விலை 1,5 மில்லியன் மார்க்குகளாகும். ஏப்ரல் 8வரை 15 நாட்களில் நாட்டோவின் யுத்தச்செலவு 12மில்லியாடன் டொலர்கள். 70 விமானங்களுடன் தொடங்கப்பட்ட தாக்குதல் 10 நாட்களுக்கிடையில் 1200 விமானங்கள் யுத்தநடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன. இதில் தினமும் 1000 விமானங்கள் தாக்குதல்களில் ஈடுபட்டன. இதில் 700 மேற்பட்டவை அமெரிக்க விமானங்களாகும். இந்த யுத்தம் அதிநவீன தொழில்நுட்பத்தின் உதவியோடு பயங்கரவாதம் யூகோஸ்லாவிய மக்கள் மேல் ஏவப்பட்டது. நாட்டோ விமானிகள் நாட்டோ இராணுவத் தலைமையத்திடமிருந்து நேரடியாக சற்றலைற் மூலம் கட்டளைகளைப் பெற்றனர். 100,000 கிலோ மீற்றர் தூரம் வரை 1சென்ரி மீற்றர்

அளவிலான பொருளைக்கூட பார்க்கவும் படம் பிடிக்கவும் சற்றலைற் மூலம் இயலும்.

நாட்டோ ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் யூகோஸ்லாவியாவின் முக்கிய நகரங்களை, தொழிற்துறைகளைத் தாக்கினர். Navisad, Belgrad, Cacak Lucani, Nis மேல் தொடங்கி கொசுவோவிலும் அதன் முக்கிய நகரான Paristinatpலும் மொன்ரநீக்ரோ Podgorica விலும் குண்டுகளை வீசினர். மே மாதம் முடிவுக்கிடையில் 60,000 விமானத் தாக்குதல்கள் நடத்தப்பட்டன. சராசரியாக யுத்தத்தில் முழு யூகோஸ்லாவியாவிலும், கொசுவோவாவிலும் தினமும் 250பேர் இறந்தனர் என்று மதிப்பிடப்படுகின்றது. 150க்கு மேற்பட்ட பள்ளிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், 14 வைத்தியசாலைகள், 10,000 மேற்பட்ட தொடர்மாடி வீடுகள், 39 மிகப் பெரும் தொழிற்சாலைகள், 13 எண்ணை சேமிப்பிடங்கள், 7 விமான நிலையங்கள், 9 முக்கிய ரயில் பாதைகள், 18 முக்கிய பாலங்கள், 7 முக்கிய ஐரோப்பிய நாடுகளைத் தொடர்புபடுத்தும் பெருவீதிகள். 12 தொலைக்காட்சி மற்றும் வானொலி நிலையங்கள் என்பன அழிக்கப்பட்டன. பெல்கிராட்டில் RTS தொலைக்காட்சி நிறுவனம் தாக்கப்பட்ட போது 10 பத்திரிகையாளர் கொல்லப்பட்டனர். இத்தொலைக்காட்சி நிலையம் தாக்குப்படுவதற்கு ஒருமணிநேரம் முன்னதாக அங்கிருந்து CNN நிருபர் வெளியேறியமை CNN நிருபருக்கு தாக்குதல் பற்றிய செய்தி முன்பே உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. அல்லது பெரும்பாலான CNN நிருபர்கள் போல் அந்த CNN நிருபரும் உளவாளியாகவும் இருந்துள்ளான். யூன் நடுப்பகுதியில் ஜெர்மனியன் Stern பத்திரிகையாளர்கள் இருவர்கள் கொசுவோவில் கொல்லப்பட்டபோது பத்திரிகைச் சுதந்திரம், பத்திரிகையாளர்களின் பாதுகாப்புப் பற்றி பெருங்குரலில் சத்தம் போட்ட ஜெர்மனிய மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்கள் RTS தொலைக்காட்சி நிலையத்தில் கொல்லப்பட்ட 10 செய்தியாளர்கள் பற்றி அவர்களின் கருத்து, மற்றும் பாதுகாப்புக்கு எதிரான நாட்டோ பயங்கரவாதிகளின் நடவடிக்கைகள் பற்றி புலனடக்கம் காட்டினார்கள். நாட்டோவினால் அழிக்கப்பட்ட யூகோஸ்லாவியாவினுள் சேதம் 400 மில்லியாடன் டொலருக்கும் அதிகமாகும். யூகோஸ்லாவியாவின் 80% உற்பத்தி தொழிற்சாலைகள் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. சேர்பிய மக்கள் உயிரிழப்புப் பற்றி கவலைப்படாத ஜெர்மனியப் பத்திரிகைகளில் ஒன்று பெல்கிராட் நகரில் உள்ள மிருகக் காட்சி சாலையில் யுத்தத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அவலம்

பற்றி படங்களோடு செய்தி வெளியிட்டு மனிதம் காட்டியது. யுத்தத்தின்போது 14ம் நூற்றாண்டு களில் கட்டப்பட்ட ஐ.நா.வினால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய வரலாற்று இடங்களாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட மரபுவழி கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களும் அழிக்கப்பட்டன. யூகோஸ்லாவிய மக்களின் பாசிசத்துக்கு எதிரான போராட்ட நினைவுச்சின்னங்கள் குண்டு வீச்சினால் அழிக்கப்பட்டன. Majdanek இருந்த பாசிசத்தின் வெற்றி மீதான நினைவுச் சின்னம் Kragujevac இருந்த 1941ம் ஆண்டில் ஒக்டோபர் 21ம் திகதி காலை 7.00மணிக்கு நாசிகளால் கொல்லப்பட்ட 2300 சேர்பிய மக்களுக்கான நினைவுச் சின்னம் என்பன சேதமடைந்துள்ளன. இந்த Kragujevac நினைவுச்சின்னம் ஒரு

நதியில் 15 கிலோ மீற்றர் தூரம் நஞ்சு இரசாயனப் பொருட்கள் நீரில் கலந்து நீர்வாழ் உயிரினங்கள் இறந்தன. மோசமான இயற்கையழிவுகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

தற்போது 80 நாட்களின் பின்பு நாட்டோ விமானத் தாக்குதல் நிறுத்தப்பட்டு நாட்டோவின் தரைப்படைகள் இறக்கப்பட்டன. பிரிட்டன் 13000 இராணுவத்தை இறக்கியுள்ளது. இதில் 500 SAS கூலிப்படையினரும் அடங்குவர் (Special Air Service) இக்கூலிப்படையானது 1941 இல் 2ம் உலக யுத்தசமயத்தில் இங்கிலாந்துக்கு உதவியாக David Stirling என்பவனால் வடக்கு ஆபிரிக்காவில் தொடங்கப்பட்டது. இக்கூலிப்படை அயர்லாந்து, பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கம், சோமாலியா, ஈராக்

நேபாளத்தைச் சேர்ந்த கூர்க்காப் படையினர் கண்ணிவெடி அகற்றும் வேலைக்காக பிரிட்டனின் வெள்ளை ஐரோப்பிய இராணுவத்திற்கு முன்பாக இறக்கிவிடப்பட்டுள்ளமையை நாம் கறுப்பு மனிதனாயும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஜெர்மனிய நாசி இராணுவத்தின் சாவுக்கு 100 சேர்பியர்கள் ஒவ்வொரு காயப்பட்ட ஜெர்மனிய நாசி இராணுவத்தானுக்கு 50 சேர்பியர்கள் என்ற அளவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இக்கொலைகள் நாசிகளால் நடாத்தப்பட்டது. நாட்டோ பயங்கரவாதிகளின் குண்டு வீச்சுகளுக்கும் மனித அழிவுக்கு மத்தியிலும் ஏப்பிரல் 6ம் திகதி ஜெர்மனியப் பாசிசம் தம்மை தாக்கிய நாளை ஏப்பிரல் 1941 நினைவுசூர சேர்பிய மக்கள் கூடினர்.

பால்கன் பிரதேசத்திலேயே பேரம் இரசாயனத் தொழிற்சாலையான 3,000 தொழிலாளர்களைக் கொண்ட Hip Petro Hemija Pancevo யூகோஸ்லாவியாவில் குண்டால் அழிக்கப்பட்டது. 10,000 மேற்பட்ட தொன் இரசாயனப் பொருட்கள் நிலம், நீர், காற்று போன்றவற்றில் கலந்துள்ளன. குண்டு வீச்சிலிருந்து எழுந்த தீ மற்றும் புகை 17 கிலோ மீற்றர் தூரம் வரை பரந்துள்ளது. அந்த இரசாயனத் தொழிற்சாலை இரசாயனங்களில் இருந்த Dioxin மிகவும் ஆபத்தான உயிர்க்கு தீங்கு விளைவிக்கக் கூடிய இரசாயனமாகும். 2கிலோ Dioxin 1800 ஏக்கர் நிலப்பரப்பை நஞ்சுட்ட வல்லது. யூகோஸ்லாவியாவின் ருமேனிய எல்லைக்கருகே உள்ள Donau

உட்படப் பலநாடுகளில் பயங்கரவாத நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டது. 1980களில் நடுப்பகுதியில் UNP யின் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்த SAS கூலிப்படை இலங்கை இராணுவத்துக்கு பயிற்சியளித்தது. சதி, நாச வேலைகளில் அரசு படைகளுடன் இணைந்து தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக செயற்பட்டது. அத்தோடு பிரிட்டன் 3400 கூர்க்காப் படையினரையும் (Gurkha Brigada) இறக்கியுள்ளது. 180 வருடமாய் பிரித்தானிய அரசுக்கு சேவை செய்பவர்கள் நிமிடத்திற்கு 140 காலடி வேகத்தில் நகரும் திறமை பெற்றவர்கள் என்றெல்லாம் இவர்கள் மெச்சப்படுகின்றார்கள். நேபாளத்தைச் சேர்ந்த இவர்கள் கண்ணிவெடி அகற்றும் வேலைக்காக பிரிட்டனின் வெள்ளை ஐரோப்பிய இராணுவத்திற்கு முன்பாக இறக்கிவிடப்பட்டுள்ளமையை நாம் கறுப்பு மனிதனாயும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

பிரான்ஸ் தன் 7,000 படையணியில் 1450 COS கொமாண்டோக்களையும் கொண்டுள்ளது. அமெரிக்கா 7000 பேரையும், ஜெர்மனி 8,500 பேரையும் தற்போது கொசுவோவில் இறக்கியுள்ளன. ஏனைய நாட்டோ நாடுகள் சிறிய அளவிலும் ரஸ்யா 3500 பேரையும் பலத்த சிரமத்தின் மத்தியில் இறக்கியுள்ளது.

மனிதாபிமான உதவிக்கும் கொசுவோ அல்பானிய மக்களுக்கு தொண்டு செய்யவும் சமாதானம் காக்கவும் கொசுவோ போயுள்ள ஜெர்மனிய இராணுவமான 1998இல் 320க்கு மேற்பட்ட புதிய நாசி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளது. அதின் 20% மேலதிகாரிகள் பாசிசப் போக்குடையவர்களாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய இராணுவம் எந்த இலட்சணத்தில் செயற்படும் கொசுவோ அல்பானிய மக்களை எதிர்கொள்ளும் என்பதை நாம் விரைவில் காணலாம். உண்மை இராணுவத்தின் குணம்சங்களை பாசிசத்தை அது கட்டாயம் காட்டியே தீரும். நாட்டோவின் அன்னியப்படை அல்பானிய மக்களால் விரைவில் அடையாளம் காணப்படும். நாட்டோ கூவி அழைத்து வரவேற்ற இதே கொசுவோ அல்பானிய மக்கள் நாட்டோ பயங்கரவாதிகளை மண்வாரித் தூற்றும், எதிர்க்கும் நடவடிக்கைகளை காண காலம் எம்மை விட்டுவைக்கும். நாட்டோவின் எடுபிட்யான UCK தற்போது நாட்டோவோடு ஆயுதங்களை ஒப்படைக்க மறுத்து முரண்படத் தொடங்கி விட்டது. சோபிய மேலாதிக்கத்தை எதிர்த்த மக்கள் நாட்டோ இராணுவ மேலாதிக்கத்தையும் நீண்ட நாள் பொறுக்க மாட்டார்கள். நாட்டோ தனது 50 Birthday யை யூகோஸ்லாவியாவில் குண்டு போட்டு மனிதர்களைக் கொண்டு கொண்டாடியது. ஜெர்மனியின் SPD-கான்சிலரும் அதேசமயம் தனது 55வது பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடினான். தம்மிடையே இதுவரை சத்துராதிர்களாக அடிப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வலதுசாரிகள், இடது போக்குள்ளவர்களாக மக்களை நம்பப் பண்ணியவர்கள், இடதுக்கும் வலதுக்கும் இடையே இருந்து மூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள், இடது போக்குமில்லை வலது போக்குமில்லை என்று அரசியல் வயிற்றுப் போக்குள் கிடந்தவர்கள், பசுமைக் கட்சியின் மூதேவிகள், சகலரும் இந்த யூகோஸ்லாவிய யுத்தத்தில் ஒரே அணியில் ஒரே கோசங்களோடு நிரைக்கு நின்றதைப் பார்த்து ஆச்சரியத்தில் வாயைப் பிளக்காதவர்கள் மார்க்ஸ்சியவாதிகள் மட்டுமே. ஜெர்மனியின் கத்தோலிக்க புரட்டஸ்தாந்து மதபீடங்கள் வெட்கமில்லாமல் மிலசவிக்கை திருத்தவும் கொசுவோ அல்பானியர்களை மீட்டெடுக்கவும் யுத்தம்தான் ஒரே வழியென்று அறிக்கையிட்டார்கள். யுத்தத்தை எதிர்த்தவர்கள் கொம்யூனிஸ்ட்கள், மற்றும் அனாகிஸ்டு ஓட்டோனோமன் குழுக்களே. பாராளுமன்ற வாதத்துள் கிடந்து தவண்டை அடித்தபோதிலும் கிழக்கு

ஜெர்மனியின் முன்னாள் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியான PDS உறுதியான யுத்த எதிர்ப்பை மேற்கொண்டது. ஜெர்மனியத் தொழிற்சங்கங்களான DGB, HBV, IG Midien, NGG, Gew, IG metall, otu யுத்த எதிர்ப்பை வெளியிட்டன. கிழக்கு ஜெர்மனியில் நிறுவப்பட்ட “யுத்தத்திற்கு எதிரான அன்னையர்” (Mitter gegen den krieg) என்ற அமைப்பு தீவிரமான யுத்த எதிர்ப்பை மேற்கொண்டது. ஜெர்மனியில் 60க்கு மேற்பட்ட இடங்களில் ostermarch நடைபெற்றபோது அவை யுத்த எதிர்ப்பு நிகழ்ச்சிகளாய் நடந்தன. Berlin இல் நடந்த ஊர்வலத்தில் ஜெர்மன் கான்சிலர் சுறோடரின் படம் கிட்லர் மீசையோடு எடுத்துவரப்பட்டது. பசுமைக் கட்சியின் இடதுசாரிப்போக்குடையவரும் பசுமைக்கட்சி யுத்த ஆதரவை மேற்கொண்டமைக்காக கட்சியைவிட்டு வெளியேறியவருமான Hans christien strobele ஜெர்மனியப் பாராளுமன்றத்தில் பேசும்போது (Ich schame mich fur mein land) எனது நாட்டையிட்டு நான் வெட்கப்படுகின்றேன் என்று அறிவித்தார்.

ஏப்ரல் மாதம் பெர்லினில் ஜெர்மனியின் கெய்சர் மற்றும் கிட்லர் காலப் பாராளுமன்றம் (Reichtag) 600 மில்லியன் மார்க் செலவில் புதுப்பிக்கப்பட்டு ஜெர்மன் தேசியவிசர் மீண்டும் தன் பழைய குடியிருப்புக்குத் திரும்பியது. நாசிக் கொலைமுகாமான அவுஸ்விட்ஸ் (Auschwitz) இருந்து தப்பிய முதிய யூதர்கள் பாராளுமன்றம் முன்பு “புதிய பாராளுமன்றம் புதியயுத்தம்” (Neuer Reichtag Neuer Krieg), “திரும்பவும் ஒருபோதும் யுத்தம் இல்லை திரும்பவும் ஒருபோதும் பாசிசம் இல்லை” (Nie wieder Krieg Und Nie Wieder Faschismus) என்று எழுதப்பட்ட பெரும் பதாகைகளோடு ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். ஜெர்மனி மிலசவிக்கையும் சேர்ப்பியர்களை புறம் பாசின்டுக்களாக பிரச்சாரம் செய்வதை எள்ளிநகையாடினார்கள். SPD-யும் பசுமைக் கட்சியும் மிலசவிக்கையும் சேர்ப்பியர்களையும் பாசிசத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பிரச்சாரம் செய்தனர். நவபாசிஸ்ட்டுகளே மற்றய மக்களை பாசிசப் போக்குள்ளவர்களாய் குற்றம் சாட்டும் பேரதிசயங்கள் நடந்தன. கடைந்தெடுத்த தேசிய மற்றும் பாசிசக் கட்சியான CDU- கிழக்கு ஜெர்மனியின் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியை தந்திரமாய் “சிவப்புப் பாசிஸ்ட்டுக்கள்” என்று பிரச்சாரம் செய்தது இப்போ அதன் மரபை SPD-பசுமைக்கட்சிக் கும்பல் தாம் வரித்துக் கொண்டது. யூகோஸ்லாவியாவை பாசிஸ்ட்டுக்கள் என்று சொல்லும் இந்தப் பிறவிப் பாசிஸ்ட்டுகளின் யோக்கியங்கள் எத்தகையவை, 200,000 நாசிகாலத்தில் அநீதியான தீர்ப்பு

வழங்கப்பட்டவர்கள் தம் தீர்ப்புகளை மறுவிசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று கோரிக்கைமேல் கோரிக்கை விட்டபோது தட்டிக்கழித்தவர்கள். 71ஜெர்மனிய நிறுவனங்கள் யூதமக்களை அடிமை உழைப்பில் ஈடுபடுத்தியவை இப்போதும் திமிரோடு இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன, இவை தடைசெய்யப்பட்ட தில்லை. 500,000 மேற்பட்ட பாசிஸ்டுகளுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கிக் கொண்டு இருப்பவர்கள். நாசிகால வதைமுகாமலிருந்து தப்பிய இன்று கடைசிக் காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற 2850 சிந்திரோமா மக்களுக்கு நீதியும் நட்புடும் வழங்க நேரமில்லாதவர்கள் அரசு, அரசியல், பொலிஸ், இராணுவம் எங்கும் நீக்கமற பாசிசத்தை வளரவிடுபவர்கள், துணைபோவபர்கள் தம் சொந்தப் பாசிசப் பயங்கரவாதங்களை மறந்து அடுத்த இனமக்களை நோக்கி சுட்டுவிரலை நீட்டுகின்றார்கள். 1943 நவம்பர் 3ம் திகதி போலாந்தின் Majdanek நகரில் உள்ள நாசிகளின் யூத அழிப்பு முகாமில் ஒரே நாளில் 17,000 யூதர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். இந்தப் படுகொலையில் பங்கேற்ற கெஸ்டாப்போ (Gestapo) கொலையாளி Alfons Gotsfried அவன்தான் மட்டுமே தனியே அதே தினத்தில் 500 பேருக்கும் மேற்பட்ட நிராயுதபாணிகளான யூதர்களை தன்கையாலேயே சுட்டுக்கொன்ற வன். இவனுக்கு கடந்த மே மாதம் ஜெர்மனியின் Stuttgart நீதிமன்றம் வழங்கிய தண்டனை வெறும் 10வருடங்கள். ஜெர்மனியின் மிகப்பெரும் வங்கியான Deutsche Bank மேல் 32 மில்லியாடன் மார்க் நட்புட கேட்டு பாதிக்கப்பட்ட யூதமக்களின் அமைப்புக்கள் வழக்குத் தொடர்ந்துள்ளதை பற்றிப் பேச ஆளில்லை.

ஜெர்மனியில் மட்டும் 42,000 புதிய நாசிகள் அமைப்புகளைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களைத் தடைசெய்ய எந்த விசேட பயங்கரவாதச் சட்டமும் கிடையாது. ஆனால் ஜெர்மனியில் 100 பேருக்கும் குறைவான அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட (RAF)செம்படை அமைப்பைத் தடை செய்யவும் வேட்டையாடவும் மட்டும் இன்றைய பாசிசம் பற்றிப் பேசும் கனவான்களுக்கு நேரமிருக்கிறது. Ich bin stolz ein Arier zu sein (நான் ஒரு ஆரியனாய் இருப்பதையிட்டு பெருமைப்படுகிறேன்), Ich bin stolz ein Deutsche zu sein (நான் ஒரு ஜெர்மனியனாய் இருப்பதையிட்டு பெருமைப்படுகின்றேன்) "Sieg Heil" கோசங்கள் ஜெர்மன் தெருக்களில் ஒலிப்பதையிட்டு எந்தத் தேசியவாத மயிராண்டியும் கேள்வி எதுவும் கேட்டதில்லை. உட்சுவரை ஒருபோதும் தீற்றிக் காட்டியதில்லை. கொம்பூட்டரில் Internet இல்

60க்கு மேற்பட்ட நாசிக்குழுக்கள் பிரச்சாரம் செய்திப்பரிமாற்றம் செய்கிறார்கள். அது விரிந்து வளர்கிறது. அமெரிக்காவில் 40க்கு மேற்பட்ட நாசிகளின் இயக்கங்கள் இயங்குகின்றன. 30க்கு மேற்பட்ட Ku-Klux-Klan அமைப்புகளும் 42வரையிலான ஆயுதம் கொண்ட பாசிசக் குழுக்களும் தம்மிடையே தொடர்புபட்டு இயங்குகின்றன. ஜெர்மனிய புதிய நாசிகள் இவர்களோடு மட்டுமல்ல உலகம் முழுவதும் உள்ள சகல பாசிச சக்திகளோடும் உறவு கொண்டுள்ளனர். மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் பல பாசிசக் குழுக்கள் உள்ளன. ரஸ்சியாவில் ஒக்டோபர் புரட்சிக்கு முன்பு இயங்கிய கறுப்பு நூற்றுவர் இயக்கம் மீண்டும் உயிர் பெற்று நாசிகளை தம் ஆசான்களாக அறிவித்துள்ளது. தென்ன மெரிக்க நாடுகளில் பிரேசில், பராகுவே, ஆஜன்டீனா, சிலி, உருகுவே போன்ற இடங்களின் நாசிக்குழுக்கள் ஜெர்மனிய நாசிக் குழுக்களோடு உறவுள்ளவர்கள். இவர்கள் அங்கு யூதர்கள், கறுப்பின மக்களுக்கு எதிரான தாக்குதல் குண்டு வெடிப்புகளை நடாத்தியுள்ளனர். ஆஜன்டீனாவின் பாசிச அமைப்பான PNOSSP -6000 உறுப்பினர்களைக் கொண்டு பகிரங்கமாய் இயங்குகிறது. சிலியில் சர்வாதிகாரி பினாசெற் உடனும் இராணுவம் உளவுத் துறைகளுடனும் தொடர்பு இயங்கிய ஜெர்மனியில் இருந்து அங்கு குடியேறிய பாசிசக்கும்பலான >>Deuststhe -Colonia Digridad << அங்கு கொம்பூனிஸ்டுகளையும் அரசு எதிர்ப்பாளர்களையும் கொன்றது. தென்னாபிரிக்காவின் பாசிசக் குழுக்கள் வெள்ளை இனவெறி அமைப்புகள் யாவும் பாசிசத்தின் தாய் மண்ணோடு தொடர்புடையனவே. இவைகளை எந்த ஜெர்மனி அரசியல்வாதியும் தேசிய வெறிக்கும் பாசிசத்துக்கும் முண்டுகொடுக்கும் SPD - பசுமைக் கட்சிக் கும்பலும் கண்டு கொதித்தெழுவது கிடையாது. இப்போ பாசிசத்தால் பலிகொள்ளப்பட்ட தேசத்தை அதன் சமூகச் சீரழிவின் பயனாய் எழும் தேசியத்தைச் சாட்டிக்கொண்டு பாசிசம் பற்றி புதியவிளக்கங்களை பாசிசத்தின் நண்பர்களே தருவது வரலாற்றின் வேடிக்கையாகும்.

பெருச்சாளியை விட்டு சுண்டெலியைப் பிடித்த கதையாக உலகப் பாசிஸ்டுகள் யூகோஸ்லாவிய மக்களை குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்தியுள்ளார்கள். 340கொலை 740,000 கொசுவோ அல்பானியர்களை குடியெழுப்பியமைக்காக சேர்பியர்களின் தலைவரான மிலசவிக்கை ஐ.நா.வின் யுத்தக் குற்றவாளிகளை விசாரிக்கும் நீதிமன்றத்திற்கு

- தங்கள் உறவினராலேயே கொடுமையான சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கப் பட்டு அயன்பொக்ஸ் காயங்களுடன் உயிர்தப்பியுள்ளனர் இரு கனடா தமிழ்ப்பெண்கள்

மேற்படி சம்பவம் தொடர்பாக National Post எனும் பத்திரிகையில் கருத்துத் தெரிவித்த Canadian Tamil Women Community Service இல் பணிப்பாளரான திருமதி கரினா மகேந்திரன் என்கின்ற தமிழ்ப் பெண் “அது இலங்கையில் இருந்து வந்திருக்கின்ற சாதி குறைந்த தலித்துகள் பண்ணும் வேலை” என்றும் அவர்களைத் தவிர தங்கள் சாதித் தமிழர்கள் அப்படியல்ல எனப் பொருள்படவும் வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கின்றார்.

- கனடாவாழ் ஒரு தமிழ்த் தம்பதியிரிடையே (கணவன் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர், மனைவி யிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவள்) ஏற்பட்ட விவாகரத்துக் காரணமாக “அவள் வயிற்றில் பிறந்த குழந்தை எனக்கு வேண்டாம் எனும் கணவனும்” “அவன் பிள்ளை எனக்கு வேண்டாம் எனும் மனைவியுமாக” குழந்தை அனாதையாக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில்...

இது தொடர்பாக செய்தி வெளியிட்டுள்ள “தமிழர் செந்தாமரை” எனும் பத்திரிகை “ஒரு கிழக்கு மாகாணத்தவளால் தனது கணவுகள் சிதைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்துக் கணவன்” எனக் கட்டுரை வடித்துள்ளது.

மேற்படி சம்பவங்களின் அடிப்படையில் பெண்களை அடக்கி ஒடுக்கும் ஆணாதிக்க செயற்பாடுகளை பாதுகாக்கும் வண்ணம் யாழ்ப்பாணத்தையும், உயர்த்தப்பட்ட சாதியினரையும் காப்பாற்றி தமிழ்ச் சமூகத்தின் சீரழிவுகளுக்கு கிழக்கு மாகாணத்தை நோக்கியும் தலித்துகளை நோக்கியும் சுட்டுவிரல் நீட்டுகின்ற யாழ்ப்பாணிய, வேளாள ஆதிக்கக் கருத்துகளை வெளியிடுவோரையும் இவ்வகை ஆதிக்க ரீதியாக பிரதேச, சாதிய தமிழர்கொண்டலையோரையும் நோக்கிய போராட்டமே இன்று எம்முன் அவசியமாக்கப்பட்டுள்ளது.

-எக்ஸிள்-

கொண்டுரைவேண்டும் என்றிறார்கள். ஏகாதிபத்தியக் கொளையாளிகளே நீதிபதிகளாக மாறுகிறார்கள். இப்போ மிஸ்சவிக்கின் தலைக்கு 5 மில்லியன்கள் டொலர் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மில்லியன் கணக்கான மக்களின் அழிவின் சாக்குரலில் தம் ஏகாதிபத்திய வாழ்வை அமைத்துக்கொண்டோர் சுதந்திரம் ஜனநாயகம் மனித நீதி பற்றிப் போதிக்கிறார்கள். இந்த உலகில் 828 மில்லியன்கள் மக்களுக்கு வயிற்றுக்கு போதிய உணவில்லை. தினமும் 30,000 மேற்பட்ட குழந்தைகள் உணவும், மருந்தும் இல்லாமல் சாகிறார்கள். 300,000 குழந்தைகள் உலகம் முழுவதும் யுத்தத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர். 900 மில்லியன் மக்களுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியாது. 130 மில்லியன் பிள்ளைகளுக்கு பள்ளி செல்ல

வாயில்லை. 200 மில்லியன் குழந்தைகள் இளம் வயதிலேயே தொழிலாளர்களாக உழைக்கிறார்கள். ஆபிரிக்காவில் அடுத்து 10 வருடங்களில் 1/5 பகுதி மக்கள் எயிட்ஸ் நோயால் சாகப் போகிறார்கள். இந்த மனித அலலத்தை கொடுமைகளை பேச நாதியில்லை. இந்த அத்தனை கொடும்களின் சூத்திர தாரிகள் உலக ஒழுங்கை, மனித நியாயத்தை எம் செவிகளில் அறைகின்றார்கள். மக்கள் யாவுக்கும் பதிலளிப்பார்கள். இன்றைய ஆழ்ந்த பெருமூச்சுகள் நாளைய மனிதன் நீதி கோரும் அரசியல் பிரளயங்களின் முன்னறிவிப்பு ஆகும்.

தமிழரசன்
பெர்லின். 25.6.99

மனம்படுவெளி – மொழி

உன்னுடன் நானும்
என்னுடன் நீயுமாய்
பொருதிய முடிச்சுக்கள்
இறுக –

தருவிக்கப்பட்ட எல்லைகளை மீறு.

மெல்லிய வார்த்தைகளால்
மிதக்க நெருங்கும்
பெயர் தெரியா மிருகங்களின் பிடியை
உதறு.

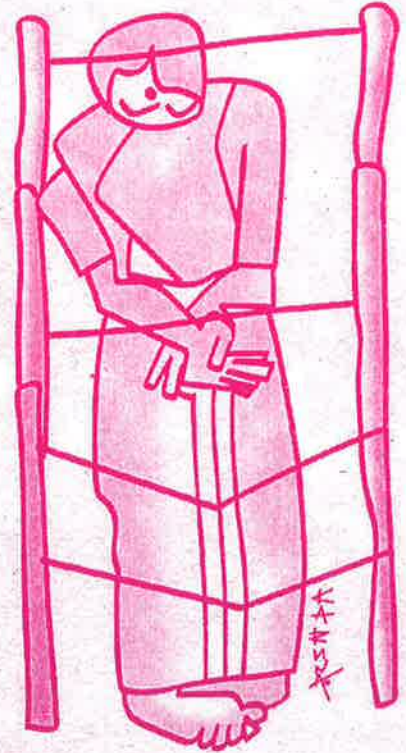
அபத்தமான எண்ணங்கள் கூட்டி
கைகோர்க்க எத்தனித்து
உரம் ஏற்றும்
அவன்.

பூச்சுக்களால் நிரவும் காயங்கள்.

தைக்கப்பட்ட உதடுகளைப் பிரித்து
கலைத்துப்போடு
கேள்விகளை.

எரிந்துகொண்டேயிருக்கும்
உணர்வுகளால் அமைதியடைய
மறுத்து, மறுத்து
சுழலும் உருவம்.

முகங்களை எதிர்கொள்ள அஞ்சி
தொடுசல் இன்றி விழுகிறது
ஒரு.....



அப்பா

நீர்கொழும்பு முத்துலிங்கம்

கல்கியில் எழுதிய கவிதை ஒன்றுதான் இவரை தமிழிலக்கியத்திற்கு ஒரு கவிஞனாக அடையாளம் காட்டியது. தொடர்ந்து மல்லிகை, அண்ணி போன்ற சஞ்சிகைகளில் தனது முத்தினையை பதித்த முத்துலிங்கம் அவர்கள்தான் 'அண்ணியின் தணையாசிரியாக' அறியப்பட்ட. கௌமரன் எனும் பெயருக்குரிய சொந்தக்காரனாகும். வீரகேசரி, திளக்குரல், சுவாசினி போன்றவற்றிலும் அடிக்கடி இவரது சிறுகதைகளும் நாடகங்களும் இடம்பெற்று வந்தன. 1968ல் ஈழத்தில் வெளிவந்த 'மஞ்சள் குங்குமம்' எனும் திரைப்படத்தில் நடித்த இவர் தொடர்ந்து பல சிங்களத் திரைப்படங்களுக்கு ஸ்ரீரண், டீலர்ராக பணியாற்றியிருந்தார் என்பது நம்மில் பலர் அறிமாத தகவல். 1994ல் இலங்கை தேசிய கலைஇலக்கிய பேரவையின் வெளியாக இவரது 'ஒரு ஜனனத்தின் அஸ்தமையி' என்ற சிறுகதை தொகுப்பு வெளிவந்திருந்தது. 'எக்ஸில்' இல் வெளியான தரவு சிறுகதை கூட இந்தியாவில் 'கதவு' சஞ்சிகையில் மறுபிரசுரமாகியிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு நல்ல எழுத்தாளரை இழந்த நிற்கும் தமிழ் இலக்கிய உலகில் நாரும் அவரை நினைவில் கொள்வோம்.

கிறெகரி தங்கராசா

இந்த நூற்றாண்டில் வெறும் ஆறுதிலங்கள் மட்டுமே எம்மோடுளாற கொடுத்துவைத்த அந்த மனிதன் முப்பத்தியிரண்டு ஆண்டுகள் மேடைகளில் ஆடாத ஆட்டமில்லை. நாட்டுற மக்களின் மரபுசார்ந்த கலைவடிவமான நாட்டுக்கூத்தை இந்த புகலிடமணியீறும் கொண்டுவந்து அதனை கட்டிக்காத்த பெருமைக்குரியவர் அவர். வடஇலங்கையின் நாட்டுக்கூத்தின் முதுபெரும் கலைஞர்களான பூத்தானிஜோசப், வி.பி.வைரமுத்து என்று எழுத தொடங்கினால் அடுத்தது வந்து அமரவேண்டிய பெயர் இந்த கிறெகரி தங்கராசாவின்மையது எனலாம். ஒளிவாங்கி இல்லாத காலத்திலேயே கூத்து களப்பேறி கலைவளர்ந்த பெருமைக்குரிய இந்த கலைஞன் தொடர்ந்து நவீன நாடகமையிலும் தடம் பதித்தவர். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களில் நடித்ததோடு மட்டுமன்று பரிசில் சங்கமம் விடியோ சஞ்சிகையை வெளியிட்டதோடு சின்னத்திரை முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். பட்டங்களினூடாக ஒருவித குறியீட்டு வன்முறையை மேற்கொள்ளும் 'அதிகார நிறுவனங்களினூடைய' பட்டங்களை சுற்றியிருந்த புனிதத்தை போட்டுடைத்தவர் இந்த கிறெகரி. ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் ஒவ்வொரு மேடையிலும் தான்சார்ந்த, தன்னோடு சேர்ந்த என்று யாரோ ஓர் கலைஞனை ஏதோ ஒரு மூலைக்குள் இருந்து பிடித்துவந்து பட்டமும் பரிசும் கொடுத்து கௌரவித்துவிடுவார். அதமட்டுமன்றி சிறுசிறு குழுக்கள் வடிவமும் பட்டங்களைபெல்லாம் தான் சேன்று பேற்று அவர்களுக்கான சமூக அங்கீகாரத்தை பேற்று கொடுப்பதில் அவர் விண்ணன். இயங்கித்தான் விழுதுகள் எனும் பெயரில் இயங்கிவரும் இளைய பரம்பரையின் கிறெகரிக்கு பட்டமளிப்பவியா எடுத்தபோது 'பரிசில் இருந்து வெளிவரும் ஈழமரக பத்திரிகை கொடுப்பவரின் தகுதி? வாங்குபவரின் தகுதி?' என்று தனது (ஜாதிய/அரசியல்) அதிகார எல்லைகளுக்கப்பால் நடப்பவையையிட்டு கண்காணிப்பு மிகுந்த வக்கிரமனை கிண்டல் செய்தியை வெளியிட்டிருந்ததையும் இவர் ஓர் தலித்தாய் இருந்தார் என்பதையும் போருத்திப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.